

Hws Postilla.

Þad er

Skijr og Ein-

fölld wtlegging/ yfer þaug
Evangelia s̄ fra Paaska Haatijdenne
og til Adventu Sun̄udags pla
ga ad fram̄setiast j Söf
nudenum.

Annar Parturin̄.

Goodum og Gudhræddum Mon̄um/
hier j Lande til Gagns og good
rar Þienustu/ samsettur
& wtlagdur.

AF

H. Gysla Thorlaks syne
S. H. S.

Prickt a Hoolū j Hialltadal
Af Hendrick Krwse.
Anno 1670.

In Posteriorem Homiliarum Partem
a Reverendissimo
Dn. Patre
Dn. GISLAO THORLACIO
Episcopo Holensi Religiose
Conscriptarum.

EPIGRAMMA.

Suave Dei verbum, Pedibus Lux aurea nostris
Ad Cæli faustum limina ducit iter
Lumen id æthereo trahit a Patre Luminis ortum
Terricolis Christo prospiciente datum.
Lumen id inter nos rutilet, Vivatqve Minister
Luminis, efficiens hoc benedicta Trias.

S. E.

I Jesu Naþne/Amen.

Fyrsta Suñu-dag epter Paaska/Evangelium Johañ. 20 Cap.

Ad Kuøllde þess sama þuottdags/þa ed Læresueinarner voru samañ komner/ ad lucktum Dyrum/þyrer Hrædslu saker vid Gyðinga/Kom Jesus þar/og stod j midid/og sagde til þeir

ta/Fridur sie med ydur. Og þa hñ sagde
þetta/sijnde hañ þeim Hendurnar og sijna
Sijdu. Eñ Lærefueinarner gloddust vid/
ad þeir sau Herrañ. Jesus sagde þa enn
aptur til þeirra/Fridur sie med ydur. Lijka
sem Faderen̄ sende mig so sende eg ydur
Enn sem hañ sagde þetta/blies hañ a þa
og sagde til þeirra/Medtake þier heilag
añ Anda/huorium hellst þier fyrergiefed
Synderna/þeim eru þær fyrergiefnar.
Og huorium hellst þier aptur hallded þær
þa eru þær þeim aptur halldnar. Enn
Tomas eirn af þeim tolf/ sem kalladest
Tuibure/ var eige med þeim þa Jesus
kom. Eñ hiner adrer Lærefueinarner sog
du til hans/Vier hofum sied Herrañ. Eñ
hñ sagde til þeirra. Nema ad eg siae
Naglaforiñ j hans Hondum/og ad eg læ
te miñ Fingur j Naglaforiñ/og eg legge
mijna Hend j hans Sijdu/þa truie eg ecke
Og epter atta Daga voru eñ aptur hans
Lærefueinar þar jñe/Og Thomas mz þe
im/kom Jesus ad Lucktum Dyrum/stood
j midid og sagde. Fridur sie med ydur.
Sijdañ sagde hann til Thomam/Riettu
þiñ

þiñ Fingur hingad og skoda minar Hend-
dur/Lypt upp þiñe Hende/og legg j miña
Sijdu/ z vert ecke vantrwadur/helldur tru-
adur/Tomas suarade og sagde til hans/
DROTTEiñ miñ og Gud miñ. Jesus
sagde til hans. Af þui þu sast mig Tho-
ma/trwder þu/ Sæler eru þeir sem ecke
sia/og trwa þo. Mørg oñur Teikn giør-
de Jesus j Augsyn siña Lærisueina/huer
ad eige eru skrifud j þessare Bok/ Enn
þetta er þui skrifad/so ad þier trued þad
Jesus sie Christus Sonur Guds/og ad
þier so trwader/hefdud Lijf j hans nafne.

I Genesis Bok" 9 Cap. Lesum
vær/ Ad epter Flodid/þa Noe
var wtgeingiñ wr Orkiñe/
þa hafe hañ plantad eirn
Wijngard. Huad ad er ein merkeleg
Epterlijking vppa vorn Frelsara Jesum
Christum. Fyrst so myked sem Nafn-
nenu vidvijkur/þui Noe þijdist so mykid
sem eirn Huggare. So er og so Herr-
añ Christur sa rietle z sañe Huggareñ

 og

af Gude sendur/ hingad j þenañ Heim
til ad hugga oss Meñena j vorre Ar⸗
mædu og Erfide a Jordune/ huorre
DROttiñ hafde boluad/ Gen. 5. C.
Huors vegna hañ er og so ordiñ Bol⸗
uan vorra vegna/ vppa þad hañ leyste
oss fra Logmalsins Boluon. Gal. 3.
Enn so sem þad ad Noe plantade eirn
Vijngard epter þad hañ var wtgeing⸗
iñ wr Orkiñe. So hefur og so sa Hinn
nefste Noe/ vor DROttiñ Jesus Chr
istus/ strax ept' þ ad hñ var wtgeingeñ
af Ork siñar Grafar og var vpp apt
ur riseñ fra Daudum/ Plantad sier ei⸗
rn fagrañ og lifelegañ Vijngard/ þar
hañ jñsette þad heilaga Predikunar
Embætte/ og wtsende siña Læresueina
vm allañ Heimiñ/ ad þeir skylldu þañ
edla Vijngardiñ siñ (sem er christeleg
Kyrkia) rækta z Auaxtarsamañ gio
ra/ huad þeir hafa og eirnñ trwlega
giort/ ad predika Evangelium wt af
þeim Krossfesta Jesu af Nazareth/ a
medal allra Þioda/ sem vider Himmen
um

um kru/ epter þui sem Postulinn Paall vt
ttar j Pistlenum til Col. 1 Cap.
Hier vm faaum vier ad heyra nockud fle
yra talad/ wt af þessa Dags Evangel
io edur Gudspialle. Og er þad fierde
ilis tuent sem vier vilium ad slīe amiñ-
ast wt af þeim fyrra Partenum Gud-
spiallsins.

Þad fyrra skal vera vm þessa Herra-
ns Christi Opinberingu fyrer sijnum
Læresueinum.

Annad vm jñsetningu þess heilaga
Predikunar Embættis/ med þui pleira
sem vær kuñum oss wt af þessum tueim
ur Smæapunctū til Lærdoms/ Huggun
ar og Vppvakningar wt ad draga.

Sa eilijfe Lijpsins Herra/ sem virtest
ad koma hier til siña Læresueina/ hañ
kome nu og so til vor med siñe Nææd/
og giefe ad vær mættum þetta so yferve
ga/ ad þad verde hans Guddomlega
Nafne til Dyrdar/ eñ oss til Glede z
og Sæalarnota/ AMEN.

So myked sem þui fyrra Greinarkor

A iiij nenu

nenu vidvijkur/ og ahrærer Herrans Christi Openberum fyrer sijnum Læresueinum i fraveru Thomæ Postula/ þa er oss þetta fernt vel athugande. Fyrst Tijdiñ a huørre þesse Openberan hafe skied/ sem var a Paskadags Kuøllded/ epter þad hañ var af Dauda vpprisiñ. Huar aþ vier siaum/ Huad myked ad Endurlausnaranum vorum Herranum Jesu Christo/ hafe vmhugad vered vm Velferd siña Læresueina/ og allra þeirra sem hañ elska/ Þar hañ dregur ecke vndañ ad læta þa vita þad hañ sie sañarlega vpprisiñ/ helldur openberar þeim þad strax Samdægris. Eñ Ord sokiñ huar fyrer ad Herrañ villde so br ædlega læta Læresueinana sijna vita þar aþ ad hañ være vpp aptur risiñ/ var su/ Ad hañ visse vel/ ad þeim læ a onguu meir ad vita/ sier til Sæluhialp ar/ eñ þessu/ Huiad Christi Vpprisa er sa riette Grundvøllur/ vppa huørn ad øll vor christeleg Trw og Sæluhialp er bygd/ epter þui sem Postuliñ seiger
1 Cor.

1 Cor 15. Ef Christur er ecke vpp apt ur risen̄/ þa er ydar Trw onyt/ þier erud þa og eirnen̄ en̄ j ydrum Synd-um/ z þeir sem j Christo sofnader eru/ eru forrapader. Sium til a Paaska dags Morgunen̄ strax þegar Dagade openberade Jesus sig þ Mariu Magdalenu/ ap huorre han̄ hafde wtdryfed siø Diøfla/ þar eptera openberade hn̄ sig aptur fyrer Kuinnunum sem konnar voru ad smyria han̄/ og fyrer Petre sin̄ epter frasøgu Kuenan̄a var geingenn til Grafaren̄ar ad leita ad Jesu. Ept' Middeige liet han̄ sig sia af þeim luci-mur sem geingu til Emaus/ og þo hn̄ duelde hia þeim allt fram̄ ad Kuøllde/ þa openberade han̄ sig þo samt strags vm Nottena fyrer þessum sin̄um Lære-sueinum/ vm huøria hier verdur talad. Huør vill nu þar fyrer ecke jata og vid urkien̄a/ ad Jesus sie sa gode Hirderen̄ s̄ ecke læt af/ bæde a Morgna/ Midde ige og Kuølld/ ja/ allt fram̄ a Nott/ ad leita ad sin̄um Saudakindum/ og

 þær

færa þær a Veg Saaluhiaparenar.

Hugge sig nu þar fyrer allar christn ar Manneskiur vid þennan Hirderenn/ z vere vissar þar vm/ ad Jesus mune ecke helldur gleyma sier/ huorke Kuolld nie Morna/ ei helldur vm Middeige edur Midnætte/ helldur Vmhyggiu fyrer oss bera/ þui hann hefur teiknad oss j sijnum Hondum.

Pad annad sem oss er athugande j þessare fyrre Greinenne/ eru Personurnar/ til huorra ad Jesus kom/ sem voru Lærersueinarner. Enn huad veykur og aumur Selskapur þetta hafe vered/ þ vottar oss Pijningar historiann/ Munu þad ecke vera þeir sem flijdu fra Jesu/ þegar hann var fangenn j Grasgardenum? Var ecke Petur einn j bland þessara/ sem afneytade honum/ og soor sig ad hann þeckte hann ecke? Enn allt vm þad/ Ecke lætur Herrann vor Jesus þessar þeirra Auirding" hindra sig fra þui ad koma til þeirra/ O huilijkt Giæskurijke er þetta? Hier vid meiga sig hugga

gga aller Glæpamēn og Storsyndarar og þeinkia til þeirra sæu Jesu Orda sīm hañ talar hia Matth. 9 Cap. Jeg er ecke komeñ ad kalla Rietlata/ helldur Synduga til Idranar.

Þad þridia sem oss er athugande/ er Mateñ/ edur med huorium hætte ad Jesus hafe Komed til þessara sīña Lærisueina/ J Gudspiallenu stendur/ Ad hañ hafe komed þa Dyrnar voru aptur lucktar. Huar af vier lærum ad þeck ia z kañast vid Jesu Guds Sonar Magt/ Huørt ad er so stoor/ ad hun yfergeingur allañ Mañlegañ Skilning. Gieck þad ecke yfer allañ Mañlegann Skil'ning og Natturu/ þa hañ fæddest af til lucktu Meyareñar Lijfe? Var þad ecke þurdālegt/ þa hñ gieck wt af Grøfeñe/ sem þo var apturluckt/ Jñsiglud z med Vardhalldsmøñunum sterklega þervorud?

Nu sa sem so dasamlega giørde allt þetta/ og sette sig vm sijder til Guds hægre Handar/ Skyllde hañ ecke med sama

ma Guddoms Krapte kuña ad komast hindrunarlaust jñ j giegnū lucktar dyr til Lærefueinaña? Ja Herra Jesu/ all drei erum vær so hart jñeluckier/ alldrei so sterklega af nockre Neyd z Preyngin gu vmkringder/ ad þu kuñer ecke ad ko- ma til vor og hialpa oss. Verum þar fyrer ecke Otraslegner eins og Lærefu einarner voru/ huørier ad lokudu ad si- er Dyrnar vegna Hrædslu vid Gydin- ga/ Helldur seigium med hinum heila- ga David/ af Psalm. 27. Drottiñ er mitt Lioos og miñ Heilsugiafare/ fyrer huørium skal eg ottast? DRottiñ er miñ Lijfsins kraptur/ fyrer huøriū skyl lde eg hræddur vera? Jñskrifum j vor Hiørtu þa Gullvægu Huggunargrein Postulans Pals/ Rom 8. Þar hañ seiger/ Fyrst Gud er med oss/ huør kañ þa ad vera j mote oss? Huør ed ecke hlij fde sijnum Eingietnum Syne/ helldur gaf hañ wt fyrer oss alla/ Huørneñ sky llde hñ þa ecke giefa oss alla Hlute med hønum?

Þad

Pad fiorda sem vær eigum ad hugle ida wt af þessum fyrra Partenum/ er þad/ huad Jesus hafe giort og adhafst þa hañ kom jñ til siña Læresueina, Gudspiallamaduriñ seiger ad hañ ha fe stiged j mided og sagt/ Fridur sie med ydur. O huilijk gledeleg Ost er þetta? Huad kuñe Herrans Christi Læresueinum Huggunarsamlegra til ad falla eñ þetta/ Ad Jesus lætur þa vita ad Gud er til Frids vid þa? Þesse Fridarost Herrans Christi er so full- komleg/ so sem sialfur Gud Fader hef- de talad Personulega vid þa/ og sagt/ Þier vited ad þier hafed ecke ad eins yf ergiefed/ helldur z eirneñ afsuared miñ Eingieteñ Son/ þa hñ var ydar Syn da vegna Fiøtradur og bundeñ/ Eñ sia ed til/ Lijka sem þad Faderiñ er Børnu num lijknsamur/ so er eg ydur Myskun samur/ So fiærre sem þad Austred er fra Vestrenu/ Læt eg ydar Yfertrodsl- ur vera fra ydur/ Jeg þecke ydar Skop

un/ Mier kiemur til hugar þad þier er/ ud Dupt/ Psalm. 103. Nu so sem þad ad Jesus bodar hier Lærisueinunũ Frid og Sætt vid siñ Himneska Fød ur/ So bodar nu z tilseiger eirneñ Gud Fader eñ j Dag øllũ Riettruudũ Bor num sijnum Frid fyrer Jesum Christũ seigiande/ Huør vill ꝍsaka Guds wt valda/ Gud er hier sem riettlæter/ Hu ør er hñ sem Fordæmer? Christur er hier sem dæed hefur/ ja myklu helld ur sa sem vpp apftur er vakeñ/ Rom. 8.

Framveiges stendur so j Textanum/

Og sem hañ þetta sagde/ sijn de hañ þeim Hendurnar og sij na Sijdu/ Eñ Lærisueinarner glødduſt vid ad þeir sau Her rañ.

Af þessum Textans Ordum meigum vier liooslega sia z merkia/ Hu oria Verkan ad þesse openberan Herra ns Christi hafe haft hia Lærisueinun um/ sñ er/ ad þeir vrdu Hiartanlega gl

ader

ader og fegner af hans Tilkomu z Si
oon/ z þo þeir være j þyrstu med halfū
Huga/ z so sem bangner/ þar Herrann
kom so skyndelega og oforvarandis jnn
til þeirra/ þa samt sem adur/ nær þeir
sia hañ/ heyra hañ tala vingiarnlega
vid sig/ og syna sier bæde Hendurnar og
siña Siidu/ þa verda þeir allshugar
fegner/ huad ønguañeigeñ er ad vndra.
Þui huor Glede kañ stærre nockre synd
ugre Mañeskiu til ad falla eñ su/ ad me
iga sia ad sia Jesum/ huor ed so vitnar
vm sig sialfañ hia Johañem 10, Og
seiger/ Jeg er komiñ til þess ad þier skul
id hafa Lijf og fulla Nægd. Vm For
fodureñ Abraham er þad skrifad/ ad
hañ hafe haft Hiartanlega Epterlan
gan til ad meiga sia ad sia Herrans
Christi Dag/ Eñ þar kom ad/ ad hañ
sa hañ og vard gladur vid/ Joh. 8.
Huad Hiartanlega gladdest sa gamle
Simeon/ þa hñ sa Jesum j Hollðenu/
og took hañ vppa siña Armlegge/ Hr
ropade hañ ecke vpp af myklum Fagn
ade

ade og ſagde. Nu lætur DRottin̄ Þi
on þin̄ j Fride fara. Luc. 2. Nu þo ſo
ſie/ ad vær ſiaum ecke Jeſum med vorū
Lijkamlegum Augum hier j Liſſe eins
og Simeon / þa ſiaum vær han̄ þo
ſamt andlega j ſijnu heilaga Orde z þe
im hæverdugu Sacramentis. Glediū
oſſ þar fyrer med Poſtulunum Herrans
Chriſti yfer þeſſare andlegu Siooneñe/
og þad/ ad vier ſem trwum a Jeſum/ eig
um fullkomna Von ad meiga ſiaa han
ſijdar meir j Dyrdeñe Auglite til Aug
litis.

ANNad Greinarkorned er um Inn
ſetning z Stiptan þeſſ heilaga Pre
dikunar Embættis. J Gudſpiallenu
ſtendr ad epter þad / ad Jeſus hafde oſſ
ad Læreſueinunum Fridar/ z þad ſama
ecke einuſiñe/ helldur j heilar tuær Reiſ
ur/ þa hafe han̄ talad til þeirra z ſagt

Lijka ſem Faderen̄ ſende mig
So ſende eg ydur.

Þrent er oſſ j þeſſu ødru Greinarkor
neuu

nenu athugande. Fyrst/ Huor sa sie z Predikarar edur Kieñemeñena werſender. Þar næst/ Huor þa giøre hentuga og luzanlega til ad framfylgia þessu ſijnu Embætte. Og j þridia mata/ Huort ad sie Embætte Kieñemañanna.

So myked z þui fyrsta viduijkur/ Þa ſkulum vier vita/ Ad Prestar og Lærefedur Kristneñar eru oss af onguum odrum sender og ſkickader/ helldur eñ af Þm ædsta Hirder z Byskupe vorra ſaalna Herranum Jesu Christo/ þui so seiger hañ sialfur til Læresueinaña ſiña hia Marcum Gudſpiallamañe j 16. Fared wt vm allañ Heimeñ/ og Prediked Evangelium allre Skiepnu. Item/ Þa hañ vppfor til Himens/ talade hñ so til þeirra og sagde/ Þier ſkulud miñer Vottar vera/ þad er/ Þier ſkulud predika af mier/ mijnum Dasemdarverkum/ Pijnu og Dauda/ Vpprisu z Himnafør/ Bæde j Jerusalem z j allre Judea og Samaria/ og allt Jardareñar

B Enda

Enda/ Act.1. Og hi' p̄ kallast nu Pre
starner Legat' edr Sendebodar j Chri-
sti stad/2 Cor.5. Jtm̄ Christi Pienar'.
z Radsmen̄ yp' Guds Leindardomū. 1
Cor.4. Hier af hofum vier oss þetta
til Lærdoms ad taka. Fyrst hüsu þ ad
vor liufe Lausnare Jesus hefur alla
Daga Vmhyggiu bored fyrer sine Kr
istne og ber en̄ nu j Dag/j þui ad senda
goda og trwa Verkmen̄ j sin̄ Vijngard
sem oss skule vppfrœda j sonum Guds
Otta og vorum Sæluhialparefnum/
So sende han̄ þeim fyrer Flooded han̄
Riettlætisins predikara Noa/sijdā þar
epter/þa heilogu Forfedur/Spamen̄
og Konga/sem med allre Alwd og Al
voru kiendu Guds Gotu j San̄leika/
Og allra sijdast þa han̄ vppfor til Hi
mins/sette hn̄ suma til Postula/suma
til Spamanā/suma til Gudspiallara
suma til Hirdara og Lærefedra/ epter
þui sm̄ þar stendur j Pist. til Eph.4.
Þessare sine skyckun helldur han̄ enn
vid magt a vorum Dogum og mun
hallda

halllda allt til Veralldareñar enda/ Huar fyrer oss ber ad seiga hønum auð mıukar Hiartans þacker alla vora Lijfdaga. Þar næst eiga Tilhey rendurner ad læra þad hier/ ad hafa sijna Kieñefedur og Sælusorgara j Heidre/ elska þa/ Hlijda þeim og gis ra til gooda/vegna þess sem þeir eru þra sender/epter þui sem Guds Ande bijdur z skipar j 1 Pistle til Timot. 5. Cap. seigiande/ Plldungana sem vel forstanda hallde Meñ tuøfalldlegs Heidurs verduga/ Einkum þa sem er vida j Ordenu og Lærdomenum. Item seiger Postuleñ Paall til Gal. 6. Ad sa sem frædduꝛ verdur med Ordenu sku le bijta hønum allshattudum Giædū sem hañ vppfræder. Og eñ aptur sei ger hañ j Pistlenum til Hebreos 13. Hlijded ydar Kieñefedrum og fylged þeim/ Þuiad þeir vaka yfer ydrū Sæl um/ lijka z þeir ed Reikningskap þar fi giøra Sklu/so ad þeir giøre þ mz glede eñ ecke mz Andvarpan/ þui þ er ydr ecke gott.

Nier þuert a mote/ huorier hellst sem forackta sijna Sælusorgara/ amast og stugga vid þeim/ þeir hafa sier ecke an̄ ars ad vænta en̄ Straffs og þungrar Hefndar af Gude lifanda/ so sem noog leg Dæme þin̄ast til bæde forn og ny. Vm David Kong lesum vier / 2 Sam. 10. Ad þegar Hanon Kongur þeirra Ammonita forsmæde hn̄s Legata/ sem han̄ sende til hans ad hugga han̄ eptter sijne Fødurs Dauda/ og liet raka aff þeim halft Skiegged vppa Spott/ Þa hafe David orded reidur/ og j Hel slieged þiorutiju Þusund Riddaralids aff Hanons Folke/ Huad myklu framᵛ me ine þier ad þeim ædsta Konge Dyrd areñᵛ mune mislijka/ þa hans Þienur um og Sendebodum er neckud til missa giørt. Sicaum Dæme þeirra Chore Dathan og Abiram/ sem mogludu j mote Guds Mañe Moyse/ Huørsu þ ad Jørden lauk sijnum Muñe vpp og suelgde þa/ Num. 16 Eins lijka vrdu Vngmeñen̄ af Bethel sem hæddu og spott.

spottuðu Herrans Spamañ/ sundurrif
eñ af Biarndyrum/ 2 Kong. B. 2. C.

Þar fyrer skyllde eirn og sierhuor/ va
rast ad forsmaa Herrans Christi Þien
ara sem eru Prestar og Kieñemeñ/ þui
so seiger hñ sialfur vm þa/ hia Lucam
10 Cap. Huor ydur heyrer/ hañ heyr
er miet/ og huor ydur forsmaer/ hañ
forsmaaer mig sem ydur sende. Nu er
þad vyst z obrygdanlegt ad huor hellst
sem forackar DRottiñ/ hañ verdur af
tur af DRottne forackadur/ 1 Sam.
2. Psal. 18. Eñ huad hrædelegt muñ
vera ad falla j Reide hendur lifanda
Guds? Herrañ vardveite oss þar frá j
Jesu Nafne.

Nu kañ einhuór ad þeinkia so og se
igia/ Med þui ad Herrañ Christus fek
gest senda sijna Lærefueina z Postula/
eins edur med sama hætte og Faderenñ
sende sig. Munu þa Lærefueinarner
nockud hafa att ad lijda Kuol og Pi
nu fyrer Mañkynsins Synder eins og
Christur atte ad giora? Nei/ langt

skiærre/þui so vitnar Spámadurenn Esaias vm hann j 63. Cap. So talande vnd' sialfs hns eigenn Persónu/ Eg Fottred Vijnpressuna einsamall/ og þar er eingenn af Folkenu medur mier. Enn so vier mættum komast ad riettre Meiningu og Skilninge þessara Herrans Christi Orda/ þar hann seiger til Lære sueinanna sinna/ LJKA SEM FAD erenn SEnde Mig/ so sende eg ydur/ Pa skulum vier vita/ ad Christur var ecke einungis sendur af sijnum Himne ska Fødur hingad j þennann Heim/ til þess ad lijda Kuol og Pijnu fyrer Mann kyned/ Helldur var hann þar ad auke z so sendur til ad kienna og predika Guds Ord/ epter þui sem hann vottar sialfur fyrer Munn Spámannsins Esaiæ 61. seigiande/ Ande DRottins er yfer mier þar fyrer hefur hann smurt mig/ z sent til ad predika Evangelium fyrer þeim Voludu. J þennan mata seigest Jesus wtsenda sijna Læresueina og alla adra trwa Ordsins Þienara/ sem er

ad

ad kiena og predika/ Enn ecke til þess ad giøra fullnægiu/ Bot og Bitaling fyrer Margfallda Synder/ þui þad kune eingen ad giøra/ vtan Jesus alleinasta/ sann ur Gud og sannur Madur. Vær skul um og einnenn vita/ ad Jesus var send ur af Fødurnum hingad j þennan Heim/ ad hann skyllde med Kraptaverkum og Teiknum bevijsa Sannleika sijns Lærdoms/ so sem hann seiger hia Joh. 5. Cap. Þessa sømu Magt og Myndugleika gaf hann og eirnenn sijnum Lærisueinum/ Ad þeir skylldu giøra giørt Stormerke/ þui so seiger hann til þeirra hia Marcum 16. J mijnu Nafne munu þier Diøfla wtreka/ Nyar Tungur tala/ Høggorma vpptaka/ etc.

Hier kann einhuør aptur ad spyria/ Huørnenn þad kome þa til/ Ad vorer Prestar og Kiennemenn giøre ecke sømu Dasemdarverk enn nu a vorum Døgum/ sem Postularner giørdu j sijna Tijd/ fyrst þeir eru sama Embættis og Erendis wtsender eins og þeir? Hier til

 suarast

ſuaraſt ſo/ Ad Guds Ords Þienarar gi
øre eckı ſijdur nu a þeſſu tijmũ mykla z
yþernatturlega Hlute eñ Poſtulaı ner.
Er þad ecke furdanlegur Hlutur/ þa
ein Mañeſkia ſ̃ hefur liþad z alld all
añ ſiñ Alldr j alliskonar Glæpũ/ Synd
um og Rangloͤte/ Verdur ſo vmſkip
teleg þ̃ Preſtſins Amiñingar z Gudræ
kelegar Kieñingar/ Ad hun kallar vpp
z ſeiger/ Minſtu Drottiñ ecke a mijn
vmlidn Miſgiorder/ Myſkuna þu mi
er ſnarlega/ Hialpa þu mier þ̃ ſak Dy
rdar þijns Nafns/ Frelſa þu mig og
fyrergieþ mier allar mijnar Synder/
Pſal. 79. Er þad ecke og ſo eitt my
ked Furduverk/ þa eirn ſem adur heþ
ur ørvænt ſier Guds Nadar vegna
margſiolda ſiña Synda/ Fær ſoddann
Hugſuølun af ſætre Evangelij Predik
un/ Ad hañ med Hiartans Glede z Fa
gnade kall ad ſeigia med Poſtulanum
Pale. Jeg er viſſ þar vppa/ad huo
rke Daude nie Lijþ/ Huørke Engell
nie Herradæme eda Magt/ecke hid nær
læga

læga eda oꝛomna/ eige Hæd eda dypt nie nockur oñur skiepna/ fæi mig skilied fra Guds Kiærleika/ sem ad er j J. K. ottne vorum Jesu Christo/Rom 8.

Pad añad sem vær eigum ad Hug leida j þessu Greinarkorne er/ Huer Kieñemeñena giore henluga z dugan le ga til þss ad framfylgia sijnu embætte. Eingeñ skyllde þeinkia/ huersu lærdr z Velmentadur sem hañ þikest vera/ ad ad hañ af sialfum sier giete staded so j þessu Embætte/sem honum ber/ Þui vær erū ecke af sialfū oss til neyter neck ud ad hugleida/so s͡e af sialfum oss/ 2. Cor. 3. Helldur þad vier erum neyter þa er þad af Gude. J einu Orde ad seigia/ Kieñemeñerner kuña ecke ne itt ad giøra þad Gude er þægelegt og til Mañaña Sæluhialpar er nytsam legt/ vtan so sie ad þad skiee fyrer Kr apt z Verkan heilags Anda/ og þar fyrer meddeiler nu DROTTIñ vor Jesus Lærefueinunum sijnum þñ goda Heilaga Anda med þeim hætte/ Ad

hann blæs á þa/og seiger/ **Medtake þier heilagañ Anda.** J þess um Ordum giefur vor luþe Endurlausnare Jesus ollum Beikum og Vannmættugum Ordsins Þienurum eina Hiartnæma Huggun/ sem er þesse/ Ad heilagur Ande skule vera j Verke med þeim og hialpa þeim/ so þeir giete framþylgt sijnu Embætte/ Gude til Lofs/ eñ sijnum Tilheyrendum til gagns og betrunar/ so þad Ord lifanda Guds sem þeir kieña og frambera/ kome ecke tomt og Avaxtarlaust til sijn aptur/ Esa. 55.

Eñ so myked sem vidvijkur Embætt enu sialfu/ huort z huilijkt þ sie/ þ kieñ er oss Jesus j þssū Ordū/ þar hñ seiger **Huørium hellst þier fyrergiefed Syndernar/ þeim eru þær fyrergiefnar / Og huørium hellst þier aptur hallded þær**

þa

Pa eru þær þeim apturhalld nar. Hier kan̄ einhuor ad spyrja/ Huornen̄ a eg þetta ad skilia/ Seiger ecke Ande Guds fyrer Mun̄ Spamān sins Esaie so vnder Personu sialfs Herrans Christi/ j 43. Cap. Eg/ Eg em han̄ sem afmae þijnar Synder mi ña vegna/ og minest ecke þiña Misgio rda. Talar ecke sialfur Jesus so j Op enberingarbokaren̄ar 3 Cap. Jeg læ se og eingen̄ vpplijkur/ Jeg vpplijk og eingen̄ apturlætur. Og hia Marcum Gudspiallamañe 2. stendur skrifad/ Ad Pharisearner hafe sogt vid Christ um/ Huorn þeir hielldu fyrer eirn sliett an̄ og einfalldan̄ Man̄/ Huor ma Sy ndernar fyrergiefa vtan Gud eirn? Hu ornen̄ meiga Prestarner þa boda z til seigia sijnum Soknarbornum Synda na fyrergiefning z Heilaga Aflausn? Siaum til og athugum vandlega(min̄ Broder og Syster) Huad hier stendur j Textanum. Seigest ecke Christur gie

fa

pa Postulunum sijnum hier heilagann Anda? Af hvorum Ordum vid meigū fullkomlega rada og skilia/ ad Ande Guds talar sialfr þ Prestē/ z lætur hū vera so sem sin Muñ/ þa hañ tilseiger þier og bodar Aflausn og Kuittan þin na Synda j Skriptarstoolnum/ Epter þui sem þar stendur hia Gudspiallamā nenū Mattheū 10 Cap. þier(seiger Herrañ þar til Lærefueinaña sijña)erud ecke þeir sem tala/ Helldur er þad Ande mijns Fodurs. Þar þ/ Nær hellst ſ Guds Ords Þienare eda Presturiñ/ bodar þier og tilseiger af Guds alfu Aflausn og Kuittan allra þiña Synda/ þa vertu viss og ocpatur þar vppa/ ad þad er so satt og obrygdult so sem sialfur Jesus hefde vid þig talad og sagt/ so sem hū sagde til hins Jckitsiuka/ Vertu hug hraustur Sonur/ þijnar Synder eru þier fyrergiefnar. Matth. 9. Og skal þad sa skutlega sagt z talad vera wt af þessum tueimur Greinarenum/ sem eg lofade at ad mińast. Nu þeirre Hæbl

essudu

essudu GuddomsinsÞreñingu/ Födur/ Syne og Heiløgum Anda sie Lof/ Dyrd Heidur og Vegsemd/ Nu hiedan j fra/ og vm Alloer Allda/ Amen/ AMEN.

Annañ Suñudag epter Paska/ Evangelium Joh. 10.

JEsus sagde til Gydinganna. Eg em godur Hirder. Godur Hirder giefur sitt Lijf vt fyrer sijna Saude/ Eñ Leigulid eñ/ og hañ sem ecke er Hirder huers ad Sauderner eru ecke eigenleger/ Nær hañ sier Vlfen koma/ fa yfergiefur hañ Saudena/ og flyr j burt. Og Vlfurin grijpur Saudena/ og sundurdreifer þeim. Eñ Leiguliden flyr/ af þui hañ er Leigulide/ og gæter ecke Saudanna. Eg em goodur Hirder/ og eg þecke mijna Saude/ og eg þeckest af mijnum/ so sem ad Faderen þecker mig/ og eg þecke Föduriñ og eg legg mitt Lijf vt fyrer mijna Saude

de. Eg heþe og adra Saude/sem eige eru aþ þessu Saudahwse/ þa byriar mier og hier til ad leida/og þeir munu heyra mijna Rodd. Og þar mun verda eitt Saudahws og eirn Hirder.

HEr lesum(Elskuleg Guds Børn) j gamla Testamentenu vijdar en j einum stad/ Ad marger af þeim heilogu Forþedrum og Spamonnum hafe vered Fiarhirdarar/ og ecke reiknad sier þad fyrer neina Vanvirdu edur Læging/ad geyma Saude sinna Herra og Yferbodara. Abel var eirn Saudahirder/og bar pram fyrer Gud aþ Frumburde sinnar Hiardar/og aþ þeirra Feite/Gen. 4. Jacob vaktade Saude sijns Mags Labans/Gen. 30. Moyses Guds Madur j sama mata/ geymde Hiord Mags sijns Jethro Ex 3. Eins lijka var og David eirn Saudahirder sijns Fodurs Isai/ allt til þess han var til Kongs kiøren og utvalen/ 1 Sam. 16. Og so pleyre adrer. Suo

hafa

hafa nu þa Þſſer aller/ ved ein mgiætleg Fyrermyndan vppa þañ ædſta Hirder z Byſkup vorra Sæłna/ vorn DRottiñ Jeſum Chriſtũ/ Huør ed z ſo kallar ſig ſialfz j þeſſa Dags Gudſpialle þñ goda Hirdereñ/ ſem gieſur ſitt Lijf wt ꝼ ſijna Saude. Og vilium vier þar fyrer an le ingra Jñgãgs/ vijkia til Gudſpiallſins/ Og taka oſſ wt af þui tuær Smægrei ner ad ſkoda z yþervega ad þeſſu ſiñe.

Su þyrre ſkal vera vm Trwſkap og Vmhyggiu/ ſem þeſſe gode Hirdereñ/ vor DRottiñ Jeſus Chriſtus ber þyrer ſijnum Saudakindum.

Oñur ſkal vera þar vm/ huørneñ ha ns Sauder eige ad vera ſiñader aptur a mote vid hañ.

Gud gieþe oſſ ſijna Næd/ ſo vær mæt tum hier wt æf nockud gott læra og oſſ j Nyt þæra.

ÞEgar ſa goode Guds Madur Da- vid vill wtmæla/ og oſſ fyrer Sioones ſetia Giæſkurijke og Trwfeſte þeſſa go da Hirderſins/ vid oſſ ſijnar Saudakind ur

ur/þa tekur hañ ſo til Orda j Pſalm.
23. Og ſeiger, DROTTñ er miñ Hi
rder/og mig mun eckert breſta/ Hañ foo
drar mig j grœnum Haga/ z leider mig
fram ad feſkum Vötnū/ Hañ endurnær
er Sál mijna/ Hañ leider mig a riett
añ Veg fyrer ſijns Nafns ſaker. Af
þeſſum Spamañſins Ordum meigum
vier ſia og merkia/ ad þeſſe vor Sælna
ña Hirder fæder ſijna Saude ſierdeilis
j þrefalldañ Maata.

Fyrſt fæder hañ oſſ med Natturleg
re Fædu/ þar hañ vpplykur ſiñe Hende
og ſedur allar lifande Skiepnur med
ſiñe Bleſſan/ ſo ſem þar ſtendur j Pſa.
145. Ja/ hañ wtleider Braudeð af Jø
rduñe/ oſſ Moñunū til Nytſemd*/ Pſ.
104. So nær ed hañ giefur þa ſaman
ſøfnum vier/ Nær ed hū vpplijkur ſiñe
Hende þa verdum vier mz godu ſadder/
Hylte hañ ſi't Andlit/ ſo ſkielfuſtū vær
Hañ burttekur vorn Andardraatt/ þa ꝥ
forunſt vær og verdum aptur ad Dup
te/ ſeiger hiñ heilage David j ſama Pſ
alme

alme. Suo hofum vier þa alla vora Lijkamans Biørg og Næring af þessū vorum Hirder.

Þar næst og j aňaň mæta/ Fæder þe sse vor Hirder sijna Saude/ med Andar eňar Fædu/ Huor oss verdr framreidd i Predikun Guds heilagra Orda/ og þeim heilogu Sacramentis. Hier vm talar hiñ heilage David so i Psalmen um 109. Hefde þitt Logmal DROT tiñ eige mijn Huggun verid/ þa hefde eg parest j miñe Eymd/ Eñ þijner Vitnisburder og þijn Ord þau Endurnæra mig. Og hia Spamanienum Esaiam j 25 Cap. Verdur Orde DROTTins lijkt vid eitt myked Giestabod/ sē DRottiñ hefur tilreidt af klaru Vijne Af Feyte/ Merg z Dreggiarlausu vijne/ Huar til hañ bijdur ollu Mañkyni enu/ med þessum Ordum/ seigiande/ Nu vel/ Aller þier sem þyster erud/ Komed hingad til Vatnsins/ og þier sem on gua Penninga hafed/ Komed hingad og kauped fyrer eckert bæde Vijn og

C Miolk

Miolk / Esa. 55. Siqum eñ pramar til / Mun eckᷓ þesse gode Hirdereñ fæda oss og eirneñ miog dæsamlega j þui ha verduga Kuollldmaltijdareñar Sacra mente / Quar hñ lætur fyrer oss framb̄or na verda / ecke Almeñelega Fædu / helld ur sitt eiged Holld og Blood / huort vier hans Sauder þar medtokum / j med og vnder Braude og Vijne. O huilijk edla Fæda er þetta? Ad þessu Bord hallde nu / z ad þssare Fædunie dæmdest hiñ heila ge Chrysostomus Lærefader miog mik ed / so seigiande. Nær hefur nockurn tij ma þuilijkur Hirder verid a Jardrijke / sem hefur elskad so sijna Saude / ad hñ hafe giefed þeim sitt Holld til Fædu og sitt Blood til Dryckiar. Eñ þad gi orer sa ædste Hirdereñ vor DROTT iñ Jesus Christus / vpp a þad ad vær hans Saudakindur / mættum verda hō num þess nænare og eigenlegre. Þad er skrifad vm Karlo Magnus Keysara Ad hañ hafe haft j sijnu Hofe eda Ho llu þriu Bord / tuo af Gulle / eñ eitt af

Sylf-

Sylfre/ vppa huort ad miog merkelega hafe grafeñ verid oll Verolldiñ. Enn huad er þad ad reikna/ edur samañ ad jafna vid Bord DROTTins/ Huar vppa ad Verolldiñ er ecke mælud edur vppdreigiñ/ helldur Verallldareñar Skapare oss til Fædslu framreiddur/ Þui hañ er þad lifanda Braud/ sem af Himne er ofankomed/ Huor þetta Braud etur / hñ mun lifa eilijflega et. et. Johañ. 6.

J þridia lage fæder þesse gode Hirder eñ sijna Saude/ med þeirre Himnesku Fæduñe/ Huoria vier faum ad smocka a sijdan/ þa vier erū ordner Bordsitiendur med Abraham/ Jsaac og Jacob/ Huar vær mumum drecka af Vassfalle þess lifanda Vatsens/ sem framflytur af Stoole Guds z Lambsins/ Opē. B. 22. Eñ til þessa Bordhalldsins kuñū vær ecke ad komast/ vtan vær hofū adur fyrre hier j Nadarrijkenu verid goder og verduger Gester vid Herrans Bord/ Þui ef vær vilium sijdarmeir eta Br

aud j Guds Rÿke/ þa meigum vier ecke lꝍta oss þorundra/ þo DROTTin̄ fꝍ de oss stundū a Sorgarbraude a medan vier lifum hier/ þui þad er su riętta Br aut til Lÿfsins.

J an̄an mꝍta verdur oss fyrer Sion er sett j þessare Epterlÿkingu/ su ovm̄rꝍdelega Elska/ sem sa goode Hirderen̄ vor DRottin̄ Jesus hefur til sin̄a Sauda/ huųr ed audsyneleg er þar af/ ad han̄ hefur þa Endurleyst/ ecke med for geingelegu Gulle z Sylfre/ helldur m̄z sÿnu heilaga og dyrmꝍta Bloode/ og med sÿnum saklausa Dauda og Pÿnu 1. Pet. 1. Þar fyrer syngur so christeleg Kyrkia. Lamb Guds Saudum Sigur van̄/ Saklaus Christur Frid oss fan̄/ Sꝍttande Syndugt Lid/ sin̄ Fodur vid Og Lꝍrefaderin̄ Augustinus seiger so/ O Herra Jesu/ þu hefur elskad mig me ir og framar en̄ sialfan̄ þig/ þad veit eg þar af/ ad þu ert dꝍen̄ fyrer mig. Hier vid ꝍttum vær ad hugga oss bæde j Lÿfe og Dauda.

Þad

Þad þridia sem vær eigum ad hugleí da wt af þessare Epterlijkingu/ Þa er Hreyste og Almætte þessa gooda Hirder sins/ sem hñ hefur yfer alla adra/ j þui ad vnda z vardveita sijna Saude a mo te þeim Helvijska Ulfe Dioflenum,
Þegar David geymde Hiord sijns Fød urs Jsai/ Þa kom þar eitt Leon og eirn Biorn / og took eirn Saud j burt fra Hiordeñe/ Eñ David hlioop epter høn um/ og sloo hañ / z frelsade so Saudeñ wr hans Muñe/ Eñ sem hañ reyste sig vpp j moote hønum/ þa greyp hañ j hans Kampa og sloo hañ so j Hel/ so Hefur hañ þa dreped bæde Leon z Bia rndijr/ so sem hñ seiger sialfur j 1 Sam. 17. Hier af siaum vier ad David hef ur vered Figura og Fyrermyndan vppa Christum/ Þui fyrer þad grimma Leon m ad skiliast Dioflulliñ/ Eñ fyrer þañ graduga Biorn/ Helvijte/ j huors Ku erkar vær aumar Saudakindur vorum fallner/ Eñ Jesus sa gode Hirder Sa udaña kom oss til Hialpar / og vard

Daudanum ad eirnre Olipian/ eñ Hel
vijte ad Drepsoott/ so vær meigum nu
med Fognude syngia og seigia/ Daud-
eñ er vppsuelgdur j Sigur/ Daude/ Hu
ar er þiñ Broddur? Helvijte/ huar er
þiñ Sigur/ Lofadur sie Gud sem oss he
fur Siguriñ giefed/ fyrer vorn Frelsara
Jesum Christum. Hier af meig
um vier liosslega sia z merkia/ Huør ad
sie mismunur a millı þessa gooda Hird-
ersins/og Leigulidaña/ huørier ed sly-
ia strax sem nockud j dalpar/ Eñ ecke
giører þad Jesus vor/ helldur er hñ til
Reidu sijfelldlega ad hialpa oss a mote
þeim Helvijska Vlfe Dioflenum/ þa
oss a liggur.

J fiorda lagé audsyner z bevijsar He
rrañ Christur sijna Giæsku og Hiarta
lag/ sem hañ hefur til siña Saudakin
da/ j þui ad hñ seigist þEckia Sijna
Saude/ z þ sama ecke med sliettre þeck
ingu/ med huørre hñ þecker alla Meñ
lijka vel þa vondu og Ogudlegu j Heim
inum/og veit huad j huørs Hiarta býr
Hells

Hellður með eirnre æðri og ypparlegre Þeckingu/ Quad vær meigum takda af þui Oroa tiltæke/ þar hañ seigist Þeck ia Sijna Saude / Ecke Sem þ̄ Fað ereñ ÞEcke Sig/ Og Hañ ÞEcker Foðuriñ. Það er sem hañ hefðe so mykið sagt og talað / Þier mijner Sauder / erud mier so Hiartgroner/ so sem eg er mijnum Himneska Foður Hiartkiær/og mijn Glede er að eg giøre yður til Gooda / Jeremi. 32.

Það er skrifað vm Kong Cirum/ að hñ hafe þeckt so alla sijna Strijdsmeñ/ hüier þo voru mørg þusund að tølu/ að hañ kuñe að kalla huørn þeirra með Nafne. Skyllde þa ecke DROttinn vor Jesus Christus myklu framar þeckia alla sijna Saude með Nafne/ þar hañ hefur teiknað þa j sijnum Høndum Esa. 49. Og veit huað þeir giora/og huar þeir bwa/ Openb. B. 2 Cap.

Hier af høfum vier oss það til Huggunar að taka/ að þott þar sieu fæer eða ønguer af Bornum þessa Heims sem

vilie þeckia oss/epter þui sem þar stend ur j Spekiklar Bookar 2 Cap. Þa gi exum oss til Frids/ Þar er sa sem oss þe cker og a sijnum tijma mun til vor ve rda talande þessum gledelegum Ordum Komed þier blessader mijns Fodurs/ z eignist þad Rijkid sem ydur er tilbwed fra Upphafe Veralldar/ Matth.25.

Þad e Vij:a z Vane Hirdaraña/ ad marka z einkieña Saudina med jm su moote/ so þeir meige þess hellдur þe ckiast aptur fra ødrum Saudum/ Hid sama giører og suo vor DROTTiñ Jesus Christus / Hann markar sijna Saude/ z þad sama med þrefølldu Aud kieñingar Teikne. Þad fyrsta er Te ikn KRossens. Þa Gud DROTTiñ hafde mjett ad senda Straff yfer Bor gina Jerusalem/ vegna þeirra stooru Misgiørda sem þar jñe drygdar voru/ Þa sende hañ sex Meñ þangad/ z hu er þeirra hafde skadlegt Vopn j siñni Hende/ og þar var eirn a medal þeir ra sem Lijnklæde hafde a sier/ og ein Skrif

Skriffære vid sijna Sijdu/ Hañ ætte fy
rstur ad ganga j giegnum Stadeñ/ og
Teikna med einu Teikne j Eñum þess
Folksins sem stynia og aumka sig yper
øllum þeim Suivirdingum/ sm̃ þar jñe
skie/ og hiner adrer geingu epter þessum
Skrifara/ og slou j Hel alla þa sem fyr
er vrdu/ bæde gamla og vnga/ Konur z
Born sem ecke høfdu Teiknid j sijnum
Eñum/ Ezech. 9. Eins lijka audkieñ
er Herrañ vor Jesus eñ nu j Dag/ sijn
elskuleg trwud Born/ og þad sama mz
adskilianlegum Hætte. Þañ Riettlæ
ta Job audkiende hañ med jllum Sær
um/ Job 2. Eckiuna j Sarepta med
Fatækt/ 1 Bok Kong. 17. Þañ gooda
David med Ofsokn/ sem hañ vard ad
lijda/ bæde af sijnum Mææe og sijnum
Syne/ 1 Sam. B. 19. og 2 Sam. B.
15. S. Paal med Freistingum/ þui hñ
seiger sier sie giefeñ Fleiñ j Holldid/ sm̃
ad sie Andskotans Eingell/ huor sig
med Knefum slæe/ 2 Cor. 12. Hina ad
ra wti fra/ hefur hañ audkient med jm

Ev su

su moote/so þar hefur einginn vndan ko
mist/Þuiad huor hann vill minn Læresu
einn vera/sa afneyte sialfum sier/ z ta
ke sinn Kross vppa sig og fylgte mier ept
er/seiger hann sialfur/Matth. 16. C.
Þar fyrer minn Broder z Syster/ Nær
sem hellst þu hefur þesse Kienneteikn
Herrans a þier/þa mattu þier ecke þik
ia Læging þar ad/ þui þar af mattu
vera fullviss þar vppa/ ad þu stert einn
Saudur Herrans Christi.

Þad annad Audkienningar teikned sinn
Herrann Christur setur vppa sijna Sa
ude/Er TRwarekiarteikn/sem z adr
ar goodar Dygder og Mannkoster/ sem
heilagur Ande verkar j Hiortum Gu
ds Barna/Huad allt ad er eitt obrigd
anlegt Merke þar vppa/ ad vær sieum
vtvalder af Gude til eilijfs Lijfs/ad
ur enn þad ad Heimurinn var Grund
valladur. Eph. 1.

Þridia Audkienningar teikned/ Er
Teikn JEsu Blessada BLoods/mz hu
oriu hann hefur/ecke allemasta/Endur
leyst

leyst oss/ 1 Cor. 5. Helldur þa dryckiar
hañ oss og eirniñ a þui sama/ j þeirre
Heilogu Kuolldmaaltijd/ so ad Dioful
iñ hefur ecke meira Valld yfer oss/ eñ
Mordeingelliñ hafde yfer þeim j Egy
ptalande/ a huorra Dyrustafe ad Riod
rod var Paaskalambsins Blode/ Exo.
12. Og skal þad so sagt vera vm þad
fyrra Greinarkorned.

EPterfylger med einu Orde ad miñast
þar a/ Huorniñ vær sem erum Sa
uder Jesu Christi/ Eigũ ad haga oss z
hegda vid þeñañ vorn gooda Hirderiñ
Og so vier mættum þessa Kunstena þss
betur og algiorlegar nema / z oss hana
til Nytsemdar giora/ Þa vilium vier
skoda og yfervega/ huor ad sie Art og
Eigenlegleike Saudaña/ og huoria
Leste og Dygder þeir med sier hafe/ So
kuñum vær best ad læra/ huad vier eig
um af þeirra Dæme ad giordast/ og j
huoriu vier eigũ epter þeim ad breyta.

Fyrst er þad eirn Lostur Saudarins/
ad hañ er allra Skiepna Vanvitugast

ur/þui hañ veit huorke nie skyniar hu ad sier til gagns og Nitsemdar/ edur z so til Skada og Fordiarþs ma koma/ Eins erum vier og lijka af Natturuñe til vanvituger/ jaa/ heimsker z tregier j Hiarta (so sem Herrañ sagde vid þa tuo s til Emaus geingu) z skyniū eckert af Guds Anda/ 1 Cor. 2. So vier erum ecke nepter af oss sialfum til nockud go tt ad hugleida/ jū sem aþ oss sialfum til 2 Cor. 3. Var ecke Nicodemus eirn Meistare j Jsrael/ samt veitte ho num ecke af ad skilia/ þa Christur Pre dikade honum af Endurfædinguñe/ Joh. 3. Villdiemeñe Drottningareñar Candaces aþ Morlande sat j sijnum Vagne/ og var ad lesa 53 Capitula Spamañsins Esaiæ/ þo skilde hañ eck ert j þui sem hañ las/ allt til þess ad Philippus Kom og lagde þad wt þyr er honum/ Act. 8. Eins lijka þurþum vier ecke ad treysta vppa vora eigeñ skin seme/ Huor ed þormyrkuud er j þm̄ and legu Efnum/ Eph. 4.

Þad

Þad añad sem Saudnum er opt og tijdum til Skada z storrar hindrunar Þa er su ofur mykla Hrædsla sem hm̃ pylger/ So nær hañ sier Ulpeñ koma eda heyrer Hundana giellta/ þa verdur hañ so hræddur og jstødulaus/ ad hañ hleypur huad sem þara giøret/ og veit ecke sitt riukande Raad (sem vær pløgũ ad seigia) Hid sama hender oss Meñe na og so opt og tijdum/ ad hrædsla og O stødugleike þellur oss vppa/ Eñ huad velldur þui? Ecke añad eñ Synder vor ar og Ranglæte/ Eñ soddan Otte og hrædsla er ecke riettur Sonarlegr Otte helldur Þræls Otte/ Þar þyrer skulum vær hañ þordast/ Þui vier høfum ecke medteked Þrældoms Anda/ so vier þur þum aptur ad vgga vm oss/ Helldur ein̄ Osskabarna Anda/ þyrer huørn vier køllum Abba elskulege Fader/ Rom. 8 Og huar þyrer/ miñ Broder z Syster/ huar þyrer (seige eg) vilium vid hrædder vera? Er ecke Høfdinge þessa Heims dæmdur? Og þo so sie/ ad hañ kome/

þa

þa hefur hañ eckert med oss ad giøra/ Joh. 14. Samt sem ædur skulum vær ætijd hia oss behallda Sonarlegum Ot ta/ huor ed komeñ er þar vnder ad vier þorduskum ad giøra þad jlla sem Gude mæ til styggdar vera/ Epter loflegu Dæ me þeirra Egyptskra Yfersetu Kueña/ huøriar Gud høfdu þyrer Augum sier og villdu ecke giøra epter þui sem sa Tyrañe Pharao hafde þeim befalad/ huørs vegna ad DROTTin og so bl essade þær/ Exod. 1.

Pad er og so eirn Breskur Saudaña Ad þa þeir villast einusiñe fra Hiørde ñe edur Saudahwsenu/ þa kuña þeir ecke sialfkrafa ad rata heim aptur/ hel ldur villast æ meir z meir/ allt þangad til ad Vlfurin grijpur þa vm sijder/ A lijka fer fyrer oss/ Vær geingum aller villt so s Sauder/ z kuñum øngvañeig in af vorum eigin Mætte edur Krapte ad komast aptur a rietta Leid/ nema so være ad Gud verkade j oss bæde Viliañ og Giørningin/ Phil. 2. Þar þyrer vilium

vilium vier bidia med Jeremia af hans
31 Capitula/ Snu þu oss DROTTinn
þa er oss snwed/ þuiad þu ert vor Gud.

Nu vilium vier skoda og athuga þess
su næst/ huoriar Dygder vær eigum af
Saudunum ad læra. Fyrst skulum
vær læra af þeim sama Nytne/ þui so
sem þad/ Ad Sauderner þeckia Rausst
sijns Hirders/ epter þui sem Herrann
Christur vottar j þessa Dags Gudspia
lle/ seigiande/ Mijner Sauder he
yra mijna Rødd/ Item/ Þeir
þeckia mig og pylgia mier ept
er/ En ødrum anarlegum pyl
gia þeir ecke epter. So eigum
vær og suo yfer allt pramm ad læra ad
þeckia vorn DROTTinn Jesum Ch
ristum/ og ad heyra ecke alleinasta ha
ns Rødd/ helldur og einnen honum ad
hlyda/ og epter ad fylgia/ Þuiad ef þi
er giøred þad eg ydur beþala/ þa eru þ
þier mijner Vuner/ seiger Endurlausn

ar

rañ vor sialfur hia Johañem j 15. C.
Nu er þ Rødd þessa vors goda Hirders/
Gioreð Jordan og trwed Evangelio/
Mar. 1. Þar fyrer/ huør sem vill ve
ra trwr og hlydeñ synum Hirder/ hañ
maa giøra rietta og saña Jordan. Þad
er og so Rødd þessa gooda Hirdersins/
sem þar stendur hia Johañem 14. C.
Eitt nytt Bod giefi eg ydur/ Þad þier
elsked huør añañ Jñbyrdis/ Þar af
skulu aller þeckia/ þad þier erud myñer
Læresueinar. Latum oss þar fyrer hly
da þessare hans Rødd/ og elskum voin
iafnchristeñ Naunga/ Eñ ecke med
Orde og Tungu/ helldur med Verke z
Sañleika/ so sem þar stendur i Joh. 3
Þess gooda Hirdersins Rødd og Befal
ning er þetta/ Læred af mier/ þui eg er
Hogvær z af Hiarta Lytelaatur/ Mat
11. Siaaum þar fyrer til/ ad vier vpp
hrokum oss ecke/ helldur aastundum sañ
arlegt Lytelæte/ Þuiad GUD Tiñ
mootstendur Drambla tum/ z Lytelaat
um giefur hañ Naad/ seiger Postuleñ
Piet

Aũnu: Dygdeñ sem vær eigum ad iæ
ra af Saudunum/ er riett og sõñ POL
enmæde. Vær vitum ad Sauduriñ er
eitt polennmodt og hoogvært Dyr/ Hañ
greniar ecke eins og Suijn/ Hañ bijtur
ecke eins og Hundur/ Ecke slær hañ he
lldur eins og Hestur/ eda stangar eins
og Naut/ Helldur peiger hañ fyrer pe
im sem hañ Klipper/ Skur og ecke hell
dur sijnum Muñe vpp pa hañ er til dr
aps leiddr/ Esa. 53. So eigũ vær z eir
neñ ad vera Polennmoder/ z bijda epter
Hialp Drottins/ pui þ er eitt ægiætur
Hlutr seiger Jeremias j sijnũ Har. 3. C
J pridia lage eigum vier ad læ̃kiast
Saudunũ j MEinleysenu/ puiad Sa
uderner eru Fridsamar Skiepnur z gi
ora onguñ Skada. Eins eigum vær
ad lifa sparlega/ Riettferduglega og
Gudlega j pessum Heime/ og afleggia
alla Illsku z allt Surkræde/ og Smiad
ur og Dpund/ og alla Bakmælge/ Eñ
gyrnast peirrar skynsamlegrar hreinrar

D Miolk

Miolkur/so sem nyfædd Børn/ i Pet. 2. Þui so seiger Christur sialfur hia Mattheum 18. Sañlega seige eg ydur nema þier snwest z verdid so s̄ Smaabørn/ munu þier ei koma j Himnarijke.

Þad fiorda sem vær eigum af Saud unum ad læra/ þa er þ/ Ad vier lætū oss jafnan vora Likū Nægia/ huort helldur hun er mykel edur lijtel/ og sieum til Frids med þad sem Gud oss veit er z giefur / Þui þ vitum vier/ ad þott Sauderner sieu ecke alltjafnt j eins go du Haglende/ eda þo þeir fæe ecke allt jafnt eins myked Foodur/ þa knurra þeir þo huorke nie murra þar yfer/ helldur eru þeir til Frids/ suo vel med þad minna/ sem þad meira. Þetta hefur sa vijse Kongur Salomon vel yperveg ied og athugad/ Og þui tekur hañ suo til Orda j sinne Bæn sem ha̅ framsetur fyrer Gud/ j Ordsk. B 30. C. Tuegg ia hluta bid eg þig ad þu vilier ei synia mier ædur eñ eg dey/ Fatækt og Aud æfe giefdu mier eige/ Eñ lat þu mig hafa

hafa miñ deilldan Ma'farverd/ Altars kynne eg/ nær jeg yrde Ofmettur ad af neyta þier/ og seigia/ Huør er DRO ttiñ? Eda ef eg yrde of Fatækur/ hly te eg ad stela/ z mig a mijns Guds Na fne ad forgrijpa. Æ þetta byd s..ma ætte og so ad vera vor Dagleg Bæn.

Ad sijdustu verdur oss hier fyrer Si oner sett/ GAGNseme og NYTsemd sem vær høfum af Saudum m/ þui so lenge sem Saudurin lifer/ þa giefur hañ oss af sier bæde Molk og Ull/ Ek þa honum er slatrad/ þa gefum vier hñs Kiot oss til Fædis/ ia/ þar er snart eckert a Saudnum/ s oss þiene eck- til einhúrar Gagnsemd". Hina sømu Art z Natturu ættu z so ecker goder Krist twader christne. Miñ ad hafa/ z vera Avaxtarsamer til godra verka/ þui sod þá Saud' þocknast þm ædsta Hirderniñ vorú Herra Jesu Christo v-l/ Tit. 2.

Þegar vær høfum nu lært þessar Dygd er Saudaña z oss j þm jdkad vel z kost giæfelega/ þa vill so goode Hirder Jes

Dij uß

us Endurlausnare vor elska oss og gie
ta aptur a moote til goda. Fyrst a No
tmungartijmanum/ þegar Kross z Mo
læte kiemur oss ad Nondum/ þa vill hñ
vera hia oss og hugga oss aptur/ epter
þui sem þar stendur j Psalmenum 91.
Jeg er hia þier j Neydeñe/ Jeg vil þier
wr Neydiñe witryckia/ z þig vegsamleg
an giora. Þar næst a Kreistin
gar tijmanũ/ þegar sa Nelvijske Ulfur
Diofullinñ vill hræda oss og skielfa þar
med/ ad vær hofum ecke fullkomlega
hallded Logmaled/ Ad vær hofũ ecke
lifad so heilaglega ſ oss hefr bored/ Þa
skulũ vær hugga oss þar vid/ ad vær eig
um eirn trwañ Hirder ſ fullnægiu hefr
giort Logmalenu vorra vegna/ Rõ. 8.
J þridia læge þa vill þesse goode Hi
rdereñ DROTTIñ vor Jesus Christ
us koma oss til Hialpar og Huagunar
j Vorre sijdustu NEyd/ þeg^r Daudeñ
vill oss ad Nondum koma/ Og so sem
þad ad nær eirn Hirder ser fyrer stran
gt og hart Vedur/ þa hefur hañ strax
sijna

sijna Saude ad Hwse og byrger þa þau
jnc/ so þeir krokne huorke me deye w.e
j Illvidrenu. Eins lijka giorer sa
Himneske Hirderinn/ þa hann sier ad ein
huor Olucka eda Plaaga yþerhanger/
þa tekur hann adur j burt sijn elskuleg
Trwud Born/ sem honum eru þa Nia
rtkiærust/ og byrger þau jnc vm stund
ar saker j Suefn herberge Grafanna/
Esa. 26. Allt þangad til ad hann leid
er oss aptur wt þadan/ og jnn j þad Him
neska Fodurlanded/ Huar vier munum
sia Gud/ Auglite til Auglitis vm alla
Eilijfd. Nu þangad ad koma z þar
ad glediast med ollum wtvoldum Ein
glum og Monnum/ Þad veite oss Gud
Fader Sonur og heilagur Ande/ Hu
erre heilagre Guddomsins Þrenn
ingu/ sie Lof fra eilijfd til Ei
lijfdar/ AMEN.

Pridia Sunnudag epter Pas
ka/ Evangelium/ Joh. 16.

Þeim tijma/Sagde Jesus til sijna Lærisueina/ Jñañ lytels Tijma munud þier ecke sia mig/ Og þa eñ jñañ Lijtels Tijma munud þier eñ sia mig aptur/þui eg fer til Fodursins. Þa sögdu sumer af hans Lærisueinum sijn á mille. Huad er þad/ ad hañ seiger til vor/ jñan lijtels Tijma þa munud þier ecke sia mig/og þa eñ jñan lijtels Tijma munud þier eñ sia mig aptur/ þui eg fer til Fodursins? Þa sögdu þeir /Huad er þad hañ seiger oss/ jnn an lijtels tijma? Vier vitum eige huad hañ seiger. Eñ Jesus formerkte ad þeir villdu spyria hañ ad/og sagde til þeirra. Þier spyried ad þessu ydar a mille/þad eg sagde ydur/Jñañ lijtels Tijma munud þier ecke sia mig/og þa aptur jñann lijtels Tijma munud þier sia mig. Sañ lega sañlega seige eg ydur/ þier munud sijta og grata/enn Heimuriñ mun fagna

og

og þier munud hrygguer verda/ enn ydar Hrygd skal snuast j Fögnud. Ein Kona nær hun skal fæda/ þa hefur hun Hrygd þuiad hennar Stund er komin. Enn þa hun hefur Barned fædt/ minnest hun ecke þess Harmkuælis fyrer Fagnadar Saker/ þui ad Madur er j Heimenn borenn. Og þier hafed nu ad sönnu Hrygd/ Enn eg skal siaa ydur aptur/ og ydart Hiarta skal fagna/ og ydarn Fögnud skal einginn af ydur taka. A þeim Deige munu þier mig ꝛ ein skis spyria.

I Exodi Bookar. 15. Cap. Les um vær/ ad epter þad ad Gud DROTTinn hafde wtleidt Israels Folk med einum styrk unn Armlegg fra þeim Egypska Þræl dome/ þa hafe þad j nockra Daga eck ert Vatn funded ad suala sijnum Þosta a/ Vm sijder fann þad Vatn j Mara/ enn þad var so beyskt ad Folked gat ecke drucked þar af/ all þangad til ad Mo

Dinn ... yses

ýses (epter Guds Befalningu) kastade Trienu j Vatned/ þa vard þad sætt/ Samt sem ædur liet DRottiñ sitt Folk ecke leinge vera j Mara/ helldur færde hañ þad til Elim/ huar þad fañ fyrer sier tolf Vassbruña og siotýu Palmvi dar Trie/ þar stadnæmdest Folkid og sette sijnar Herbwder.

Þesse Historia er eirn merkelegur Sp eigell vppa Mañ:skiuñar Lijf/ Þuiad epter þad ad Diøfulliñ hafde afvega leidt oss og giort ad Þrælum Syndar iñar/ Joh. 8. Sie þa hefur Gud DR OTTiñ wtleidt oss aptur/ og frelsad fra Vallde Myrkraña/ og þad sama fyrer Hønd sijns wtvallda Þienara Her rans Christi/ Eñ samt sem ædur erum vier ecke strax komner jñ j þad þyrerhe itna Landed/ helldur vmgaungustum vi er hier j þessare Verølldu/ so sem j aũ are Eydemørku eins z Pilmagrijmar og hliootum ad lijda margar og jmes legar Motlætingar/ Þuiad DROT Tiñ þærer sijna Heilaga vndarlega

seig

ſeiger David j Pſalmenum 4. Fyrſt
fœrer hañ þa og leider til Mara/ þad
er til Sorga z Motlætingaña Vatns/
Eñ þo giører hañ ſamt ſem aadur þet
ta Vatnid ſætt ollum þeim ſem DRO
TTiñ ottaſt z honum treyſta/ þar ept
er/ þa hañ hefur nu læted ſijn Born dr
ecka af þui beyſka Kroſſens og Motlæ
tiſins Vatne/ og reint þau j Opne Nor
nunganã nockra ſtund/ þa vill hañ fœ
ra þau til Elim/ Þad er til þeſſ hreina
Vatsfallſins þſſ liſanda Vaſſens/ huſ
rt ad er ſo ſkiært ſē eiñ Chriſtall/ z fram
flijtur af Stoole Guds og Lambſins/
A bædar ſijdur þeſſa Vaſſ-allſins ſten
d.r Liffſins Trie/ huort ed ber tolfhan
d' Avoxt/ z fœrer ſiñ Avoxt a ollum
Manudum/ z Laufblod þeſſa Trieſins
þiena til Heilſuboitar Heidingium/ ſuo
ſem þar ſtendur j Openberingar Book
areñar ſijdaſta Cap. Og þetta eru
nu þau gledelegu vmſkipteñ/ ſem Gud
DROttiñ vill giefa ollum ſijnum Kroſ
ſins Bornum. Og vilium vier nu vijk
D v ia

ta til Gudspiallsins/ huort ed talar vm Kross og Motlætingar Guds Barna/ Og eru þad fierdeilis tuær Sniægrein er sem vier villium þar wt aff yffervega ad þessu sinne.

Hin fyrre skal vera vm þær Krossbu rdar Reynslur sem Herrann vor Jesus se iger sijnum Læresueinum fyrer/ ad þeir mune verda ad lijda.

Annur hliodar vm þa Huggun z Hug suolun sem hann seiger ad þeir mune fa aptur/ þa þeir haffa nockra stund vnder Krossens þunga sueittst,

Nu sa ædste Krossberare vor DRott inn Jesus Christus/ giefe ad vær meigum þetta yffervega sijnu Heilaga Nafne til Lofs z Dyrdar enn oss sialf um til glede z Sælargagns

AMEN.

I Upphafe þessa heilaga Evangelij talar so vor DROTTinn Jesus Christus til sinna Læresueina. Innann lijtels tijma munud þier ecke sia

sia mig þuiad eg fer til Fødur
sins. J huorium Ordum ad Herran
Christur seiger pyrer Kuol sijna z Da
uda/ Sem hn̄ villde so sagt hafa/ Pad
er nu snart komed ad þui/ mijner elskule
ger Læresueinar/ Ad þier munud ei sia
mig/ þuiad eg mun deyddr z j Grøfena
nidurlagdur verda. Þar nu Endur
lausnaren̄ vor Jesus seiger Lærefueinu
nū sijnum fyrer(j eirnre myrkre Rædu)
Kuol sijna og Dauda/ sem han̄ skyllu
þar epter ætte ad lijda. Þa høfum
vier pad þar af ad læra/ Ad Christur
hefur ei naudugur/ helldur sialfuiliug-
ur/ ecke af neinu oforvarandis Tilfelle
helldur af Guds Fødurs ræ ettu Rꝛade
geinged onder þessa sijna Kuol og Da-
uda/ Þui so seiger han̄ sialfur j Psalm
enum 40. Sia þu eg kiem/ j Bokenē
steindur skrifad af mier/ Þin̄ Vilia giø
re eg giarnan̄ min̄ Gud. Og en̄ aptur
seiger han̄/ Eingen̄ tekur mitt Lijf af
mier/ helldur legg eg pad af mier sialf
ur/

ur/Eg hefe Walld til þad af ad leggi
ta/ z eg hefe Walld til þ aptur ad taka
Joh. 10.

Þessu næst leggur Herran Christur
til Ordsokena/ Huar þyrer hn seiger ad
Lærefueinarner mune ei sia sig/ s er þes
se/ Ad Han seigest þara til FOdur sins
J huorium Ordum han samlijker sine
beysku Kuol z Dauda vid ein lijten Sp
atzerunar Weg til sijns Fodurs.

Her af hoi um vier þa Huggun/ Ad
þegar þar ad kiemur/ad vær eigum ad
deyia og skilia hier vid/ Þa meigum vier
er gledia oss og seigia/ Jeg er nu Hug
hraustur og ohrædur/ þo jeg sie nidur
lagdur j mijna Daudasæng/til eilijfrar
Huijldar/ Þuiad so sem þad/ Ad minn
Frelsare Jesus/ er fyrer Daudan og sij
nar Grepran/ geingen til sijns Fodurs
So skal eg nu og so þyrer þennan minn
Sundlega Dauda og Jardan/ komast
til mijns Himneska Fodurs/ og þadan
j fra alldrei vid han skilia.

Nu er oss en þramar athugande/
huorn

huerneñ þ/ad Herrans Christi Lære
sueinar taka þessare hans Fyrersøgn z
Predikun/ Vm sijna Burtfor til Fod
ursins/sem er/ad þeir skilia hier ecke
eitt Ord j/so s͡ stendur j Gudspiallenu,
Þa søgdu sumer aþ hans Læ-
resueinum sijn a mille. Huad
er þad hañ seiger oss/jñan lij
tels tijma munud þier ecke sia
mig/og þa aptur jñan lijtels
tijma munud þier sia mig/þui
eg fer til Fodursins. Þa søg-
du þeir/Huad er þad hañ seig
er oss jñan lijtels tijma/Vier
vitum eige huad hañ seiger.
Er þetta nu ecke furda yper alla Fu
rdu/ad þeir sem so leinge hofdu vered j
Herrans Christi Skoola/Ja/þeir sē
hofdu optar eñ einusiñe heyrt hañ ad
ur

ur tala med liosum og vel Tilianlegum
Dræum/ vm þessa sijna Burtpar til Fo
durfins/ Þeir skilia ecke eñ nu/ huad þ
er s hñ seiger? Eñ Ordsøken til þessa
Skilningsleisis Postulañá/ var hun sier
legasta þesse/ Ad bæde þeir og so lijka
Gydingarner hiner adrer wti þra/ voru
j þeirre Meiningu/ ad Herrans Chris
ti Rijke munde verda eitt Jardneskt og
Veralldlegt Rijke/ og ad hañ munde ve
rda eirn Einvallds Herra og Keysare
sem stiorna munde yser allre Verallð
arkringluñe. Oñur Ordsok þar
til/ Var sa mykle Blindleike/ sem huer
ium Mañe er medfæddur/ þui so seiger
Postuleñ Pall 1 Cor 2. Ad Nattur
legur Madur Skyniar eckert aþ Guds
Anda/ þui þad er hønum Heimska.
Þar fyrer eigum vier æ og alla tijma/
ad bidia Gud med hinum Heilaga Da
vid aþ Psalmenum 25. seigiande/ Leid
þu mig DROTTiñ j þijnum Sann
leika/ og lær mig/ þui þu ert Gud sem
mier Hialpar/ Item/ DROTTiñ er
good

goodur og broomur/ þar fyrer leidriett-
er hañ hina Synduga a Veigenum.

Þegar nu DROttiñ vor Jesus/ hu
er ed alla Hlute sier/ z veit huad j Ma
ñsins Hiarta er/ Hañ formerker ad Læ
resueinarner eru ad spyria ad þessu sijn
a mille/ þa talar hñ so til þra z seiger.

Þier spyried ad þessu ydar a
mille/ þad eg sagde/ Jñan lijt
els tijma munud Þier ecke sia
mig/ et c. Sañlega sañlega
seige eg ydur/ Þier munud sijta
og grata/ eñ Heimuriñ mun
FAGna/ et c.

Tuent er þad sem Herrañ Christur
seiger sijnum Lærisueinum þyrer j þess
um Ordum. Þad þyrra er su mykla
og þunga SOrg/ sem hañ seiger þeir
mune verda ad lijda/ huad og eirneñ þr
aftkom/ þuiad þlester af þeim vrdu ad
dreckа Hormunga og Motlætesins Bi

kar

Tar/ Sumer vrdu fyrer Spotte og Bryg
gle/ Sumer fyrer Alyge/ Nrakninge z
Fangelse/ Jaa/ par voru sumer sem voru
Parterader og hoggner j Skicke/ Su
mer med Spiote j giegnum lagder/ Su
mer Halshoggner. En siaaum til mi
ner elskanleger/ eige hofū vier helldur
ad vænta oss stors beire Lucku hier j Hei
me/ þuiad aller þeir sem Gudlega vilia
lifa j Christo Jesu/ þeir hliota ofsokn
ad lijda/ 2 Tim. 3. Og hatader ad ver
da vegna Nafnsins Christi/ af huor
tum Mañe/ Matth. 5. Þar fyrer sku
lum vær j Tijma bwa oss vid Motlætin
gunū/ epter þui sem Syrach rædleggur
j 2 Cap. Og mogla ei a mote Gude
þo hañ læte oss Kross og Motgang ad
Hondum koma/ þuiad so sem þ ad Nodt
uded vort Herrañ Christur vard ad lij
da Pijnu og Dauda/ og jñganga so sij
nan j Sijna Dyrd/ Luc. 24. Eins me
igum vier vita/ Ad vær munum verda
ad feta j hans Footspor/ j þui ad lijda
nockud med honum/ vppa pad ad vier
verdum

verdum eins med honum upphafder til Dyrdarennar/ Rom. 8.

Pad annad sem Herrann pyrerseiger sinum Læresueinum/ Er Veralldarenn ar SLede z Opsakiette/ pui so stendur j Gudspiallenu/ PIer MVnud SIta Og SRæta/ Enn HEImurinn Mun FAgna etc. etc. Petta eru nu pau osøf nu Kiør sem Guds Børn verda ad pola og reina/ hia pui sem peir hiner Ogudlegu/ huar vppa ad Heilager Guds Menn z Astvinner DROTTins hafa mijd mykelega forundrad sig. Pegar jeg minnest par a seiger hinn heilage Job j 21 Cap. Hrædest eg/ og par kiemur Skialfte j mitt Holld/ Huar pyrer lifa hiner Ogudhrædder/ Verda gamler/ og eignast so mykel Audæfe? Peirra Sæde er Andvaralaust j kringum pa/ z peirra Apkuæme er hia pm/ peirra Hws hefur Frid fyrer Ottanum/ og Guds Hirtingar Vondur er ei yfer peim/ peirra Vngbørn ganga wt sem ønnur Hiørd/ og peirra Smaborn stockua vpp

E og

og leika sier/ Þeir skiemta sier med Bu
mbum og Hørpum/ og gledia sig med
Pÿpum/ Þeir verda gamler j Sællÿfe
nu/ og skielfast valla eitt Augnabragd
fyrer Helvÿte/ Þeir sem so seigia til Gu
ds/ Vyk þu burt fra oss/ vier vilium ei
vita af þÿnum Vegum. Huør er sa hiñ
Almættuge/ þad vier villdū þiona hø-
num? Eda huoria Forbetrun hofum
vier þar wt af/ þo ad vier ækollum hñ?
Mötlÿka talar og so hier vm/ Spæma
durinn Jeremias j 12. Cap. Og sa gode
Asaph j Psalminum 73. Jæ/ Þar eru
eñ nu j Dag margar froomar og Gud
hrædddar Mañeskiur til / sem giora sier
Þanka og þunga Samvisku þar af/
þegar þær rata j Sorg og Motgang.
Eñ meiga þar þuert a moote sia þar
vppa/ Ad þeim Ogudlegu Verallder
Børnum geingur allt ad oskum og eru
glød og kat. Eñ þa vær giørum het
ur ad ꝫ þeinkium oss vm/ þa finnum vær
ad vær høfum ongua Ordsok til ad set
ia oss slÿkt fyrer Siöñe/ þui þad er fyrer
þeim

þeim Ogudlegu eins z þar stendur hia Mattheum. 6. Ad þeir hafa sijn Laun wttekeð/ Þuiad a epsta Deige mun Vmsnwed verda Bladenu/ so þad þeir sem hier hafa Hleiged/ munu þar Grata. Luc. 6. Þar fyrer meigum vier vtsa Bornum þessa Heims ad hafa sijna Glede og Kiæte fyrer sig.

Fyrst vegna þss/ ad Frægd þess Ogudlega stendur eige leinge/ z Hræsnarans Gladlæte varer eitt Augnabragd/ suo sem Iob talar j 20 Cap. Og so sem þad ad Hungradañ dreymer/ þad hañ þikest nepto/ Eñ nær ed hañ vaknar/ Þa er hans Sala samt tom/ Og lijka sem þad þystañ dreymer/ þad hañ mune drecka/ eñ nær ed hañ vaknar/ þa er hañ Mattlaus og þyrstur/ Esa. 29. Eins geingur þad og til þyrer þeim Ogudlegu/ þegar þeir eru sem gladaster/ þa veit allcrei nær eñ Hrigdeñ mune þa a alla vega vmkringia/ Þuiad Heimur eñ forgeingur z hans Fysn/ Eñ Huor Guds vilia giorer/ sa blijfur ad eilijfu/

E ij 1 Joh. 2

Þar næst er Glede þeirra Ogudlegu / ein miøg ꝥmnsst Glede/ Þuiad epter Nlꝺtur kiemur Ꝺrygd/ og Harmur kiemur epter Føgnud/ seiger Salomon j Ordskuida B. 14. Cap. Þar fyrer hrædest eg eige Neitingar þeirra Ogudlegu/ þuiad þeirra Vegsemd er Ohreininde og Madkar/ J Dag er hañ vpphafeñ/ enn a Morgun liggur hañ ꝥalleñ/ epter þui sem þar stendur j fyrstu Book Macc. 2.

J þridia lage er það ein Næskasamleg Glede/ epter huøria ad ecke plagar ad koma añad helldur eñ stoor Hiarta sorg ꝛ Angurseme / Þar fyrer seiger hiñ heilage David/ Lꝺt ecke það villa þig/ þott ad eirn verde rijkur/ eda þo ad Herlegheit hans Hwss verde mykel/ Þuiad j sijnu Andlꝺte mun hañ onguañ Hlut med sier taka/ og hans Dyrd mun ei epter hønum fara/ eñ hañ Hug gar sig vid þetta Sællijfe/ og lofar það nær einhuør skundar epter goodum Døgum/ so fara þeir epter Fedrum sijnum

og

z sim Lioofed alldrei optar/ Psam. 49.
Pa sañast pad sem par stendur j Spek
iñar Bokar 5 Cap. Quad hialpar oss
nu vor Naþfrakt? Quad høfum vier
nu af voru Rijkedæme z Metnade/ pad
er allt burtlided sem Skugge/ og so sem
eirn Uhomur sem hia lijdur/ og so sem
Skip skrijdur a Vatnsbylgium huørs
Footpsor eingeñ kañ ad fiña. ec. cc.

Ad sijdustu sijner Endurlausnareñ
vor Herrañ Jesus Christus/ Lærefuein
unum sijnum og øllum oss/ huøria Nyt
seind og Gagn vær hofum af Krossen-
um/ og pad giører hañ/ med þeirre Ep
terlijkingu/ sem hñ hier fraṁsetur vm
Sængarkuiñuna/ þui suo sem pad ein
Kuiña kañ ei ad skiliast vid siñ Lijfs A
vøgst fyrer vtan Soott og Harmkuæle
epter þui sem sialfur Gud seiger Gen.
3. So kañ og eingeñ fyrer vtañ Kross
og Motlætingar til eilijfs Lijfs ad end
urfædast/ þui ef vær vilium rijkia med
Christo/ þa meigum vær og so med høn
um lijda/ 2 Tim. 2.

E iij Þar

Þar næst verdur oss hier fyrer Siones settur sa mykle og stoore Þunge sem Kr osse og Motgange fylger/ þui so s þ ad eingen Gott er hardare en Jcodsottin Ems hliotum vær Christner Men fyr er margar Motlætingar ad jnganga j Guds Rijke/ Gior. B. 14.

J þridia lage/ Lijka sem þad/ Ad all er Kueñmeñ hafa orded ad pæda sijn Børn med Sooꝛt og Narmk uælum/ sij dan Falled/ So skulum vær vita/ ad þott Gud legge oss stundum vppa Kross og Moilæte/ þa hoþum vier þad med vorum Syndum forskulldad.

NV epterfylger mz einu Orde/ ad miñ ast a þ añad Greinarkorned/ s er vm þa gledelegu Huggun/ s Herrañ loþar ad sijn Børn skule fa/ ept þ þau hafa nockra stund j Krossens Skola geinged.

Fyrst er oss þ miøg Huggunarsamle gt/ ad þott Gud legge oss opt og tijdum Kross og margvijslegar Motlætingar vppa/ þa lætur hañ þad ei æpenlega va ra/ hellður alleinasta vm eitn lijteñ tij

ma

ma/þui ſo ſeiger Herran Christur hier til ſtña Lœreſueina. JNNan LJtelo TJma MVnud þJer Ecke SJaa Mig/Og þa Eñ JNnan Lijtels Tij ma Munud þJer Siaa Mig APtur/ et cet. Heyrum huad ſialfur Gud ſeig er hia Eſaiam j 54. Cap. Jeg(ſeiger hañ þar)yfergaf þig a litlu Augabra gde/ eñ med mykelle Myſkunſeme vil eg ſamanſafna þier/Eg hefe mitt An dlit a Augnabragde Reideñar vm litla ſtund hulid fyrer þier/Eñ med eilijfre Myſkunſeme þa mun eg þier Myſkun ſamur vera. Eñ þetta ad ſkilia z ſig hier vid ad hugga/ þad veiter Hollde voru og Blode næſta þungt. Mar ger tala ſo og ſeigia/ Jeg hefe nu leig ed j ſuo margar Vikur/ og j ſo marga Manude/Ja j ſuo mørg Ar /a minne Soottarſæng/og hefe þo huørke kun nad ad deyia nie aptur ad batna/er þ þa nockud lijtell Tijme? Eñ þar a mote eigum vær Chriſtner Meñ ad hugga ſ og Gledia/vid þa ſaaru Kuøl og Pij

 nu

nu/ sem vor Hiartans Endurlausnare Jesus leid vorra vegna/ epter þui sem Postulenn Pietur kienner oss j sijns fyrra Pistels 4 Cap.

Þar næst eigum vier og so ad hugga oss vid þa stooru Glede/ sem oll Guds Børn meiga sier vissilega vænta/ epter afstadenn Kross og Motgang/ Þui so sem þad/ ad ein Kuinna/ nær hun hefur Barned fædt/ Þa Minnest hun ei leing urþess HARmkuæles/ sem hun hefur ætt FIRer FAgnadar SAKer/ Ad MAdur er j HEimenn BOrenn. Eins lijka mun DROTTinn ecke læta sijna Riettlæta æfenlega Oroo hafa/ Psal. 55. Helldur snwa þeirra Sorgarkløg un j Dans/ z sundurslijta þeirra Hryggdarseck/ og vmgyrda þa med Fagnade/ so sem David seiger j Psalm. 30.

Enn huilijkur Føgnudur mun þad þa verda?

Fyrst verdur þ eirn SANNarlegur Føgnudur/ þui Ord DROTTins kũna ei ad bregdast/ og huad hann lofar/ þad

þad exder hañ vissilega/ Psalm. 33.
Þad verdr z so eirn GLedelegur Føgnudur/ þui Herrañ seiger hier/ Ad hañ vilie sia Lærisueinana sijna aptur/ þar fyrer fylger þ og so a epter/ ad þeir skule eirneñ sia hañ/ Huar vm hañ hafde adur beded siñ Fødur/ med þessum Ordum/ seigiande. Fader/ Huøria þu gafst mier/ vil eg ad huar sem eg er/ þa sieu þeir med mier/ so þeir siae mijna Dyrd huøria þu gafst mier/ Joh. 17.

J þridia maata verdur þad eirn NIArkanlegur Føgnudur/ Þui so stendur hier: YDART NIArka/ seiger Herrañ Christur/ SKAL FAGna. Þesse Føgnudur iñ mun ad soñu byriast/ fyrst hier j Naadarrijkenu/ hia øllum wtvøldum Guds Børnum/ eñ fullkomnast sijdar meir j þui eilijfa Lijfenu/ Þar DROTTiñ mun þurka øll Taar af þeirra Augum/ Openber. Bok. 7. C.

J fiorda maata mun þad verda eirn EILijfur og OEndanlegur Føgnudur/ Þuiad Herrañ Lijfsins seiger hier

 Ad

Ad eingeñ skule taka þeñañ Føgnudiñ þra sijnum Lærefu einum. Pad er/ fra sinum elskulegum og wtvøldum Børnum. Vær vitum huørneñ pad geingur til opt og tijdum vm Føgnud þessa Heims/ Hañ er skam viñur og varer ecke leinge/ so sem noog leg Dæme þiñast til. Liet ecke Absalon slaa siñ Brodur Amnon j Hel/ par hñ sat/ og var ordeñ gladur og listugur af Sætu Vijnet 2 Sam. 13. Huad þieck sa rijke ad heyra/ sem safnad hafde til margra Ara/ og baud þess vegna Sælu siñe wt af ofur Føgnude til Gefka seigiande/ Et nu z dreck Sæla mijn og vert glød/ Munde ecke til hans sagt verda/ Pu Dære/ A þessare Nottu mu nu þeir þijna Sæl fra þier taka/ Luc. 12. Eñ ecke verdur so vared Føgnude Vtvalðra Krossens Barna Herrans Christi/ Pui so seiger Esaias j 35 C. Peir hiner Endurkeyptu DROTtins munu aptur koma/ og til Zion koma

med

mz Fagnadarkiæle/ Eilijf glede mñ ða yfer þeirra Hofdum/ Glede og Fognud munu þeir hondla/ og Hrygd og Sorg mun hlioota j burt ad vijkia.

Ad sijdustu mun þesse Fognudur verda HERRans Fognudur/ þui so seig' Herrañ j nidurlage Gudspiallsins

A þeim Deige munud þier mig og einskis spyria. þetta er ein yperværtis mykel og stor Huggun/ þui hier j Heime eru vorer Vitsmuner ecke ofan Halfverk/ og vorar Spæsagner Halfverk/ Eñ nær þad kiemur sem algiørt er/ þa liñer þad sem Halfverked er/ seiger Postuleñ Pall/ 1 Cor. 13. Item seiger hañ j sama Capitula Hier sieuñ vier fyr er Speigeleñ j Rædgætu/ eñ þa (þad er j eilijfu Lijfe) Auglite til Auglitis. Nu þecke eg ofullkomlega/ eñ þa mun eg þeckia/ so sem eg er þecktur. Jæ/ Vær munum þar bæde siæ/ vita og skynia kuñia þa Hlute sem hvorke hefur Auga sied/ ecke Eyra heyrt

heyrt/ og ecke hafa j Mans Hiarta no ckurn Tijma komed/ 1 Cor. 2. Til huorrar Eilijfrar pullkomenar Glede z Fagnad"/oss hialpe Gud Fader Son ur og Heilagur Ande/ Hmlopadur og blessadur/nu og vm alla Ei lijpd/ Amen/ AMEN.

Fiorda Sunudag epter Pas-ska/ Evangel. Johan.16.

JEsus sagde til sinna Lærisuei na. Nu per eg til hans sem mig sende/og eingenn aþ ydur spyr mig ad/Huert þer þu He ldur aþ þui ad eg talade þet ta til ydar/þa vppþylldest ydar Hiarta af Hrygd. Enn eg seige ydur þo Sanleikenn ad þ batar ydur ad eg pare Hiedann. Þui eþ ad eg þer ei j burt hiedan/þa kiemur eige Huggarenn til ydar. Enn eþ eg þer j burt hiedan/mun eg senda hann til ydar. Og þa ed hnn kiemur/straxþar hnn Heiminn vm Syndena/z vm Riettlæted/z vm Do menn

meñ. Um Syndena aþ þui þeir trwdu ecke a mig. Eñ vm Riettlæted/þuiad eg þer til Fodursins/Og epter þad sie þier mig ecke. Eñ vm Doomeñ/þuiad Hoþdinge þessa Heims er dæmdur. Eg heþe eñ nu margt ad seigia ydur/ eñ þier kuñed ecke ad bera þad. Eñ nær ed sa Sañleikßins A. deñ kiemur/þa mun hañ kieña ydur allañ Sañleik/þuiad hañ talar ecke aþ sialþum sier/helldur huad hañ heyrde/ þ talar hñ/z huad epterkomande er/þ kuñgiorer hañ ydur/Hañ same mun og auglysa mig/þuiad aþ mijnu mun hañ þad taka og kuñgiora ydur. Allt huad hellst Fadeiñ heþur þad er mitt. Þar þyrer sagda eg ydur/ad aþ mijnu mun hañ þad taka z kuñgiora ydur.

Egar Gud DROTTiñ liet Spamañeñ Eliam vppnumeñ verda/hiedan af Jorduñe til Himens j einum Elldlegum Vagne/ þa var hans Þienare Eliseus sorgande z angrædr/so hñ villde honu ecke sleppa eda

eda vid hañ skilia/ Helldur huort sem Elias geeck/ þa foor hñ epter/ seigian de so til hans/ So sañarlega sem Drot tiñ lifer og þijn Saal/ þa slecppe eg þi er ecke/ allt þar til Elias lofade ad siñ Ande skyllde tuofalldast yfer honum/ so sem lesa ma j añare Book Kong aña 2. Cap.

Alijka Dæme verdr oss þ Sioner sett j þessa Dags Gudspialle/ Þui þeg^r sa Himneske Elias / vor Drottiñ Jesus Christus predikade sijnū Lærefueinū vt af siñe Burtfor til Fodursins/ þa vrdu þeir strax hrygguer z sorgande þar vid og villdu þad ecke giarnan heyra/ þui þeir hofdu langt odru vijse Meining hast vm hañ/ sem er/ ad hañ munde ve rda eirn Veralldlegur Herra og Poten tat hier hia sier/ og setia sig til Hæarra Embætta/ Tignar og Metorda j sijnu Rijke/ þar fyrer fellur þeim þad so þun gt/ þa Herrañ seiger þeim fyrer ad hñ vilie skilia vid þa/ og fara aptur til ha ns sem sig sende. Eñ Herrañ Christ

us

ur ſeiger þeim hier miøg merkelega fra huørt gagn og Nytſeme þeir mune ha þa aþ ſiñe Nimnaþor/ ſem er/ Ad fyr er hana vilie hañ wtvega þeim þañ go da heilaga Anda/ ſem þa ſkule Hugga j øllum Motgange/ z kieña þm allañ Sañleika/ huad þeim ſkule myklu betur koma/ eñ þo hañ ſette þa til hiñar meſtu og ypparleguſtu Tignar hier j þeſſum Heime.

Og vilium vier taka oſſ fyrer Heñdur tuær Smagreiner ad ſkoda og yþervega ad þeſſu ſiñe/ wt af þeſſu Heilaga Gudſpialle.

Su fyrre ſkal vera vm Fyrerheit Chriſti/ þar hañ loþar ad ſenda ſijnum Lærieſueinum þañ gooda Heilaga Anda.

Oñur vm hans Embætte/ og huad hañ mune wtrietta hier a Jordiñe.

Nu Gud hialpe oſſ med ſijnū H. Anda/ ſo vær mættū þetta yfervega hēs bleſſada Naþne til Lofs z Dyrdar/ eñ oſſ til Sælargagns j Jeſu Naþne/ AMEN.

Nu

Nu ꝼer eg til hans ſem mig ſende/og eingeñ aꝼ ydur ſpyr mig ad/Huørt ꝼer þu/ Helld ur af þui ad eg talade þetta til ydar/ þa vppꝼylldeſt ydar Hiarta aꝼ Hryggd. Seiger vor bleſſade Endurlauſnare til ſiña Lære ſueina. Tuent er oſſ hier j þeſſum Or dum athugande. Pad ꝼyrra er vm Re iſu edur Burtꝼør Herrans Chriſti til þeſſ ſem hañ ſende/ Pad er til ſijns Hi mneſka Fodurs/ Eñ ꝼyrer þeſſa hans Reiſu/a ecke einungis ad ſkiliaſt hans Dyrdlega Himnafør/Helldur og ſo ha ns Pijna/Daude og Vppriſa fra Da udum. Nu ſo ſem þad/ad Herrañ Ch riſtur er vndan oſſ geingeñ til Fødur ſins/og heꝼur tilbwed oſſ Veigeñ ſem vier eigum epter honum ad ganga/ þa lætum oſſ ecke þikia myked fyrer ad ſki liaſt vid þeñan auma og fallvallta He-

im

im/ Helldur med glødu Hiarta epterfylgia vorum Herra og Endurlausnara jñ j þad Himneska Fødurlanded/ þa Daudeñ kiemur og kallar oss burt hiedañ/ seigiande med Postulanum Paale. Jeg hefe Girnd til ad fara j burtu/ og vera med Christo/ huad ad er myklu betra/ Phil. 1. Nu þo so sie/ ad þar þi ñest mymarger sem kuïßda fyrer Daudanum z hrædast hañ/ þa er þad þo stor Heimska og Fæviska/ Þui Daude Guds Barna/ er ecke añad eñ Jñgangur til Fødursins/ Jaa/ til þess Himneska Fødursins/ Huor ad er Fader yfer allt þad sem Børn kallast a Himne z a Jordu/ Eph. 3. Þeir Ogudlegu/ sem jlla hafa lifad/ þeir meiga vel skielfast z kuïßda fyrer Daudanum/ þui þeir fara lifande nidur til Helvijtis/ so sem þar stendur j Numeri B. 16. Cap. Og sia ecke Liosid framar meir/ Psalm. 49. Eñ þar huert a mote/ meiga øll Guds Børn med Hiartans Fegnude syngia og seigia med hinum gamla Simeone/

F Nu

Nu lætku DROTTinn þinn Þion j Frid
de fara/ epter þui sem þu hefur sagt/
Þui mijn Augu hafa sied þitt Hialp
ræd/ et cet. Þetta hefur nu Herrann Ch
ristur afrekad oss med sinne Burtfør til
Fødursins.

Þad annad sem vær skulum athuga
og yfervega wt af þessum fyrstu Text
ans Ordum/ er þad/ Huørn Avoxt ad
þesse Ræda edur Fyrerspogn Herrans
Christi (vm sijna Burtfør til Fødursi
ns) hafe fært j Hiortum hans Læresue
ina/ sem er/ ecke annad enn Angursemme/
Hier vm hliodar so Gudspialls texten
vor. OG Engenn AF Ydur Spyr
MIg Ad/ HVort Fer Þu. HElldur
As Þui Eg Talade Þetta Til Yd
ar/ Þa Vppfylltest Ydar HJarta Af
HRygd. Suent er þad sem Herr
ann Christur straffar hier sijna Læresu
eina fyrer. Fyrst straffar hann þa fyr
er AThugaleise/ þar þeim kiemur ecke
til hugar ad spyria hann ad hvørnenn
þeir eige ad skilia þad/ Hann seigest fara
til

til Fodurſins edur þeſſ ſem ſig ſende.

Quar af vier høfũ þ ad læra/ Ad ſo ſem þad ad Herrañ Chriſtur wtheimt ar hier af ſijnum Læreſueinum/ ad þeir ſkule ſpyria ad þui ſem þeir ſkilia ecke/ Eins vill hñ og ſo ad vær giørum eink anlega þegar ymiſlegar Freiſtingar ku ña oſſ til ad palla/ og vær þikiuſtum ecke riettelega kuña ad ſkilia af Guds Or de huorneñ þ eda þ tilkiemur/ og huar þ Gud høndle ſo og ſo vid oſſ/ þa eigū vær ad ſpyria þa þar ad ſem Broodare eru j Guds Orde eñ vær/ og oſſ kuña ad leidrietta. Þad añad ſem Herrañ Piñur ad vid ſijna Læreſueina/ Er Hrt gd þeirra og Angurſeme/ ſem þeir þar af þui/ ad hañ ſeiger þeim fyrer ſijna Burtfør/ Þeir hefdu med riettu ætt ad glediaſt og þacka Gude þar fyrer/ ad þeirra Herra og Lavardur var þeim ſo goodur/ ad hñ villde med ſiñe Burtfør Jca med ſiñe Piſnu Dauda og Upp riſu afreka þeim eilijfa Saluhialp. Eñ vær erum (þui midur) fleſt aller ſa

F ij ſtñader

sinader/ad vier gleium huorke vel hey
rt nie lided/ad talad sie vm Kross edur
Burtfør vora og vorra Astvina aþ þe
ssum Heime/helldur hriggiunst vier me
ir/þa þar a verdur minst/eins og Lære
sueinarner giøra hier/ þar vær ættum
þo myklu pramar ad gledíast z Fagna
þar yþer.

Þad er skrifad vm eirn af Lærfedrun
um/Ad þa hañ lꝍ siña Banalegu/og
hans Viner og Brædur stoodu sorgan
de j kringum hañ/Þa hafe hañ horpt
a þa til skyptes/og hleiged/ og þad ha
fe hañ giørt tuisuar eda þrisuar/huad
epter añad/Eñ sem þeir spurdu hañ
ad og bædu siñ elskulega Fødur ad sei
gia sier/huar ad hañ hlæge/ þar þeir
stæde og griete og bære sig jlla/Suara
de hañ/Fyrst hlæ eg þar ad/ad þid er
ud hrædder fyrer Daudanum/Þar næst
ad þui/Ad eg a nu fyrer Hondum suo
gledeleg vmskipte/ad meiga komast wr
þessum Eymdardal jñ j Himnarijkis ei
lijfan Fognud/og meiga lifa þar hia
miñ

vnýnum DROTTne æfenlega/ Enn
þid standed hier og græted yþer mier.
Eins ættum vær ad þagna og glediast
Hiartanlega þar vid/ þa DROTtinn
virder oss þess/ ad kalla oss og vora æst
meñ til Lambsins Brwdkaups. Open.
B. 19, Cap.

Framveigis seiger Herran Christur
Lærefueinunum sijnum/ huoria Sagn
semd og Not/ bæde þeir mune hafa af
siñe Burtþor/ z og oll vöfur Riettrwud
Guds Børn/ EŇN Eg (seig' Jesus)
seigie ydur Sanleikiñ/ Þad ba
tar ydur ad eg þare hiedan/
Þui eþ eg þer ei j burt hiedan
þa kiemur ei Huggareñ til yd
ar/ Eñ eþ eg þer j burt hiedan
mun eg senda hañ til ydar.

Hier kañ einhuor ad spyria/ huort
Lærefueinarner Herrans Christi haþe
ecke þyrre medteked Heilagañ Anda/

eñ epter þad ad hañ var vppstygeñ til Himens? Sañarlega hoꝑdu þeir hñ adur fyrre medteked/ Eñ sÿnelega med toku þeir hañ ecke fyrre eñ a Hwijtasu ñu degi/ Hvør sÿneleg Meddeiling Heilags Anda ecke heꝑde kuñad ad ske hefde Herrañ Christur ecke adur farid til Fødursins. J einu Orde ad seigia/ heꝑde vor Endurlausnare ecke vndann oss fared til Fødursins/ þad er/ hefde hñ ecke lided Pijnu og Dauda vorra vegna/ og forlijkad oss so vid siñ Himneska Fodur/ þa heꝑdum vær alldrei ꝼeinged þa æru og Vegsemd ad meiga kallast Bwstadur heilags Anda/ þui Heilagt Ande bijr ecke j eirnre hreckvijsre Sal edur j þeim Lijkama sem Syndeñe er vndergiefeñ seiger Salomon j Speckeñ ar Bokar 1 Cap. Þar fyrer ef vær vilium ad heilagur Ande kome til vor/ og take sier Bwstad j vorum Hiørtum/ þa kostum kapps þar a yfer alla Hlute fram/ ad vær Krossfestum vort Holld med sÿnum Girndum og Tilhneyging um

um/Gal. 5. Eñ lifum Sparlega/Rie
ettferduglega og Gudlega j þessum He
ime/ epter þui sem Postuliñ amiñer oss
til Titum j 2 Cap. Vær eigum z so
ad pordast Reide og Osamlinde vid vo
rn Samchristiñ Náunga/ eñ lifa til sa
mans j Eindrægne og riettum Kiærlei
ka/ so sem Brædur og Systur/ þui sa
gode heilage Ande er Ande Fridarens
og Elskuñar/ 2 Tim. 1.

J þridia lage eigum vær og eirnest
ad vera kostgiæfner til þess ad bidia
Gud j duglega fyrer oss/ og læta þad all
drei vndann falla huorke Kuølld nie
Morna / huørt helldur vier støndum
vpp edur leggium oss fyrer/ eda huad he
llst sem vær adhøfustum/ þui hañ er og
so Ande Bænareñar/ z elskar þa alla s
Bænrækner eru/ Zach. 12. Eñ ef vær
giørũ þetta ecke/ þa styggium vier þañ
gooda heilaga Anda fra oss/ eñ giefum
Rwm þeim leida Diøple og Andskota
huør ed med sier tekur siø adra Anda
sier verre/ huarier ad steypa Mañesk

 iuñe

sukie j eilijfa Fordæming og Saalar tö
pun/Luc. 11. Quar fra Gud vardveite
ojs j Jesu Nafne.

EPterfylger med einu Orde ad minn
ast a pad anad Greinarkorned/ sem
er vm Embætte þess goda heilaga An
da/ huort ad er med þrenu mote/ epter
þui sem Herran Christur kiener oss hi
er j þessa Dags Gudspialle.

Fyrst er pad Embætte Heilags An
da ad hugga oss aumar Manneskiur/ hu
ørs vegna ad Herran kallar han hier
eirn HVGGARA/ Og þetta sitt
Embætte framkuæmer han hia oss sin
han elskum.

Fyrst a Hørmungar og Motlætis tij
manum/ þegar vær rotum j nockurskon
ar Eymd/eins og Elias/1 Bok Kong
19. Edur j Armood og Fatækt eins z
Job/Job 1. Eda j langvarãde þungã
Siukdom/eins og sa sem sat vid Dijkid
j Bethesda/Joh. 5. Pa hialpar sa
gode Heilage Ande vorum Breiskleika
so vier Orvilnunst eeke.

þar

Þar næst framkuæmer han þad hia oss/ þa vier verdum freistader hid jñra/ þad er þegar Andskotin skytur ad oss sij num Elldtegum Pijlum/og klagar oss Nott z Dag fyrer Gude/ Openb. B. 12. Þa er heilagur Ande nalægur/og forsuarar oss/ ecke ad eins fyrer Gude lifanda/ helldur ber hñ og eirnen þan Vitnisburd vorum Anda/ ad vier sieũ Guds Børn/ Eñ ef vier erum Børn so erum vier og eirnen Erfingiar/ Jaa Guds Erfingiar og Samarfar Christi/ Rom. 8,

J þridia lage framkuæmer heilagur Ande þetta sitt Embætte hia oss a vorre sijdustu Burtfarar stundu/þegar vor Augu siaa ecke leingur/og vor Eyru heyra ecke leingur/ z vorar Hendur þreifa ecke leingur/og Fæturnar gieta ecke gengid leingur/ þa hroopar hañ j vorum Hiortum og Eyrum seigiande/ Vered hughrauster/þui Christur hefur j burt teked Daudans Magt og Beyskleika/ og giort ydur hañ ad hægum Suefne/

Huørt hroop Heilags Anda ad giefur
þeirre Mañeskiu sem fyrer Daudanum
liggur/ sooðan eina Huggun og Hugsu
ølun/ Ad hun gietur sagt med hinum
sæla Job/ Jeg veit ad miñ Endurlaus
nare lifer/ z hañ mun hier epter vppve
kia mig af Jordiñe/ og eg mun vmgief
ast sijdar meir med þessu mijnu Holdi
de/ og eg mun sia Gud j mijnu Holde/
og mijn Augu munu lijta hañ/ etc.
Job. 19.

Aññad Embætte Heilags Anda/ seig
er Herrañ Christus ad sie/ Ad STra
ffa HEimeñ.

Eñ þrent er þad sterdeilis sem Ande
Guds straffar Heimeñ fyrer. Fyrst str
affar hañ hañ fyrer SYND/ Eñ hua
da Synd er þad? Þad er Vantrwareñ
ar Synd/ Ad þeir sem j Heimenum eru
trwa marger huørier ecke a Guds son/
so sem Christur talar hier liosslega j
Gudspiallenu/ Eñ ecke a þetta suo ad
skiliast/ so sem þar sie ecke añur Synd
til sijñ Straffs verd er/ helldur eñ Van
trw.

trweñ/Helldur af þui ad af Vantrwñe
wtþliota allar adrar Synder og Lester
so sem af ødrum Bruñe/ Þar þ nefner
Herrañ Christur hana hier sierdeilis.
Þui huad hellst sem ecke er af Trwñe
þad er Synd/ seiger Postuliñ til Rom.
14. Cain hefde þeinged Nꝍd heþde
hañ ad eins trwad/ eñ af þui ad hñ ør
vænte sier Guds Nꝍdar/ z sagde ad sijn
Synd være stærre eñ hun kynñe ad fyrer
giefast/ þa vard hañ ecke hialplegur.
Hier af sieaum vier/ ad þar er eingenn
stærre Synd til eñ Vantrwiñ.

Þar næst straþþar heilagur Ande
Heimiñ þyrer RJETTlæte. Þad
mꝍ þika vndarlegt/ einkum þeim ein
follduog fꝍfroodu/ ad heilagur Ande
skule straþþa Heimeñ fyrer Riettlæte/
þar þo sialfur Gud hroosar Noa/ og
so eirneigiñ Job þar fyrer/ ad þeir
hafe bꝍder Riettlꝍter verid/ Gen. 7.
Job 1. Eñ vier skulum læra ad giøra
greinarmun a mille Mañaña Riettlæt
is og þess Riettlætis sem þ Gude gillder
Mañ

Mañaña Riettlæte ér þad/ þa eirn ed ur añar þikest hafa lifad vel og heilag lega hallded Guds tijulaga Bodord/ giefed Olmusur og añad þad sem Log mæled wtheimter/ og meina sig so af sij num eigeñ Verkum gieta stadest fyrer Guds Domstole. So porrest Logvitrin guriñ Riettlatur vera / spurde Chr istum ad huad hañ skillde giora so hañ feinge Eilijft Lijf/ Eñ Herrañ suar ade og sagde til hans/ Ad hañ skyllde hallda Bodordiñ/ Logvitringuriñ sagd est þ giort hafa j fra Barnæsku/ so sem lesa ma Matth. 19. Eins porrest Phariseariñ Riettlatur vera / þa hañ gieck vpp til Musteresins ad bidiast fy rer/ Jeg packa þier Gud (seiger hann) Ad eg er ecke so sem adrer Meñ/ Ræni ngiar/ Oriettvijser/ Hoordomsmeñ/ eda so sem þesse Tollheimtumadur/ Luc. 18 Eñ þetta er ecke þad saña Riettlætid sem fyrer Gude gillder/ Þar fyrer seiger so Endurlausnareñ vor til siña Læresu eina hia Mattheum j 5 Cap. Nema

so

so sie ad ydar Riettlæte sie betra en̄ þra Skriptlærdu og Phariseara/ þa kun̄e þier ecke jñ ad ganga j Himnarijke. Þeir sem nu j soddan mata þikiast Riettlæter af sier sialþum til/ þa alla seig er Herran̄ Christur ad Heilagur Ande mune straffa þa han̄ kiemur.

Hier þuert a mote/ er þad/ Þad sanna Riettlæte sem fyrer Gude gillder/ Nær vær trwum þui stadfastlega/ ad vier fyr er Riettlæte Jesu Christi/ hans Pijnu og Dauda verdum Riettlæter/ an allr ar vorrar Verdskulldunar og verduglei ka. Og fyrer soddan Riettlæte straffar ecke heilagur Ande Heimen̄ eda Men̄ ena sem j Heimenum eru.

J þridia lage seiger Herran Christ. ur/ Ad heilagur Ande mune straffa Heimen̄ þyrer DOOM/ Ecke eru hi er med meinter riettér Doomar sem Yþ ervallded w'nepner/ epter sijnu Embæt te/ til ad straffa Synder og Glæpe/ He ldur aller Samviskulauser og Rangsn uner Domar/ Huoria Herrann fyrer

bijdur

bÿdur j ſijnu Heilaga Orde.

Þridia Embætte heilags Anda/ er ad kieña og vppþræda oſſ Meñena j øll um Sañleik/ Þui ſo ſeiger Herrañ Chriſtur hier/ Eñ nær ed ſa Sañleiks Anden kiemur/ þa mun hñ leida ydur j allañ Sannleik.

Þetta er ein ÿpermæta mÿkel Hugg un/ ad Heilagur Ande er ecke alleinaſta Læremeiſtare/ helldur og ſo Leidtogare vor Chriſteña Maña. Vær vitum ad þeir ſem reiſa og Vandra vilia/ einkum vm Obygder edur okuñug Hierød/ þeir þurfa einhuørs Fylgiara vid/ ſem þm vÿſe þañ rietta Veg/ ſo þeir villeſt ecke Eins liggur oſſ aumū ſyndugum Mø ñum(ſem vegfarande erum j Eydemø rku þeſſa Heims)ſtoor Magt þar a/ ad vær høfum þañ fylgiara/ ſem oſſ lei de a þeim Rietta og ſaña Sæluhialp areñar Veige/ Eñ þad er ſa goode hei lage Ande/ hañ leider oſſ j allañ Sañ leik/ ſo vær kuñum þyrer hans Hialp z

Full

Fullkinge ad þeckia Gud Riettelega ꝛ hans Son Jesum Christum.

Þad var ad sønu stoor æra og Vird ing/ sem Forfedrunum og odrum Guds Mønum/ veittist ædur fordum j þui ga mla Testamentinu/ þa þeir feingu Ei nglana sier til fylgiara og Reisu Stall brædra/ so sem ad var Loth/ Abraham Jacob/ Tobias/ og adrer fleiri. Enn þusundsinnum meiri Æra og Virding veitist oss aumum Syndugum Mønum ad vier eigum Heilagann Anda fyrer Le idsagnara og Fylgiara/ sem oss vijsar þann riętta Veiginn sem vær eigum ad gan ga/ Psalm 25. Eirn goodur Vegvijsa re edur fylgiare varar þann sem hann fylger vid Ræningium/ Vijsar hønum ad Vatni/ sem hann kunni ad suala sier a og ad Skiooli/ huar ynder hann kunne ad skijla sier/ fyrer Stormum og Illvidri/ Sømuleidis ad Herbergi þar hann gieti feingid Mat og Dryck/ Eins giører sa gode Heilage Ande/ Hann varar oss jd uglega vid þeim Helvijska Mordingia

Diøf

Dioplenum/ Hañ leider oss til þess Heil susamlega Vassbruñs/ sem er Skijrn iñ vor/ Hañ sijner oss og eirneñ þa edla Biargskoruna/ j huørre vær kuñum ad skijla oss fyrer øllum ærææsum og Freist ingum þess jlla Anda/ sem er/ Særenn vors Endurlausnara Jesu Christi/ Hañ Endurnærer oss og Sæler vorar a þeirre dyrmætu Fædufie Herrans Ch risti Hollds og Blods j Sacramentenu Og jsileider vm sijder j þad Himneska Giestaherbergid/ Huar vier munum siæ Gud Auglite til Auglitis/ og sijdañ eilijflega med honum vera. Huar til oss hialpe/ su heilaga Guddomsins Þreñing/ Huorre ad sie Lof og Dy rd/ fra Eilijfd til Eilijfd ar/ AMEN.

Fimta Suñudag epter Pa- ska/ Evangel. Johañ 16.

Og

Og Jesus sagde til sijna Lære
sueina. Sanlega sanlega segi
ie eg ydur/ Huors þier bidied
Fodurinn mijnn i Nafne/ þad
mun hann giefa ydur. Hing
ad til hafe þier einskis bedid j mijnu Na
fne. Bidied/ þa munud þier medtaka/
so ad ydar Fognudur sie fullkomlegur.
Þetta hefe eg talad j Ordskuidum til yda
ar/ Sa tijme kiemur/ad eg tala eige lein
gur j Ordskuidum til ydar/ helldur mun
eg kunngiora ydur opinberlega af mijnum
Fodur. A þeim Deige munud þier og
bidia j mijnu Nafne. Og eige seige eg
ydur/ad eg mune bidia Fodurinn fyrer yd
ur/ þuiad sialfur Faderinn elskar ydur/
af þui þier elsked mig/og trwed þad ad
eg sie af Gude utgeingenn. Eg em af
Fodurnum utgeingenn/og kominn j þennan
Heim. Eg yfergief og aptur þennan He
im og fer til Fodursins. Da hans Lære
sueinar seigia þa til hans. Sie/ Nu tal
ar þu berlega/og mæler ongua Ordskui
du. Nu vitum vier ad þu veist alla
Hlute/ og þu þarft eige ad nockur spyr

te þig. Fyrer þad kiæmum vier þu siert aþ Gude wtgeingiñ.

I Esthers Bookar 4 Cap. Le sum vær vm pañ megtuga Kong Assverum/ Ad eingeñ hafe okalladur vogad ad ganga jñ fyrer hañ j Hollena/ þui huor sem þess dyrsdest/ sa matte endelega deyia og Lyflatiñ verda/ vtan so være ad Kongurin riette ad honum syna Gullegu Sprotu. Eñ odruvyse er siñadur vid oss sa Himneske Konguriñ allra Konga/ z DROTTIñ allra Drottna/ Huors Hæsæte ad Himeneñ er/ og huors Footskor ad Jordeñ er/ Esa. 66. Þui hñ vill onguañ þra sier reka/ sem til hans kiemur/ Joh. 6. Helldur lætur hañ alla þa þiña Naad fyrer sier sein hañ j riettre Trw akalla/ Og so vier mættum hier vm þess oefadre vera/ þa hefur hñ giefed oss Likel Bænareñar/ med huorium vær kuñum vpp ad luka þeim Himneska Fiesiood Gudlegrar Nadar og Myst

Myſkunſemdar/ Þar þyrer talar hann ſo til ſiñar elſkulegrar Brwdur chriſtelegrar Kyrkiu j Loþkuæde Salomonis 2 Cap. Statt vpp miñ kiæraſta og kom/ miñ hin prijdelega kom hingad/ miñ Dwþa j Steinholunum z Biargſkorunum/ ſiñ mier þijna Aſijnd/ lát mig heyra þijna Rauſt/ þui þijn Rodd er ſæt og þitt Auglit er lyſtelegt. J hu oriū Ordum ſa himneſke Brwdgumeñ hrooſar fyrſt Frijdleika ſinar Brwdur huør heñe er ecke medfæddur/ þui af Natturiñe til liggur hun j ſijnu Blode Ezech. 16. Helldur hefur ſa Himneſke Brwdgumeñ ſialfur j fært hana Kyrtle Hialpræde ſins z Klædt hana med Motle Riettvijſeñar/ Eſa. 61. Þui henne var giefed ad vmklæda ſig med hreinu og fogru Silke/ huørt ad er Riettlætin gar Heilagra/ Openb B. 19. Og þad er nu þad ſem David ſeiger j Pſalmenum 45. Ad Kongſins Dotter ſie næſta Dæg eleg hid jñra. Þar næſt hrooſar ſa Himneſke Brwdgumiñ þeirre And

Gij legu

legu Brwdurinne sinne hier j þessum Ord um pyrer sijna listelega Raust/ huor ed skilst z merkest fyrer eina trwada Bæn med huorre ad Brwdurinn talar vid sinn Brwdguma/og þessa Raustena heyrer Herrann Christur giarnsamlega/ Þar pyrer aminner hann bæde Læresueinana sijna og alla Rietkchristna Menn hier j þessum Gudspiallstexta/ til Bæna amkallsins seigiande, HIngad Til hape þier einskis beded j mijnu Nafne/ Bid ied þa munud þier medtaka/ so ydar Fognudur sie fullkomlegur. Og vilium vær ad sinne stuttlega yfervega þetta heilaga Evangelium j tueimur Smægreinum.

Hin fyrre skal vera þar vm/ Huørsu þad ad vor liufe Lausnare Jesus bijdur og befalar sijnum Læresueinum/ad þeir skule bidia z vera Bænrækner/ med þui pleira sem þar ad hnygur.

Annur vm þad/ Huørnenn Læresueinarner hafe teked þessare Herrans Christi Befalningu.

Sa

Sa goode Heilage Ande/ sem er Ande Nꝍdareñar og Bꝍnareñar vere j Verke med oss/ so þetta mætte skie Gude til Dyrdar/ eñ oss til Sꝍlar gagns og Gooda.

Sañlega sañlega seige eg ydur/ Huørs þier bidied Fødurin̄ j mijnu Nafne/ þad mun hañ giefa ydur et ct. Item/ Bidied þa munud þier medtaka/ seiger Herrañ Christur j Upphafe þess sa Heilaga Evangelij.

Þrent er þad flerdeilis sem oss a ad mꝫissa og huetia til Bꝍnarennar.

Fyrst Befalning Herrans Christi/ þar hañ skipar Lꝍresueinunum ad þeir skule bidia/ Huad hid sama ad verid hefur og eirneñ Guds Vilie j þui gamla Testamentenu/ Ad aller Synduger skyllde bidia sig vm Nꝍd/ þui so talar Ande DROTTins fyrer Muñ Spamañ

manns Davids j Psalmenum 50.
Akalla þu mig j Neydeñe/ þa vil eg frelsa þig/ eñ þu skallt heidra mig. Item seiger Esaias j 55. Cap. Leitid DROTTins a medan hñ ma fiñast kalled a hañ a medañ hñ er nælægur. Lætum oss þar fyrer ecke vera lata edur hirdulausa til þess ad frambera vorar Bæner jduglega fyrer Almættugann Gud/ vppa þ ad hñ verde oss ecke reidur/ z vier forgustum ecke a Veigenū/ Ps. 2.

Þad añad sem oss a ad koma til Bænareñar/ er Skylda vor. Vær vitum/ ad einu Skoolabarne/ ber ad hlijda sijns Skoolameistara Amiñingum/ einkum j þui sem Barnsins Velferd ahrærer/ og þui mæ til gagns og gooda vera j Framtijdeñe/ Christur er vor ypparste Skoolameistare/ Skylldum vær þa ecke hlijda hans Amiñingu og Kieñingu/ z oppbra Bænum vorū fyrer lifanda Gud a huorium Deige.

J þridia lage a oss ad vppvekia og ahuetia til Bænareñar/ vor eiginleg Naud

Naudsyn/ Eymd og Faar/ sem vær j þessum Neime verdum wt ad standa Ad Diøfulliñ sie vor hafkaste og skiad aste Sealar Domur/ pad vitum vær vel þui hñ vm kring geingur so sem grenia nde Leon/ og leitar ad þeim sem hñ ku sie vpp ad suelgia/ 1 Pet. 5. Er ecke so Ad Hollded stryder jafnañ j moote Anndanum/ Gal. 5. Og Heimureñ liggur allur j vondu/ Og lætur ecke af þyrre eñ hañ hefur fullkomnad Diofulsins Vilia/ Joh. 8. Ja/ Ef vær yfervegum Lijf vort og Lijnad/ þa finnum vær ad þad er ecke añad eñ Mæda og Erviде/ So vier meigum klaga med Postulanum Paale/ H d ytra høþum vær Baratttu/ eñ hid jñra Otta/ 2 Cor. 7. Og med hinum sæla Job/ Þar sem Madur vilde vega Eymd mijna og leggia mijna Pijnu til samans j eina Metaskaal / þa være þad þyngra eñ Sanduriñ j Sioonum/ Job 6. Wll þesse margfallдleg Eymd og Armæda sem vær hliootum ad lijda/ a ad knyia

G iiij oss

oss til Bænaresfar/ epter þui sem þar stendur Esa. 26. DROTTiñ/ Nær ad Nørmungeñ er fyrer hendum/ þa vi tia Meñ þiñ/ Og nær ed þu agar þa kalla þeir sargrætelega/ Ja/ þar eru eingenn betre wrræde til forer oss einkum þa vier ærum j Kross og Mot gang/ eñ ad hroopa til DROTTins og bidia hañ vm vægd og Nad/ þeg ar eg kuelst/ seiger hiñ Heilage David þa ækalla eg DROTTeñ/ og hroo pa til Guds mijns/ þa Bænheyrer hañ mijna Raust aþ sijnu Mustere/ z mitt Akall kiemur fyrer hañ til hans Eir na/ Psal. 18.

Nu viltum vier framveiges skoda og athuga/ huørnen vær eigū Riettelega ad skicka oss og hegda þa vær komum med Bæner vorar fram fyrer Almættu gañ Gud.

Fyrst eigum vær ad bidia Skynsam lega/ og med goodre Athugaseme/ enn ecke eins og Heidingiar/ huorier ed til bidia Sool Tungl og Stiørnur/ Eda so

so sem Papistar/ huorier ad tilbidia Ly
kneskar framlidena Heilagra Mana/
og vmjnua so Dyrd oporgeingelegs
Guds j Lykneskiur forgeingelegra Ma
na/ epter þui sem Postulinn seiger til
Rom. 1. Vm þessa og adra þuilijka ma
riettelega seigiast þad sem Herrann Ch
ristur sagde til þeirrar Samuersku Ku
inunnar hia Johannem j 4 Cap. Þier
vited ecke huad þier bidied/ En vær
skulum jafnan j vorum Bænum æka
lla og tilbidia eirn sannan eilijfann
Gud/ Huor ed sig hefur openberad j sijn
nu heilaga Orde/ þad hann sie Fader
Drottins vors Jesu Christi/ Þar fyrer
seiger hann so j þessa Dags Gudspialle
HVors ÞIer BIdied FODurenn J
Mijnu NAfne/ ÞAd Mun Hann Gi
efa Ydur/ Þui hann er Vppsprettubrunn
ur allrar Visku/ Jacob. 1. Og sa riette
Hiartanna Ransakare/ sem veit huad vi
er vid þurfum/ og kann alla Hlute yper
gnæfanlegar ad giora / enn þad vær vit
um eda skilium/ Eph. 3.

Þar næst eigum vær ad framsplitia Bæner vorar fyrer Almattugañ Gud med sañre Audmÿkt og Hiartans Lÿtelæte/ huad ad skiedur þa vier bidiũ hañ j Nafne siins elskulega Sonar Jesu Christi/ Huør ad er sa riette Medalgangareñ/ z bidur ꝼ oss siñ Himnesk̃a Fodur/ Rom.8. Þar fyrer so sem þad ad Gydingafolk j þui gamla Testamente nu/ þa þad villde bidiast fyrer/ þa snere þad siinu Andlite ad Musterenu z Sattmalsørkeñe/ Eins eigum vær alla tijma j vorum Bænũ ad horfa vppa þañ rietta Nadarstooleñ vorn DROTT-iñ Jesum Christum/ þui fyrer hañ hefum vier tilgang j Trwñe til þeirrar Nadar/ þar vier jñe stondum/ so sem Postuleñ seiger Rom. 5. Joseph villde huørke sia nie heyra siina Brædur fyrre eñ þeir kiæme med hans Brooder Benjamin/ Gen. 43. Christur er sa himneske Benjamin/ Ja/ sa riette hægre handar Sonureñ sem situr til Guds hægre handar og bidur fyrer oss/ Rom 8.

Þar

Þar fyrer eigum vær ad frambera hañ jafnañ j vorum Bænum/ og Grundval la allar vorar Andvarpaner vppa hñs Fyrerbon og þorþienustu/ so þramt sem vær viłum fa Nꝛad z Syndaña Fyrer giefning af Gude lifanda.

J þridia lage vill Herrañ Christur ad vær skulum giøra vorar Bæner opt og ofsalldan/ þui so seiger hañ hier j Gudspiallenu til Lærefueinaña sinna. Hingad til hafe þier einskis beded/ Bidied/ þa munud þier medtaka/ so ydar Fognudur sie fullkomligur. Ecke a þetta so ad skiliast/ so sem þad ad Lærefueinar ner hafe vered so Nirdulauser/ ad þeir hafe alldrei þyrer sier beded. Nei/ þeir badu ad sonnu/ Eñ þo epter Sidvenju Gamla Testamentesins/ Enn nu vill Herrañ Christur ad þeir skule Grund-valla og styla sijnar Bæner vppa hans Nafn.

Nier

Nier af Lærum vier þad/ ad vera aa-
stundunarsamer til þess ad bidia Gud fy-
rer oss/ epter þui sem sialfur Christur
aminer oss hia Lucam 18. Þui Bænen
er sa Skattur sem vær eigum Gude ad
giallda/ þ allar sijnar Nꝍdar gꝍfur/ s
han audsijner oss og veiter. Nu er sa
Andlege Stygen/ vm huorn ad vorar
Andvarpaner stijga vpp til lifanda Gu-
ds/ og hans Nꝍd ofan aptur hingad
til vor. Nu er og so j þridia lage/ eirn
Offerviñanlegur Skiolldur/ med huor-
ium vær kunum ad veria oss/ fyrer ma-
rgvijslegum aræsum og Freistingum
Diofulsins/ Þar fyrer seiger David j
Psalmenum 109. Mijner Motstodu
men standa j giegn mier/ en eg bidst fyr-
er/ Þad er sem han villde so seigia/ Bæ-
nen er sa Skiolldur/ sem eg ber a mote
mijnum Ovinum/ so þeir giete ecke gi-
ort mier nockurn Skada.

Þad er skrifad vm eirn mykelshꝍttt-
ar Strijdsman j Grecklande sem hiet
Mirtillus/ Ad eitt sin þegar han slost
til

til Sioos vid sijna Ovine/ þa hafe hañ ecke ad eins hlijpt sier pyrer Orvum Ovinaña/ med sijnum Skyllde/ helldur z eirneñ þegar Skiped vnder hõnum var skoted j Sioo/ þa hafe hañ komest kla cklaust af a þessum sama Skyllde til Lands. Eñ huad nykla þramar nu Skiolldur Bænareñar hlijfa oss (huo: rt helldur sem vær erum a Sioo eda Lande) vid allskonar Fære og Astrijdu vorra Ovina/ Latum oss þar fyrer hu: orke Kuolld nie Morna gleyma þui ad Brynia oss med Bæneñe/ suo ad sa jlle Ovin fæe oss ecke skada giort.

J þiorda mata vill Herrañ Christ: ur ad vær skulum giora vorar Bæner j tieffre og saññre Trw/ og efast ecke/ hell dur hallda oss einfalldlega vid Guds Fy rerheit / seigiande med Forfødurnum Jacob/ Jeg slepþe þier ecke Herra fyrr eñ þu blessar mig/ Gen. 32. Þar þyrer seiger Endurlausnareñ vor hier/ HB ers ÞJer BJdied FØdureñ j Mijnu NAfne/ Þad Mun Hañ Giefa Ydur.

Hugg

Nugguin oss nu þar vid/ad vær eigū
ecke ad frambera Bæner vorar fyrer no
ckurn hardwdugañ Tyrañа/ sem ecke
vill giegna þeim og veita oss þad vier
vmbidium/ Nelldur þyrer þñ rietta Nim
neska Fødureñ/ Nuør ad er Fader yfer
allt þad sem Born kallast a Nimne og
a Jordu/ Eph. 3. Nuør er sa Fader/
Ad eþ Sonureñ bidur hañ vm Braud
ad hañ bioode hønum Stein/eda ef hñ
bidur vm Fisk/ad hañ biode hønum þa
Noggorm? Nu eþ þier sem vonder er-
ud/kuñed ad gieþa goodar Gafur Bor
num ydar/ Nuad myklu meir mun ydar
Fader sa a Nimnum er / gieþa þe
im gott er hañ bidia/seiger vor liufe La
usnare hia Mattheum 7 Cap. J einu
Orde ad seigia/Vær þurfum j onguañ
mata ad eþast þad vorar Bæner mu
ne heyrdar verda/þui sialfur Fadereñ
skipar oss ad bidia/ Sonureñ sem er vor
Brooder hefur kient oss huørneñ vær ei
gum ad bidia/ og Netlagur Ande hialp
ar vorum Veykleika/ so vær gietum ko

med Bæneñe fram/ Þar fyrer/ Huør
Hañ efar Guds Fyrerheit/ſa giører hñ
ad Liugara/ þui hañ trwde ecke Vitn
esburdenum/ Þm Gud vitnar af ſijnum
Syne/ ſeiger Poſtuleñ Johañes j 1.
Piſt. 5 Cap.

Ad ſijduſtu befalar Herrañ Chriſtur
oſſ ad vær ſkulum Bidia jduglega/ veg
na þeirrar myklu Gagnſemdar ſem oſſ
ſtendur af Bæneñe/ a huøria Endurla
uſnareñ vor miñeſt hier j þeſſum Ord-
um/ HVors ÞJer BJdied Fødureñ j
Mijnu Nafne/ Þad Mun Hñ GJefa
Ydur. Þetta er ein oſeigianlega
mykel Huggun/ Ad þo vær bidium alld
rei ſo mykels/ þa er þo Gud reidubueñ
til ad veita oſſ þad/ epter þui ſem Herr
añ ſeiger ſialfur hia Mattheum 18.
Ef tueir af ydur ſamtaka a Jordu/
vm huørn Hlut ſem þad er ad þeir vilia
bidia/ſkal þeim veitt verda af mijnum
Fødur ſem a Himnum er. Bænenn
er ſa riette Moyſis Stafur/med huør
ium hañ ſundurſkipte Hafenu Rauda/
Ero.

Exo. 14. Eins gietū var z so med Bæneñe/ sundurskipt j tuent Motlæningan na Vatne/ suo ad pad drecke oss ecke/ Esa. 43. Bæneñ er su riettа Davids Harpa/ pui so sem pad ad ohreiñ Ande mætte vijkia fra Saul pa Davisd lek a sijna Hørpu/ 1 Sam. 16. So kuñum vier z so med Bæneñe/ ad burtreka fra oss Diøfuleñ. Bæneñ er sa riette Skysstolpe/og Elldstolpe/ huorn ef var setium bæde Kuølld og Morgna a millum vor og allra vorra Ovina/ pa kuña peir oss onguan skada ad giøra/ Exo. 14. Bæneñ er og eirneñ pad kroptugasta Medal/ fyrer huort vier kuñum ad bæ og odlast allt pad oss er Nadsynlegt til pessa Lijfs Vpphelldes/ z ad Endalokunum Eilijft Lijf/ Pui DROTTiñ er nælægur peim hñ a kalla/ øllum peim sem hñ med Alvøru akalla/ hañ giører pad/ huad hiner Gudhræddu gyrnast/ og heyrer peirra akall og hialpar peim/ seiger hiñ heilage David j Psalm. 145.

Fram

Framhveigis seiger Herran̄ Christur til sīna Lærisueina j þessum vorum Gudspialls Texta. Þetta heſe eg talad j Ordskuidum til ydar/ Sa tijme kiemur/ ad eg tala ecke leingur Ordskuide til ydar/ helldur mun eg kun̄giøra ydur openberlega af mijnū Fødur. Her lofar nu og fyrerheiter Herran̄ Christur Lærisueinun̄ sijnum en̄ nu vppa nytt Vppfrædingu þess goda Heilaga Anda/ sem han̄ villde so seigia/ Þier hafed allt hingad til ecke kunnad ad skilia edur vnderstanda þad eg hefe til ydar talad/ En̄ jnnan̄ skams/ þegar Huijtasunnu Hatijden̄ kiemur/ þa vil eg klarlega openbera ydur fyrer Heilagan̄ Anda/ allt Rad og Vilia mijns Himneska Fodurs. Þar næst heiter Herran̄ Christur og lofar Lærisueinunum sijnū Guds Fodurs Nad z Vinatt

ku/ Þar hann suo ad Orde kiemst/ Og eige seige eg ydur/ ad eg mune bidia Fødurinn þyrer yd ur/þuiad sialþur Faderenn elsk ar ydur/ aþ þui þier elskudud mig.etc. Þesse Rada Herrans Christi hefur visselega matt verka ei na oseigianlega mykla Glede j Hiort um Lærefueinana / þui huad kann ein syndug Manneskia meir og þramar ad æskia sier/ enn þod ad hun meige vera j Vinattu vid Lifanda Gud/ og meiga haþa friiann tilgang til hans/ og bidia hann/so sem þa elskuleg Børn bidia sinn astriikan Fodur.

Sa fortapade Sonurenn hafde ad sø nu auked siinum Fødur mykla Hiarta sorg j eirn og annan mata/ Enn strax sem hann kom aptur og vidurkiende sinn Mis giorning/sie/ þa took Faderenn hann j Satt vid sig/so s lesa ma hia Luc. 15 Eins liika er sa Himneske Faderenn vid oss

oss sinadur/ Ja/ Hans Elska og Myskunseme til vor er meire eñ vær kuñum wt ad seigia/ Þar fyrer seiger Herrañ Christur so hia Lucam. 11. Ef ad þier sem vonder erud/ kuñed ad giefa god ar Giafer Børnum ydar/ Huad myklu framar mun mun Himneskur Fader giefa þeim heilagañ Anda/ sem hañ þar vmbidia. Item seiger sialfur Gud so hia Esaiam j 49 Cap. Kañ nockud Moodureñ ad gleyma sijnu Barne so hun siae ecke aumur a Syne sijns Kuidar/ Og þo hun forgleyme þui/ þa vil eg þo ecke gleyma þier/ Sia þu j Hondunum hefe eg teiknad þig.

EPTerfylger þad añad Greinarkorned/ Huorneñ þad ad Læresueinarner Herrans Christi hafe teked þessare hans Befalningu vm Bænena/ Þad verdur oss kient og fyrer Siooner sett j þessu þeirra Andsuare/ Sie/ Nu talar þu berlega og mæler ongua Ordskuidu. Hier verdur Postulun

um Herrans Christi ecke allijtel Avird ing a/j þui þeir skoola ogmyked vppa sialfa sig/og þikiast nu skilia wt j Nør gul allt þ sem Herrañ Christur seiger þeim og þess vegna ecke þurþa neins añ ars Vppfrædara vid. Eñ strax aña rs Dags epter/þa Christur vard þang eñ z bundeñ j Grasgardenum/ þa mæl te sia huad myked þeir høfdu skiled j øllu þui sem hañ haþde kient þeim og predikad/þui þeir þlyia aller j burt fra honum/og skilia hañ einsaman epter/ Lærum oss nu þeirra Vijte ad varnade verda/og treystum ecke ofmyked vppa sialþa oss/Þui huor hañ þikest standa/ sa sione til hñ þalle ecke/1 Cor. 10.

Þar næst eru Lærisueinarner Herra ns Christi Loþsverder j þui/ad þeir gi eþa honum hier eitn merkelegañ Vitn isburd/ad hann sie Alvitur. Nu vit um vier ad þu veist alla hlute (seigia þeir) Og þu þarft ecke ad nockur spyrie þig. Hier

Hier Hofum vier oss þad til Huggun
ar ad taka/ Ad med þui vor liufe Lausn
are Jesus Christus er Alvitur/ þa eru
honum ecke vorar Synder og Motlæt
ingar okũnugar/ þar fyrer mũ hñ ecke
læta oss/ sem a hañ trwum/ freistast fr
am yfer Megn/ Helldur giefa þañ en
da a Freistingunum/ ad vær gietum vel
stadest/ 1 Cor. 10. Vær skulum og eirn
eñ læra þad hier/ ad fordast Synder z
Glæpe/ þui þo ad Veralldareñar Bo
rn meine þad opt og tijdum/ ad eingeñ
vite af þeim z þeim Syndum sem þau
j falla/ þa sier Gud þær þo samt z veit
af þeim. Og skal þad so stuttlega sa
gt vera wt af þessum tueimur Smægre
inum/ sem eg lofade a ad miñast.
Þeim eina og þreña Odaudlega Gude
sie Heidur og Vegsemd/ Nu hied
an j fra / og ad Eilijfu/ Am̃.
A M E N.

A Vppstigningar Hatijd DROTtins vors Jesu Christi/ Evangel. Marc. 16.

SIAN seinast er þeir Ellefu sátu til Bords/ openberade hann sig/ og avijtade þeirra Vantrw og Hiartans hardwd/ þad þeir høfdu eige trwad þeim sem hann høfdu sied vppriseinn. Og hann sagde til þeirra/ Fared wt vm allan Heimenn/ og prediked Evangelium allre Skiepnu. Huer hann trwer og verdur skijrdur/ skal holpenn vera. Enn huør eige tru

tvvet/ſa ſkal þordæmdur verda. Eñ Teik
neñ er þeim munu þylgia ſem tvva/ eru
þeſſe. J mijnu Naþne ſkulu þeir Dioƒla
vtreka/ Nyat Tungur tala/ Hoggorma
vpptaka. Og eþ þeir drecka nockud Baň
vænlegt/ þa ſkal þad þeim ecke granda/
Yþer Siuka munu þeir Hendur leggia
og þa mun þeim batna. Og epter þad
ed DROTTIñ Jeſus hafde talad vid
þa/ vard hañ vppnumeñ til Himens/ og
ſitur til Guds hægre handar. Eñ þeir
geingu vt/og predikudu allſtadar/ DRO
ttne ſamverkanda/ og Orded ſtyrkianda/
med epterþylgiande Teiknum.

SVAR ſeſum j fyrre Book Kong
añа 8. Cap. Ad epter þad/ ad
Sattmals Ork DROTTins
hafde leinge vered boreñ vm kring fra
einum Stad til añars / þa haþe hun
vm ſijder boreñ vered med myklum Fog
nude og Herlegheitum jñ j Muſtere
Salomonis/ og nidurſett j Kornum j
þad allra Helgaſta/ vnder Vænge Ce
rubim. Sattmals Orkeñ j þui Ga

 mla

mla Testamentenu/ var ein miøg mer
keleg Figura og Fyrermyndan vppa vo
rn Frelsara Jesum Christum/ Rom. 3
Pui epter þad hañ hafde lenge vmge
ingest hier j Heime/ og reist pra einum
Stad til añars/ til ad giora gott z græ
da alla þa sem af Dioflenum voru vnd
erþryckter/ þa var hañ vm sijder med
stoorum Herlegheitum til Himens vpp
numeñ/ og settur yfer alla Eingla og
Hofudeingla/ so sem siaa maa af Pistle
num til Hebreos 1 Cap.

Þessa Herrans Christi Himnafør ei
gum vier eñ giør og framar ad skoda z
yfervega j Anda a þessare Dyrdlegu
DROTTins Hatijd. Og skal þad
vera tuent sierdeilis/ sem vær skulum oss
þyrer Hendur taka ad þessu siñe wt aþ
þessu Heilaga Evangelio.

Fyrst vilium vier athuga þa Heilsu
samlegu Vppfrædíng og Amiñingu/
sem vor sætaste Endurlausnare giører
sijnum Lærefueinum/ ædur eñ hañ vpp
stijgur til Himens,

Þar

Þar næst vilium vier yfervega sialfa Himnaførena hans/ med sijnum adhnigande Greinum.

Sa blessade Lijknsins Herra/ vor DROTTIN Jesus Christus/ sem er vpp farenn yfer alla Himna/ sende oss hier til sinn Anda og Nad/ so þetta mætte vera hans Dyrdarlega Nafne til Æru og Vegsemdar/ enn oss øllum til gagns og goda/ Amen.

J Vpphafe þessa Heilaga Evangelij stendur so. Og sijdast þa þeir ellefu satu til Bords/ opinberade hann sig.

Tuent er oss j þessum Ordum athugande. Fyrst Tijmen/ a huørium ad þesse Openbering hafe skied/ enn þar ber ecke øllum saman vm/ Sumer af Lærefedrunum hafa hallded/ ad þetta hafe vered su allra seinasta Openberan/ sem skiede a Fiallenu Oliveti/ fiorutiju Dogum epter þad hann var vpprisenn/ Enn

 sumer

sumer hafa viliad skilta þetta fyrer þa seinustu Openberan Herrans Christi a Paaskadags Kuollded/ þa hañ kom ad luckum Dyrum til sinna Lærisueina Eñ huorneñ sein þessu var vared/ þa kunnum vær þo samt hier wt af ad sia eitt auglioʃt Elskuteikn/ sem Herrañ Christur hefur til vor allra/ j þui ad hñ openberar sig ecke einusiñe eda tu isuar/ helldur optar/ fyrer sijnum Læresueinum/ og vndervijsade þeim þad nauðsynlegt var til þeirra Sæluhialpar Huar vm vier høfum heyrt nockud fle ira talad/ þañ fyrsta Suñudag epter Paaska.

Añad sem oss er hier wt af athugande/ er þad/ Huad Herrañ Christur hafe giort edur adhaʃt/ þa hañ sig suo openberade Læresueinunum. Gudspial lamadureñ seiger hañ hafe avijtad þa Fyrst þ VANTRV/ þar næst þ þra Hiartans Hardwd/ þad þeir hefdu eige trwad þeim sem hñ hefde

hefde sied vpprisenn. Þesser ba
der Lester eru eñ nu j Dag miøg Alme
ñeleger. Huad tregt veiter Holldе voru
og Blode ad ftwa þui/ ad Lijkamer fr-
amlidenа/ einkum þeirra sem leinge ha
fa j Grøfunum leiged/ og ordner eru
ad dupte og Molldu fyrer laungu/ mu
ne nockurn tijma vpp aptur kuña ad rij
sa? Eñ med þui ad Ande DROTT
ins hefur so berlega sagt oss fyrer j sijñ
nu Heilaga Orde/ ad þad skyllde visselе
ga ske/ þa ber oss þad j enguan mata
ad efa/ helldur bidia Gud/ ad hañ vil-
ie taka j burt fra oss allskonar Vantru
og þad harda Steinhiarta/ eñ giefa
oss aptur eitt Kiøtlegt Hiarta/ so vier
giętum trwad hñs Orde/ z halldеd ha
ns Riettende/ Ezech. 36.

Hier næst giefur Herrañ Christur
Læresueinunum sijnum j þessa Dags
Gudspialle eina miøg merkelega vnder
rijsun og Vppfrædingu/ huorneñ þeir
skule haga og framfylgia þui heilaga
Kieñe

Kieñemañlega Embætte/þar hñ seig
Fared wt vm allañ Heimenn
og prediked Evangelium allre
Skiepnu/ Huør hañ trwer og
verdur skijrdur / skal holpenn
verda/ Eñ huør hañ eige trwer
sa skal fordæmdur verda.
Viliuin vier nu riettelega grunda z yf
ervega þessa Vtsending Herrans Chri
sti Kæresueina vm allañ Heimeñ/ þa er
oss fyrst athugande/ Ad þetta er ein sier
deilis wtsending/ Þui ecke seiger End
urlausnareñ vor/ ad þeir skule fara wt
vm allañ Heimeñ til þess ad Drottna
yfer Londuñ og Lijdum/ so sem giørde
Bonifacius Påve. Hañ seiger ecke hell
dur/ ad þeir skule fara wt til ad eta og
drecka og hallda stoor Gieskabod/ so sm
ad giørdu þeir Baals Prestar/ huørier
ad vppætu þad a Næturnar/ sem þeir
ra Afgude var a Dageñ offrad. Ecke
til þess

til þess ad hallda Striid og troda Mein
vnder Footum sier/ so sem ad giorde Al
exander Pave sa þridie/ vid Keysara
Fridrich þañ fyrsta/ Eda til þess ad
fremia Saurlijfe og allskonar Ohoof
so sem ad giordu Syner Eli/ huorier
ed lau med þeim Kuinum sem þionudu
fyrer Samkundu Tialldbwdardyruñ/
1 Sam. Bok. 2. Nelldur seiger hañ
ad þeir skule fara wt til ad predika/ Ja
til ad kieña z vnderviisa þeim faafroodu
Ad hugga þa Angrudu/ Eñ straffa
þa þuerbrotnu/ og framkuæma so sitt
Embætte vercuglega/ so sem Postuleñ
Paall aamiñer siñ Læresuein Timotheum/
2 Tim. 4. Soddan Predikantar
og Kieñefedur voru j þui gamla Testamentenu/
Noe/ Abraham/ Samuel/
þeir heilogu Spaameñ og Postular/
Ja/ sialfur Endurlausnareñ vor Jesus
var og so eirn Predikare/ þui Mattheus
Gudspiallamadur vottar/ ad hañ
hafe teked til ad predika/ strax epter siña
heilogu Skijrn/ Þar fyrer veitest
oll

øllum þeim ſtoor Æra og Virding/ ſem Gud lætur kallada verda til þeſſ Heilaga Kieñemañlega Embættis. Huørſ vegna ad þeir eiga ad leggia ſig til aþ allre Alwd og Koſtgiæfne/ ad predika þad hreina og klæra Evangelium/ eñ ecke ſijna Drauma/ Skrøkſøgur eda Mañaſetninga/ Eñ allra ſijſt eiga þeir þo ad koma vppa Predikunarſtooliñ med nockurskonar Diøpla Lærdom/ 1. Tim. 4. Helldur ſkunda til ad þeirra Spadomur eda Lærdomur ſie Trwñe lijkur/ ſo ſem Poſtuleñ Paall aminer/ til Rom. 12. Vppa þad/ ad Tilheyrend urner mætte vppfrædaſt j ſijnum Chriſtendome og Trwargreinum.

Þar næſt og j añan maata/ wtſender Herran Chriſtur ecke ſijna Læreſueina j eitt ſierdeilis tilſeked Plaaſs eda Land helldur wt vm allan Heimeñ/ Adur enn þad Endurlauſnareñ vor leid ſijna Kuol og Pijnu/ befalade hañ Læreſueinun um/ ad þeir ſkylldu ecke ganga a Gotu Heideña Þioda/ nie helldur fara j Bor ger

ser Samverſkra Maña/ helldur ad þe ir ſkyllde ganga til þeirra Fortøpudu Sauda/ af Hwſe Iſraels/ ſo ſem leſa mm hia Mattheum 10. Eñ ſtrax ept er ſijna Vppriſu/ giefur hañ þeim ad ra Bepalning wt/ og ſeiger/ FARed Vt Vm ALLañ HEimeñ.

Hier aþ hofum vier oſſ þad til Hug gunar ad taka/ Ad huar hellſt ſem vær erum ſtadder j allre Verølldu/ ſie þad hia Tyrkium eda ødrum þuilikum O; milldum Þiodum/ þa eigum vær þo ſa mt eitn Nædugañ Gud/ ſem hefur eina Hiartanlega Epterlangan epter vorre Sælar Velferd z kallar alla til ſijn/ ſeigiande/ Snwed ydur til mijn/ þa mu nud þier hialplegar verda allar Enda merkur Iardareñar/ þui eg er Gud og eingeñ añar/ Eſa. 45.

J þridia mæta/ ſo ſem þad ad Herr añ vor Jeſus Chriſtus wtſende ecke ſij na Lœreſueina til ad predika j eitt tilteck ed. Plaatz eda Land/ ſo ſm̄ eg ſtrax ſagde So ſende hañ þa ecke helldur til noek-

rg

ra vissra Persona/ suo sem til Konga/ Fursta/ Potentata/ edur til þeirra Voll dugu j Heimenum. Helldur til allra Þi oda/ þui so stendur hier/ FAred Vt vm ALLan HEimen/ z PRediked Evan gelium Allre SKiepnu/ Þetta hafa Læresueinarner vel og Trwlega giørt/ þui hier stendur sijdast j Textanum/ AD ÞEir HAfe GEinged Vt Og PRedikad ALLstadar/ Og þo ad þeir kiæme ecke Personulega j huørt og eitt Land fyrer sig/ þa er þo þeirra Hliom samt sem ædur wtgeingen vm øll Lønd Rom. 10. Þetta er nu ein obrygdanleg Bevijsing þar vppa/ Ad Gud vill giarn an ad aller Men skule verda Sæluho lpner/ og komast til Sannleikssins Vid urkienningar/ 1 Tim. 2. En þott aller verde ecke holpner/ þa er þad huørke Gude/ nie þui heilaga Evangelio ad kienna/ helldur er þad Mannanna eigen Skulld og Diøfulsins/ sem burttekur Orded wr þeirra Hiørtum/ so þad bær þar ecke Root/ Luc. 8.

Fram

Frantveigis stendur so j Textanum.
HVer HAñ TRwer Og BEdur
Skijrdur/Skal Holpen Verda/ En
HVer Ecke TRwer/ HA Skal Ve-
rda FOrdæmdur. Hier verdur oss
sijnt 2 fyrer Sioner sett/huad stor og
mykel Makt oss Moñunum liggur par
a/ad hafa eina rietta og saña Trw a
vorn Frelsara Jesum Christum/ put
po so sie/ad eirn edur añar sie skijrdur/
ef hñ Trwer ecke par jafnframt/ad Je
sus sie giefeñ sier til Heilagleika Riett
lætis og Sæluhialpar/ pa kañ hñ ecke
ad komast j Guds Rijke/ Put an Trw
areñar er omøgulegt Gude ad pocknast
seiger Postuleñ til Hebreos 11 Cap.
Eñ samt sem ædur verdur par ecke a
moote hapt/ad Skirneñ sie ecke Naud
synleg og parfleg til Sæluhialpareñ
ar/puiad hun stadfester vora Trw/og
er eitt kroptugt Medal til Endurfæd-
ingareñar/1 Pet. 3. Tit. 3.

Par næst leggur Herrañ Christur
hier til/ huor Audkieñingarteikn vera

Skule

ſkule a øllum þeim ſem trwa/ J mijn
nu Nafne (ſeiger hañ) ſkulu þeir
Diøfla wtreka/ Nyar Tung
ur tala/ Høggorma vpptaka/
Og ef þeir drecka nockud bañ
vænlegt/ þa ſkal þad þeim ec
ke granda/ yfer ſiuka mūu þeir
Hendur leggia/ og þa ſkal þe
im batna. Øllum þeſſum Gæfum
wtbytte Heilagur Ande/ epter ſiñe Vel
þocknan Trwudum Møñum a þeim
fyrſtu Safnadarens tijmum/ vppa þad
ad þeir Vantrwudu yrde leidrietter og
ſnereſt til ſañrar Trwar/ epter þui ſem
þar ſtendur 1 Cor. 14. Eñ nu a þeſſ
um Tijmum þurfum vier ecke þuilijkra
Teikna vid/ þui Søfnudur Guds Ba
rna er nu algiørlega vor a medal plan
tadur. Til Dæmis ad taka/ Ef noc
ur villde taka ſier fyrer Hendur ad pla
nta

nda eina Eik/þa yrde hañ jduglega ad voxa hana/allt til þess hun tæke til ad þroskast og verda stoor/ Eñ þar epter þarf hun ecke Voxuanareñar vid/ Ei ns var þui z vared þyrer Søfnudenum a þeim þyrstu Nya Testamentesins tij mum. Eñ þad ad Postularner Herr ans Christi hafe þessum Gæfum giæd der vered/sem eru ad tala nyum Tung um/ad vpptaka Hoggorma/et ct. Þad vottar wtþryckelega Heiløg Ritning allvijda. Nyar Tungr toludu þeir a þe irre fyrstu Huijtasuñu Hatijd/þa heila gur Ande kom yfer þa/so sem lesa ma j Postulaña Giørningum 2 Cap. Þeg ar Postulen Pall var staddur j Eyne Melite/Kom Eiturormur vppa hans Hond/ eñ hañ hriste hañ ap sier wt j Elldeñ/og skadade alls eckert/sem þar stendur j Postulaña Giørningum 28. Cap. Vm Johañem Gudspiallamañ er þad skripad/ ad hañ hafe Drucked Eitradañ Dryck/sem hønum hafe þo ecke Mein giørt. Þegar Fader Publi

 us

sa Daudsiukur aþ Koldu og Blodsott
þa læknade Postulen̄ Pall han̄/ so hu̅
vard heylbryngdur/ Post. Gior. 28. Ja
Herran̄ Christur var suo kroptuglega
hia sijnum Læresueinum/ ad þeir þurftu
ecke allt jafnt ad leggia Hendur yfer þa
Siuku/ Helldur nær þeirra Skugge ad
eins yferskygde þa/ þa vrdu þeir Heilbr
igder/ So sem sia maa af Dæme Peturs
j Postulan̄a Giorningum 5. Og þeg
ar þeirra Klæde edur Sueitadwkur var
Boren̄ yþer þa/ þa huarf ecke ad eins
Kranckleiken̄ aþ þeim/ helldur og eirn
en̄ vrdu Ohreiner Andar ad vijkia fra
þeim/ sem þar stendur j Postulan̄a Gi
orningum 19. Cap.

Nier af Lærum vier ad þeckia og kan̄
ast vid Giæskurijke Guds Fødurs/ Nu
ør ed en̄ nu a þessu̅ Døgum giører stoor
Teikn og Dasemdarverk hia sijnum st
wudum Børnum/ eþ vier an̄ars þad rie
ttelega yfervegum z gaumgiæþum. Fy
rer Føstur og Banahalld verda þeir
vondu Andar en̄ nu j Dag wtrekner/
Mat

Matth. 17. Fyrer Bænena verda þr
siuku Heilbrygder/ Jac. 5. Sa gamle
Hoggormz s̄ heit Dioſull z Andſkote
giefur nu ecke leingur framkomed ſijn
um Vilia og Aſetninge a oſſ/ þuiad Gu
ds Børn ſtanda faſtlega hønum a mo
te j Trwñe/ 1 Pet. 5. Neyrum vær nu
ecke Guds Stormerke og Furduverk j
øllum Tungumaalum/ þar Evangeli
um er Avaxtarſamt orded j allre Ver
ølldu/ Col. 1. Nuad mørgum Nauſ
kaſemdum afvendar Gud nu a þeſſum
Tijmum/ og ſender þuilijka Hialp ſem
eingeñ kaſt ad þeinkia/ ſo vær meigum
riettelega kañaſt þar vid z ſeigia. Gud
heþur þad giort/ og þad er hans Verk
Pſalm. 64. Lætum oſſ þar fyrer vaar
þa allre vorre Ahyggiu vppa hañ/ þui
hañ er ſa ſem alleina Daaſemdarverkiñ
giører/ Pſalm. 72. Og ei mun hann
læta þañ Riettlæta/ æfenlega Droo
hafa/ af Pſalm. 55.

Þar næſt lærum vier hier wt af/ Ad
þeckia Krapt z Almætte vors bleſſada

Endurlausnara Jesu Christi/ þuiad j
hans Nafne hafa Lærefueinarner giø
rt stoor Teikn og Furduverk/ so sem þe
sse vor Texte wtvijsar/ Þar fyrer
trwum þui stadfastliga/ ad hañ mune
alldrei yfergiefa oss j nockurskonar Ne
yd eda Motlætingum/ so framt sem vi
er setium alla vora Von og Trwnadar
traust vppa hañ. Hier stendur j Gud
spiallenu/ Ad nær sem hellst Lærefueim
arner løgdu Hendur yfer þa siuku/ Þa
H Afe Þeim Batnad/ Skyllde þa ecke
Hønd DROTTins mykelu framar ku
nna ollu vm ad breyta/ Psal. 77. Þar
fyrer/ ef ad Satan sturlar þig/ med jm
eslegum Freistingum/ Þa vittu fyrer
vijst ad Christur er sa same DROT-
Tiñ og Herra/ j huors Nafne ad Post
ularner wtræku Dioflana/ Skyllde
hañ þa ecke mykelu framar giefa vernd
ad þig a mote Andskotanum/ þui hann
hefur hans Høfud j sundurbroted og
hans Rijke endelagt/ 1 Joh. 3. J Kr
apte Jesu Christi/ hafa Lærefueinarn
er

er og eitneñ vppvaked nockrar Mañ
eskiur af Dauda/og þær lifande aptur
giort/ so sem lesa ma j Giørninga Bok
Postulaña 9 og 20. Cap. Huad myk
lu framar mun þa DROTtiñ vor Jes
us Christus gieta vppvaked a sijdasta
Deige/vora dauda Lijkame wr Dupte
Jardareñar/þar hañ er eirn Herra ba
de yper Lijfe og Dauda/Rom. 14. Se
iger hañ ecke so sialfur hia Ezechiel.
37 Cap. Jeg vil opna Graper ydar/z
vil wtleida ydur mitt Folk ap þeim.
Þar fyrer skulum vid vita(miñ Broder
og Syster)ad þar er eingiñ Neyd suo
stor/eingeñ Hørmung so þung/ad Je
sus vor Naudhialpare kuñe þar ecke
Bood a ad viña/nær vier ad eins koll,
um til hans/og bidium hañ vm hialp
Psal. 91.

EPter fylger ad miñast a þa Blessudu
og Dyrdlegu Himnafør DROT
Tins vors Jesu Christi/ vmhuøria
hellst ætte talad ad verda a þssu Hatijd
is deige j Sopnudenu/ med þui hun er

ein af þeim viktuguſtu Greinum vorrar Chriſtelegrar Trwar.

Fyrſt er oſſ hier athugande med hu orium, hætte, pad Herrañ Chriſtur hafe til Himens vppſtyged. Þar þiñ aſt nockrer Villumeñ / ſem hallded ha fa / ad hañ hafe epterſkiled Lijkama ſiñ hier a Jorduñe / Eñ hafe alleinaſta med Salena vppſtiged til Himna. Sumer eru og eirneñ þeir ſem hallda Himnafórina Herrans Chriſti ecke añ ad vered haþa / eñ Sionhuerfing edur Miſſijningar. Eñ hier þuert a mooti trwum vier ſtadfaſtlega / pad vor Bleſſ ade Endurlauſnare Jeſus Chriſtus hafe a þertugaſta Deige epter ſijna Vppriſu / ſañarlega med Lijkama og Sal til Himna Vppfared / ſo ſem þar vm er ſkrifad j Giórninga Bok Poſtul aña 1 Cap. Eñ Ordſaker huarfyrer ad DROTTiñ vor Jeſus hafe ſijne lega til Himens vppfared / eru fierdeil es þriaar. Fyrſt ad hañ þar med vppfyllte Figurur og Fyrermyndan

er

er þess Gamla Testamentesins. Þar næst ad hañ fullnægiu giorde Spaadomunum/ sem vppa hañ hliodu. J þrid ia læge er hann vppfareñ til Himels oss til eilijfrar gagnsemdar og gooda/ so sem vier viliū hier epter stuttlega faa ad heyra.

Þad fyrsta Gagn/ sem oss stendur af Jesu Christi blessudu Himnafør/ er Frijun og Frelse fra øllum vorū Saal ar og Lijfs Ovinum/ Hier vm talar so Spaamadureñ David j Psal. 68. Og Postuliñ Paall j Pistlenum til Eph. 4. Hañ er j Hædena vppfareñ/ og hef ur Herleidingena ad Herfange teked og Møñum Gaafur giefed/ Þad er ad skil ia/ Ad Jesus Christus hefur med siñe allra Gledelegustu Himnafør yfervūñ ed og til fanga teked/ þad andlega Rijkeſ Syndareñar/ Diøfulsins/ Daudans og eilijfrar Fyrerdæmingar/ j huoriu vær hefdum añars orded eilijflega fang ner og bundner ad vera/ Ja/ hañ hef ur ecke ad eins yfervūñed og til fanga

 teked

tiekeð fæeina vora Ovine/ helldur allan
þann mykla Hoop og Selskap Helvijst
ra Aara/ so þar hefur ecke eirn vndan
komest/ so vær meigum nu glader vera
ad þeir gieta ecke framar giørt neitt
Mein eda Skada Guds Trwudum z
wtvøldum Børnum/ helldur eru þeir
bundner/ so sem adrer Porthundar med
Myrkrana Hleckium ad eilijfu.

Annad Sagnid sem Herrans Christi
Himnafør leider epter sig/ er Skeinke
og Giof Heilags Anda/ Hier vm talar
so Postulenn Pietur i Giørninga Book
arenar 2 Cap. Nu þar Christur er
fyrer Guds hægre Hønd vpphafenn/ z
hefur medtekeð Heilags Anda Fyrer
heit/ af Fødurnum/ þa wthellte hann þess
su sem þier nu siaeð og heyreð. Þesse
Heilags Anda Giøf og Vthelling er
soddan eirn edla Skeinkur/ sem alldrei
kann nooglega med Ordum wt ad skijr-
ast/ eda med Hugskots haunkum vorum
ad begrijpast. Þesse gode heilage Ande
kiemur ecke tomhentur til vor/ Helldur
fæerer

færer Hañ oss med sier oseigianlega myk lar og margar Himneskar Gæfur/ Hñ leider oss j sañа Guds Þeckingu z allañ Sañleika/ Joh. 16. Hañ giører oss ad Endurfæddum Guds Børnum/ Hñ stiornar oss/ so vier gietum fyrer hans Krapt staded j giegn Syndunum/ z lijf ad epter Guds Vilia/ Hañ huggar oss j allskonar Freistingum/ og styrker oss med Þolenmæde j vorum Krosse z Mot gange/ Jæ/ Hañ Endurnærer oss j sial fum Daudanum/ z giefur oss eina Sæ luga Burtfør og Endalikt. Huørs ku num vær nu pramar ad oska af þeim go da Heilaga Andak þar fyrer/ so opt sem vær lesum þessa vora Hofudgrein/ vm Himnafarena DROTTins vors Jesu Christi/ eda heyrum vm hana tal ad/ kient eda predikad/ þa gleymum ec ke ad þacka Gude vorum þar fyrer af Hiarta.

Þridia Gagned edur Nytsemdeñ sem vier hofum af Jesu Dyrdarfullre Hi mnafør/ er þesse/ Ad hañ giefur oss go

da

da og Trwlinda Kieñefedur/ fyrer hu-
orra riettañ og sañañ Lærdom/ hañ hel-
ldur vid magt siñe Christne/ hier j Hei-
me/ allt til enda. Giætum ad (miñer
Elskanleger) Huad stor og ypparlegur
Skeinkur ad þetta er/ þui ad Predikū-
Embættesins kuñu vær ecke ad komast
til riettrar z sañrar Gudz þeckingar/ so
sem S. Pall vottar/ Rom. 10. Ja/
Pad er so sem oñur Smidia Heilags
Anda/ j huorre hañ verkar Lijf/ Glede
Frid/ Huggun z Saaluhialp/ fyrer Or-
ded og Sacramenteñ/ j Hiortum allra
Trwadra Mañа. Þar þyrer nær sem
vier heyrum/ ad godder og Truliñder
Ordsins Pienarar kieña z predika Gu-
ds Ord/ þa skulum vier miñast á Jesu
blessada Hinnafor/ og þacka honum
af Hiarta/ fyrer þuilijka Giof og Sen-
ding. Vær skulum og eirneñ varast
ad forackta eda forsmа þetta edla Kle-
nodium/ sem er Predikunar Embætted
so sem ad giora Endurskijrarar og ad-
rer Gudlauser Veralldar Kroppar/ he-
lldur

lldur halllda þad j ſtoore Æru og Wird
ingu.
Ð fiorda matta hefur Chriſtur med
ſiñe Himnafør vppluked fyrer oſſ aptr
Dyrum Himnarijkis/ Huoriar vegna
Falls vorra fyrſtu Forelldra voru apt
ur læſtar og byrgdar/ og giørt oſſ lidug
añ gang og beinaſt Veg til ſijns Him
neſka Fodurs Huar fyrer oſſ ber ad ſet
gia honum audmiukar Þacker/ og priſ
ſa hans Nafn/ ſo leinge ſem vær lifum
ſyngiande ſo ap Pſalmenum vorum.
Lof ſie Gude vor Lauſn er giørd/ Lijfs
veg oſſ hweñ ſonum/ Chriſtur vpplauk
oſſ Himnahurd/ huor byrgd var ollum
Monnum/ et cet.
Fimta Gagn z Nytſemd/ ē Vppſtig
ningeñ Herrans Chriſti til Himens vei
ter oſſ/ er þſſe/ Ad hñ ſitur til Guds Fo
durs Hægre handar/ z bidur þ oſſ van⸗
lætanlega/ Huar vm Poſtuleñ Pall ſo
talar j Piſtlenum til Romanos 8 Cap
ſeigiande/ Huør vill aſaka Guds Vt⸗
valda? Gud er hier ſem Riettlæter/ Hu
ør er

ør er hañ sem fordæmer? Christur er hi
er sem dæed hefur/ Jæ myklu helldur
sa sem vpp aptur er vakeñ/ huør ad er
til hægre handar Gude og bidur fyrer
oss. Þessa Fyrerboon Herrans Christi
hafa þeir gømlu Christneñar Læfeder
ur miøg merkelega wtmælad a þeñañ
hatt z sagt/ Ad so opt sem Jlisku vorr
ar og Afbrota verdur minst fyrer Gude
og vær verdum syrer hønum klagader
vegna vorra Synda/ þa sie vor blessade
Emanuel Jesus Christus/ sem situr til
Fødursins hægre Handar eige seinna
til reidu ad sijna hønum þau Heiløgu
fim̃ Sar og Vnder/ sem hañ vorra ve
gna lided hefur/ og bidia hñ/ ad hñ vil
ie vegna þeirra vera oss nadugur z stra
ffa oss ecke epter vorre Forþienan.

Þad er skrifad vm eirn Strijdsherra
ad Nafne Antipater/ Huør ed bæde vel
og leinge hafde þienad j Strijde vnder
Keysaranum Augusto/ og feinged mø
rg hættuleg Sar og Beniar a siñ Lijk
ama hans vegna/ Ad hñ hafe vm sijd
er

er rægdur vered vid Keysarañ/ Enn sem Keysareñ liet kalla hañ fyrer sig/ og bar honum þetta a Brÿn/ Reiþ sa me Strÿdsherra sÿn Klæde fra sier og sagde. O Keysare/ Med Ordum vil eg mig ecke aþsaka fyrer þier/ Eñ Saar þesse og Ør sem eg ber a mÿnum Lÿka ma/ og eg hefe feinged þyrer þig/ skulu vera mitt Forsuar og bera mier Vitne þad eg hefe viliad þier gott. Nuad þe gar Keysareñ sa/ stillteſt ecke ad eins hans Reide/ helldur og eirneñ gaþ hañ honum Grid og Lÿf. Nuad myklu fræ mar mun þa sa Himneske Fadereñ hræ rast Myskunar yfer oss/ þegar vor allra sætaste Endurlausnare og Strÿdsher ra Jesus Christus sÿner honum sÿn ar Blodugar Bnder/ sem hañ hefur Gude til Dyrdar/ eñ oss Mönnunum til Eilÿfrar Saaluhialpar lided a sÿnum allra helgasta Lÿkama? Þar fyrer ho bum vier eckert añad betra Raad til ad Fridþægia Gud Himneskañ Födur vid oss/ og ad fa Fyrergiefning vorra Syn

da/eñ ad vier ſijnum honum/og ſetium
ꝥram ꝥyrer hañ Sœriñ Jeſu Chriſti
ſem hañ vorra vegna lided hefur.

Vt aꝥ þeſſare Herrans Christi Ni
mnafør/ høfum vier oſſ og ſo ꝥ til Lær
doms ad taka/ Ad hañ er ſañarlega ſa
Fyrerheitne Meſſias/ vm huørn Spa
meñerner hafa ſpaad/ Ad hañ munde
epter þad hañ hefde fullkomnad End
urlauſnarverked/ til Himens vppnumeñ
verda. Hier vm talar David ſo j Pſal
meñu 47. ſeigiande/ Hafed Loofatak al
lar Þioder/ Hatt loꝥed Gud med gle
delegre Rauſt/ þui DROTTiñ ſtijg
ur vpp med hæum Fagnadar hliodum
og med ſkiærre Lwdra Rauſt/ Syngeð
Loꝥ/ Synged Lof Gude/ Synged Lof
Synged Loꝥ vorum Konge.

Vær ſkulum og eirneñ læra hier wt
af/ Ad ſkilia riettlega huad ꝥ. þyder ꝥ
Gudſpiallamaduriñ ſeiger/ ad Herrañ
Chriſtur **ſitie til Guds hægre
Handar/** Sem er/ Ad þad æ ecke ſo
wi

vt ad legg giast edur skiliast/ so sem þa eð
en situr vid afiars hægre edur Vinstre
Hlid/ þui Gud er eirn Ande og hefur
huorke Foot nie Hond/ Holld eda Be-
in/ Luc. 24. Ecke a helldur ad skiliast
fyrer Guds hægre Hond nockurt viß
Plaß/ Stadur eda Takmark/ þui so se
iger David j Psalmenum 139. Huort
skal eg fara/ fyrer þijnum Anda/ eda
huort skal eg flyia fyrer þijnu Auglite
Fare eg vpp j Himenen/ þa ertu þar/
Biggie eg mier Rwm j Helvijte/ sia þa
ertu eirnen þar/ et cet. So er þa Gu
ds Hægre Hond/ ecke annad en hans
Almættis stiornan/ Rijke ꝛ Regimente
med huoriu hann rædur og stijrer ollum
Hlutum a Himne og a Jordu/ Enn ad
sitia til Guds hægre Handar/ þad er ad
vera lijkur og jafn Gude Fødur og hel
ðgum Anda j allre Dyrd og Magt/
Krapte og Veldre a Himne ꝛ Jordu/ ꝛ
j þann mata seigest Christus ad sitia
til Fodursins hægre Handar/ epter þui
sem þar stendur j Pist. til Eph. 1. Gud

K hefur

hefur vppvaked Christū fra Daudum
z hefur sett hñ til sinar hægre Handar
a Himnum yfer allañ Hofdingiaskap/
Valldsstiett/ Magt og Herradom/ og
allt huad nefnast ma/ ecke einūgis j þess
are Verolldu/ helldr jafnvel j okomenc
Vær skulum og so j þridia lage/ læra
þ af Jesu Blessudu z Huggunarfullu
Himnafor/ ad festa ecke vor Hiortu vid
pad Jardneska og stundlega Glis þessa
Heims/ helldur ad stunda epter þui sem
þar vppe er hia Herranum Christo/
Col. 3. Þui huar ydar Fiesiodur er/ þar
er og eirneñ ydart Hiarta / seiger Chri
stur Matt. 6. Nu er vor allra beste z
dyrmætaste Fiesiodur Jesus Christus a
Himnum/ Þar fyrer lætum oss af Hiar
ta langa j Himeneñ epter vorum End
urlausnara/ Ja so opt s vier litū vpp j
Himeneñ/ þa lætū oss huxa þar til/ ad
þar a ad ba vort Heimele z Samastadr
sijd" meir epter þta lijf/ so opt s vær lijtū
Skyeñ a Loptenu/ þa skal oss ranka til
ad þau eiga ad vera vor Vagn a sijdan
a huor

a huorium vier munum til Himnenskno
reisa/ 1 Tess. 4./ So opt sem vær siaū
Fuglana pliuga vnder Himnenum/ þa
lætū oss þar vm cminita vera/ad vier z
eirneñ andlega vppslugi m med sañre
Gudrækne og skødugre Tiw til vors
Eudurlausnara/sm̄ er a Himnum/ Hu
ar ad vera og meiga sia Gud Auglite
til Auglitis/vm alla Eilijfd/ oss veite
sa Himneske Dyrdareñar Konung
ur/ huorium ad sie Lof og Heidur/
fra Eilijfd til Eilijfdar/ Am̄.

Siøtta Suñudag epter Paaſ ka/ Evangel. Joh. 15. z 16.

JEsus sagde til siña Lærisue
ina. Eñ þa ed sa Huggar
eñ kiemur/ huørn eg mun se
nda ydur af mijnum Fodur
sem ad er Sañleiksins Ande
huer af Fodurnum fraṁ geingur/ hann mun
bera Vitne af mier/ Og þier munud mi
er Vitne bera/ Þuiad þier hafed j fra upp
hafe hia mier vered. Eñ þetta tale eg

Kf þyd

þui til ydar/ so ad þier hneygsleſt ecke.
Þuiad þeir munu þorboda ydur/ Og ſa tiḿ
me kiemur/ ad huør hañ ſlijþlætur ydur/ ſa
meinar ſig ad giøra Gude þægt Verk.
Og þetta giøra þeir ydur/ aþ þui þi þe
ckia huorke Fodurinn nie mig. Eñ þetta
tala eg þui til ydar/ ad nær ſu Stund ki
emur/ ad þier muñeſt þeſſ/ ad eg ſagda yd
ur þad. Eñ þetta ſagda eg ydur eige j
Vpphaþe/ þui eg var hia ydur.

I Geneſis Bookar 49. Cap.
Leſum vier vm Forfødurinn Ja
cob/ Ad þegar komed var ad
hans Andlaate/ og hañ atte
ad ſkilia vid þetta þallvallta og auma
Lijf/ þa hafe hañ til ſijn kallad ſijna 10
If Syne/ og ſagt ſierhuorium þeirra
þyrer/ huad yfer þa munde konia/ epter
ſijna Burtþør og Afgang aþ þeſſum
Heime. Eins giører og ſo hier/ vor
bleſſade Endurlauſnare Jeſus Chriſt
us/ Hañ ſeiger fyrer/ ecke ad eins Lær
ſueinunum ſijnum/ helldur og eirneñ od
um

um ſijnum elſkulegum ꝛ trwudum Børnum bæde Medlæte og Motlæte/ Sorg og Glede/ſem þeim mune til ƀalla/ epter þad hañ ſie til Himna vppſtijgeñ/ ſo ſem þeſſe vor Gudsſpialls texte wtvijſar. Þar eru ad ſøñu marger ſem a þeſſum Døgum hafa ſtoora Forvitne og epterlangan til ad vita og ſpyriaſt epter af Stiørnumeiſturum ꝛ ødrum/ huad a þeirra Daga mune drijfa/ Eñ þad ber til/ ad þad ſtær opt ƀeil og geingſt ecke epter ſem þeir j ſoddan efnum ƀyrerſpaa. Eñ Jeſu Fyrerſøgn ꝛ Spaadomur ſtær alldrei ƀeil/ þui hñ er øllū Stiørnumeiſturū ꝛ Vijſendamøñum meire/ ꝛ ſier ꝥ alla vora Veige/ Pſ. 139. Og þo ſoſie/ ad vær høfum aadur fyrre heyrt nockud talad vm Kroſſ og Motlætingar Guds Barna/ ſem þaug hliota ad lijda hier j þeſſum Heime/ ſm̄ og eirneñ vm Embætte heilags Anda huørt þad ſie/ þui a huørtueggia þetta hefur minſt verid þañ þridia og ƀiorda Suñudag epter Paaſka/ Þa vilium vi

 er

er þo ſamt j ſtiſta og einpalldaſta mat
ta ſa ad heyra nockud fleyra hier vm
talad/ epter Gudſpiallſins Hliodan.
DROTTiñ ſende oſſ hier til ſinn
Anda og Nad j Jeſu Nafne/
A M E N.
VEr hofum heyrt (mi̇ner Elſkanleg
er) a nockrum fyrerfarande Suñu
dogum/ Ad Herran vor Jeſus Chriſt
ur hafe ſagt Læreſueinunū þ Burtfør
ſijna til Fodurſins/ z er þui ecke ad vnd
ra/ þo þeim godu Guds Monum hafe
geinged þad til Hiarta/ og þeir hafe ſtu
rlaſt þar af/ ad þeir ſkylldu verda ad
miſſa fra ſier og ſia a bak þuilijks Her
ra/ Eñ ofan a allt þetta/ eikur þad þe
im ecke all litla Sorg og Hugarangur
þar Herrañ ſeiger þeim fyrer j þeſſa
Dags Gudſpialle/ huorneñ ad þeim
ſkule ganga epter ſijna Burtfør/ ſem
er ad þeir mune rata j allſkonar Eym
der og Motlætingar. Eñ vppa þ ad
þr ſkylldu ecke þeinkia þad þeirra Her
ra og Lærardur hefde olldungis yper
gief

gießed þa/þa Giefur hn̄ þm hier j þess
sa Dags Gudspialle eñ nu vppa nyttt
þad Fyrerheit/ ad hañ vilie senda þe
im þañ verduga heilaga Anda/ Huor
rs Persona/ Embætte og wtriettirg
wtmæalud verdur j þessum Textans Or
dum/ þar so strax j Vpphafe stendur.

Nær ed sa Huggareñ kiemur
sem eg mun senda ydur aþ mijn
num Fødur/ sem ad er Sañle
ikfins Ande/ Huør aþ Fødur
num þramgeingur / hañ mun
bera Vitne aþ mier. et ct.

Hier verdr wtþryckelega giefid þra þri
ggia Guddomsins Persona/sm̄ er fyrst
Fødursins/ Af huøriun Heilagur An
de þrañ geingur/ Þar næst Sonarens/
sem hañ sender/og heilags Anda sem
sendur verdur/ Huat med oss verdur
kient og þyter Siooner sett/ ad heilag
ur Ande sie sañur eilijþur og Almætt

ugt Gud/ mz Fødur z Syne/ Med þui
þa ad hafi er Gud/ so erum vier hon
um skyllduger/ Fyrst vm Æru og Þ:en
ustu/ þui so stendr þar skrifad hia Mã
itheum 4. DROTTEN Gud þinn
skalltu tilbidia/ og honum einum þio
na. Vær erum honum skylldugrr vm
Elsku/ Þui so stendur j Deut. Book.
6 Cap. Elska skalltu DROTTIN
Gud þin/ af ollu Hiarta þijnu/ af all
re Saal og ollum Mætte þijnum.
Vær erum og einneñ skylldugrr honum
vm Otta/ epter þui sem DROTTIN
bydr og skipar j Deut. B. 6. Þu skal
lt ottast DROTTIN Gud þin/ og þio
na honum/ Siaum þui so til/ Ad An
de Guds hafe ecke Ordsok ad klaga
yfer oss og seigia/ Fyrst eg er ydar He
rra/ Huar er þa min Otte og Heidur/
Mal ach. 1.

Þar næst gieþur Herrañ Christur
Heilogum Anda hier j Textanum þr
su merkeleg Nofn edur Æruritla/ med
huorium hañ j liose lætur/ huort ad sie
hañs

hans Embættis/ edur huoria Verkan
hañ hafe hia øllum Trwudum Guds
Børnum. Fyrst kallar hañ hñ hier
NVGGARA/ J þeim Griska Text
anum verdur honum giefed þetta Na
fn/ Paracletus / þad þijdest so myked
sem Aarnadar Madr/ edur sa sem þor
suar veiter einñ z Adstod til sijns Mal
ls/ Huoriu Nafne ad Herrañ Christur
verdur og so kalladur af Postulanum
Johañe j 1 Pistle 2 Cap. Þar so sten
dur/ Ef nockur syndgast/ þa høfum vi
er Aarnadarmañ hia Fodurnum Jesũ
Christum þañ riettlæta. Nu er þad
Embætte edur skyllda eins Aarnadar
mans/ ad standa trwlega med þeim sem
hañ hefur teked vnder sitt Forsuar/
Þar næst ad forsuara Sokena sem ho
num er tiltrwad/ so sem være þad sialfs
hans eigeñ Søk. J þridia lage ber ein
um riettum Talsmañe ad amiña þañ
sem hañ hefur so ad ser teked/ Ad hañ
vijke ecke fra sijñe Søk/ eda þortale sig
j eirn eda añañ mæta. Og j þioida la
K v ge

ge a hn̄ ad hughreysta þan̄ sem Sok
ena a/ ef han̄ formerker ad han̄ ætllar
ad verda Hrædður eda efablanden̄ vm
sijn Mælesne. Allt þetta giører nu
sa Himnesske Talsmaduriñ/ og vor be
ste og trwaste Aarnadarmadur heila
gur Ande/ Han̄ tekur ad sier vort Mal
efne/ og stendur med oss j ollum vorum
Naudsynium/ Ja/ Han̄ giefur oss sodd
an eitt Hiarta/ Siñe og Mood/ suo vær
ervinlunst ecke vnder vorum Synda þu
nga. Eñ sierdeilis og einkum þa er þe
sse goode heilage Ande oss nalægur/ þa
vier lijdum Ofsoknner fyrer Guds Naf
ns saker/ so sem sia ma a dæme Postul
añа z añara Guds Pijslarvotta/ Hañ
stendur med oss og eirneñ j alls konar Kr
osse og Motgange/ so sem han̄ giørde
þeim gooda Guds Mañe Job/ David
og ødrum sleirum/ og a vorre sijdustu
stundu / þa mun þesse vor Huggare all
ra best z mest hia oss standa/ z giefa oss
þ Siñe/ ad vier viliuglega z med glødu
Giede skilium vid þetta auma og fall
valltа

vaĩlfa Lijf/ Huar vm vier z eitneñ jdug lega bidium a huørium helgum Deige þa vier komum til samans j Christeleg re Kyrkiu/ seigiande/ Þu hødste Styrk ur j allre Neyd/ Hialp so vær hrædunst huørke Skaũ nie Deyd/ z j voru siñe sleum orugger þa/ nær Diøfull vill ɑ̃ oss strijda/ og Saleñ skilst Lijkama fra Kyrteleis.

Þar næst og j aňañ mala wtmælar Herrañ Christi hier z j liose lætur/ hu ørt ad sie Embætte og Verkan þess go da Heilaga Anda/ þar hañ kallar hañ ANda SAñleiksins/ huørt Nafn og Ærutikell honum heyrer og soomer riet telega ad bera z behallda vm alla Ei lijfd/ þui hañ er sa sem kieñer oss huørn eñ vier eigñ riettelega ad trwa/ Christ elega ad lifa/ Og Saluhialplega burt ad deyia/ Huar vm oss vardar hid allra mesta.

Þridia Embætte Heilags Anda/ hu ørs hier verdur gieted/ er þad/ Ad Herr añ Christur seiger/ AD HAñ M:ne

Bera

Bera VITne Aþ Sier. Med sueñu Mote ber heilagur Ande Vitne af Herranum Christo/ Fyrst hid jñra j Hiortum allra trwadra Guds Barna voll at hñ/ ad Christur sie sañur og eilijfur Guds Sonur/ sem j Heimeñ er komenn til þss ad Endurleysa Mañkyned/ Eñ hid ytra ber heilagur Ande Vitne af Herranum Christo/ fyrer Muñ z Predikun allra trwlindra Ordsins Þienara so sem Christur talar hier sialfur til sinna Lærësueina/ seigiande/ Ad þeir mune sier og eirneñ Vitne bera. Hier af lærum vier þad/ Ad þar eiga ecke ad eins Prestar og Kieñemeñ ad bera Vitne af Herranum Christo/ helldur aller adrer wt j fra/ Þad er ad skilia/ Þeir eiga ad trwa stadfastlega j Hiartanu/ z jata med Muñenum/ þad Jesus sie sañur Gud og Madur/ sem oss sie af Fodurnum giordur/ til Vijsdoms Riettlætis/ Helgunar og til Endurlausnar/ epter þui sem Postuleñ Paall talar 1 Cor. 1.

Vi

Vt af þessu mædur søgdu/ vilium vier taka oss þetta til Lærdoms. Fyrst ad þe ckia riettelega og kannast vid owiskřran lega Guds Elsku z Kiærleika/ sem hann heþur til vor aumra Syndugra Man na/ þar hann lætur sier ecke ad eins suo myked vm oss hugad vera/ ad hann gieþ ur oss sijna heilaga Engla/ þa þienu sku sømu Anda til Verndar og Forsu ars a øllum vorum Vegum z Stigum Psalm. 91. Helldur og eirnenn sender hann þar a oþan þann verduga Heilaga Anda j Hiørtu sinna trwadra Barna/ sem vera skule þeirra Twlkur og Tals madur/ og giora oss ad sialfs sijns eigenn Herberge / Heimele og Bwstad/ Huør su kunne Gud DROTTinn meir og fra mar ad elska oss.

Mykels Lofs verd er su stoora Med aumkan og Vmhyggia/ sem skrifad er Ad þeir gømlu Domendur og Yfferva Usmenn hafe audsynt og bevijsad mædur fordum einþølldum Mønnum/ Eckium og Einstædingum/ sem er/ Ad nær sem hellst

helst þesser og þuilijker mælu Mæl sitt
fyrer þeirra Doome/ og þeir gætu ecke
talad fyrer sig/ edur fram̃fylgt sin̄e sok
riettelega/ þa hafe Yferdomaren̄/ strax
teked eirn af sijnum Domsmon̄um/ og
skickad honum ad taka ad sier Mæl þe
irrar Einfølldu z Munarlausu Ekki
onu og fram̃fylgia þui hen̄ar vegna.
En̄ langtum stærre Velgiorning aud
sijner Gud DROTTIn̄ oss/ þar han̄
tekur midt wr Ræde þeirrar heilogu
Guddomsins Þren̄ingar / þan̄ gooda
heilaga Anda/ z sender oss aum̄ũ mæl
stomum Mon̄um han̄ (sem ecke kun̄um
ad suara Gude einu Orde til Þusund)
Ad fram̃fylgia Mælefnum vorum/ og
ken̄a oss huørnen̄ þad vær eigum ad ha
ga oss og skicka/ so vier a sijdan komum
ecke ꝥ Guds stranga Riettlætisdom.
Eina Hiartnæma Huggun hofum
vier oss og eirnen̄ ad taka wt af þessare
Sendingu og Giøf heilags Anda/ sem̃
er þesse/ ad vær þurfum nu ecke framar
ad hrædast edur skielfast fyrer nockrum
Hlu

Hlut huorke a Himne nie Jordu/ huort helldur sem þad eru Synder vorar/ Logmalsins Bolvan Guds Reide/ Eilijfur Daude/ edur Kualer þeirra Fordæmdu/ Þuiad heilagur Ande er nu ordenn vor Eign og Eigendomur/ huor ad er jafn Gude Fodur og hans Syne Jesu Christo/ ad allre Magt/ Dyrd og Heidre/ Þar fyrer kan eingen Neyd edur Angist so stoor oss ad Hondum koma/ ad hān giete oss ecke hialpad.

Lærum oss þar fyrer/ þar vm aminta vera/ Ad vier yfer alla Hlute þacken Gude Almættugum af Hiarta fyrer þad/ ad hañ hefur giefed oss siñ heilaga Anda/ an huors omogulegt hefde vered/ ad vær hefdū kunnad ad komast til riettrar og sañrar Þeckingar Guds/ eda giefad trwad a hans Son Jesum Christum.

Vær skulum og eirneigen varast ad forsooma edur foracta Guds Orda Heyrn/ og þau heilogu Sacramenta/ Huer ad eru þau hellstu Medol/ fyrer huer

ør heilagur Ande vill vera krøpfugur
j øss/ helldur sem optast vera þar vid
stadder/ sem Guds Ord er vm Hønd
haft.

J þridia maata skulum vier og eirnen
taka oss vara fyrer Athugaleyse z alls
konar liotum Syndum og Løstum/ med
huørium vær styggium fra oss þeñann
edla Giesteñ Heilagañ Anda/ þui lijka
sem þad ad Bijflugurnar flyia þa þær
fiña Reykeñ/ og Dwfurnar Odaunen
Eins flyr og so su Himneska Dwfan
Heilagur Ande fra þeirre Mañeskiu/
sem liggur j Syndum og Suivirdingu
Jdrunarlaust og lætur ecke af/ Eñ vei
sie þeim Mañe/ fra huøriunı Heilag-
ur Ande j burt vijkur/ þui fra hm̃ vijker
og so Gud Fader og hans Sonur Jes
us Christus/ z verdur so sijdan Bwsta
dur Diøfulsins.

Nu vilium vier frammveigis med fæst
um Ordum for ad heyra/ huør ad sieu
Laun og Betalingur/ sem øll rieit trw
ud Guds Børn hafa sier ad vænta af
þess

þessum Hreckvijsa Heime/ einkanlega þo þeir sem Guds Ord kieña/ og Vitne bera aþ sijnum Endurlausnara Jesu Christo/ So sem ad eru aller trulinder Doctores og Læreþedur j Kyrkium og skoolum. Hier vm talar so Herran Christur seigiande/ Þeir munu þor boda ydur/ Item/ Sa Tijme mun koma/ ad huør hañ Lijþ-lætur ydur/ sa meinar sig ad giøra Gude þægt Verk.

Hier af meigum vier þad rada og skil-ia/ Ad þeir sem Herranum Christo ept-erfylgia og ganga a hans Bodordum þad er/ þeir sem kieña riettañ z saklaus Salarhialpar Lærdom fyrer vtañ all ar Villur og Mañasetninga/ þeir mu ne ecke ad eins hatader/ oþsokter/ Hrakt er og hrjaader verda aþ Andlegrar hell dur og eirneñ af Veralldlegrar Stiett ar Mønum z Yþerherrum/ þui ad for

 boda

boda edur Bañpæra nockurn / þad vid
vÿkur og tilheyrer Andlegu Vallde/
Eñ ad lÿþlæta Meñ kiemr veralldleg
re Valldstiett vid/ So hafa þa ecke ad
eins Postularner/ helldur og eirneñ otel
ianlega marger adrer Guds dyrkendur
og Pÿslarvottar hloted ad lÿda Bañ z
Bølvan af þui andlega/ eñ plagur og
Pintingar allt til Dauda søkum Vid
urkienningar Guds Naþns/ aþ þui Ver
alldlega Valldenu/ so sem liost er bæde
aþ Heilagre Ritningu og ødrum Sag
nabookum/ og hier er oþlængt vpp ad
telia/ Þar fyrer seiger so Postuleñ Pall
1 Cor. 4. Jeg helld ad Gud haþe gio
rt oss Postulana ad hinum alltra audvi
rdelegustu/ so sem Daudanum yþergief
na/ þui vier erum Vndurfurda ordner
Heimenum / og so Einglum og Møñ
um/ Vær erum Dærar fyrer Christs
saker/ Bølvan Veralldar og Hreinsun
ar offur alltra Maña. Eñ Ordsøkena
Huar fyrer ad Guds Elskulegustu og
mt valeñ Børn hafa sier slÿks ad vær
illa

nka af þessum hreckvijsa og Bondsku
þulla Heime/ Hana leggur Herrann Ch
ristus sialpur til/ z seiger/ Og þetta
giøra þeir ydur/ aþ þui þeir
þeckia huørke Føðurinn nie mig
Hier kann einhuør ad seigia/ Huørnenn
ma eg þetta ad skilia? Þar Christur sei
ger þo j ødrum stad til Gydinga/ þa þe
ir efuduſt vm hans Perſonu/ og huør
hann være þier (seiger hann) þecked mig
og þier vited huadan eg er/ Joh. 7.
Item seiger hann hia sama Gudspialla
manne j 15. Cap. Eþ eg hefde ei giørt
þau Berk a medal þeirra/ sem eingenn
hefur annar giørt þa hefdu þeir øngua
Synd/ Enn nu hafa þeir sied þaug/ og
hata þo bædemig og minn Fødur. Enn
vier skulum vita ad Meining þessara
Herrans Christi Orda er þesse/ Ad þo
so sie ad Gud Fader og hans Sonur Je
sus Christus/ sie þeim nooglega open
beradur/ og þeir vite j sijnu Hiarta ad

Jeſu Lærdomur er ſa riette Sæluhial
plege Lærdomur/ þa eru þeir þo ſamt ſo
herteknar og ßorblindader j Hug z Nia
rta aß Folſkū Lærdome/ Ad þeir a mo
te ſiñe eigeñ Samviſku opſækia Jeſu
Lærdom/ edur þa ſem hñ kieña og fram
bera/ ſo ſem lioſt Dæme er a hinum hei
laga Stephano/ huør þa ed predikade
wt af Herranum Chriſto ßyrer Gydin
gum/ og þeim gieck til Hiarta hans Ræ
da/ þa apturbyrgdu þr ſijn Eyru/ Gniſ
ſtu Toñum yfer hønum/ og grijttu hñ
Giørning. B. 7.

Sama leſum vær og ſo vm Poſtul
añ Pal/ þa hañ predikade ßyrer þeim
j Antiochia/ ad þeir hafe ſtaded j moti
hans Lærdome/ og þad ſama ecke vtan
af Natre og Vonſku/ Huørs vegna þe
ir feingu ad heyra þeſſa Rædu af Mu
ñe Poſtulana/ Þad byriade ad ydr ſkyll
de Guds Ord fyrſt ſeigiaſt/ Eñ af þui
þier reked þad fra ydur/ og hallded ydur
ſialfa eilijfs Lijfs omaklega/ ſiaed þa
ſnuum vier oſſ til Heidena Þioda/ Giør.
Bok

B. 13. Cap. Hier ad skyllde giæta aller Guds Orda Foracktarar/ edur þeir sem læta sier lijted eda eckert piñast til/ þa þeir heyra Guds Ord kient/ skeita þui ecke meira eñ añare Niegoma z einskis verdre Rædu edur Barnahiale/ þeir skyllde (seigie eg) sia Vel til og giæta ad sier/ ad Guds Reide og Straff kome ecke yfer þa/ eins og Gydinga/ sim motviliuglega forocktudu Jesum z hans Ord/ Jæ þeir skyllde setia sier fyrer Sioner/ þa hrædeleguNootun/ sem þar stendur skrifud j Pistlenum til Hebreos 6. Cap. og so hliodar/ Þad er omogulegt ad þeir sem eitt siñ upplyster eru og smackad hafa Himneska Gafu/ og Hluttakar eru ordner Heilags Anda/ og smackad hafa hid gooda Guds Ord z Krapt epterkomande Veralldar/ Ef þeir affalla (og Krossfesta sialfum sier Son Guds aptur og hañ fyrer skimp hallda) ad þeir skylldu kuña aptur end urnyader ad verda til Yferbotar.

Nu vilium vier skoda/ huor vera a

Huggun Guds Barna j giegn øllum
þessum margþølldum Opsöknum Ver
alldareñar/ sem er þesse/ ad Jesus Chri
stus sem er vort Høfud og Lijf/ Col. 1.
Phil. 1. Veit og sier þyrer Motgang
siña ꜳstkiærra Barna/ ꜳdur eñ hann
kiemur þeim ad Høndum/ og advarar
þaug og kieñer ad vera vidbwnum/ suo
hañ kome þeim ecke ovart/ og þau hne
ykleſt ecke þar aþ,

Huad gladur vard Pharao Kongur/
þa Joseph varode hañ vid þeim sio epter
erkomande Hallæris Arum/ Gen. 41.
Eins gladdeſt og so mykelega Joram
Jsraels Kongur/ þegar Eliſeus advar
ade hñ og sagde fyrer/ Ad BenHadad
Kongureñ af Syria villde falla jñ j ha
ns Land/ huar vm lesa mꜳ j annare
Bok Kongaña 6. Eñ myklu gladare
meigum vær vera / sem eigum Jeſum
þyrer Radgiaþara/ j huorium ad folg
ner eru aller Fiꜳrsioder Gudlegrar Vi
sku/ Col. 2. Og oñſt kañ ad giøra rꜳd
Neidingiaña/ þa hñ vill/ Psalm. 33.
Og

Og wr Freistninne ad frelsa pa Gud hrædđu/ Enn hina Ranglætu ad vard veita til Kualaña a Dag Domsins/ 2 Pet. 2. Med þui þa/ ad Christur ve ił ap øllum vorum Motgange z Mañ raunum/og an hans Vilią kemur oss eingeñ Kross ad Hondum/þa verum o kuisdner/ þui hañ er vor Gud/sem oss hialpar/og sa DROTTEIñ DROT Tiñ/sem fra Daudanum frelsar/Psa lmen. 68.

Vær skulum og eirneñ j vorum Mot lætingum/og allra helst a vorre Bur ferdar stundu/Hugga oss vid þañ goda heilaga Anda/huorn Christur lofar ad senda oss/ og vera visser þar vppa/ ad hañ mune standa med oss og hia oss j allskonar Þrautum og Þreingingum eins og hañ stood med Postulunum for tum/og gaf þeim hughraust Siñe/og glaot Sied/þo þeir ætte allðrei so myk ed ad lijda fyrer Christi Nafns saker. Nu þeim Eilijfa gooda Gude/sem er Huggun allra siña j allskonar Mo:ga

fige/hønum seigium vier Lof/ Dy
rd og Neidur/ nu hiedan j fra
og ad eilijfu/ Amen.

A Huijtasuñu Hátijd/
Evangel. Joh. 14.

JEsus sagde til siña Lærisueina. Huer hañ elskar mig/ sa mun vardveita mijn Ord/ og Fader miñ mun elska hañ/ og til hans muñum vid koma/ og hia hønum Vistarveru giora. Eñ huer hañ elskar mig eige/ sa va
rdveit

tdveiker ecke miñ Ord+ Og þad Orded sem þier heyrdud/er ecke mitt/helldur Fø durfins þess sem mig sende+. Þetta talade eg þyrer ydur/a medan eg var hia ydur+ Eñ Huggareñ sem er hiñ heilage Ande þañ er miñ Fader mun senda ydur j miñ nu Nafne/hañ sialfur mun kieña ydur al la Hlute/ꝛ aminna ydur a allt þ sem eg sa gda ydur+ Miñ Frid læt eg hia ydur/ miñ Frid gief eg ydur/eige so sem Heim uriñ giefur/þa gief eg ydur+ Ydart Hia rta hryggest ecke nie skielfest+ Þier heyr dud þad eg sagda ydur/eg fer burt og kiem aptur til ydar/Ef ad þier elskudud mig þa gleddust þier vid þad ad eg sagda yd ur/ad eg fer til Fødurfins/ þuiad Fader eñ er mjer meire+ Og nu sagda eg ydur þ adur þyrre eñ þad skier/so ad þier trwdud þui/þa er þad være skied+ Hiedan j fra mun eg ecke tala margt vid ydur+ Þuiad þessa Heims Hofdinge kiemur/ og med mig hefur hañ eckert+ Helldur suo ad Heimureñ þecke þad eg elska Fødureñ/ og þad eg gior e so sem Faderenn hefur mi er bodid+

WJer Lesū (Elskuleg Guds Børn) j fyrre Bok Kongaña 18. C. Ad a Døgū Achabs hafe Himenē vered so hart tilluckt/ ad þ° hafe ecke einū dropa Vatns rignt a Jordena j hlaft þrioda ar/ allt þang ad til ad sa mykle Spaamadr Drottins Elias stie epst vppa Fialled Carmel/ og þiick þad med siñe Bæn/ ad Gud gaf eitt Nadarsamlegt Regn/ so adur eñ þad Meñ varde vard Himeneñ dim̄ur af Skyum og Vedre/ og þar kom eitt akaft Regn.

Æ/ þad mætte vel seigiast ad Himeñ eñ hefde vered apturluckt vegna Maññaña Synda/ a þeim þyrstu Veralldar eñar tijmum/ og þar fram̄ epter/ ecke j þriu Aar/ eins og a Døgum Achabs/ helldur meir eñ j þriu þusund ar/ so þar hafe ecke fallid neitt Heilsusamlegt Nadar Regn heilags Evangeliū/ allt þar til sa Himneske Elias/ DROTTIN vor Jesus Christus stie epst vppa Carmel og for til Himens/ Huar med hañ

hañ wtvegade oss eitt Nadarlegt Regn
j Vthellingu þess goda Heilaga Anda
sem kom yser Postulana a þessare Dy
rdlegu Hvijtasunu Hatijd/so hañ hef
ur nu aptur endurnært og lijfgad sijna
Arfleifd/ sem þornud var/so sem hiñ
heilage David talar j Psalmenum 68
So er þa þesse Veglege Hatijdisdag-
ur/sem vær j Dag holldum/Hatijd ei
ns Ypparlegs skeinks/a huørre vor Hi
mneske Emanuel og Brooder/ Jesus
Christus(epter þad hañ vppfor til Hi
mens z sette sig til hægre Handar Fød
ursins)wtvegade oss og gaf þañ Dyr
mætasta edla Skeink/sm̃ er/AndaNa
dareñar/Zeb.10. Anda Bænareñar/
Zach.12. Anda Vijsdomsins/ Esa.
11, Jtē/Anda Sañleikans og Krapt
arens/Joh. 14. og 2 Tim. 1. So vi
er meigum nu glader syngia med hiñi
heilaga David/ af Psalmenum 115.
og seigia. DROTTiñ hñ miñist vor
og blessar oss/Hañ blessar Hwsed Jsra
els/Hañ blessar Hwsed Arons/hann
blessar

blessar þa sem offast DROTTinn/ bæ de smma og stoora. Ja/ þetta er hin allra dyrasta og dasamlegasta Hatijd/ a huørre heilagur Ande hefur giort þau mestu og stæstu Furkuverk/ Þui j Dag hefr skied Dasemdarverk a Him nenū/ Dasemdarverk a Elldenū/ Da semdarverk j Loptenu/ Dasemdarverk a Jorduñe. A Himnum er stor Dase md skied/ þar heilagur Ande kom yþer Postulana j einum skindelegum þyt/ so sem mykels Tilkomande Vindar. A Elldenum eru og so stoor Vndur skied/ þar Tungur yþer Postulunum smust so sem være þær glooande/ Huad visse lega hefr maatt vera eirn yfernatturlegt Elldur/ Lijka z þegar ad Runnurinn log ade fordum/ eñ brañ þo ecke/ Exod. 3 A Jorduñe sem nidur vnder oss er/ ha þa ecke helldur litlar Dasemder z Fur duverk skied/ Þar Postularner sem ad ur fyrre hofdu vered einþallder Fafrod er og lijtt talande Meñ/ vrdu a einu Augnablike so Mælskurijker/ ad þeir

gatu

Samu talad Guds Stoormerke j allra handa Tungumalum/ so sem þessa Dags Pistell wtvijsar/ þar þyrer er ein giñ þurda/ þo þeir heilogu Forfedur/ Spameñ og Kongar/ hafe hapt eina Hiartanlega og iñelega Epterlangan epter þessare Dyrdlegu DROTTins Hatijd/ z hafe hroopad med Spamañenum Esaia/ af hans Spadoms Bokar 45. Cap. seigiande/ Driupe þier Himnar hier ofan ad/og Skyeñ rigne Riettvijseñe. Eñ vær vilium j Jesu Nafne/ an leingre Jñgangs og Formala koma til þessa heilaga Evangelij/ sem til er sett ad wtleggiast skule a þessare heilags Anda Hatijd j Kristneñe/ og oss tuær Greiner þyrer Hendur taka wt af þui ad yþervega ad þessu sinne.

Fyrst vilium vier skoda og yfervega j Anda/ huort ad sie Audkieñingarteiken og Merke allra þeirra sem Jesum af Hiarta elska.

Þar næst vilium vier athuga/ Vel giorn

giørninga heilags Anda/ sem hañ aud
syner øllum þeim sem þesse Audkieñing
ar Teikn a sier hafa.

Nu sa Himneske Huitasuñu Herr
añ/ Gud heilagur Ande/ sem a þessare
Dyrdlegu Nætÿd/ sette sig yfer Postul
ana/ og leidde þa j allañ Sañleik/ hañ
virdest eñ nu a þessare stundu/ ad setia
sig yfer sierhuørn vorra/ so vier mættū
þta yfervega/ þre heiløgu Guddomsins
Þreñingu til Lofs og Dyrdar/ enn
oss til Sælargagns j Jesu
Nafne Amen.

NU vilium vier koma til Textans/
og skoda huad sierlegt/ hañ hefur
jnne ad hallda.

Fyrst sýner þesse Gudspialls Texte
oss lioos Merke a þeim sem bwa yfer
Heiløgum Anda Eñ þad er Teikned
Ad sa sem elskar Jesum/ j hønum býr
Heilagur Ande/ Eñ vilier þu vita/ hu
ørt þu elskar Jesum af Hiarta edur ecke
þa hefur þu þar eckert vissara Teikn
til/ eñ ad ransaka huørniñ Hiartalag
þu

þu hefur til Guds Ords. Hafer þu Guds Ord kiært/ þa þarftu ecke ad efa þad ad þu elskar vijst Jesum/ Eñ sie so þu skeiter ecke vmGuds ord/ þa skeyt er þu ecke helldur vmJesum/ Hater þu Guds Ord/ þa hatar þu og so Jesum/ Eñ hater þu Jesum/ þa kantu ecke ad bwa yfer heilögum Anda/ Þui huør hañ elskar ecke DROTTiñ vorn Jesum Christum/ sa er Bølvan seiger Postuleñ Pall 1 Cor. 16. Þetta Teikn Jesu Elsku og heilags Anda Jbwdar høfdu þeir goodu Lærefuemar sem til Emmaus geingu/ þui þeir elskudu so þ Orded Jesu s hñ predikade fyrer þeim a Veigenum/ ad þeirra Hiortu bruñu i þeim/ so sem þeir medkiendu sialfer/ Lúc. 24. Þetta Teikn bar med sier Drottningiñ af Arabia/ 1 Sam. 10. Hu er ed reysste langan Veg til ad heyra Ord Guds af Muñe Salomonis.
Þetta Teikn hafde og so lijka a sier/ sa goode Kong David/ huør ed lief sier kiærara vera Ord DROTTins/ hell dur

dur eñ mørg Þusund stycke Gulls z Sy
lβurs Psalm. 119. Eñ Gud næde hu
orðeñ þad geingur til ɓyrer oss aumum
og Syndugum Møñum / Þuiad Niør
tu vor hyrna skialldan vnder Guds Or
da Neyrn og Predikun / auk helldur
ad þau munde breña aβ Elsku og Føg
nude þeirra hluta / sem vier heyrum kie
nt og predikad vm / eins og Lœresueina
ña Niørtu bruñu. Vier høβum Ord
DROTTins fyrer Dyrunum / z vil
ium valla vñkia oss þuerβootar til ad he
yra þ / auk helldur ad vær mumum med
Austurvegs Drottninguñe epter þui fa
kia langa Vega. Vier selium kast
skie Guds Orda heyrn opt og tijdum þ
fim ælna virde edur sullfar Abata / auk
helldur ad vær mundum virda Ordsins
Neyrn meira eñ mørg þusund Stycke
Gulls og Sylβurs / eins og David.
Nu þo þetta ske so a sig komed ɓyrer all
mørgum / þa samt sem ædur er vonande
og trwanlegt / ad j Guds Søfnude mu
ne eñ nu βiñast þau Niørtu sem elska
af

af Hiarta þad bleſſada Ord DROTT
ins/ ꝛ bera ſo a ſier þad Teikn/ ad þau
hafe Jeſum ſin̄ Kiærañ/ ꝛ bweyfir hel
logum Anda. Þeſſer aller hafa utval
ed ſier med Mariu/ þad beſta Mlutſkip
ted/ huors vegna ad þeir verda hier a
minter/ ad læta ſier æfid̃ fara meir og
meir fram̃ j Elſku Guds Orda/ j Bæn
ræknene/ Jdranene/ Hlydnene vid Gud
og Menn/ og j Þolenmædene og odrum
Avoxtum Guds Orda Elſku og riett
rar Gudrækne/ ſo ſem Poſtulin̄ Pietur
amiñer j Odru Sendebrieſe 3 Cap.
ſegiande/ Vaxed j Nædene og Þeckin
gu vors DROTTins ꝛ Lausnara Je
ſu Chriſti/ Og j Openberingar B. 22
Cap. ſtendur/ ad huer ſem Riettlætur
er/ hañ ſkule Riettlætaſt eñ nu framar
Þad er ad ſkilia/ ad ſa ſem nockud gott
finnur med ſier uppbyriad fyrer Heila
gs Anda verkan/ hañ ſkunde ſar til/
ad þad aukeſt æfid̃ eñ mynke alldrei.
Hiner ſem ecke elſka Ord DROTT
ins/ þeir hafa eck heilagan Anda med

ſier/ Eñ þeir ſem hañ ecke hafa/ þeir
heyra eck Jeſu til/ Rom. 8. Þar fyr
er hafe nockur hingad til vered kalldur
z athugalaus/ Vnd' Heyrn og Predik
un Guds Orda/ hñ ſlae ad ſier j tijma
Jeſu Nafne/ Þui laþ hægt er Gude eñ
nu j Dag/ ad giora þañ ad Guds Ba
rne/ ſem hingad til hefur vered Diøful
ſins Barn. Grætum ad huad Ande
Guds ſeiger/ Ad huorn þañ tijma/ ſem
ſa Riettlæte lætur af riettlæte ad vera/
þa ſkule hñs fyrra Riettlætis ecke mi
nſt verda/ Og þar þuert a mote/ Nu
en þañ tijma ſem ſa Ranglæte ſnijſt
fra Ranglætenu/ þa ſkule ecke helldur
verda minſt hans fyrra Ranglætis.
Dæme hier vppa ſkiede j þeirre fyrſtu
Predikun ſem hallded var a Huitaſu
nu Hatijd/ þui þa ſneruſt til Jdrunar
og riettrar Truar nær þriar Þuſunder
Sal'na/ ſem leinge høfdu Guds Anda
og Orde a mote ſtaded/ Act. 2. O Gud
giæfe ad þeir ſem eñ nu a vorum Døg
um eru kallader til þeſſ ad heyra Guds
Ord

Ord/ og hafa þar med feinge hrygg og ſkygg heilagan̄ Anda/ Þeir mættu komaſt j þeirra Hoop. Og þetta er nu þad riette Audkieñingar Teikn vid a øllum þeim ſem Jeſum elſka z bwa yþer Heiløgum Anda/ Ad þeir heyra feigeñ ſamlega Guds Ord/ elſka þaug Heiløgu Sacramenta/ og hafa Hiartanlega Gyrnd og Epterlangañ ad vera j Hwſe DROTTins/ eins og Da vid/ huør ed ſeiger j Pſalmenum 27. Eins hefe eg beded af DROTTne/ þad ſama villda eg giarnan þiggia/ þad ad eg mætte blijfa j Hwſe DROTTins/ mijna Lijfdaga/ til ad ſkoda þa agiætu Þionuſtugiord DRottins Gude/ og ad vitia hans Muſteris.

Nu vilium vier eñ framar athuga og yþervega/ huerneñ þad vier eigum riettelega ad elſka Jeſum. Fyrſt eig um vier hañ ad elſka af øllu Hiarta/ allre Sal og øllum Kroptum/ Þad er ad ſkilia/ Vær eigum ecke ad hafa neina Hræſnis elſku til vors allra ſætaſta

Mi Ens

Endurlausnara/ fyrer huorre ad heila
gur Ande tekur oss Vara/ fyrer Mun
Postulans Pals/ Rom. 12. seigiande/
Elskan sie Flærdarlaus/ Og en aptur
stendur þar/ 1 Joh. 3. Sonakorn/ El
sked eige med Orde og Tungu/ helldur
med Verke og Sannleika. Ecke a he
lldur Elsku vorre til Jesum ad vera so
vared/ so sem Elsku Barnanna til For
elldranna/ eda Ecktamannsins til sinnar
Eigenkonu/ edur eins goods Vinar til
annars/ Helldur a þad ad vera þuilijk
Elska/ sem yfergeingur alla adra El
sku/ J einu Orde ad seigia/ vær eigum ad
elska Jesum so/ advær holldum hann
fyrer vort Summum Bonum, edur ædsta
Fiestod/ og vilium helldur ganga a mis
alls þess sem oss er kiærast j þessare Ver
olldu/ Sie þad Fader eda Moder/ Sy
ster eda Broder/ Kona edur Børn/ Lijf
og Lucka/ Æra og Gotz/ eda huoriu he
list Nafne sem þad heita kann/ helldur
enn þad/ ad vier høfum ecke Hiartanle
ga kiærann þennann edla Fiesiodenn z Dyr
grip

gripen vorn DROTTin Jesum Christum/ Þui so seiger han sialfur hia Lucam j 14 Cap. Huor han elskar meir Fødur og Modur en mig/ hn er mijn ecke verdugur.

Þar næst eigum vier ad audsyna vora Elsku til Jesu j þui/ ad vær gleymū ecke hans Limum/ þad er þeim Volu du og þurftugu/ helldur giørum þeim gott j hans Nafne/ epter vorum Eygn um/ Þuiad ef nockur seigest elska Gud en hatar sin Broodur/ sa er Lygaref þui huør han elskar ecke sin Broodur/ huorn han sier/ Huornen gietur hann Gud elska d/ þan er han sier ecke/ seig er Johañes j 1 Pistle 4. Cap.

J þridia lage eigum vier ad elska Jesum Endurlausnara vorn stadfastlega j Medlæte og Motlæte/ j Lijfe og Dauda/ epter þui sem sialfur Gud hefur þad tilskickad/ Þui huør han leggur sijna Hond a Plogen/ og lijtur a bak sier aptur/ sa er ei hæfelegur til Guds Rijkis/ seiger Christur hia Lucam 9.

M iij Huad

Huad þa þeir til Launa og j adra
Hond/sem Jesum elska/ hans Ord stu
nda/og yfer heilogum Anda bwa?
Þad seiger oss Herran Christur hier j
Gudspiallenu/ FADer MJNN/seig
er hañ) MUN ELSKA ÞA/ Þat
kañ ecke gledelegra og huggunarsamle
gra Ord ad seigiast a mille Himens og
Jardar/ eñ þad ad Gud Fader elske ei
rn/ þuiad þa hañ elskar/ þa elskar hañ
so Hiartanlega/ so sem eirn elskar Sia
alldur sijns Auga/ Zach. 2. Eda so sin
sijna eigen Sal/ Jerem. 2. Þad er ad
sønu ecke lijtel Æra og Virding hallð
eñ hier j Heime/ þa eirn edur añar Fa
tækur og Vnkomulijtell Vnderßate ki
emst j Gunst og Vinattu vid siñ Kong
edur myk els hattar Hofdingia/ þo er
þui so vared/ ad slijkra Storherra Gu
nst er optsinis fallvollt og varer stallð
an leinge/ so sem vær høfum Dæme til
a Haman/ Hñ þeinkte ecke añad eñ hñ
være hiñ allra Luckusæſnaste Madur
j Verolldune/ aß þui ad Kongurinn ha
foe

ſkde vpphaƀed hañ og ſett yfer alla ſij
na Furſta og vndergiefna Þienara/
Eñ þad varade ecke leinge/ þui Kong
uriñ liet ſkomu þar epter/ heingia hñ
a einū hāū Triegalga/ ſo ſ̄ þar vm vee
dur leſed j Eſthers Bok. 5 z 6. Cap.
Eñ Elſka og Giaſkuriſke Guds Fød
urs til vor/ vmbreiteſt ecke/ Helldur hel
ldur hañ Trw vid oſſ æfenlega/ ſo ſem
David vottar j Pſalmenum 146. Jaa
Hañ heƀur ſoddan Hiartgrona Elſku
og Kiærleika til vor/ ad hañ lætur þad
allt ƀram vid oſſ koma/ ſem eirnre ſkie
ruſtu og Skylauſuſtu Elſku fylger/ ſo
ſem er þetta. Fyrſt openberar hñ
oſſ allt ſitt Leindar Raad/ Þar næſt gie
fur hañ oſſ allt þad ſem hañ ſier oſſ
Gagnlegt og Naudſynlegt vera. Hañ
vmber og ſo j þridia mata vorn Breſt
og ſkÿler vorum Lÿtum/ betur eñ Fader
eñ kañ ad ſkÿla Lÿtum og Breſte ſÿns
elſkulegs Barns. Og ad ſÿduſtu/ ſo eck
ert avante/ þa gieƀr hñ ſig ſialƀan j ſiñ
um Guddome og þremur Perſonum/
 med

med allre sinē Giæsku og Giædum Ma
nieskiunē til Eignar/ og Ibwdar Nıarl
ans z Sælareñar/ huad hñ awysar mz
þessum Ordum/ sem hier standa.

Og til hans munum vier ko=
ma og Vistarveru hia hønum
giora. Sia þu/ so blessast sa Madur
sem ottast DROTTin/ seiger hin
heilage David j Psalmenum 128. Ja
so blessast aller þeir/ sem elska OrdDR
OTTins/ og hilla so ad sier þañ goo
da heilaga Anda.

Gud DROTTin giørde Israels
Folke ædur fordum margt og myked til
gooda/ so sem liost er af heilagre Ritn
ingu/ Eñ sa var Velgiørningurin all
ra mestur/ sem yþertook/ þa hañ blessa
dur virtest ad bwa a medal þess. Eins
lyka hoþum vær aumar Mañeskiur/
alldrei þeiged stærre Naad og Velgiørn
ing af lifanda Gude eñ þañ/ ad hañ
vill virda oss slyks Heidurs/ ad vier skul
um vera hans Bwstadur/ huørs vegna
ad

ad Lijkomum vorum veitest þuilijkt Ara ad þeir heita og kallast nu hiedan af Mustere lifanda Guds/ 2 Cor 6. O Vertu nu þat fyrer gladur/ mitt christne Brooder og Syster/og hrosadu þier þar af/ad þu formatt nu alla Hlute/ fyrst þu Herbergiar hia þier soddan ed la Giest/ sem sialfur formaar alla Hlute. Sia hier kiemur til þijn Gud Fader og tekur þig sier fyrer Barn/ Hier kiemur til þijn Sonur Guds/og giefur þier til eignar sijna allra Helgustu Forþienustu/ Hier kiemur til þijn Gud Heilagur Ande/og insiglar þessa Nad j þijnu Hiarta/so þu matt gladur seigia med Postulanum Paale/ Ef Gud er med oss/ Huor er þa a mote oss? Huor ed ecke fyrmde sijnum eigenlegum Syne/ helldur gaf hañ wt þ oss alla/ Huornenn skyllde hañ þa ei giefa oss alla Hlute med honum? Rom. 8.

Til Abrahams kom DROTTIN/og tuetr Einglar med honum/ þa hañ sat j Dyrum siñar Talldbwdar/ og sem

hañ sa þa/rañ hañ a mote þeim/ z fi
ell fram̃ til Jardar z sagde/ Herra/ ha
fe eg funded Nꝛad fyrer þijnu Auglite
þa gack eige fram̃ hia þijnum Þiena
ra/ Gen. 18. Quad myklu framar ber
oss skyllda til/ ad vier med stæstu Aud
mykt og Kneffalle medtøkum þeñann
edla Giestiñ/ z gledium oss af Hiarta þar
yfer/ ad hañ vill ecke alleinasta ganga
iñ til vor vm stundarsaker/ helldur z ein
neñ giøra Langvist og Veru hia oss
Þuiad hans Footspor Drupa af Fei
te/ Psalm. 65. Og huar hañ Herber
giar/ þar er Lijf og Blessan vm Allo
er og ad Eilijfu/ Psalm. 133. Og þe
tta er nu sa añar Velgiørningurin̄ ed
ur Launeñ/ sem þeir fa er Jesum els
ka/ og hans Ord vardveita/ ad øll hei
løg Guddomsins Þreñing vill bwa og
giøra Vistarveru hia þeim j þeirra Hi
arta.

Þridie Velgiørningurin̄/ sem øllum
soñum Jesu Elskendum veitest/ er Vn
dervijsun z Vppfrædng H. Anda/ hier
vm

vm hliodar so Texten̄. Þetta tala de eg fyrer ydur/ a medan eg var hia ydur. Þad er ad skilia/ A medan̄ jeg vingiackst sijnelega j Hollde nu/ hier hia ydur/ En̄ hier epter mun eg ecke med soddan hætte tala vid ydur Helldur Huggaren̄ sem er hin̄ heilage Ande/ han̄ er min̄ Fader mun senda ydur j mijnu Nafne (seig' Christur) Han̄ skal fur mun kien̄a ydur alla Hlu-te/og amin̄a ydur a allt þad sem eg sagda ydur.

Þa ber til opt og tijdum/ þo ad Gu-ds Born hafe einsett sier ad min̄ast ꝛ leggia vppa Hiartad/ þa edr þa Hugg-unargrein/sem j Guds Orde stendur/ ꝛ af Jesu Signada Mun̄e er wtgeingin̄ og hafa sier hana til Trwarstyrking

ar/

ar þegar Freisting* z smeslegar Mool
lætingar ad Honum koma/ þa muna
þauecke neitt þar til/ z er eins z þau h
þde alldrei heyrt þad nie sied/ En oss til
stæstu Huggunar j soddan Tilþellum/
lofar vor blessade Endurlausnare Jes
us/ ad hañ vilie senda þañ gooda heila
ga Anda j Hiortu allra þeirra sem hñ
Elska/og hañ skule mina oss a ell þau
Nadar Fyrerheit/sem hañ hefur gief
ad oss j sijnu heilaga Orde. Huad ad er
ein yfer mata stoor Huggun/þorer all
ar Angradar og Sorgbitnar Mañesk
iur/ Þui huad Gud hefur lofad/ þad
ender hañ vissilega/og hans Ord kuña
alldrei ad bregdast/Luc. 21.

Þar næst og j añan mata/verdur oss
hier fyrer Sioner sett/ huorneñ hattad
er z vared Efnum vorum j þessum He
ime/sem er/ ad vær lifum hier/ so sem
adrar fæddar Skiepnur/ Þui vorer
Vitsmuner eru Halfverk / og vorar
Spaasagner eru Halfverk/so sem Post
uleñ seiger/1 Cor. 13. Jtem Vær meig
um

um aller med Spamañenum Jeremia medkieña og seigia/ Ach Domine ne scio loqvi/ Oho DROTTiñ eg duge ecke til ad tala edur predika/ þui eg er ongungur/ Jerm. 1. Ja sañarlega ma þad vm oss seigiast ad vær sieum Børn og ofunger j Trwareþnum vorum/ þar fyrer er oss stoor Þørf og Naudsyn a ei num goodum Skoolameistara z Vpp frædara/ sem oss kieñe Guds Gøtu og huad vær eigum ad flya og fordast/ þui ad af Natturuñe til erū vær sialfer bl inder/ So vær siaum ecke med vorum Augum/ z heyrum ecke med vorum Ey rum/ og skilium ecke med vorum Hiørt um/ Esa. 6. Allañ þeñañ margfall da Brest og Breyskleika/ hefur vor all ra sætaste Endurlausnare Jesus Fyrer sted/ og þui hefur hañ sent oss af Him num ofan j siñ stad/ þañ rietta Læremei staráñ og Vppfrædarañ/ sem rañsak ar alla Hlute/ eiñeñ Diupleika Guds domsins/ 1 Cor. 2. Þesse vor Skoola meistare kañ ad giøra wr einum audvir

deleg

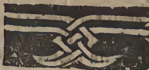
delegum Fiarhirder/ eirn dyrdlegann Spamañ eins z David / 1 Sam. 16. Hañ kañ ad giøra wr einum Fiskak um Fiskara/ goodan Predikara/ eins z Postulana/ Joh. 20. Og wr einum Ofsoknara Christneñar/ hætt vpplystañ Doctor heideña Pioda/ eins og Postulañ Pal/ Act. 9. Þar fyrer/ Huør hñ er j þeirre heilogu Kieñemans Stett/ hñ bidie þeñan Lærемeistarañ þañ go da heilaga Anda/ ad giefa sier Mælsku og Visku/ so hañ meige vera neitur og hentugur/ til ad framflytia Embætte þess nya Testamentisins/ 2 Cor. 3. Og ad amñ i fyrer heilsusamlegann Lærdom/ og straffa þa sem j mote mæla/ Tit. 1. J sama mata/ þeir sem setter eru til ad stiorna og stijra Vndergiefnu Folke j þeirre Veralldlegu Yfervalldsstietteñe/ bidie þeñan Læremeistarañ vm Vit og Mælfære so þeir meige skilia huad gott og illt er/ og giøra sijnum Vnderſatum Riettinde z Dom epter þui sem Salomon bidur j fyrre Bok

 Þeir sem j Nwsstior
narstiettenē lyfa/ bidie þeir og einnenn
þeñan Ceremeistarañ ad liena sier maal
og Vit/ so þeir giete gooda Forstødu
veitt sijnu Nwse 1 Tim. 3. Og vpp
aled sijn Born j Aga og Vmvøndun
til DROTTins/ Eph. 6. Ja j
einu Orde ad seigia/ Eirn og sierhuør
huørrar hellst Stiettar edur Embætt
is/sem hañ er edur verda kañ/sa bidie
og akalle aþ Hiarta þeñañ Ceremeist
arañ/ad hñ vilie giefa si° bædeMælsku
z Vit/Vit til þess ad giefa þeckt Gud
Riettelega/Eñ Musiek og Mælsære
til ad prijsa hañ og lofa fyrer øll sijn
Verk og Velgiørninga/ sem hañ veit
er oss Daglega Dags/og þetta eru þe
ir tueir Vænger/med huørium vær kuñ
um vpp ad fliuga til Himensins/ Þui
þad er þad Eilijfa Lijf/ ad þeir þeckte
þig saññ Gud/z hañ þu sender/ Jesū
Christū/seiger hiñ heilage Joh. 17.
Fiorda Gagn edur Nytseme/ sem þe
ir faa og ødlast/ er Jesum Elska/ ha
ns

ns Ord stunda/ og yfer heilogum An
da Kwa/ er Fridur og Roosetne Sam
viskuñar/ Hier vm talar Herrañ Chri
stur suo j þessum vorum Texta.

Minn Frid læt eg hia ydur/
Miñ Frid gief eg ydur/ eige
so sem Heimuriñ giefur þa
giefz eg ydur. J huorium Ordum
vor sætaste Endurlausnare Jesus Ch
ristus giorer eirn miog merkelegañ grei
narmun a mille Veralldareñar Frid
ar og þess Fridar sem hañ sialfur hefur
wtvegad sijnum Trwlind um Bornum
fyrer sijna Burtfior til Fodurslns/ Og
þetta er nu sa Fridureñ/ vm huorn Po
stuliñ Paall talar j Pistlenum til Phil
ippenses 4. Og kallar þad Frid Guds
sem hærre sie ollum Mañlegum Skiln
inge/ Huor sem nu þeñañ Frideñ hef
ur/ hañ þarf ecke hræddur ad vera fyr
er Dioflenum/ þui Christur hefur ha
ns Rijke nidurbroted/ 1 Joh. 3. Huor
þeñ

þeñañ Frideñ hefur/ hañ þarf ecke ad ottast pyrer Daudanum/ þui Christur hefur hans Makt j burtteked/ Hebre. 2. Huor þeñañ Frideñ hefur/ hañ þa rf ecke ad kuñda fyrer Helvijte/ þui Ch ristur er ordeñ þui ad eitnre Pestilentiu og Plaagu/ Ose. 13. Nu ſa Himneske Fridarherra vor DROTTIN Jeſus Christus/ gieþe oſſ þeſſa ſijns Fridar ef lijþlega niotande ad verda/ og j þeim ſa ma burt hiedan ad ſofna vel og ſætlega þa vor Stund er oſſ ad hondum komeñ Huad oſſ veite Gud Fader af ſiñe Nad fyrer Forþienuſtu og Medalgaungu ſij ns kiæra Sonar Jeſu Christi/ huoriñ med Fodurnum og heilogum Anda ſie Loþ og Dyrd/ Heidur og Veg ſemd nu hiedan j fra og ad ei lijþu/ Amen Amen.

A Añan Dag Huitasuñu/

Evangelium Johañ. 3.

JEsus sagde til Nicodemum
So elskade Gud Heimeñ/ad
hañ gaf vt siñ Eingietenn
Son/til þess/ad aller þeir
sem a hañ trwa fyrerfarest
ecke/ helldur ad þeir hafe eilyft Lijf.
Þui eige sende Gud Son siñ i Heimen
ad hañ fyrerdæmde Heimeñ/helldur ad He
imuriñ frelsest fyrer hañ. Huør a hañ
trwer fyrerdæmest ei. Eñ huør hañ truer
eige/hañ er nu þegar dæmdur/ þui hañ
trwer ei a Nafn eingietens Guds Son
ar. Eñ þesse er Domuriñ/ad Liosed kom
i Heimeñ & Meñerner elskudu meir My
rkred eñ Lioosed/þuiad þeirra Verk vo
ru vond. Huør sem illa giører/ hañ hat
ar Lioosed/hañ kiemur og eige til Lioos
sins/ad eige straffest hans Verk. Eñ hu
ør sem Sannleikañ giører/ hañ kiemur
til Liossins/so hans Giørder verde kunn
ar/þuiad þær eru i Gude gierdar.

J

Annare Book Konganna 3 C.
Lesum vier/ Ad þegar þeir þr
ijr Kongar/sem var Kongurinn
af Israel/ Kongurinn af Ju
da/og Kongurenn af Edom/ høfdu tek
ed sig saman med allre sinne Strijdsma
gt/til ad heria vppa Moabitanna Ko=
ng/fyrer þa Søk/ad hann hafde giep
ed sig fra Israel/og ecke viliad gialldа
þeim þann Skatt sem hann var þeim vm
skylldugur/ Og sem þesser þrijr Kong
ar høfdu belegrad og hardlega vmkryn
gt/ Mødur sagdann Moabitanna Kong/þa
stendur þar skrifad/ad hann hafe orded
so skielfdur og angradur j sijnu Hiarta
Ad hann hafe teked sinn Frumgietna son
sem Kongur atte ad verda j hans stad/
og slatrad hønum vppa Mwrnum til
Brennofforss j Augsijn Israels/ meina
nde sig þar med ad gieta blijdkad sijna
Afgude/ so þeir frelsudu sig fra Fære
þui og Skada/ sem hann var j komenn/
Enn sem Israels Børn sau huad Mo
abitanna Kongur giørde sijnum Syne/
 þa

þa gramdest þeim þad so miøg/ad þeir
viku ꝑ burtu Heim aptur ꝑ sitt Land/
þui þeir meintu(epter þui sem Luther
us þad wtleggur) Ad Gud munde mee
ga straffa sig fyrer soddā hrædelegt O
dædaverk. Nu vil eg spyria / Mun
sa nockur vera/ sem þetta Heyrer eda
les/ad hañ skule ecke forundra sig þar
vppa/ad nockur Fader skyllde høndla
so griñlega vid sitt eiged Barn/ ad ta
ka þad sialfur af Lijfe þui þad sijnest
ad vera a moote allre Fødurlegre Elsk
ku? Sañarlega/þar mūu fæer eda en
guer fiñast sem ecke læta sier soddañ
Vidhøndlun vid sijna Barnkind til Hi
arta ganga. Eñ huad myklu framar
ættum vær þa ad furda oss og forundra
yfer þeirre stooru z Ovmrædelegu Elsk
ku Guds Fødurs/þar hañ hlyfde ecke
sijnum Eingietnum elskulega Hiart
ans syne/helldur gaf hañ wt fyrer oss/
so sem til añars Offurs/þa vier vorum
eñ nu hans Ovíner/vppa þad ad sa sto
re Stadur(sem er Heimur þesse) huor
ap

af Dioplenum var hardlega vnderoka dur/ pijndur og puijngadur/ skyllde frelsast og friast fra hans Valldе og Von dsku. Huar wt af vier kunum audvellдlega ad rada og skilia/ huad mykelsverdt ad Mannkyned sie og hafe vered j Auglite Eifanda Guds/ þar han kosta de so myked oppa þess Endurlausn/ Nu ad oss og eirnen verdur fyrer Stoner sett j þessu heilaga Evangelio/ Huort vier vilium ad þessu sinne stuttlega og einfalldlega yfervega j tveimur Smagreinum.

Hin fyrre skal vera vm þa stooru z Domrædelegu Elsku Guds til Mannkynsins.

Önnur vm þad/ Huorier hellst þeir sieu/ sem hluttakande verda Guds Elsku/ og hans sæta Sonar Jesu Christi Forþienustu.

Sa Himneske Faderen/ sem oss hefur so Hiartanlega elskad/ ad han gaf wt sin Eingieten Son Mankynenu til Endurlausnar/ Han virdest nu ad sen

da oss siñ gooda Heilaga Anda/ So vier mættum þetta yfervega hans Dyrdar fulla Nafne til Æru og Vegsemdar/ eñ sierhuørium af oss til Sæluhialpar og Gooda/ Amen.

SO sem þad/ ad þad fyrsta Fyrerheit þess gamla Testamentesins vm Kuiñunar Sæde/ sem sundur mætte ad merlua Hoggormsins Hofud/ var hid hellsta og stæsta Fyrerheit/ sem hlioode vppa DROTTIñ vorn Jesum Christum. So er og so þetta heilaga Evangelium þad allra Dyrmætasta og vpparlegasta a medal þeirra Gudspialla/ sem j Christneñe kiend og predikud verda Aared vm kring/ Huørs vegna ad Lærefaderen Lutherus kallar þad Kiarna edur Merg allrar Heilagrar Ritningar/ edur þa miñe Bibliu. Eñ so ad þetta Gullvæga Evangelium mætte verda oss þess miñesstædara og skilianlegra/ þa vilium vier yfervega þessa þriñ epterfylgiande smaa Puncta. Fyrst huør sa sie/ sem Heimeñ hafe elskad.

þar

þar næst/ Huad honum hafe komed til þessarar Elsku/ J þridia mata hu ad þad sie sem hn̄ elskar j Heimenum/ J fiorda læge/ huad myked og heitt hn̄ hafe elskad/ Og j fimta og sijdasta mata/ til huørs edur vppa huad han̄ hafe elskad.

So myked sem þui fyrsta vidvijkur þa vottar Texten̄ vor/ ad sa sem hn̄ er elskar/ þad sie sialfur Eilijfur sannur og Odaudlegur Gud/ Fader vors Herra Jesu Christi/ eirn DROTTIN̄ og Herra yfer Himne og Jørdu/ yfer Lijfe og Dauda/ sa sem lagt hefur þan̄ fyrsta Stein eda Grundvoll til vorar Saaluhialpar/ epter þui sem han̄ seiger sialfur hia Spamannenum Hoseam. 13. þijn Hialp Jsrael er alleinasta fra mier. Ja þetta er sa eilijfe sterke Gud lifande Gud/ epter huørs Rad & Vinskap/ ad allar skiepnur a Jørdun̄e ættu ad skunda og kieppast/ ef þar Vit a hefdu. Vær sinnum huørnen̄ þad geingur til hier j þessum Heime/ ad nær eirn

edur aũar Kiemst j Gunst og Vinattu hia einum ypparlegum Herra/ Hialpe oss Gud/ Huad mykelega stærer su Ma klesia sig af þui/ ad hun er j Raad og Vinfeinge vid sinn Yfermann/ Enn sodd/ ann Stoorherra Gunst og Vinatta er skammvinn og forgeingur skindelega eins og Boola a Vatne/ þa so vill til.

Dæme hier ppa hofum vier a einum Ypparlegum Striidshøfdingia ad Nafne Bellisarius/ Huør ed bæde leinge og vel hafde þient Justiniano Keysara/ og þuilijka Gunst hia hønum ødlast/ Ad Keysarenn liet sla hønum til Æru eina Gullmint med Keysarans Mind a annare Sijdunne enn Bellisarij a annare z mz þessare Yferskript Bellisarius Romanorum Decus/ Þad er/ Bellisarius er hin stærsta Prijde þess Romverska Rijkis. Enn skomu þar epter piell so til/ ad same Strijdsherra Bellisarius var forlogenn vid Keysarann so hann fiell j hans Ogunst/ og liet stijnga wt wr hønum bæde Augun/ so hann vard ad bidia

bidia vm̄ Braud/og lꜳta ſetta vpp et na Toblu hia Veigenum̄ ſem Almeñ ingur vmreyſte/ vppa huoria ſkrifud voru þeſſe Ord/ Viator da obulum Bellisario, qvem virtus evexit, Invidia excœcavit/ Þad er/ Þu ſem hier fram̄ hia reiſer/ giefdu Belliſario eitn Skylding/ huorn Mañdygdeñ vpphafde eñ Ofundeñ blindañ giorde.

Vær ſꜳum og ſo huorneñ þui er var ed og hꜳttad fyrer ſoddan mykels hꜳtt ar Herrum/ Kongum og Potentatum ſem er/ ad þeir hliota opt z tijdum/ med ſtæſtu Hiartaſorg og Angre/ ad ſia þar vppa/ ad þra Drottning* born z Villd isımeñ deya j burtu eñ gieta þo hük̄e hi alþad ſier nie þeim/ z þegar Meñ niet na/ ad þeir ſieu j ſiñe allra ſtæſtu Ma gt og Herlegheitum/ þa er þeim ſkinde lega j burt kipt/ ſo þeirra Rꜳd og Re giering duger þa ecke meir/ Enn vor Gud og Herra ſem a Himnum byr/ hñ er ſoddan eitn Gud ſem kañ ad giora allt huad hañ vill/ ſo ſem David vott

ar/ Pſalm 115. og j Pſalmenum 33.
ſeiger hñ/ So ſem þu talar DROTT-
iñ/ ſo ſkiedur þad/ og ſo ſem þu bifalar
ſo ſtendur þad. J einu Orde ad ſeigia
þa ſem Gud Elſkar/ kañ eingeñ Hlut
ur ad ſkada/ og þar þuert a moote/ huø
rium hellſt ſem hañ er reidur/ þeim kañ
eingeñ Skiepna ad hlijfa/ þui hann
hefur ecke ad eins Magt til ad ſtraffa
hier tijmanlega/ helldur og ſuo Sælu
og Lijkama j Helvijte nidur ad kaſta ei
lijflega/ Þar fyrer er eingeñ Hlutur hr
ædelegre/ eingeñ ſkadlegre eñ ſa/ nær
Gud er Mañeſkiuñe reidur/ Hier vm
talar ſo hiñ heilage David j Pſalmen
139. Huørt (ſeiger hañ) ſkal eg fara
DROTTiñ fyrer þijnum Anda/ eda
huørt ſkal eg flya fyrer þijnu Auglite
Fare eg vpp j Himneneñ/ þa ertu þar/
biggie eg mier Rwm j Helvijte/ ſim þa
ertu eirneñ þar. Take eg Vænge Mor
gūrodans z være vid þ yſta Stafarhaf
þa munde þo j þeim ſtad/ þijn Hond le
ida mig. Ja þeir ſem Gud hafa ſier
reidañ

teidañ/ þeir hafa allar Skiepnur sier a moote/ so sem er Einglana Dioɼla na/ Himeñ og Jord og allt huad þar er jñe/ so sem þar stendur j Spekeñar Bokar. 5. Cap. Þar ɼyrer er eckert betra/ eckert naudsynlegra/ eda oss Mønnunum þarflegra/ eñ ad vera j Vinattu vid lifanda Gud. Hier vid kañadist sa froome Asaph/ og þess vegna syngur hañ so j Psalmenum 73. Þegar jeg hef þig DROTTIñ/ þa hirde jeg hu orke vm Himeñ nie Jord/ og þott Lijf og Sæl vanmegnest/ þa ertu þo Gud alla tijma mitt Hiartans traust z mitt Hlutskipte. Stunde nu þar ɼyrer huor og eirn og kappkoste af øllum Sæl ar og Lijfs Kroptum/ ad meiga vera j Vinattu vid lifanda Gud/ og briota ecke af sier hans Naad/ þui hun er dyr mætare eñ Himeñ og Jord/ kostulegre eñ Gull og Edalsteinar/ og aller Jard neskar Huter.

Þad añad sem oss er hier athugande er/ Huad Gude hafe komed til þessarar

siñar

ſiñar Elſku/ ſem er eckert añad eñ hñs ovmrædeleg Naad/ Myſkun z Giæſka/ hier vm talar Salomon ſo j Spekeñar Bookar 11. Þu elſkar allt þad ſem til er/ og ei hatar þu neitt af þui/ ſem þu hefur giort/ þui þu hefur ſañlega þad ecke neitt giort/ þad þu hefur hatur til So er þa eingeñ oñur Ordſok til vorrar Sæluhialpar/ vtan alleinaſta Elſka Guds Fodurs/ eñ ecke vor eigeñ god verk/ Forþienuſta eda Verdugleike/ epter þui ſem vier ſyngium j Pſalmenum vorum. Eilijfan Gud angrade þa Eymden mijn morg wr mæta/ hann minteſt ſijna Myſkun a villde mier Nia lpa læta. Item/ Mællte vid kiæra Son neñ ſiñ/ ſie eg mæl Nad ad giefa/ þar nu til mæte Sonuriñ miñ/ Mañkyne aumu ad hlijþa.

Nu vilium vier eñ framveigis ſkoda og yfervega þad þridia/ huad þad ſie ſem Gud heþ ır elſkad/ Sem er HEJ Muriñ/ Eñ huad er Heimuriñ? Þad eru aller Meñ j Heimenũ/ bæde Gyding ar

ar og Neidingiar/ Iller og gooder/ jafñ vel þeir allra vestu Skalkar/ huoru su Ogudleger og Nrcekvisser sem þeir ha fa vered/ Þui Verolld þesse edur meste Partur Neimsins er ecke añad eñ sam full og samansafn vondra Bova/ Str aka og Skelmera/ sem huorke ottast Gud nie Meñ/ helldur lasta DROT Tins Nafn/ Forackta hans Ord/ og leika sier ad allskonar Skomũm z Vo mũ/ so sem Lærefaderen Lutherus seig er j siñe Postillu/ Item seiger Johañ es j sijns fyrra Pistels 5. Cap. Ad all ur Neimuriñ ligge j vondu/ Þad er j Ad hañ sie hladeñ allskonar Syndum og Lostum sem nefnast kuña/ og Postuliñ Pall j Pistlenum til Romveria 3. kal ar so og seiger/ Allersamañ eru þeir syn duger/ z hafa Skort a þeirre Nrosan/ sem þeir eiga fyrer Gude ad hafa/ aller eru þeir fravikner/ og aller onyter o1 ðn er/ og eingeñ er sa sem gott gioret/ og eige eirn/ Ja Neimur þesse hafde od soñu þ vel forskulldad/ ad Gud hefde
byrt

burtſkwþad hønum eilýfflega fra ſijnu Auglite/ z til Helvijtis mdurſteipt/ Enn DROTTinn giørde þad þo ecke/ helld ur elſkade hann hann/ ſo ſem þetta Nei laga Evangelium vottar.

Yfer þeſſare Guds Furdanlegre og ovmrædelegre Elſku til Mannkyns ſins/ þorundrar ſig Moyſes Guds Madur/ ſo ſeigiande j Deuteronomij Bok ar 33. Huad kiemur til/ ad hann (þad er DROTTinn) Elſkar ſo Folked? So ſem villde hann ſo ſagt hafa. Huør er Ordſøk til þeſſ/ ad þu Gud DROTTinn og Herra Himens og Jardar ſkylldur kunna ad elſka Manneſkiuna/ ſem þo er ecke annad enn Dupt og Aſka? Og ſtygger þig ſijfelldlega med ſijnum Syndum og Illgiørdum. Þad er Mælteke vort/ ad lijkur ſækie lijkann heim/ eda huør elſke ſier lijkt. Nu þo ſo ſie/ ad ei en eda annar elſke þann Hlut/ ſem er dyr mætur og mykels verdur/ edur þo vær elſkum vora Forelldra/ Aaſtvine z Naunga/ ſem oſſ er bæde glede/ Gagn og Ad

Adſtod ad/og oſſ hafa margt og mykid til gooda giort/ Huor vill pad til Ords taka/ eda ſig þar vppa furda lata? Talar ecke ſialfur Chriſtur ſo hier vm hia Mattheum 5. Huort Verdkaup hafe þier fyrer pad/ þo þier elſked þa er ydur elſka? Giora ecke pad ſama Toll heimtumeñ? Eñ ad Elſka ſijna Otne og giora þeim til gooda/ pad mꜳ he ita ſꜳheyrdur Hlutur. So er pad þa ein yfermꜳta ſtoor og mykel Elſka/ ſiñ Gud hefur haft til Mañkynſins/ ſem þo hafde hrædelega ſyndgad a mote honum/ og ſtyggt hañ med ſijnum Misgiordum/ ſo ſem ꜳdur er ſagt.

Hier af hỏfum vier oſſ pad til Lærdoms ad taka/ Fyrſt huad ſtoor og mykell ad ſie Miſmunur a mille Guds ovmrædelegrar Elſku/ ſem hañ hefur til vor/ og þeirrar Elſku ſem vær hỏfum huor til añars jñbyrdis. Vorre Elſku er ſo vared og hꜳttad/ ad vær elſkum giarnañ og virdum mykels vora Jafningia/ ſo ad eirn ſa ſem rijkur er/ hann elſkar

elſkar añañ ſier Jafnrijkañ/ hefur Vt
ædralag og Vmgeingne vid hañ/ Eñ
þañ Fatæka z Volada virder hañ ein
kis/ vill huorke heyra hañ nie ſiá/ Eñ
ødruvijs er vared og hattad Guds El
ſku og Hiartalage til vor/ Hañ er ſa
hiñ allra hæſte/ og elſkar ſamt þad aud
virdelegaſta/ ſem er Mañkyned/ huørt
ad er ecke vtan Dupt og Aſka/ Hañ er
ſa allra Heilagaſte/ eñ elſkar þo oſſ ſm
Jñdreckum Ranglæted eins og annad
Vatn/ Já/ hañ er ſa allra Vijſaſte/ ſa
mt ſnijr hañ ſier til vor/ ſem erum næſ
ta miøg Fáráder og aumer/ Þar fyr
er hroopar hiñ heilage David vpp
Pſalmenum 113. ſeigiande/ Æ Huør
er ſo ſem vor Gud/ huør ed ſig hefur ſo
hátt ſett/ og lijtur a þad hid audvirde
lega a Himnum og a Jørdu.

J heilagre Ritningu verdur hrooſ
ad allvijda Elſku Mañaña/ ſo ſem er
Elſku Forelldraña til Barnaña/ og
Ecktamañaña til ſinna Eigenkueña/
Eñ huad er Mañaña Elſka ad reik

na

na j moote Guds Elſku? Þui hun er
yferþlioƚanleg og ogrÿpanleg/ Gud er
Hærre enn Himenenn/ dÿpare enn
Afgruñ Siafarens/ leingre eñ Auſtrid
er fra Veſtrenu/ Breidare eñ Jordeñ/
Þar fyrer oſkar Sancte Paall þeim j
Epheſo Borg/ ad þeir meige fa ad vt
ſa og ſkilia/ huør ad ſie Vÿdd og Lei
ngd/ Dypt og Hæd Elſkuñar Chriſti
Eph. 3. Ja/ Hærre (ſeige eg) er Elſ
ka Guds til vor aumra Jardarmadka/
eñ Himeneñ er/ þui hañ hefur ſendt ſiñ
Hiartans Son/ af þeim hæſta Trone
Himenſins hingad a Jørdena til vor/
ad giøra oſſ Syndarana Sæluholpna
Dypre er hun eñ Afgruñ Siafarens/
Þui hañ hefur frelſad oſſ wr þui ned
ſta Helvÿte/ Breidare er hun eñ Jord
eñ/ þui hun tekur wt yfer alla Veralld
arkrynngluna/ Leingre er hun eñ Auſt
red er fra V ſtrenu/ Þui hñs Nad nær
er ſo langt ſem Himeneñ er/ og hans
Sañleike ſo vÿdt wt ſ. Skÿeñ ganga/ ſ
einu Orde ad ſeigia/ Elſka Guds er ſo

O ſtoor

ſtoor z mykel/ ad hana kañ huørke Ei
ngla nie Maña Tunga noglega wt ad
ſkyra.
Þar næſt lærum vær hier af Elſku
Guds til vor/ ad Elſka vora Ovine/ fy
rergieþa þeim þeirra Miſgiørder/ og
vnna þeim og Arna alls goods/ Þui þ
er Vilie Guds/ ſuo leinge ſem vær lif
um j þeſſum Heime/ ad vær bwum til ſa
mans j eindrægne og jñbyrdis Kiærle
ika/ huør vid añañ/ Eñ ecke epter Sid
veniu þeſſ gamla Adams/ Endurgiolldū jllt med jllu/ Skamarleg Ord fyrer
Skamaryrde/ Helldur giørum þeim go
tt ſem oſſ ofþſækia.
Dæme hier vppa/ høþū vær a Joſeph
Huør ed var hogvær vid ſyna Jllſku
fullu og otrwu Brædur. David hefde
vel kuñad ad Endurgiallda Saul Jllt
med jllu/ hefde hañ ſo viliad giøra/ Eñ
hañ ſneydde ſig hia Honum/ og villde
ecke giøra honum neitt Mein/ 1 Sam.
24. Eins lyka þa Simei bølvade
David/ kaſtade Steinum epter honum
og

og kallade hañ Blood hund/ þa banña
de hñ ad hefna þessa honum/ 2 Sam.
16. Og huor kañ wt ad skyra þa mykł
lu Þolenmæde/ Giæskuryke og Langlu
ndargied vors blessada Herra z Endur
lausnara Jesu Christi/ vm huorn Piet
ur Postule vottar/ 1 Pist. 2. Ad hañ
hafe ecke formællt j giegn þa honum
var þormællt/ eige helldur ognad þa hñ
leid. Soddan vmburdarlinde/ Elsku z
Kiærleika til Naungans hroosar hiñ
heilage David j Psalmenum 133. seig
iande/ Sia huad gott og æskelegt þad
er ad Brædurner bwa huor vid annañ
sampyckelega. Item seiger Herran Ch
ristur sialfur hia Mattheum 5. Ad sæ
ler sieu Hoogværer þui þeir mune Jard
rijked erfa.

Þad fiorda sem vier eigum ad hug
leida vm Elsku Guds til Mañkynsins
er/ huad myked og heitt hañ hafe þad
Elskad/ sem er Ad hañ gaf wt
sinn Eingietenn Son.

Oij Ecke

Ecke stendur hier/ ad Gud hafe giefed Heimenum Gull eda Sylfur/ Ecke eirn Eingel/ Kongarijke edr Keysaradæme/ Nelldur þañ allra stæsta dyrmætasta z besta Fieslood/ sem til er a Himne og Jørdu/ sem er Soneñ siñ. Huad kuñe Gud ædra eda ypparlegra/ huad Dyr mætara eda oss Moñunum Gagnsam legra ad giefa/ eñ þeñañ edla Skienk iñ? Ja þo hañ hefde giefed oss alla Verálldarkringluna þa være þad alls eckert ad reikna hia þessu. Þad er ga mallt Maaltæke/ ad Borneñ kome fra Hiartanu/ z gange aptur til Hiartans huad og eirneñ oss audsijner og bevijsar su Breñande Elska/ sem Forelldrarn er hafa til Barnaña. Þegar Forfader eñ Jacob sa Kyrtel sijns Sonar Jose phs Albloodugañ/ og visse ecke añad eñ hañ munde sundursliteñ vera af O arga Dijrum/ þa griet hañ og bar sig sæargrætelega/ Reif sijn Klæde z færde sig j Seck/ og þo hans Syner z Dætr villde hugga hñ/ þa stodade þad ecke/ helld

helldur suarade þeim og sagde/ Eg mū
fara med Harme ofan j Grøfena til
mijns Sonar/ Gen. 37. Sama lesum
vær og so um David/ þa hañ friette Af
gang sijns Sonar Absalons/ sem høn
um hafde þo verid ohlyden/ Sett sig
vpp a mote hønum/ og wtreked af Ko
ngsrijkenu/ ad hañ hafe borid sig jlla
grated hañ og sagt/ Auvij miñ Son
Absalon/ Absalon miñ Son/ Gud giæ
fe ad eg mætte deya fyrer þig miñ Son
Absalon/ miñ Son/ 2 Sam. 18.

Nu fyrst vær Meñerner høfum þui
lijka Elsku og Hiartalag til vorra Bar
na/ Huad þusundsinnum myklu heita
re Elsku/ mun þa sa himneske Faderiñ
mætt hafa til sijns Sonar Ja til sij
ns Eingietins Sonar/ Vm huørn hañ
hafde ædur so vitnad og sagt. Þesse er
miñ Elskulegur Sonur j huørium mi
er vel þocknast/ Matt. 3. Þad hefde
ad sönnu vered myked Elskumerke lifa
nda Guds til vor aumra og Syndug
ra Maña/ þo hann hefde sent ad eins

O iij finn

sinn eingietenn Hiartans Son hingad j
þeñan Heim/ til ad umgangast med oss
og giøra oss til Goda/ so sem og skiede/
Enn samt hefde þad ecke þienad noog
til vorrar Endurlausnar/ Þar fyrer li-
et sa Himneske Faderenn þad ecke helld
ur til vanta/ sem oss skyllde þar til þie-
na/ Þui hann gaf oss ecke ad eins þenn
an blessada Sonen sinn til Eignar/ he
lldur gaf hann hañ þar a ofann wt j
Daudan fyrer oss/ Ja j þann Forsmaa
narlegasta Krossins Dauda. Skod
um til og athugum þetta enn betur (el
skuleg Guds Børn) Huad virdest ydur/
Ef ad eirn Stoorherra og Potentat
ætte eirn Ovin/ sem hefde ecke ad ei-
ns suiked hann skiemmelega j eirn
edur añann maata/ helldur hefde þar
ad auke Rænt og stoled fra honum ha
ns Gotze/ og sa same Illrædismadur
være tekeñ og afhendtur Bødlenum til
ad aflijfast og standa siñ Riett fyrer siñ
na jlla Breitne/ Og sem hañ være so ko
meñ/ þa kiæme hans Herra/ sem hann
hefde

hefde misgiørt vid/og aumkade sig yfer hañ/ og villde giefa honum Lijf og Landsvist apiur/eñ þar være þo eingeñ aññar Vegur eda Raad til/ad hañ kyñe Lijfe ad hallda/eñ med þui moote/ ad hañ giæfe j stadeñ þess jlla Skalks siñ eigen Son/og liete straffa hañ og Lijf laata fyrer sijnum Augum. Jeg spyr/ Mun nockur Fader hafa þuilijkt Hiarta j sier/ad hañ giete þad giørt? O langt frærre/þad er ecke mogulegt ad nockur kyñe ad koma sier þar til. Nu ad myklu furdanlegra er þad þa/ad sa eilijfe Odaudlege Gud/skyllde giefa siñ Eingieteñ Hiartans Son j Daudañ fyrer oss/þa vier vorum eñ nu hñs Oviner. Sia/ Hñ stier þar vppa/ad hñ hanger a Krossenum so sem annar Madkur a mille fueggia Ræningia og Odædamaña Hann stier hann þar og so Ablooduglann/ og med Søddum giegnum grafeñ a Hondum og Footum/ Hann heyrer hans Sæargrætelegu Kløgun/Hrop og Kall/ seigiande/ Abba miñ Fader/ef

O iiij þad

Þad er møgulegt/ þa tak þeñan Kaleik
fra mier/ Item/ Miñ Gud/ Miñ Gud
Huar fyrer hefur þu yfergiefed mig?
Eñ vid allt þetta þeiger hañ/ og lætur
so sem hañ heyre huørke nie siaae. O
Herra Gud kome til/ Huør hefur noc
urn tijma heyrt þuilijkt? O huilijk D
pt Audæfaña/ bæde Spekeñar z Guds
Visku/ Huørsu oranſakanleger eru ha
ns Doomar/ og huørsu opiñande eru
hans Veiger? Huør hefur þeckt sinn
DROTTins? Eda huør hefur ha
ns Raadgiafe vered? Rom: 11, Ja þet
ta eru nu þau riettu Viſcera Miſeri
cordiæ/ Myſkuñar Ydur Guds vors j
huøriū hñ vitiade vor vpprunīn af hæd
um/ Luc. 1. Þar fyrer seiger hañ so sia
lfur hia Esaiam 49. Kann nockud
Moduriñ ad gleyma sijnu Barne suo
hun siaee ecke aumur a Syne sijns Kui
dar/ Og þo ad hū forgleyme þui/ þa vil
eg þier þo ecke forgleyma/ sia þu/ j mi
num Høndum hef eg teiknad þig/ Og
eñ aptur seiger hañ hia Hoseam Spa
mañe

maß 11 Cap. Huad skal eg giøra af pier Ephraim? Skal eg vernda þig Jsrael? Skal ecke med riettu giøra ei na Adama af þier? Og vileika þig sem Zeboim? Eñ mitt Hiarta er oðru vijse snuad/ mijn Myskunseme er so mi og breñheit/ ad eg vil ecke giøra epter miñe Grimdar reide/ þui eg er Gud/ eñ ecke Maður/ og er sa Heilage a medal þijn/ Jtem hia Jeremiam 31. Er Ephraim ei miñ dyrmætur Sonur/ og mitt elskulegt Barn/ Þuiad eg miñest eñ nu vel a þad huad eg sagde til hans/ þar fyrer sundurbrotnar mitt Hiarta til hans/ so eg hlijt hønum Myskunsamur ad vera.

Hier af høfum vier oss þad til Lærdoms og Aminningar ad taka/ Ad med þui ad Gud vor DROTTeñ og Herra hefur so heitt elskad oss ad fyrra bragde/ ad hañ hefur giefed oss siñ Eingietēn Hiartans Son/ þa læturn oss Elska hañ aptur a mot af øllum Lijkam ans z Sælarenar Kroptum/ epter þui

D v sem

sem hiñ heilage Johañes ámiñer oss j fyrra Pistels 4 Cap. Voru Hiartalage er so vared og hártad/ ad þa nockur giører oss eitthuad mykelega til gooda/ þa kuñum vær ecke añad eñ ad elska þañ hiñ sama aptur a moot. Huad myklu framar skylldum vær þa elska lifanda Gud fyrer Sending og Giøf sijns elskulega Sonar/ seigiande med hinum H. David af Psalmenum 116. Huad skal eg endurgiallda DROTTne/ fyrer allar hans Velgiørder sem hañ veiter mier?

Þar næst høfum vier oss hier wt af ad taka eina Hiartnæma Huggun/ sem er þesse/ Ad med þui ad Gud hefur elskad oss/ og virdt so mykels/ ad hañ hefur giefed oss siñ eingieteñ Hiartans Son til eignar/ þa meigum vier vera fullviss þar vppa/ ad hañ hefur giefed oss med hønum allt þad sem oss er naudsynlegt/ og vier vidþurfum til Sáálar og Lijfs Vpphelldis/ epter þui sem David seiger j Psalmenum 34. Þeir Rijku muņu

munu vidþurpa/og Hungur lijda/Enn þeir sem leita DROTTins munu ønguan Stort hafa a neinu Goodu/ Item seiger hann j Psalmenum 37. Eg var vngur og er nu gamall ordenn/ og ei hefe eg enn sied hinn Riettferduga verda yfergiefenn/nie hans Sæde ganga ept er Braude.

Vier høfum oss og so hier Huggun ad taka a moote øllum vorum Salar z Lijfs Ovinum/ so sinn ad eru Synd/Dauda Diøfle og Helvijte/ ad þeir kunna oss nu ecke framar Skada ad giøra/ept er þui sem Postulenn seiger til Romanos 8. Er Gud med oss/huor kann þa ad veta a moote oss/huor ed ecke hlijfde sijnum Eingietnum Syne/helldur gaf hann wt fyrer oss alla/Huornenn skyllde hann ecke giefa oss alla Hlute med honum? Huor vill asaka Guds wtvalda? Gud er hier sem riettlæter/Huor er hann sem Fordæmer? Christur er hier sem dæed hefur/Ja mykl u framar sa sem vpp aptur er vakenn/ huor ad er til Guds

Hæg

hægre Handar og bidur fyrer oss. Hu
ør vill oss skilia vid Guds Elsku? Hør
mung edur Motlæte? Ofsokn edur Hu
ngur? Klædleyse edur Hæske edur Su
erd? So sem skrifad er/ Fyrer þig verd
um vier deydder allañ Dag/ og erum
reiknader sem Sauder til Dræps ætla
der/ Eñ j øllu þessu berum vier langt
af vegna hans er oss elskade/ þui eg em
full vruggur/ ad huørke Daude nie lijf/
Huørke Eingell nie Høfdingiastietter/
eda Magt/ Huørke hid nælæga eda o
komna/ eige Hæd eda Dypt/ nie nockur
øñur Skiepna/ þær oss skiled fra Guds
Kiærleika/ Huør ad er j DROTTne
vorum Jesu Christo.

Þad þimta z sijdasta sem vær skulũ
athuga wt af þessu fyrra Greinarkorn
enu/ er/ til huørs edur vppa huad ad
Gud hafe sent og giefed Heimenum siñ
Son/ sem er til þess/ Ad aller þeir
sem a hañ trwa skylldu ecke
fyrerfarast/ helldur hafa það

Ei

Eilijfa Lijb. Þetta hid sama jtrekar Herran Christur j þessum Ordum/ þar han̄ framveigis so talar og seiger
Þui eige sende Gud Son sinn j Heimen̄/ad han̄ dyrerdæmde Heimen̄/helldur ad Heimurin̄ frelsist fyrer hann.
Staunit til og gaumgiæfum/huad myked ad þetta Ordkorned GAF/þad jn̄e bindur j sier/ sem er/ Ad þad sijner oss og fyrer Sioner setur/ad Gud hafe giefed oss aptur j sijnum Syne og fyrer han̄/allt þad sem vier mistum j Falle vorra fyrstu Forelldra Adams og Evu Þui þa sa Himneske Faderin̄ sem ad vær vorum afvikner fra þeim riettu Veige/ þa gaf han̄ oss sin̄ Son/ ad hann skyllde vera vor Vegur/ epter þui sem han̄ seiger sialfur hia Joh.14. Jeg er Vegurin̄. Þegar Gud sa ad vær vorum svikner/ z af Diøfulsins Lijge Tungu yfertalader/ þa gaf han̄ oss han̄
ad

ad han̄ skyllde vera vor Sakleikur/ þui
so seiger han̄ j sama stad/ Jeg er Sak
leikurin̄/ Þa hn̄ sa ad vær Rædpudum
j Myrkre og Daudans Skugga/ þa
gaf han̄ oss han̄/ ad han̄ skyllde vera
vort Lios og Leidarvijser/epter þui sem
han̄ seiger hia Johan̄em 8. Jeg er Li
os Heimsins/ Huor han̄ fylger mier ept
er skal ecke ganga j Myrkrunum.
Þegar vær vorum j stæsta Hæska og
Fære stadder/og pallner j Klær og Kl
erkar þess Helvijska Ulfs Dioþulsins
þa gaf han̄ oss han̄/ so sem eirn trwan̄
Hirder/ epter þui sem han̄ seiger hia
Johan̄em j 10. Jeg er goodur Hirder.
Þegar han̄ sa huorsu pærader og all
mer vær vorum ordner/ þa gaf han̄ oss
han̄ til þess/ ad han̄ skyllde vera vor
Doctor og Læremeistare/so sem þar ste
ndur hia Spæman̄enum Joel j 2 C.
Þier Zions Born/ gledied ydur og þag
ned j DROTTne ydrum Gude/ huor
ydur hefur giefed eirn Kienefødur til
Riettlætis/ J einu Orde ad seigia/ þa
vier

vier høfdum aller eted aß þui banada Trie oss til Dauda/ Gen. 3. Og vorū wtrekner fra Lijfsins Trie/ sie/ þa gaf Gud oss siñ eingetna Hiartans Son/ og j honum þad eilijfa Lijfed aptur/ þui hañ seiger hia Johañem 14. Jeg er Lijfed/ Item hia sama Gudspiallama ne j 6 Cap. Eg er þad lifanda Braud sem af Himnum er ofan komed/ huør sem aß þessu Braude etur/ hañ mun lifa eilijflega.

Hier aß høfum vier oss þad til Lærdo mis ad taka/ Fyrst huad ßyrer ein dyr mæt Giøf og Skeinkur ad þ eilijfa Lijfed sie/ þui þad kañ eingeñ Skiepna hu orke a Himne nie Jørdu ødrum ad giefa/ vtan alleinasta sa allra hædste z Almaatkuge Gud. Þeir heilogu Guds Einglar eru ad søñu ypparlegar Skiepnur af Gude skapadar/ til þess ad þiona Gude/ og vernda oss Meñena fra allskonar Olucku/ og marga adra Velgiørninga þiggium vier Daglega Daas/ af þeim heilogu og Þienustusomu

Ond

Undum/ huat fyrer vær kuñum alldrei nooglega Gude ad packa/ eñ saimt er po ecke j peirra Vallde edur nockrar añar ar Skiepnu ad giefa oss pad eitt sa Cs bed. Pad er skrifad vm Alexand rum Magnum/ Ad epter pad hañ haf de yfervñed pañ Megtuga Stad Ba bilon/ pa hafe hñ hallded eina mykla Fagnadar Maltijd/og lated wt hroopa ad huad hellst sem pad være/ ad nockur villde af sier oska a peim Deige/ pad skylldi hañ giefa peim/og j tie lata/ Pegar nu peir lærdu Spekingar og Vijssendameñ heyrdu huad myked ad Konguriñ baud sier/ z honum potte sier eckert omøgulegt ad giøra/ pa komu peir fram og badu Kongeñ/ad hann villde giefa sier Odaudlegleikañ/pui pe ir villdeønguan Skeink helldur af ho num piggia eñ pañ/ Eñ sem Alexand er heyrde petta/ Fyrervard hañ sig/ pui hañ sa ad pad var ecke j sijnu Vallde slijkt nockrum ad giefa. Sylfur og Gull/ Stade og Festingar kuña Stor herrar

Herrar og Potentatar vel einum ad gie
fa/ Eñ Eilijfft Lijf ad giefa/ þad kañ
eingeñ vtan Gud eirn.
Huggun þa hofum vær oſſ hier wt af
ad taka/ ſem er/ Ad med þui ad Gud he
fur elſkad oſſ ſo heitt/ ad hañ hefur
giefed oſſ ſiñ eingieteñ Hiartans Son
til Eignar/ þa þurfum vier ecke ad hr
ædaſt nie kuijda pyrer Dauda vorum
og Burtfor aꝼ þeſſum Heime/ helldur
gledia oſſ þar vid/ ad hañ er ecke ad ei
ns Ender allra vorra Eymda og Na
rmkuæla/ ſem vær hliotum hier ad lijda
Helldur og ſo eirn fagur og gledelegur
Iñgangur j þad eilijfa og okomna Lijf
ed/ Þar fyrer ſkulum vier læra oſſ þad
liuft vera/ huenær hellſt ſem DRottiñ
vill kalla oſſ j burt hiedañ/ Seigiande
med Poſtulanum Pale/ Jeg hefe Gi
rnd til ad ſkilia hier vid og vera med miñ
num Endurlauſnara Jeſu Chriſto/
Item/ Chriſtur er mitt Lijf/ z Daudeñ
er miñ Auiñingur/ Og med David af
Pſalmen. 116. Vertu nu til Frids apt

ut mijn Saal/ þui DROTTik veitit
þier þad gooda. Og ſkal þad ſuo
ſagt vera vm þad fyrra Greinarkornet

EPTerfylger med einu Orde/ ad miſt
aſt á þad añad/ ſem er/ huœrier hell
ſt þeir ſieu ſem Hluttakande verda edur
ei/ þeſſarar Guds Ovmrædelegrar Elſ
ku/ og hans ſæta Sonar Jeſu Chriſti
Forþienuſtu/ hier vm hlioð° ſo Textiñ
vor/ Huœr a hañ trwer (þad er at
Jeſum) Fyrerdæmeſt ei/ Eñ hu
œr hañ trwer ecke/ hañ er nu
þegar þyrerdæmdur/ þui hañ
trwer ei a Nafn Eingetins
Guds Sonar. Hier heyrum vær
ad Vantrweñ er Ordſøk og Efne til
margra Mañа Gløtunar og Salar
tøpunar/ Þui lijka ſem þad/ Ad þeir
ſem bitner voru aþ þeim breñande Nøg
gormum j þeirre Arabiſku Eydemørku
fordum/ a Døgum Moyſis/ hlutu aller
ad

ad deyia/ ad vndankeknum þeim/ sem
horfdu vppa Eyrormeñ sem Moyses
hafde vppreist/ epter DROTTins be
falningu/ Huad þo hworke var Moysis
skulld nie helldur Eyrormsins/ helldur
þeirra sem þorsoomudu vppa hañ ad lij
ta. Eins geingur þad og so eñ nu til
fyrer ollum þeim sem bitner verda af
þeim Helvijska Hoggorme Dioflenum
ad sie so ad þeir snue sier ecke til þess Kr
ossfesta Jesu (huors Fyrermyndan ad
Eyrormuriñ var) med sañre Jdran/ og
horfe vppa hañ med Trwar augum sij
num. Huad er þeim oñad fyrerbwed
eñ eilijfur Daude/ eilijf Fordiorfun og
Fyrerdæming? Eñ þar þuert a moote
huorier sem a Jesum Trwa/ elska hñ
og ottast/ þeir eru sañarlega Guds El
skuleg Born og Erfingar þess eilijfa
Lijffins. Þar fyrer verdur eins rieett
christens Mans Trw miog merkelega
samlijkt vid eirn þorkostulegañ Gullhri
ng/ i huorn settur er sa skiære og dyr
mæte Gimsteirn Rubin/ sem merker Je

 su

ſu Chriſti Raudlitada Blood. Huør
þeñañ Hringeñ ber a Hende ſijns Hiar
ta/ hañ kañ med Æru ad ſtanda pram̃e
ſyrer liþanda Gude/ ſo ſem eirn Himn
eſkur Fürſte og Kongur/ og hier fyrer
kallar eirn aþ þm Heilogu Lærefedrum
chriſtneñar Trwna Likel til Himnarijk
kis. Eñ vppa þad/ ad eirn og ſierhu
ør mætte læra ad þeckia ſialþañ ſig/
huørt hañ ſie Riettrwadur eda ei/ þa
ſetur Herrañ Chriſtur hier pram̃ noc-
ur Audkieñingar teikn/ af huøriu þe
ir meiga þeckiaſt ſem jller og Ogudleg
er eru/ þui ſo ſtendur hier pram̃ueigis j
Textanum. Eñ þetta er Domur
iñ/ Ad Lioſed kom j Heimeñ
og Meñerner elſkudu meir
Myrkred enn Lioſed/ þuiad þe
irra Verk voru vond. Huør
jlla giører/ hañ hatar Lioſed/
hñ kiemur og eige til Lioſſens
ad

ad eige straþþest hans Verk.
J þessum Ordum setur Herrañ Christ
ur oss þyrer Siooner huørier ad sieu þe
ir Vantrwudu/sem af sialþs sijns eig-
iñ Tilverknade steypa sier j Fyrerdæm
ing og Dauda/sem er fyrst/þeir sem el
ska Myrkrañа verk/og leika sier ad al
lskonar Skielmerße og Strakskap/
þar næst þeir sem hata Liooseð og ha
fna Sañleikanum/ Og j þridia lage/
þeir sem Agalaust z Strafflaust frañi
fara j sijnum Syndum og Glæpum.
Nier þuert a moote sijner Herrañ oss og
þyrer Siooner setur/huør ad sieu Aud
kieñingar Teikn þeirra Riettruudu/
þar hañ seiger/Eñ huør Sañlei
kañ giører hañ kiemur til Lio
ssins/so hans Giørder verde
kuñar þui þær eru j Gude gi
ordar. Og skal þetta nu so sagt ve
ra vm þad tuent sem eg lofade a ad miñ
ast. Þeirre heilogu Guddomsins Þreñ

ängu/Fodurnum Synenum/ og þeim verduga gooda heilaga Anda/ sie Lof Dyrd/ Heidur og Vegsemd/ nu hied ann j fra og ad Eilijfu/
A M E N.

A þrida Dag Huijtasunu.
Evangel. Johan, 10.

JEsus sagde til Phariseanna/ Sannlega/ sannlega seige eg ydur. Huor han geingur ei jnn vm Dyrnar j Saudahus ed/ helldur stijgur han jnn med odrum hætte/ sa er Þiofur og Spillvirke. Enn sa sem geingur jnn vm Dyrnar/ han er Hirder Saudanna/ þyrer honum lijkur Dyravørdurinn vpp/ og Sauderner heyra hans Rødd. Og han kallar sijna Saude med Nafne/ og leider þa vt/ Og þa hann hefur sijna Saude vtleated/ geingur han framm fyrer þeim/ og Sauderner fylgia honum epter/ þuiad þeir heyra hans Rødd. Enn ødrum annarlegum fylgia þeir

þeir ecke epler/helldur flyia þeir fra hon
um/þuiad þeir kieña ei añarlega Rodd.
Þessa Malsgrein talade Jesus til þeir
ra/enn þeir vissu eige huad hañ sagde þe
im. Þa sagde Jesus eñ aptur til þeirra
Sañlega/sañlega seige eg ydur/Ad eg em
Dyr Saudaña. Og aller huorier hellst
sem fyrer mier komu/ þeir voru Þiofar
og Spillvirkiar/ og Sauderner hlyddu
þeim eige. Eg em Dyrnar/ Ef nockur
geingur jñ vm mig/ sa mun frelsast/hañ
mun og ganga wt og jnn/ hann skal og
fiña sitt Foodur. Eñ Þiofuriñ kiemur
eige til añars eñ hañ stele/drepe og fordi
arfe. Enn eg em komeñ til þess/ad þeir
hafe Lijf og fulla Nægd.

Wer lesum j fyrre Book Ko
ngaña 7 Cap. Vm Salo-
mon Kong/ Ad hañ hafe by
gt eitt Hws af Libanon Sko
ge/ Hundrad Alna langt/fimtiju alna
breidt/og þriatiju Alna hatt/ og þad
sama so kostulega/ ad þad hafe matt
vel seliast med þeim sto Heimsins Fur

duverkum. Þetta hid sama ma riett-
lega vppa andleganñ hꜳtt og vijsu hē
umfꜳrast til þess Himneska Dyrdarenñ
ar Konungs/ vors DROTTins Jesu
Christi/ huors Fyrermyndan ad sa Ja
rdneske Kong Salomon var/ Þui hañ
hefur z so bygt sier eitt Hws hier a Jo
rdusie/ sem er Christeleg Kyrkia/ huor
ed kallast med ꜵdru Nafne Guds Hws
1 Tim. 3. Forsmider edur Byggme
istarar þessa Hwssins eru þeir godu Po
stular og Lꜳresueinar Hertans Chris
ti/ Jtem aller adrer Trwlynder Ordsins
Þienarar wtifra//Prestar og Kieñes
dur/ 1 Cor 3. Steinarner sem þeir brw
ka til þessarar Byggingar/ eru aller
Riettrwader Christner Meñ/ 1 Pet. 2.
Eñ Þakid edr huelfingiñ a þssu Hwsi
er Vernd z Vardveitsla lifāda Guds/
Ps. 91. O huilijkt herlegt Hws z yppar
leg Bygging/ mū þetta þa vera j Aug
like lifanda Guds/ Eñ fyrer Heimen
um er hun nꜳsta audvirdeleg og lijtel
motleg/ epter þui sem þar stendur Jobs
B ook

Bookar 12. Og hier af kiemur þad/ Ad Christelegre Kyrkiu verdur j heila gre Ritningu lijkt/ stundum vid eitn Vijngard/ sem hia ødrum kostulegum Listegordum og Aldinum er miög lijtles acktadur/ Esa. 5. Stundum vid eitt lijted og audvirdelegt Vakthws j Gra sleiersgarde/ Esa. 1. Stundum vid eitt Sinapskorn/ sem hingad og þangad hre ist af Vyndum Matt. 8. Enn j þessa Dags Gudspialle lijkest Søfnudurinn edur christeleg Kyrkia vid eitt Sauda hws/ j huørju ad Herrann Christur sialfur er Dyrnar/ Heilagur Ande Dy ravørdurinn oll Riettrwud Guds Børn Sauderner/ trwer og froomer Kiennened ur Hirdarar/ Enn aller Villumenn z Ki ettarar Þioofar og Mordingiar/ so sem vær vilium þa enn framar ad heyra wt af þessu Heilaga Evangelio/ Og er þad sierdeilis þrent sem vær høfum ad skoda og yfervega ad þessu sinne.

Þad fyrsta er vm þad andlega Sauda Hwsed.

Þ v Þad

Þad annad/ huert vera eige Audkienn ingarteikn allra þeirra sem vilia vera riettter Sauder Christi.
Og j þridia lage/ huert Gagn og Nytseme þeir hafe sier apte j stadenn ad vænta sem þesse Teikn a sier bera.
Sa Himneske Dyravordurinn Heilagur Ande/ hann vppliuke nu a þessare stundu Skilnings Dyrum vorum/ so vier hier wt af mættum nockud gott læra og nema/ Amen.
SO myked sem þui fyrsta Greinarkorne nu vidvijkur (Elskanleger j DROTTne) ꝫ ahrærer þad andlega Saudahwsed edur Christelega Kyrkiu/ þa er oss þetta þrent vel athugande. Fyrst huar þyrer ad Christnenne verde samlijkt vid eitt Saudahws. Þar næst huad skiliast eige þyrer Dyrnar a þessu Saudahusenu/ Og j þridia lage/ Hu er ad Dyravordurinn sie.
Þriar eru sierdeilis Ordsaker þar til ad Gudnude DROTTins hier a Jordunne edur Christelegre Kyrkiu verdur lijkt

lijkt vid Saudahws. Fyrst skiedur þad
vegna þess/ ad lijka sem þad/ ad Sau
dahwsed er audvirdelegt/ hafande huo
rke hæfar Dyr edur adra Praktuga
Bygging til ad bera. Eins hefur og
so Christeleg Kyrkia aungua sierlega
fagra Asynd hid ytra j Augum þessa
Heims Barna/ Enn j Auglite Guds/
hans heilagra Eingla og wtvaldra
Guds Barna er hun Dyrdarleg z myk
els verd/ Nuar þyrer hun kallast su hei
laga Borg Guds/ tilreidd so sem prijdd
Brwdur moote sijnum Manne j Open
beringar Bok. 21. Cap.

Þar næst/ lijka sem þad/ ad Sauda
hwsed heþur aungua Mwra/ Graþer ed
ur Hervirke j kringum sig/ So heþur z
ecke helldur Christeleg Kyrkia neins
Jardnesks Forsuars sier ad vænta/ vt-
an alleinasta af sijnum Himneska Hird
er Herranum Jesu Christo.

J þridia lage/ so sem þad ad Saud-
erner sem j Fiarhwsunum eru geimder
og þorvarader/ meiga alldrei ohulter
edur

edur ofhrædder vera/ og ecke a sialfum Naturtijmanum/ so þeir hafe ecke ad ottast bæde fyrer Ulfum og þiofum sem vmsitia Saudahwsed og vilia læd ast þar jñ til ad drepa þa og stela þeim j burtu/ Eins hefur og so Christeleg Kyrkia og heñar Limer jafnan sijna O vine/ sem þa ofsækia/ so sem er Diøful iñ/ Villumeñ/ Tyrkia og Tartara sem astrijda Sofnudiñ an aflats.

Pad añad sem vel er athugande j þe ssu fyrsta Greinarkornenu/ er Huad ski liast eige fyrer Dyrnar a þessu Sauda hwsenu/ sem er sialfur Endurlausnar iñ vor Jesus Christus/ epter þui sem hañ lioslega vottar j þessa Dags E vangelio/ seigiande/ Eg em Dyr Saudanna. Hier kañ einhuor ad spyria/ Huor ad sie Ordsøk til þess ad Christur kallar sig hier Dyr Saud aña edur Saudahwssins? Fyrst kallast hañ þad vegna sijns Heilaga Ords/ þui þar er eingeñ Lærdomur eckert Ord añad

añad til/ sem oss kañ ad giøra Sæluho
lpna/ vtan alleinasta þ s wt er geinged
af Muñe DROTtins vors Jesu Chr
isti/ Þar fyrer seiger Postuliñ Paall j
Pistlenum til Galatas 3. Ad huør sm
añañ Lærdom predike/ sa skule vera bøl
vadur/ jafnvel þo þad være eirn Eing
ell af Himne.

Þar næst kallar Herrañ Christur sig
Dyr þßsandlega Saudahwssins vegna
sijns Medalgaungu Embættis/ þui so
sem þad/ Ad j þui gamla Testamente
nu/ mætte eingeñ Ohreiñ fyrer vtann
Offur jñganga j Musterid/ Exod. 29.
So hefdum vier ecke helldur kuñad ad
fa lidugañ og frijañ Jñgang j þa Ni
mnesku Jerusalem/ hefde Jesus ecke gi
ørst Forlijkun og Offur fyrer vorar Sy
nder og fridþægt oss aptur vid siñ Him
neska Fodur.

J þridia lage kallast hañ Dyr Sau
dañna vegna þeirrar heilogu Vatnsskñ
rnar/ J huørre og þ Huøria vær verdiñ
Herranu vorñ Jesu Christo jñlijfader
og

og jñptanader/ þui lÿka sem þ ad Jsra els Foolk kuñe ecke ad komast jñ j þad fyrerheitna Canaans Land/ fyrr enn þad hafde adur geinged j giegnum Ana Jordan/ so kuñum vær og ecke helldur ad komast j Guds Rÿke vtan fyrer þa heilogu Vatns skÿrn/ so sem sialfur Christur vottar j samtale sÿnu vid Nicodemum/ seigiande/ Sañlega seige eg þier/ Vtan þad ad nockur verde Endurfæddur af Vatne og Anda/ þa kañ hañ ecke jñ ad ganga j Guds Rÿke/ Joh. 3.

Fiorda Ordsøk/ huar fyrer Christus kallast Dyr Saudaña/ Þa er Barnheyrslan vor/ Þuiad fyrer Frameñtødu og Medalgaungu DROTTins vors Jesu Christi/ þreingia vorar Bæner sier fram fyrer Gud/ og verda af hønum heyrdar/ og fyrer hañ høfum vier frian og lidugan Jñgang til Fødursins/ Eph. 2.

J fimta z sÿdasta mata kallast DROTTiñ vor Jesus Christus Dyr Sauda

Saudaña/ Vegna þeirrar Jñgaungu
sem vær eiguin von a til Eilijfs Lijfs/
og hañ hefur óſſialfur aprekad z wt
vegad/ So þad vier kuñum nu ecke ad
eins fyrer hañ ad komaſt j Rijke Nad
arenñar/ helldur z eirneñ jñ j Rijke Dy
rdarenñar og Himneſkrar Sælu/ þui ſo
ſem þad ad eingeñ kañ ad komaſt jnn j.
Hwſed/ vtan hañ gange jñ vm Dyrn
ar/ Eins kuñum vær og ecke helldur ad
komaſt j Guds Rijke/ vtan fyrer þær
riettu Dyr DROTTiñ vorn Jeſum
Chriſtum.
Þad þridia ſem athuga vert er j þeſ
ſu fyrſta Greinarkornenu/ Er vm Dy
ravørdiñ/ huor hañ ſie/ ſem er ſa goode
heilage Ande. Vm Salomon Kong
er þ ſkrifad/ ad þa hañ hafe fullkomna
lated þa myklu og prijdelegu Bygging
a Muſterenu til Jeruſalem/ hafe hañ
ſett þangad fiøgur þuſund Dyravakt
ara. Eñ ſo marga Dyraverde þarf ec
ke Saudahwſed vors DRottins Jeſu
Chriſti vid/ helldur nægeſt þ med eirn/
Þui

Þui þo ad þar ſieu margvyſſlegar Giaf-
er/ Marghattud Embætte/ Margha-
ttader Kraptar til/ ſo ſem Poſtulen̄ ſe-
ger/ 1 Cor. 12. Þa er þar þo ſamt ec-
ke vtan eirn Gud/ ſem verkar alla Hlute
j ollum. En̄ vilium vær vita fyrer
huoriar Ordſaker ad heilagur Ande
lijkeſt hier vid eirn Dyravord/ þa eru
þær ſierdeilis tuær.

Fyrſt ſo ſem þad er Embætte eins
Dyravaktara/ ad opna Dyrnar fyrer
þeim ſem vilia ganga jn̄ j Hwſed/ ꝛ fy-
rer vtan Dyravordſins Vilia fær eing
in̄ jn̄geinged vm Dyrnar/ ſo er þ og ſo
Embætte heilags Anda/ ad opna fyr
er oſſ Veg Sæluhialparen̄ar/ og vyſſa
oſſ þa riettu Leid til vors Frelſara og
Lijfs Hertuga Jeſu Christi.

Þar næſt/ ſo ſem þad ad eirn Dyra-
vordur leifer ecke neinum Orædvondū
Þiofum Skalkum og Mordingium
ad ganga jn̄ vm þær Dyr ſem han̄ er
fyrer ſettur/ So giorer og ein̄in̄ ſa gode
Heilage Ande/ hn̄ lofar onguum þeim
ad

ad komast jñ j Guds Barna Søfnud
sem eru forherter/ Hardsuñrader/ og vil
ia ecke lꝏta sig leidrietta af Guds Or
de/ helldur þara aþram̃ j Syndum ꝛ
Glœpum/ þorackta Gud og hans hei-
laga Ord/ Eñ hinum sem giøra Idr
an Synda siña/ og snua sier til Guds
aþ øllu Hiarta/ þeim standa Nꝏdar
dyrnar opnar.

VAEr vilium nu koma til þeirrar aña
rar Greinareñar/ og skoda þram̃vei
gis/ huør Audkieñingar teikn/ þeir ei
ge a sier ad haþa/ sem vilia vera riett
er Sauder Jesu Christi.

Fyrst er þad Audkieñingar merke all
ra Christi Sauda/ Ad þeir ganga jñ
vm þær riettu Dyr j Sauda hwsed/
Eñ þessar Dyrnar er sialfur Herrañ
vor Jesus Christus/ so sem vier høþum
ꝏdur heyrt. Jñ vm þessar Dyrnar ga
ungum vær j Skijrneñe vorre/ þa vier
verdum skijrder j Naþne Fødurs/ Son
ar ꝛ Heilags Anda/ Huar þyrer ad hñ
neþnest af Lærefødurnum Augustino/

Prima Porta Gratiæ/ Pad er/ þær fyr
ſtu Dyr Nadarefiar/ Item ſa pyrſte
Jñgangur Heilagra. Jæ ad vſſu(goð
Guds Born) Chriſtus Endurlauſna
re vor mæ vel lijkiaſt vid einar litlar z
audvirdelegar Dyr/ Þui hañ hefur lijte
læckad ſig ſialfañ og var hlijdeñ ſijnum
Fodur allt til Dauda/ Ja/ allt til Kr
oſſins Dauda/ Phil. 2. Þar fyrer/
Huør ſa ſem vill ganga jñ vm þeſſar
Dyrnar/ hañ hlijtur ad beygia ſig og
audmykia/ Afiars mun hañ reka ſig a
og giora ſig ſialþañ overdugañ eilijfrar
Sæluhialpar. Þui Gud ſtendur j mo
te Dramblætum/ Eñ Lijtelætum gief
ur hañ Nad/ 1 Pet. 5, Þeſſar Dyr
eruønguum apturluckiar/ helldur ſtañ
da þær opnar fyrer huørium Mañe/
Þui huør hañ kiemur til mijn ſeiger
Chriſtur/ þañ vil eg ecke fra mier reka
Johañ. 6.
Joſephus Sagnameiſtare ſkrifar/
Ad þ vtan Muſteris Dyrn' til Jeruſale
hafe vered tueir Stoolpar vppa huor
ia

ſa ritud hafe verid þeſſe Ord. Aller Framande ſem koma til Bwſtadar DROTTins ſkulu Dauda deyia. Enn oduvijſſe hliodar þetta nu j þui Nya Teſtamentenu/ Þui Chriſtur er Frelſare allra Mañа/ 1 Tim. 4. Jtem hañ hefur gieꝼed ſialꝼañ ſig wt fyrer alla til Endurlauſnar/ 1 Tim. 2. Þar fyrer meiga aller þeir ſem þad gyrnaſt ganga jñ vm þeſſar Dyrnar z verda eilijflega Sæluhølpner. Hier vppa þorundrar Poſtuliñ Pietur ſig/ ſeigiande/ j Giørninga Book Poſt. 10. Nu reyne eg j Sañleika/ Þad ecke er Mañgreinar ælit hia Gude/ helldur a øllu Folke ſem hañ ottaſt/ og giører Riettvijſſena/ þa er honum þocknan.

Añad Kieñeteikned Saudaña Herrans Chriſti er þetta/ ad þeir heyra Rødd ſijns Hyrders/ þeſſa Røddena hans heyrum vier a huøriun helgum Deige j Guds Hwſe/ edur Chriſtelegre Kyrkiu/ þar ſa ædſte Hyrder og Biſkup vora Sælna Jeſus Chriſtus lætur til ſijn

 heyr

heyra þyrer Kieñing siña Vnderhirda
ra/vm huøria hañ so talar hia Lucam
10. Huør ydur heyrer hañ heyrer mig
et cet. Vilium vier nu þar fyrer vera
riettet Herrans Christi Sauder/þa ver
dum vier ad heyra hans Raust/ Fyrst/
GJarnsamlega/þar næst KOSgi
æþelega/og j þridia lage AVDmiuk
lega ꝛ LJtelætlega. Giarnsamlega
(seige eg)eigum vier ad heyra þessa vo
rs Hirders Raust/ og seigia med hinū
heilaga David aþ Psalmenum 27.
Eins þa bid eg af DRottne/ þad sama
þæge eg giarnañ/þad eg mætte blijfa j
Hwse DROTTins mijna Lijfdaga/
til ad skoda þa ægiætu þionustugiørd
DROTTins Guds/ ꝛ ad vitia hans
Musteris. Kostgiæfner eigum vi
er ꝛ so ad vera vnder þessa Hyrders Rø
ddeñe/ eñ ecke sofande edur hriotande/ ei
ns og Evtycus/ j Postulaña Giørning
20 Cap. Helldur vakande og adgiætn
er ad þui sem oss er aþ Guds Orde kie
nt og predikad/ breitande epter Dæme
Cor

Cornelij Hofudsmansins j Cæsarea/ hũ ed so sagde til Pieturs/ j Postulaña Giorn. 10 Cap. Nu erum vier hier al ler nælæger fyrer Gude/ til ad heyra alla þa Hlute/ sem þier eru af Gude bo dner. Vær eigum og so med allre Audmyкt og Lĩtelæte ad heyra og med taka þessa vors gooda Hirders Rödd/ epter Logslegu Dæme godra Guds æst vina bæde j þui gamla og Nya Testa mentenu.

Þridia Merked edur Audkieńingar teikned a Saudunum Herrans Christi er þ/ Ad þeir heyra ecke ad eins Rausť sins ædsta Hirders Herrans Jesu Chr isti/ helldur eru þeir hm̃ og eirneń hlyd ner og audsueipner/ og fylgia hønum epter/ so sem sialfz Christur seiger hier i Gudspiallenu. Þetta er eirn na udsynlegur Hlutur (good Guds Børn) þui huad stodar þad/ þo Madur heyre opt og ofialldan Guds Ord/ ef hañ gis rer þar ecke epter/ Sañlega þad er hin mesta Synd og Sælarhæśke/ Þar fyr

 er

er Aminner Postulinn Jacob oss i sijnum Pistels 1 Cap. seigiande/ Vered Giør endur Ordsins/ enn ecke alleinasta Til heyrendur/ huar med pier ydur sialfer a tælar draged.

Fiorda merke a Saudunum Christi er pad/ Ad peir fylgia ecke epter nem um anarligum Hirder/ Enn anarleger Hirdarar eru/ Fyrst/ aller peir sem ecke ganga jnn vmm pær riettu Dyr j Sauda hwsed helldur smeigia sier par jnn med ødrum hætte/ so sem ad giøra aller Vil lumenn z Kiettarar/ sem huørke eru riette lega kallader nie hreinann Lærdom kien na. Par næst eru anarleger Hirdar ar aller peir sem fyrer Christo komu/ pui so seiger hann sialfur hier j Gudspiallenu

Ad aller peir sem fyrer sig hafe komed peir hafe vered Piofar og Spillvirkiar.

Huar med ad Herrann Christur meinar alla Fals Kiennendur/ og pa sem meina sig af sijnum eigenn Verkum og. For pie nustu

nuſtu ad verda Sæluhiálpna/ ſo ſem ad voru Phariſearar og Saducearar/ ſem og eirneñ þeir yppuſtu Preſtar og Skriptlærder a Chriſti Dogum.

NB vilium vier j þui þridia Greinar kornenu ſtuttlega ſkoda z yþervega þaꝛ Gagn z Nytſeme þr hafe þᵃ af/ ẽ þſſe æduꝛſøgd Audkieñingarteikn a ſiᵉ bera/ Hier vm talar ſo Herraſi Chriſt ur ſeigiande/ Ef nockur geingur jñ vm mig ſa mun frelſaſt/ hñ mun og ganga wt og jñ/ hñ ſkal og ſiña ſitt Foodur/ Og eñ aptr j midurlage Gudſpiallſins ſeigᵉ hñ Eg em komeñ til þeſs/ ad þeir hafe Lijf og fulla Nægd.

A þrefallt Gagn verdur minſt hier j þeſſum Ordum/ Og er þad fyrſta Tijm anleg Velferd/ þar næſt andleg Heill og Velſemd/ Og j þridia lage Eilijf Sæluhialp. Þar fyrer vilie Daudeñ

 ſkiel

skielpa þig/ edur Fatækt og Hungur/ ad þier þreingia/ so þu hefur ecke ad eta nie drecka/ eda þad hvar med þu kiñer þig ad Klæda/ þa huggadu þig þar vid/ ad Christur er komeñ til þess/ ad þu skuler hafa Lijf og fulla Nægd. Nu þessum vorum ædsta Hirder r Bys kupe vorra Sælna/ Herranū Jesu Ch risto seigium vier eilijft Lof/ Dyrd/ Ne idur og Vegsemd/ nu hiedann i fra/ og ad Eilijfu/
AMEN.

A Trinitatis Hatijd.

Evangel. Johañ, 3.

A Þann Tijma/ Var þar eitt Madur af Phariseunum Ni codemus ad Nafne/ eitn Hof dinge Gydinga/ Hañ kom til Jesu a Nattarþele/ og sagde til hñs/ Rabbi/ Vier vitū ad þu ert eitt Læreþader komeñ af Gude/ þui eingeñ giecur giort þau Teikn sem þu giorer vtañ

vkan Gud sie med hønum. Jesus suara de og sagde til hans/Sanlega/sanlega se ige eg þier/ Þad eingen nema han/ sa ad nyu verdur Endurfæddur/ fær ad sia Gu ds Ryke. Nicodemus sagde til hans. Huornen ma Madurenn Endurfædast þa han er gamall? Huort gietur han horfed

apftur j sinar Moodur Kuid og fædst so ad nyu? Jesus suarade. Sanlega sanle ga seige eg þier/ Nema þad ad einhuor verde Endurfæddur af Vatne ꝛ An da/þa kan han ecke jnn ad ganga j Guds Ryke. Huad af Hollde er fædt/ þad er Holld. Enn huad af Andanum er fædt/ þad er Ande. Vndrast þu ecke/þo ad eg

 segd

ſegda þier/ad ydur byriade ad nyu ad en
durþædaſt/Vindur in̄ blæs huar er hann
vill/og þu heyrer hans Þyt/en̄ eige veiſt
þu huadan han̄ kiemur eda huert hn̄ fer.
So og eru aller þeir ſem wt af Andann
um eru endurþædder. Nicodemus ſuarade
og ſagde til hans. Huernen̄ ma þetta
ſkie? Jeſus ſuarade honum og ſagde.
Ertu eirn Meiſtare j Jſrael/ og veiſt ec
ke þetta? San̄lega ſan̄lega ſeige eg þier
ad vier ſeigum þad vier vitum/ og vitn
um huad vier ſied hoꝼum/ og vorn Vitn
isburd medtake þier ecke. Fyrſt þier trw
ed ecke þa eg ſeige ydur aꝼ jardlegū Hlutū.
huernen̄ munud þier þa meiga trwa ef
ad eg ſegda ydur aꝼ Himneſkum Hlutum
Og eingen̄ mun vppſtijga til Himens/
vtan̄ ſa ſem oꝼan ſtie aꝼ Himne. Man̄
ſins Sonur ſa ſem er a Himne. Og ſo
ſem Moyſes vpphooꝼ Heggormen̄ a Ey
demørkeñe/Sijka ſo byriar Man̄ſins Sone
vpp ad heꝼiaſt/ſo ad aller þeir ſem a hn̄
trwa/ꝼortapeſt eige/ helldur ad þeir haꝼe
Eilijꝼt Lijꝼ.

Vm

Ñ Ezechiel Spamañ les um vær/ Ad hønum haße by rst einn Madur j einnre Sijn/ og sijnt hønum eitt Vatn/ sim slaut wt vnder Proskielldenum Muste resins/ huørt ed vard æ diwpara z Diw para/ Þui j fyrstu mællte þesse same Madur þusund alner med sijnum Mæ lestreing/ og færde Spamañiñ þang ad þar til Vatned took hønum j Okla Þar næst mællte hañ eñ þusund alner/ og liet Spamañeñ ganga þar yfer/ þar til þad took hønum j Knie/ J þrid ia siñe mællte hañ eñ þusund alner/ og leidde Spamañeñ þangad/ þa tok þad hønum j Lendar/ Ad sijdustu mællte sa me Madur eñ einu siñe þusund alner/ þa vard Vatned so diwpt/ ad Spamañ duriñ grynte ecke/ so sem lesa ma Eze. 47 Cap. Þetta hid mykla Vassfall er ein merkeleg Fyrermyndan vppa þa sto oru og burdanlegu Guds Leyndardoma wt af huørium ad kient og predikad ve rdur j Christelegre Kyrkiu edur Søfn

uden

udenum ærlega ærs/ Og wt ad þessu Vaßflode Guds Leyndardoma leid er nu sa Engell þess mykla Raads vor DROTTIñ Jesus Christus Nicodemum/ þar hañ kom til hans a Nattþele/ z villde fa ad læra af hönum þañ rietta Veg til Sæluhialpareñar. J fyrstuñe næde þetta Vaßflooded Nicodemo j Okla og Knie/ þa Herrañ predikade hönum wt af Endurfædinguñe og huad naudsynleg hun være/ Eñ sin Herrañ Christur fer afram leingra/ z tekur til ad tala vid hañ/ wt af þeim himneßku Hlutuñ/sie/ þa verdur þetta Vaßfloded Nicodemo so diupt/ ad hañ er ecke stadt/ þuiad Natturlegur Madur skyniar eckert af Guds Anda/ af þui ad þad er hönum Heimska/z hañ fær þad ecke þeckt 1 Cor. 2.

Vær vilium j Jesu Nafne vykia til Gudspiallsins/ og þad einfalldlega yperuega/ epter þui sem þad hliodar/ med þeim sierlegustu Lærdomum/ sem þar wt af kuña ad dragast.

Sa

Sa eine og þreñe Almættuge Gud/ fyrer huørn og j huørium ad aller Hlu ter eru/ hañ sende oss øllum sijna Nad so vier mættum hier wt af nockud go tt bæde heyra z læra/ Amen.

ÞEgar j Academium z Næskoolum j ødrum Londum verdur Disputerad vm einar og adrar Saker/ einkum þær sem nockud vm vardar/ z koma vid Tr wårgreinum vorum / þa plaga Menn giarnañ ad grenslast kostgiæfelega ept er þessum þremur epterfylgiande Hlutū Fyrst huørier ad þeir sieu sem sijn a mi lle ætla ad Disputera/ huørt þeir sieu Lærder skynsamer og forsockter Meñ edur ei. Þar næst wt af huøriu Efne þeir ætla ad Disputera/ Og j þridia lage plaga Meñ ad spyria þar epter/ huør ad orded hafe Endalikt a Dispu tatiusse/ Þetta þrent ber oss og eirneñ vel og Kostgiæfelega ad athuga z yfer vega j Samtale Herrans Christi z Ni codemi. So myked sem vid rijkur þess um fueimur ẽ hier vidtalast sijn a mille

þa

þa eru þad ecke neinar slieettar Persón
ur/ helldur Mælærdar/ vigtugar z vird
uglegar/ þui so seiger Gudspialls Text
eñ vor. **Þar var eirn Madur
af Phariseunum Nicodemus
ad Nafne/ eirn Høfdinge Gy**
dinga. J þessum Ordum verdur oss
kient og þyrer Sioner sett/ huør z hui
lijk Persona ad vered hafe þesse sem hier
byriar Disputatiu vid Christum/ og nu
ñest Gudspiallamadurin̄ Johañes fy
rst a hn̄s Natturu/ s er/ ad hn̄ hafe ve
rid eirn MAdur af Gude skapadur ept
er hans eigen̄ Mynd med Skynsem
ar Sal/ til þess ad han̄ skylde kun̄a
ad læra þeckia Gud/ han̄ ad akalla/ lo
fa og tilbidia. Eñ huad marger pin
ast þeir nu j Heimenum/ sem ecke lata
sier einusiñe þad til Hugar koma/ ad þe
ir sieu Mañeskiur/ Ja þeinkia ecke ne
itt þar vm/ huar til þeir eru skapader/
hel dur lifa athugalaust eins og adrar
Bestiur/ edur so sem Hestar og Mwlar
i þu ar

j huorium þad eingeñ skilningur er/ hu
orium Menn verda Bitel og Beisl j
Muñ ad leggia/ Psal. 32. Yfer sodd
an Mañeskium klagar Gud sialfur hia
Spamañenum Esaiam j 1. Cap. seig
iande/ Nauted þecker siñ Herra/ og As
neñ Jotu síns Herra/ Eñ Jsrael
þecker þad ecke og mitt Folk skyniar
þad ecke. Þuilijker þiñast eñ nu j dag
Mymarger/ sem lijted edur eckert hu(g)a
þar um huar til þeir eru skapader/ hell
dur lifa Dag epter Dag/ so sem adrar
skyn lausar Skiepnur/ hugsa ad eins
um Muñ z Maga/ eñ skeita eckert um
Gud og Guds Rijke/ Eñ so var ecke sa
goode Nicodemus siñadur/ helldur seig
er Textenn ad hañ hafe vered eirn
MADVR.

Þar næst j añañ Mata verdur hier
wtþryckelega prafkärt/ huad hañ hafe
heited/ sem er/ NJCODemus/ huad a
Latinu wtlegst Victor populi/ þad þijs
dest so myked sem Yfervinare Folksins
edur Sigrare/ Þetta er ad soñu eitt me
rkelegt

rkelegt Nafn/ Eñ til Saluhialparefi ar þienade hönum þad ecke/ helldur er Nafned Jesu þad rietta Nafn yfer öll um Nofnum/ an huørs vier kuñum ec ke Saluholpner ad verda/ Þui so stend ur þar j Postulaña Giorn. 4 C. Ad þar sie eckert añad Nafn Moñunum giefed j huøriu oss byrie Saluholpn um ad verda/ utan Nafned Jesu.

J þridia lage verdur hier giefed j Ex tanum huort Embætte ad þesse Nico demus hafe haft/ sem er/ hañ hafe ver ed eirn PHARJSeare. Huad þyrer eitt Folk ad Pharsiearner hafe vered/ þar um heyrum vier opt og ofialldan ki ent og predikad/ sem er/ ad þeir voru me rkeleger/ Hælærder og mykels virter Meñ/ kiendu Moyses Logmal j sin um Samkunduhwsum/ og hielldu myk ed uppa þad/ Eirn af þessum var nu Nicodemus/ þar til var hañ ecke eirn sliettur Pariseare helldur eirn Hofdin ge Phariseaña so sem Textem vottar.

Nu vilium vier framveigis skoda/ hu ad

ed fyrer Persona hitt er/ sem hier a Disputatiu edur Mælstad vid Nicodemum/ eñ pad er liost af Textanum/ ad pad er sialfr Drottiñ vor Jesus Christus/ huør ad er eigenleg Jmynd þessesz helega Guds / hiñ Frumgetne fyrer allar Skiepnur/ Col. 1. Vm huørn skrifad stendur/ ad hañ hafe eina Lærda Tungu/ Esa. 50. Og ærlegar Vater/ Psalm. 45. J huoriu aller Fiarsiooder Viskuñar og Vidurkienning arefiar hulder eru/ so sem Postuleñ seger/ Col. 2. Og þetta eru nu þeir tueir sem hier rædast vid sijn a mille.

Framvegis æwijsar Textañ/ ad þesse Disputatia edur Samtal hafe skied hall ded vm Naturlijna/ huᵛ til ad visselega hafa meatt vera sierlegar Orsaker.

Fyrst skulum vær vita/ ad med því ad Nicodemus var eirn Hofdinge og kostulegur lærdur Madur/ þa h því hann skamast sijn ad spyria eda vilia læra nockud af ødrum a biortum Deige/ Þad hafst hefur hañ og so fordast ad ha

R

fa

þa Umgeingne vid Christum vegna
sijns Embættis/ og þad ad Gydingar
høfdu alla reidu samteked þad med sier
ad ef nockur m. dkiende hañ fyrer Chr
istū sa skyllde utrekast af þeirra Sam
kundu. Joh. 9. Þetta var nu Ordsøk/
huar þyrer Nicodemus þorde ecke ad gi
efa sig til Samtals vid Herrañ Christ
um a biortum Deige. Eñ huørt var
þa Erendid (kañ einhuør ad spyrria)
sem þesse goode Mañ Nicodemus hef
de til Jesu? Huad kom hønum þar til
ad hañ a Nættarþele skylide þara a
hans Fund? Eda huad ber hoñ fram
fyrer hoñ? Andsuar/ Huørt Erende
hans hafe vered/ giefur Textēn ecke sl
ooslega/ Eñ so myked sem rada ma af
Atvikum og Kringumstædum Gudspi
alls historiunar/ þa hefur hañ viliad
giarnañ fa ad vita og frædast af Herr
anum Christo þar um/ huorneñ hañ
kynne Sæluholþiñ ad verda. So hef
ur þa Spurning Nicodemi vissilega
matt vera þesse. Huorneñ þad Mad
urid

lifft kyñe ad faa eilijfft Lijf/ z verda ſ
Gude Riettlaatur z Saaluholpeñ. Þet
ta er ſu Spurning ſem oſſ Moñunum
liggur allra meſt a/og huør ſem þetta
fær ad vita z riettelega ad ſkilia/ ſa hef
ur vel lært z vel jdkad ſig j ſijnum Chr
iſtiñdome hier j þeſſum Heime.

Huørneñ byriar Nicodemus þa þet
ta ſitt Samtal edur Rædu vid Herrañ
Chriſtum? Hañ byriar hana med ſkiel
anlegum og Hæferſklegum Ordum a
þeñan hatt ſeigiande. Meyſtare/
vier vitum/ad þu ert eirn Læ
rephader komeñ af Gude/ þui
eingeñ gietur giørt þau Teikn
ſem þu giører vtan Gud ſie
med hønum. Fyrſt kallar hañ
Christum hier eirn MEJſtara/ Aug
lyſande þar med/ ad hñ vilie giarnañ
vera hans Læreſueirn og Skoolabarn
og nockud gott af hønum læra. Hañ

giører hier og ſuo eina Jatning/ bæ
de ſina vegna og añara ſiña Medbræd
ra j þeim Phariſaiſka Skoola/ huad
þeir hallde vm Herrañ Chriſtum/ þar
hañ ſeiger/ VÆR VJtum/ þad er ſem
hañ hefde ſo ſagt/. Vær Phariſearar
meigũ medkieña þad/ ad þu ert eirn Læ
refader af Gude komeñ/ þui þad beviſ
ſa þijnar Predikaner z Kieñingar/ þar
þu predikar ſo vollduglega/ ſo Huggun
arſamlega/ ad eins Mans Hiarta maa
þar vid breña/ þar med þa giører þu
þuilijk Teikn og Daaſemdarverk/ af
Huoriũ lioſlega maa ſiaa/ ad þu maatt
vijſt vera eirn ſierdeilis Læremeiſtare af
Gude ſendur/ Þar fyrer villda eg giarn
añ þaa goda vndervijſun af þier/ huørn
eñ eg kuñe ad verda Saaluholpeñ.
Þegar nu Herrañ Chriſtur ſier ad Ni
codemus kiemur a þeñañ haatt til ſijn/
vill giarnañ ganga j hans Skoola/ kal
lar hñ Meyſtara/ og vill þeigiñ neck
vid gott af honum læra/ þa rekur hañ
hñ ecke fra ſier/ ecke avijtar hñ hñ held

dur

dur þar fyrer/ þo hañ kome a Nättar
þele til hans/ Hañ bryxlar hønum og
ecke vm þad/ þo hũs Medbrædur Ph
risearner sitie vm sig/ z sæke epter ad ta
ka sig af Lijfe/ helldur tekur hañ j mod
te hønum j allañ besta z blijdasta mat
ta/ og sañar Herrañ Christur þad hier
satt ad vera/ sem vm hañ hefur vered
spaad/ fyrer Muñ Spamañsins Esaie
j 42 Cap. Þar so stendur skrifad. Þañ
brakada Reiriñ muñ hñ ecke j sundurbr
iota/ z þañ riukanda Lijnkueik mun hñ
ecke wtslockua,

Hier wt af høfum vier oss þetta til
Lærdoms og Vppbyggingar ad taka/
Fyrst verdur oss hier synt og fyrer Sioo
ner sett/ huorsu þad ad Gud DROT
Tiñ hefur j øllum ættum og stodum/
z jafnvel j bland siña Ovina alltiafnt
einhuoria þa sem hañ ottast og Elska
Þui þott Nicodemus være eirn mykels
hattar Høfdinge/ a medal Gydinga
Folks sem Christum mest ofsockte/ og
stundade epter hans Lijfe/ þg var hañ

 þo

þo ſkt Chriſti trwr Læreſueirn/ z villde
ecke ſamþyckur verda þeirra Radagiø
rd/og ſañaſt þad hier ſem David ſeig
er vm Herrañ j ſijnum 110 Pſalme/ ad
hañ mune Drottna a medal ſijña O-
vina.

Þar næſt verdur oſſ hier kient/ huør
ſu þad ad Gydingar hafe vered Hard
ſuijrader og vppblaaſner j mote Herran
um Christo/ j þui ad þeir ſyndga riett
vijſvitande og viliande a moote hønum
þui Nicodemus medkieñer hier og jaat
ar bæde ſijña og ſo allra þeirra vegna/
ad þeir vite vel þad Herrañ Chriſtur
ſie eirn Læreþader af Gude ſendr/ ſamt
ala þeir þuilijkt Natur til hans/ ad þe
ir ſtundudu epter bæde Dag og Nott/
huørneñ þeir kyñe ad þyrer koma høn
um og Aplijfa hañ/og drygdu ſo hier
med Synd a mote heiløgum Anda/
Huør ad er ſo ſtoor og hrædeleg/ ad hū
kañ huørke j þeſſu nie ødru Lijfe ad fy
rergieþaſt/ſo ſem þeir heiløgu Gudſpi
allameñ Mattheus j 12. Marcus j 3.
og

og Lucas j 12. Cap. liostega vottar/ fra huorre Synd Gud nædarsamlega vardveite alla oss j Jesu Nafne.

J þridia lage/ þar Nicodemus gieff ur Herranum Christo hier þañ Vitnis burd/ ad hañ vite vel/ þad hañ sie af Gude sendur eirn Læremeistare/ þa ætt tu aller Prestar og Kieñefedur Christn eñar ad taka sier þad hier wt af til Lærdoms/og lata sier þar vm hugad vera/ þad þeir sieu riettelega kallader til sijns Embættis/so þeir verde ecke fundner j tølu þeirra yfer huorium ad Herrann klagar hia Spamanñenum Jeremiam j 23 Cap. seigiande/Eg sende ecke þa Prophetana þo hlupu þeir/Eg talade ecke til þeirra/þo spadu þeir.

Nu vilium vier framveigis fa ad heyra/huørt Andsuar ad Herrañ Christur giefur Nicodemo aptur/þad mwijsar Texten oss/so hliodande/ Sañlega sañlega seige eg þier/ad nema so sie ad nockur verde ad nijußæ

 ddur

ddur/ þa fær hañ ecke ad sia
Guds Ryke. Þad er sem hefde
Herrañ Christur so myked sagt og tal
ad/ Kiære Nicodeme/ þu hefur til þessa
sagt stoora Astundan og Kostgiæfne
þar a/ huørneñ þu med þijnum Phari
saiska Heilagleika/ Godverkum z Mo
ysis Setningum kuñer ad fa Himna
ryke/ Eñ eg seige þier/ ad allt þetta er
forgiefens/ Helldur heyrer þar til ein ny
Fæding/ Ja Madureñ verdur ad end
urfædast/ añars kañ hañ ecke Salu
holpeñ ad verda/ Eñ Nicodemus med
sijnum Hollolegum þaunkum furdar
sig vppa þetta Herrans Christi And
suar/ og spyr þess vegna aptur.

Huørneñ ma Madurīn end
urfædast þa hañ er gamall?
huørt gietur hñ horfed aptur
j siñar Moodurkuid/ og fædast
so ad nyu? Sem hañ hefde suo sagt
Þad

Þad mun vera stierlegt/ eþ eingenn skal verda Saaluholpenn vtan sa sem fædest aptur af sinnar Moodurlijþe/ þad kann inn̄ veykur Skilningur ecke ad grypa/ Enn Herrann Christur j huorium þolg ner eru aller Fiarsiooder V.skunnar/ leggur þetta enn betur wt þ hm̄ vm Mannsins Endurþæding/ z jtrekar aptur þau somu Ord/ sem hann hafde ædur vid hann talad seigiande. Sannlega sannlega seige eg þier/ nema þad ad einhuør verde endurþæddur wt aþ Vatne og Anda þa kann hann ecke inn̄ ad ganga j Guds Rijke. Sem hefde Christur so sagt. Skilldu riett Nicodeme/ þad eg seige þier/ þetta er ecke sem þu meinar/ ad Madurinn skule Lijkamlega aptur fædast/ og inngangaa j sinnar Moodurlijþ/ þui þo so være ad þu yrder hūdrad sinnum med soddan hætte Endurfæddur

(e þad være mogulegt) þa kynne þad þo
eckert ad hialpa/ þui þad være samt og
blijfe ein Holldleg og saurug Fæding
Helldur er þad ein önnur Endurfæding
sem eg hier vm tala/ huør ed skiedur af
Vatne og Anda/ ad er fyrer þa heilø
gu Vatnsskijrn/ j huørre heilagur An
de fæder Mañeskiuna ad nyju/ og þesse
Endurfæding er miøg nytsamleg/ Ord
sokiñ er þesse/ Þui huad af Holl
de er fædt þad er Holld/ Eñ
huad af Andanum er fædt/
þad er Ande. Þegar Nicodemus
skilur eñ nu ecke noglega þessa Herrans
Christi Kieñing/ sie þa leggur hañ hø
num þad eñ betur og lioslegar ut/ og þ
sãa mz eirnre merkelegre Epterlijkingu
segiande/ Vndrast þu ecke þo ad
eg segda þier/ ydur byriar ad ní
ju ad Endurfædast. Og vil eg nu
hier vppa framsetia eitt Dæme þ big
Vid

Vindurinn blæshuar er hann
vill/og þu heyrer hans þyt/
enn eige veistu huadan hann kie
mur eda huørt hann fer. Þad er
þo so sie/ad Menn kunne ecke ad sia Vi
nden ꝛ ecke ad grijpa hann mz Høndunum
samt vitum vær/ad þad er visselega Vi
ndur/huørs þyt þeir heyra/ Jaa þeir
reina og so opt eg tijdum j adskilianleg
an Mata hans Verkaner/ so sem þa
hann slær nidur heil Hws og kollkastar
Skipum ꝛ Skogum/samt kunna Menn
ecke ad vita huadan hann kiemur/ edur
huørt hann fer/so er og so j sama ma
ta vared Endurfæding Mannsins/ Hun
er eitt huled Verk H. Anda/ ꝛ hefr sitt
Krapt ꝛ verkar hid jnra j mannsins Hiar
ta/Hier vm mætte margt fleira talast
ef þar være tijme til. Enn vær viliū nu fr
amveigis heyra huat Nicodemo fer nock
ud fram vid þessa merkelega Kienningu
Herrans Christi edur ei/Æ þui er mid
ur

ur ad þad et næsta lijted/ þat þyrer syn
hñ eñ nu vppa nytt Herrañ ad z seiger
Huørnenn man þetta skie?
Sem hañ hefde so sagt/ Huørneñ er
þad møgulegt? Skyllde nockur kuña
ad endurþædast/ so hañ visse þar ecke
ap eda þinde þ^r ecketil/ þ kañ ecke ad ve
ra/ Eñ Herrañ Christur suarar hon
umog seiger / Ertu eirn Meysta
re j Israel og veist ecke þetta?
Og fer Endurlausnaranum vorum hi
er ecke olijka og einum goodum Skoola
meystara/ þui þegar Skoolabarnnu
vill ecke neitt fram fara /huørsu vel sin
sa er kieña a leggur sig til ad aminna
þad og leidrietta fyrer þui/ þa syner hñ
þui Vondeñ/ æuistar þ z straffar/ ad þ
sie so dosid z eptertektalaust/ þ^r þ seig
nu Herrañ so framveigis til Nicodemu
Sañlega sañlega seige eg þi
er/ ad vier seigium þad vier
vit

vitum og vitnū huad vier sied hößum /og vorn Vitnisburd medtake þier ecke. Pad er sem hñ hefde sagt/ Þier Phariseï erud soddan Folk/ ad þo Meß predike alldrei so klaarlega og skilianlega fyrer ydur/ þa vilie þier þo ecke lata ydur seigiast/ Eñ vær seigium yd ur þo þad vier vitum/ þad er ad skilia/ Bæde jeg sialfur/ Johañes Skijrare og adrer wt j fra truliñder Spámeñ og Lærefedur hößum kient og wilagt fyrer ydur þañ riettа Grund voll heilagrar Ritningar/ Eñ þier mz takid ecke þo ad helldr vorn Vitnisburd.
Nu vilium vier taka oss wt af þessu Samtale Nicodemi og Herrans Christi/ Þetta til Lærdoms og Vppfrædingar. Fyrst siaum vier hier liost Epterdæme a Nicodemo/ huørsu þad Mañ ektiurnar eru blindar og Skilningslitlar j þeim andlegu Saluhialpar efnuum/ So þ mæ riettelega seigiast vm oss sm Postuliñ talar j 2 Pistle til Cor.

3. Ad vier sieum ecke neiter nockud ad hugleida af oss sialfum til/ so sem af oss sialfum/ Þar fyrer liggur oss stoor magt a/ ad vier jduglega bidium Gud j Jesu Nafne/ ad hañ vilie senda oss sijñ Heilaga Anda/ sa vor Hiørtu uppljse/ og jñplante þar riettre og sañre Tru/ so vier mættum verda riett Endurfæd Guds Børn og Erfingi eilijfs Lijfs.

A Herranum Christo siaum vier og so lioft Epterdæme hiñar stæstu med aumkunar Elsku og Kiærleika sem hañ hefur til allra Beyktrwadra j þui ad hañ rekur þa ecke fra sier/ helldur tekur Vingiarnlega a moote þeim/ so sem hañ giørde hier Nicodemo/ uppfræder þa og leider a þañ rietta Sæluhialpareñar veg/ Huad oss øllum a ad vera hin mesta Huggun j allskonar Beykleika og Motgange vorum,

J þridia lage verdur oss fyrer Sioon er sett j þessum Textans Ordum.

Huad af Hollde er fædt/ þad er

er Holld. Huørsu þad ad hættað
sie Eþnum vorum/ sem er/ Vær erum
vegna Syndañа so fordiar fader/ ad þ"
býr eckert gott j oss/ Og Holldlega ad
vera siñadur/ er Fiandskapr j giegn Gu
de/ seiger Postuliñ Rom. 8. Þar fyrer
skulum vier kañast vid sialfa oss/ og skæ
ra oss ecke/ Helldur audmykia oss vnder
volldüga Guds Hond/ so vier verdum
vpphafþder a siñum tijma/ 1 Pet. 5.

J fiorda mata lærum vier hier/ Ad
þar eru þriær adgreinanlegar Person
ur Guddomsins/ þui Herran Christur
tekur hier so til Orda og seiger/ VJer
VOttum þad Vier vitum/ Huar med
hañ meinar ecke sig alleina/ helldur og
eirneñ Fodurin og Heilagañ Anda/
Eñ þo hñ seige Vier vottũ þad vier vi
tum/ þa leggur hñ ecke þar til/ Og vo
ra Vitnisburde/ helldur Vorn Vitnis
burd medtake þier eige/ ad tækna þar
med Eining Guddoms veruñar j þrem
ur Personum. Vær hofum hier og so
eirn

eirn Vitnisburd stadfestast med òdrum
Eyde/ ad Christi Lærdomur sie stadfast
ur og sañur/ med þui hañ sialfur seiger
Sañlega Sañlega seige eg þier/ Vi
er tolum þad vier vitum/ z vottum þad
vier sied høfum/ Huar fyrer vier meigū
øskufsdner forlata oss þar vppa ad/ þo
eirn Eingell af Himne kiæme med añ
añ Lærdom eñ Christur hefur kient og
opinberad/ þa yrde hañ ad vera hallð
iñ Bøluadur þar fyrer.
Ad sijdustu framsetr Herrañ Christur
hier/ fyrer Nicodemum eina merkelega
Epterliking/ Hliodande vppa Pijnu sij
na z Dauda/ Huia hñ tekr af Eyrorm
enū z j Eydemørkuñe var vppfestur/ so
seigiāde. Og so sem þad Moyses
vpphof Høggormiñ a Eyde
mørkuñe/ Likia so byriar Ma
ñsins Syne vpp ad hefiast/
So ad aller þeir sem a hann
trwa

trwa fyrerfareſt eige/ helldur ad þeir hafe eilijft Lijf.

Hier j. þeſſare Epterliïkingu jafnar Herrañ Chriſtur øllu Mañkynenu ſaman vid Jſraels Lyd/ ſem biteñ var ⁊ ſærdur af þeim breñande Høggormum Eñ ſialfum ſier vid Eyrormeñ ſem Moyſes uppfeſte. Og verdum vier hier fyrſt aminter vm þa hrædelegu Spilling og Fordiørfun/ ſem vier høfum feinged af þeim gamla Eiturorme Dioflenum/ þui ſo ſem þad/ ad Høggormarner j Eydemørkuñe voru þar fyrer kallader Breñande eda Elldleger Høggormar/ ad þeir ſem bitner vrdu af þeim/ uppkendruduſt af Ofur hita ⁊ oſlockuanlegum Þoſta/ So hefur þad verid og eitt eiñ eitt ſarheitt og breñande Eytur/ ſm̃ ſa gamle Høggormr hefe eitrad ⁊ fordiarfad oſſ med. Eñ hier a mote lijker Herran vor Jeſus Chriſtus ſier vid þañ rauda og Dauda Høggorm ſem upp var feſtur/ Ad hañ amin

te oss þat med/ad hañ sie hingad kom
iñ/til þess ad verda Bolvan vorra veg
na/vppa þad hañ leyste oss fra Bol/
vaniñe. Eñ lijka sem þad ad Eyr
muriñ sem vpp var festur/var lijkur ed
tum Hoggormum ad Asijnd/eñ var þo
ein Eyturs/ so took Christur vppa sig
vora Mynd/ Holld og Blod/ Eñ þo
ein Synda. Nu þeim eina og þreña
Almattuga Gude/seigium vier af N
arta eilijft Lof og Þacker/ fyrer alla
sijna Nadar Velgiorninga/ ꝫ hñ
oss veiter ꝫ veitt hefur/ Añ.
AMEN.

Fyrsta Suñudag epter Trini tatis/ Evangel. Luc. 16.

Jesus sagde til Phariseañ
Þar var eirn rijkur Mañ/
sem klæddest Pelle og Purp
ra og at Daglega skijnande
Kræser. Og þar vár eirn
Þurfamadur/ Lazarus ad Nafne/huor ed
wis

vore la fyrer hans Dyrum fullur Kauna/
hañ gyrnteſt ad ſedia ſig af Molum þe
im ſem fiellu af Borde hins Rijka. Þo
komu Hundar og ſleiktu hans Sar. Eñ
ſo ſkiede/ad hiñ Volade andadeſt/og vard
boreñ af Einglunum j Fadm Abrahams
Eñ hiñ Rijke andadeſt lijka/og var Grep
tradur/ Eñ ſem hañ var j Helvijte ⁊ Ku
olunum/hoof hañ vpp ſijn Augu/leit A
braham æleingdar og Lazarum j Fadme
hans. Þui kallade hañ og ſagde. O Fad
er Abraham myſkuna þu mier. Og ſend
Lazarum hingad/ad hañ drepe hinu frem
ſta ſijns Fingurs j Vatn og kiæle Tun
gu mijna/þui eg kuelſt j þeſſum Loga.
Og Abraham ſagde til hans. Sonur/
hugleid þu/ ad þu medtookſt hid gooda j
Lijfe þijnu/ ⁊ Lazarus lijka hid vonda/þui
hlijtur hañ nu ad huggaſt/eñ þu ad kuel
iaſt. Og fram yfer allt þetta/ er a mill
um vor og ydar/myked Diwp ſtadfeſt/ ſo
ad þeir ſem hiedan vilia fara til ydar/
gieta þad ei/og eige þeir helldur þadan
fra ydur/vpp til vor komeſt. Og hañ ſa
gde þa. Eg bid þig Fader/ad þu ſender

han̄ j mijns Fødurs Hws/þuiad eg hefe
fim̄ Brædur þad han̄ skijre þeim fra so
ad eige kome þeir j þen̄an̄ Kualastad.
Og Abraham sagde til hans/ Þeir hafa
Moysen og Spamen̄ena/heyre þeir þe
im. En̄ han̄ sagde. Nei Fader Abraham
helldur ef nockur Fram̄liden̄a fære til
þeirra/þa mundu þeir Jdran giøra. En̄
han̄ suarade honum/ Ef ad þeir hey
ra ecke Moyse og Spamøn̄unum/ þa
munu þeir ecke helldur trwa þo ad nockur
Fram̄liden̄ vpprijse.

ÞAV Latinsku Skälld z Heidnu
Spekingar(Good Guds Børn)
hafa funded vppa miøg fallega
Epterlijking vm olijkan̄ Veg og Leid
ærending sem verdur fyrer Møn̄unum
j þessu Lijfe/og hafa dreiged hana wt
af einum Bookst f sem kallast Litera
Pythagoræ edur Pythagoræ Bokstaf
ur/ Huørn Stafvier kollum Ypsilon.
Þesse Bookstafur hefur vnder sier eitt
legg/ En̄ þa vppa han̄ dregur/ klyfst
han̄ j sundur j tuo Legge edur tuo strik
olgt

olijk/ Þui hægre leggurinn a Bookstafn num er miör nedan/ enn breidur ofan/ enn sa vinstre er breidur nedan/ enn miör og afsleppur ofan. Huar med þeir villdu þetta merkiast lata/ Ad so sem Bookstafur þesse hefur ecke vtan eirn Legg nedan/ so hafe aller Menn rijker og fatæker eins Inngang j fyrstu til þessa Lijfs/ Enn so sem þad ad þesse Bookstafur kliufist þa vppa hann dregur j tuo Parta edur tuær Greiner/ So sie þui z so vared fyrer Manneskiunne/ ad þegar hun amilldur a Alldur kemur/ og komed er fra Barndoms alldrenum/ þa fara sijna Leid huorier/ Sumer ganga þann Veigenn sem betur giegner/ og vijkia a Gotu godra Dygda og Mannkosta/ huor ad er bæde þraung og torsokt j fyrstu/ Enn þeir sem þar komast vpp/ finna gott og roolegt Plaass sier til Hujlldar.

Sumer ganga a vinstre Hond og Gotu Holldsins Inndælis og Vellystinga/ og þesse Vegurinn er langtum audsockt are og Mædu minne/ Enn þar sem hann

S iij   end

endast er eckert roolegt Huÿldarplats/ Hælldur Fær og Fordiørfun. Þetta al lt setur oss fyrer Siooner þetta heilaga Evangelium/ huert ed talar vm tuær olijkar Persónur/ s er/ þañ rijka Mañ/ sem gieck a Veige allskonar Vellyst in ga a medañ hañ liþde/ Og þañ Fatæ ka Lazarū/ Og huør Æ felok eda wifor huør þeirra þ sig hafe feinged/ sem er ad sa rijke Madur foor til Heluijtis/ Eñ Lazarus var boreñ af Einglunum j Fadm Abrahams. Og vilium vier an keingra Jñgangs/ taka oss fyrer He ndur ad skoda og gaumgiæpa þetta Hei laga Evangelium/ og þui j tuær Sma greiner sundurskipta.

Hin fyrre skal vera vm þann Rijka Mañ/ Hans Pract og Vellystingar/ z huør hans Endalyckt hafe orded vm sijder.

Oñur vm þañ Fatæka Lazarum/ hans tilstand og Vitzor aþ þessum Heime.

Gud Himneskur Fader sende oss all um

um ſiñ heilaga Anda/ ſo vier mættum þetta yfervega/ hans heilaga Nafne til Lofs/ eñ oſſ til Tijmanlegrar og eilijfrar Velferdar.

I Vpphafe Gudſpiallſins ſtendur ſo/ Jeſus ſagde til Phariſeaña/ Þar var eirn rijkur Mañ ſem klæddeſt Pelle og Purpura og aͤt Daglega ſkijnande Kraaſer. J þeſſum Ordum verdur oſſ fyrer ſiooner ſett/ huørneñ hattad hafe ver ed lifnade og Framferde þeſſ rijka Mans/ Og eru þad ſierdeilis fiorer Hofud leſter ſem hønum verda hier tillagder/ Hiñ fyrſte er Drambſeme og Hofferd ugheit/ þui hier ſtendur/ ad hañ hafe klædt ſig j Pelle ꝛ Purpura/ huad hm̃ þo j øngu ꝛñ mætta ſomde/ þui ſoddañ Klædnad mætte eingeñ bera/ vtan allei naſta Kongalegar Perſonur/ Samt er þad ønguum fyrerboded ad klæda ſig vel og prijdelega/ þegar þad ſkier epter

S iiij godu

goodu Hoofe/og epter þui sem sierhuer
er vmkomeñ ad Tign og Embætte/ so
sem Dæme þar vppa piñast allmørg
Heilagre Ritningu/ Eñ ef odruvijse er
giort/og eirn vmkomulaus Bonde vill
vera lijkur einum goodum Borgara
siñe Klædadragt/ Borgareñ einum Her
ramañe/ Herramadurinñ einum Fursta
edur Konge/ þa er þad stoor Synd fyr
er Gude/ Þuiad Gud er Gud goodrar
Skickunar eñ ecke Oskickunar/ epter
þui sem Postulinñ seiger j fyrra Sende
briefe til Corint. 14. So Syndgar
þa þesse Rijke Madur ecke allijted med
sijnum otilbærelegum Klædaburde/ sker
ijdande sig og prijdande med Pelle og
Purpura eins og Kongar og Keysarar
þar hañ hefde vel mætt lœta sier nœg
ia ad bera gott Klæde/ edur añad þui
lijkt sem honum vel somde/ Og oskande
være ad a þessum Døgum pindest ecke
eñ nu þuilijker Purpur Jonkiærar/ sim
frañ yfer megn og gott Hoof bære þui
lijk Klæde sem þeim ecke soomer/ giæt
ande

andę ad þui sem þar stendur hia Spa-
manenum Zophonia 1 Cap. Þar Dr-
ottin̄ seigest vilia heimsækia alla þa
sem bera Vtlendskan̄ Klædnad.

Aňar Lostur þess Ryka Mans/ Var
Ohoof j Mat og Dryck/ þui j Gud
spiallenu stendur/ ad han̄ hafe eted dag
lega Skynande Kræser. Ad hallda
sig vel og sæmilega til Matar og Dry
ckiar er huorium Mañe leifelegt/ og ec
ke fyrerboded j Guds Orde/ Þui Gud
hefur þess vegna giefed Moñunum va
lld yfer Fiskum Siafarens/ og yfer Fu
glum Loptsins/ og yfer ollum Dyrum
sem hrærast a Jordune/ ad þeir skyllde
hafa allt þia sier til Atviñu z Forsorg
unar/ J sama mæta hefur Gud giefed
Moñunum Vyned til þess ad giora sig
af þui glada/ þui Christelega og mæ
tulega Olværd z Gledskap leifer Gud
og hans Ord/ og meinar Moñum ecke
þad/ þo þeir giore sig glada/ þa þeim
vel geingur/ og fagne med þeim sem fa
gna/ Rom. 12. Eñ þad ad lifa j Dag

legu Ohoofe/ Sualle og Dryckiuskap/ og eida so z scoa yſer maata ſram Gu ds Gafum onaudsynclega/ og deyda þar med edur veykia sialfs sijns lijkama Þad er su Synd sem Gud lætur sier stor lega mislijka/ þuiad þar med hindrast Mañsins Gudrækne og Bænahalldid/ og þar med lockast og teigest Madur til adskilianlegra Synda/ og Holldlegrar Freistne/ Huar wt i þesse rijke Madur heſur visſclega syndgad. Þar fyrer æt te huor Madur ad vara sig þar vid/ ad laata sitt Hiarta þyngiast af Ofaate z Ofdryckiu/ Luc. 21. Helldur stunda til ad liſa sparlega riettſerduglega og Gudlega j þessum Heime/ Tit. 2. Nu ad ef vær giorum/ þa munum vier sijdar meir/ þa vier verdum setter til þess Him neska Bordsins/ dryckiader verda med Vellysting/ suo sem med ødru reñande Vatne/ og druckner verda af Nægdar Gotze hans Hwss/ Psal. 36.

Þridie Løstur sem sa rijke Madur ha fde j Fare sijnu/ Var Hardydge og O mijst

mysskunseme vid þañ fatæka z Volada Lazarum/ þar hñ Misunte honum ad sedia sig af þeim Molum sem ꝥiellu aꝥ hans Borde/ Þo komu Hundar og sleiktu hans Saar. Hier kie mur þad fram/ sem þar stendur j Syr achs Bookar 4 Cap. Ad Hendur þei rra Ogudlegu sieu jaꝥnan Reidubwn ar vid ad taka/ Eñ apturluckkar til ad gieꝥa alldrei. Furdanlegt Steinhia rta heꝥur þesse rijke Madur mætt hafa ad hañ sæ þad helldur ad Aꝥgangsle ꝥar sijnar skylldu kastast vnder Bord og verda Footum trodnar/ Eñ hñ giæ fe þær þeim volada Lazaro sem sæ Wte ꝥyrer hans Dyrum ꝥull ur Kauna/ og Hungurmorda. Jæ Hundarner/ sm̄ þo af Natturunne til eru grim̄ar og Norrunarsamar Bestiur/ gi ora hier Skom̄ til hans/ þui þar þeir ra Nwsbonde/ villde ecke lijta vid þeim

Þæ

þœtæka/ þa hafa þeir þuilijka Medau
mkan med hønum/ ad þeir koma og gi
ora hønum til gooda j þui þeir gieta/
sem er/ ad þeir sleikia hans Saar/ Eñ
huørneñ þesse Nardyoge og Omyskun
seme hafe strøffud vered/ fœum vær ad
heyra sijdar/ þar talad verdur vm hans
Dauda og Burtfør af þessum Heime.
Ad sijdustu finst su Nøfud Synd ꝫ
Løstur hia þessum rijka Mañe wt af
huørre aller ødrer hans Lester koma/
sem er/ ad hañ hefur huørke viliad he
yra nie hlijda Moysi og Spamøñun
um/ so sem ræda mm af Samtale þui
sem hañ helldur vid Abraham/ Þad er
Hañ hefur foracktad Gud/ hans Ord
og Þienara/ og þegar adrer Gudhræd
der Meñ hafa geinged til Kyrkiu/ ad
heyra Guds Ord og giøra sijnar chris
telegar Bæner/ þa hefur hañ seted ept
er ad drecka og rœta med sijnum Sel
skaps brædrum/ edur og so leiged kyrr ꝫ
Hroted j Sæng sinne og þar fyr er fellur
hañ j Gudlaust Gimlijfe/ og vm sijder
j Eilij

j Eilijfa Fyrerdæming og Dauda.

Mun þa þesse Rijke madur ecke eiga
sier neina Stallbrædur? Sannarlega/
Þar finnast enn nu j Dag/ bæde hier j La
nde og annarstadar hans þimm Brædur.
Ninn fyrste hns Brooder/ eru aller agta
ener Veralldar Syner/ sem alldrei lꝏ
ka sier nægia/ huørsu myked sem þeir
komast yfer af Gotze z Peningum/ Ne
ldur eru þar wt vm vakner og sofner
(sem vier pløgum ad seigia) ad þeir ku
ne ad verda rijkare og rijkare/ Huar þy
ter morger brwka rangann Kvarda/ Vi
gt og Mæler j Kaupum og Sølum/ z
stela so vnder sig rꝏnglega Gotze sijns
Næunga/ huad ad er ein fordæmanleg
Synd.

Annar Brooder þessa rijka Mans/
eru aller Hofmoduger og Drambsamer
sem hallda sig huørium Manne meire z
hoskare/ So þikest þeir ecke noglega gi
eta halldet af sier z raupad j Ordunum
þa bera þeir sig ad giøra sig stoora mz
Klædaburdenum/ Enn þesser sem so eru
sinnader

skiñader/þeir skylldu hyxa vm þad sem Syrach seiger j 10 Cap. Nuar fyrer vpphefur sig su arma Iord og Aska? Þo er hun ecke vtan Saurinde a med an hun lifer/og þa Madurin er Daud ur/þa eta Madkar og Ormar hañ.

Þridie Brooder þess rijka Mans eru aller Dryckiurwtarar/ sm̃ daglega Da gs giora sig Suñdruckna og galda/ E eru skialldan edur alldrei Odrucknet/ og nær þeir eru so a sig komner/ drygia þeir alls konar Synder og Glæpe til Orda og Giørda. Yfer þessum og þui lijkum hroopar Ande DROTTins Vei hia Spamañenum Esaiam j 5. Cap. seigiande/ Vei þeim sem snema standa vpp a Morgna til ad drecka/ og sitia allt til Nætur/ so ad þeim hitne af Vijnenu/ og hafa Hørpur/ Gygur/ Bumbur/ Pijpur og Vijn j sijnum Gl ellabodum/ og giæta ecke ad þui Verke DROTTins/ og hafa øngua Giat stu a hñs Handaverkum.

Fiorde Brooder þess rijka Mans/ eru aller

aller Omyskunsamer/ sem ecke kiesta j Brioste vm þañ þaatæka Lazarum edur volada Þurfameñ/ sem bidia vm Olm usu j Guds Nafne/ Item aller þeir sm̃ ecke tijma ad giefa neitt til Kyrkna og Skoola/ og þeirra sem Gud hefur sett til ad þiena sier þar j ñe/ sem eru Prest ar og Læremeistarar/ Helldur bera sig ad draga fra þeim/ þad mest þeim er mogulegt/ Huad ecke sijdst vidgengst nu a þessum tijmum.

Fimte Brooder þessa Rijka mans/ eru aller þeir/ sem ecke skeyta neitt vm Moysen og Spaamēñena/ og þesser ꝑiñ ast (þui midur) allmarger/ Ja eg mæ vel seigia/ nær j huorium Kyrkiu Søfn ude sem hallda sig fyrer Velchristna/ Eñ foracta þo samt Guds Ord og þau heilogu Sacramenta/ Jeg vil ecke tala þar vm/ j huad Forackt þad heila ga Ministerium z Hertans Kieñemeñ eru komner nu a þessum sijdustu Tijmũ so þar kiñast þeir sem ecke ad eins suijf ast ad giefa sijnum Prestum og Sælu

sorg

forgurum Skamarord/ helldur og eirn
eñ hrekia þa og hrina/ og iafnvel ef
aga a Narenu/ þesser sem so giøra/ eru
rietter Stallbrædur þess Rijka mans/
og nema so sie ad þeir giøre alvarlega
Jðran/ þa munu þeir med honum med
ur fara vm sijder j þad Dyked sem vell
ur med Ellde og Breñesteine. Vare sig
þar fyrer huør og eirn/ ad þeir giøre ec
ke Mein Herrans Sendebodum/ þui so
seiger Gud sialfur hia Spamañenum
Zach. j 2 Cap. Huør ydur snerter hañ
snerter Siaalldur mijns Auga.
Nu vilium vier framveigis skoda z yf
ervega/ Huor Vidrif z Endalok hafe
orded þess Rijka Mans/ Hier vm
hliodar so Textenn/ Og hiñ Rijke
andadest og var grepttradur.
Og lærum vier þad hier af Dauda bæ
de þess Rijka Mans og Lazari/ ad allet
Meñ bæde rijker og Fatæker hliota
eitt siñ ad deyia/ og þar er eingeñ sa sem
ecke hafe orded þa Gøtu ad ganga/ hu
grsu

vrsu Volldugur viss eda Tignarlegur:
sem hañ vered hefur so sem Dæme bæ-
de forn og ny nooglega audsyna. Þar
næst verdur hier aminst/ huørt Saal
þess Rijka Mans hafe fared/ þa hun
skilde vid Lijkamañ/ sem er j Kualastad
þeirra Fordæmdu/ þui so stendur j Tex-
tanum/ Og sem hañ var j Hel
vijte og Kuølunum/ hoof hañ
vpp sijn Augu og sa Abra-
ham a leingdar og Lazarum
j Fadme hans. Og verdur oss hier
kient: og fyrer Sioner sett/ ad þar eru
tueir Veiger fyrer Monnū epter þetta
Lijf/ z liggur añar j Himnarijke/ eñ añ-
ar j Helvijte/ þuiad þeir ẽ trwa a Chr-
istum og vel deyia j DROTTne ko-
ma j Fadm og Skaut Abrahams/ hu-
or ad Fader allra Trwadra/ Gen. 18.
Og kallast þess vegna sa Samastadur
huørt ad Saaler allra trwadra safnast
j Eilijfre Glede/ Abrahams Fang ed

ur Fadmur/ z ødru Nafne Himnarijke edur Paradijs/ Enn Saaler hinna sem j Idranarleise vidskiliast fara nidur j Af grunn Helvijtis/ huad ad hier verdur od ru Naþne kalladur Kualastadur.

Þar næst meigum vier rææda aþ þessu Samtale sem sa rijke Madur hefur vid Abraham/ Huad obærelegar z ogn arlegar Kualer þad munu vera/ sem þe ir Fordæmdu hliota ad lijda vm alla Eilijfd j Helvijte/ Þui fyrst tekur hann so til Orda og seiger. O Fader Abraham myskuna þu mier/ og send Lazarum hingad/ ad hann drepe þremsta sijns Fyngurs j Vatn og kiæle Tungu mijna þui eg kuelst j þessum Loga.

O huad hrædeleg og skindele z Vmskip te eru þetta/ Fyrer stuttu sat hann yfer þui allra besta Vijne z dyrmætum Or ykium j sijnu Hwse/ z villde ecke giefa þeim

þm fatæka Lázaro eitt Mola af Borde
sijnu/ Ef nu er so komed/ ad hann vill
feigett þiggia eirn Dropa Batns e þ
hm/ og þær þo ecke/ Þar med þa verd
ur honum ecke alleinasta þetta af steig
ed/ helldur z so allt annad sem hann Vm
bidur/ so sem liost er af Gudspiallenu.

Hier kann einhuor ad spyria/ Huert
Audur eda Rijkdomur sem einum eda
ødrum verdur lanadur/ sie nockud Ord
sok til Manstns Glotunar z Salarto
punar? Nei/ þicerre sie þui/ Þuiad riett
þeingett Audur er Guds Gafa z bless
an/ epter þui s Ritningen vottar/ Item
heiter Ande Guds þeim fromu z Riett
lateu hia Spamanenum David j Psa
lmenum 112. Ad Nægd og Rijkdomur
skule vera j þeirra Hwsum/ so hafa og
marger heilager Guds menn vered Rijk
er og Auduger/ so sem Abraham/ Jsa
ac/ Jacob/ David/ Lazarus af Betha
nia/ Joseph af Arimathia og adrer fle
ire/ þar fyrer er Gotz og Audæfe j sia
lfu sier ecke fordæmanleger Luter/ he

Z ij   lldur

Mour Vanbrwkun Audækaña/ ſo ſem vi
er høfum heyrt mour ſagt.

VÆR vilium nu koma til þeſſ ſeirna
Greinarkornſins/ og med faſtu Ord
um ſkoda og yþervega tilſtand þeſſ fatæ
kra Lazari/ Og er þad ſterdeils þrent ſem
oſſ verdur hier fyrer Siooner ſett/ Fyrſt
huorſu þad ad þeſſe aume Madur hafe
vered af Neimenum forackadur/ Nuad
rnda mä þar af/ ad hañ vard ad ligg/
ia ſem añad Nræ wte fyrer Dyrum þeſſ
rijka. Eins geingur þad eñ nu til fyrer
mørgum frroomum Chriſtnu.m/ Ad þe
ir erü ſo ſem af ad fyrerl ied Liooskorn
fyrer Paunkum þeirra Hofmoodugu ſo
ſem Job ad Orde kiemſt j 12 Cap. Eñ
hier a ſkyllde þo eingeñ hneyxlaſt/ Þui
ad hu:oria hellſt ſem Neimurin hatar/
og helldur ſo ſem yyrer Stiupbørn ſijn
þa elſkar Gud ſo ſem ſijn eigeñ aſtkiær
Børn/ ſeiger Lærefaderen Cyrillus.

J añañ mätä er þeſſe Fatæke Lazar
us/ eirn Veſäll Þurþcmadur og lifer
j ſtæſtu Eymd og Armood/ huers veg
na

na hañ neideſt til ad bidia vm Mola
þa ſem palla af Borde þeſſ rijka/ſo hñ
kuñe ad ſedia ſitt Hungur. Hid ſama
ſkiedur eñ j D g/ad marger gooder og
Gudhræddder Meñ rata j ſtæſta Armod
og Fatæktoom/og meiga þeſſ vegna ſijn
gia wt af þm 1 P ſtle til Corinthios 4.
Cap. þetta Sorgarveſſ og ſeigia. Allt
til þeſſrrar Stundar hoþum vier þol
ad Hungur og Þoſta/og erum Klædla
uſer og verdum barder/ og hofum eing
vañ viſſan Stadmaſtad. Samt ſkulu þe
ir vita/ad þr eru þo ecke ovirdler j Aug
lite lifanda Guds/þui hañ hefur wtva
led þa þatæku ſem j Truñe rijker eru/
Jacob 2. Og þad ſama vegna ſijns el
ſkulega Sonar Jeſu Chriſti/ſm vorra
vegna er þatækur ordeñ/ſo vier yrdum
fyrer hans Fatækt audugeꝛ/2 Cor. 8.

J þridia lage er þeſſe fatæke Madr
Lazarus FULLur KAUna/epter þui
ſ Gudſpialled vottar/Þar finaſt ꝛ eirn
iñ allmarger/þeir ſem haþa ſijn Kaun
og Krankdæme ad bera/Sumer hid ytr

T iij ra

ra/ ek sumer hid ifra/ þui þad hlÿtur endelega fram̄ ad koma/ sem Christur hefur spaad fyrer Børnum sijnum hia Johan̄, j 15. So seigiande/ Ef þier væ rud af Heimenum/ þa elskade Heimurin̄ þad hans være/ En̄ med þui þier erud ei af þessum Heime/ helldur wtvalde eg ydur af Heimenum/ fyrer þad hatar ydur Heimurin̄.

En̄ huør munde þa vm sijder verda Ending a Eymdum þessa fyrerlitna Fatæka og auma Mans. Æ hun var hin allra gledelegasta og æskelegasta/ þui j Gudspiallenu stendur/ Ad han̄

hafe verid boren̄ af Einglum j Abrahams Skaut.

Hier wt af høfum vier oss þetta til Lærdoms og Huggunar ad taka. Fyrst er þad miøg Huggunarsamlegt fyrer alla Fatæka og Gudhrædda Þurfa men̄/ Ad þo þeir verde af Verølldun̄e og þeim Volldugu yfergiefner og einskis aktader/ þa eru þeir þo fyrer Gu

de.

de ecke ovirdter ad helldur/ Helldur faa
þeir þa Virding/ ad a Nøfn þeirra er
minst/ og þau eru vppskrifud a Him
num a Lijfsbookena/ Luc. 10. Þar þu
ert a moot/ þa forgeingur Minning
hins Ogudlega/ Psalm. 69. Og þeir
ra Nøfn verda ecke skrifud med Nøfn
um Riettlatra/ helldur munu þaug j
Myrkrunum hiliast/ so sem Salomon
seiger j sine Predikunar B 6. Og vier
høfum lios Dæme vppa a þessum tuei
mur/ Rijkamane og Lazaro.

J ødru lage er þad miøg Huggunar
samlegt fyrer þa Fatæku/ Ad Vesølld
þeirra og Eymd er ecke eilijf/ helldur
ad eins stundleg/ z tekur enda/ þa j Da
udanum ef ecke verdur fyrre/ suo sem
skiede fyrer Lazaro/ Huiad Kroßburdar
tijme þeirra christnu kallast lijtel stund
Jæ/ eirn stundlegur og forgeingelegur
tijme/ sem lijdur skiott so sem eitt Aug
nablik/ Huørs vegna ad Lijding stund
legra Motlætinga er ecke þess verd/ ad
hefie sie jafnad vid þa Dyrd/ sem j ø∫e

T iiij skal

skal openber verda/ so sem Postulenn
Pæll vottar. Rom. 8.

J þridia mæta er þad og eirnen Hug
gunarsamlegt/ ad Sæler vorar eru str
ax komnar j Paradijs j Abrahams Sk
aut/ edur eilijf a Hlujld og Hond DR
OTTins/ sem þær verda vidskila vid
Lijkamana/ huar ed þær snerter eingen
Pijna/ Helldur eru þær j mestu Dyrd
Unun og Glede/ huoriu oss ber stodug
lega ad trua a moote þeim hrædelegu
Ligum Papistana sem seigia/ Ad ædur
en þær komist j Himneskan Fognud/
hliote þær langan Tijma ad kremiast
j þeim særheita Hreinsunar Ellde edr
Purgatorio.

J sijdasta mæta er þ Huggunarsam
legast fyrer øll riettrwud Guds Børn
Ad þau eiga j þeirre Sælu dyrd eilijf
lega ad vera/ z alldrei vid hana ad skili
ast vm alla oendanlega Eilijfd/ So s
þad er þar þuert a moote hrædelegt z
skielfelegt/ fyrer alla Jdrunarlausa/
sem Fordæmder verda til Helvijtis og
Kuat

Kualaña/ Ad þeir hafa ecke alleinasta neirnrar Endurlausnar sier þan af ad vænta z vona/ Helldur þa fæþr ecke hi na minstu Vægd eda Linun a sínum o lijdanlegum Pijslum og Kualum/ vpp fra þui þeir eru þar einu sinne komner/ so sem su Epterlijking Lærefodursins Bonaventuræ þad merkelega vitnar.

Þad er skrifad vm Forþodurinn Jacob/ ad þa hann hafde glijmt vid Guds Son j Mañlegre Asijnd/ þa hafe hn̄ orded Hiartanlega gladur og sagt/ Jeg hefe sied Gud fra Andlite til Andlitis/ z min Ond er frelst/ Gen. 32. Huad myklu framar munu Sæler vorar gled ast og fagna/ þa vær fæum ad sia Christum Endurlausnara vorn/ so sem hn̄ er/ og þad sama ecke vm eina litla stund edur eirn Dag/ helldur vm alla Oendanlega Eilijfd/ Saňarlega mun þ verda ein oseigianleg Glede/ Huoria ad sa og odlast oss veite Gud Fader/ Huer

Tv ium

kum med Syne og Heilogum An
da/sie Lof og Dyrd/ad eilijfu/ Amen.

Añan Suñudag epter Trini tatis/ Evangel. Luc. 14.

JEsus sagde til siña Lærisuei
na/ þessa Epterlijking. Nock
ur Madur var sa/sem giorde
mykla Kuølldmaaltijd/og kall
ade marga til sijn/ Og sende
wt siñ Þion vm Kuølldmaals tijmañ/ ad
hañ segde þeim sem boduer voru/ komed
þinad nu eru aller Hluter til Reidu. Og
þeir tooku aller til j señ ad afsaka sig.
Hiñ fyrste sagde til hans. Brogard keyp
ta eg/ og hlyt eg ad fara wt ad skoda
hañ/Eg bid þig afsaka mig. Og hiñ añ
ar sagde Fim Akneyte keypta eg/og þer eg
nu wt ad reyna þau/ Eg bid þig afsaka
mig. Og hiñ þridie sagdi/Konu hef eg
mier festa/og fyrer þui ma eg ecke koma
Og Þionustu Madurin kom aptur og
kuñgiorde þetta sijnum Herra. Þa vard
Hws

Hwsbondeñ reidur/og sagde til sijns Pio nustumans. Far þu snarlega vt a Stræte og Gotur Borgareñar/og leid Volada Vanada/blinda og Hallta hier jñ. Og Pioneñ sagde/Herra/þad er giort huad þu skipader/og þo er eñ meira rum. Og Herr añ sagde til Pionsins. Far þu vt a Piodbr auter og Tungarda/og naudga þeim hi er jñ ad ganga/so ad mitt Hws verde fu llt. Eñ eg seige ydur/ ad eingeñ þeirra Maña sem kallader voru munu smacka mijna Kuolldmaltijd.

J Bookene Esther er 1 Cap. Les um vær vm þañ Stoormektuga Kong Assverum/ huor ed rijkte yfer hundrad tuttugu og sio Piodlondum/ allt fra Indialande og til Morlands/ Ad hañ hafe giort eitt herlegt Giestabod ollum sijnum Hofdingium og Pienurum z þeim Villdugu af Persia og Meden/vppa þad hañ liete sia þañ ypparlega Rijkdom sijns Kongsrijkis og Pract sijnar Majestat

is j marga Daga/ sem var j Hundrad og attatiju Daga. Þar epter giørde hañ eitt añad Giestabod ollu þui Folke sem var a Slotenu Susan/ bæde stort z smaaū j sio Daga/ z a þeim siounda Deige sem Kongurinn var ordinn gladur af Vijne/ baud hañ sijnum sio Herbergia sueinum sem hønum þionudu/ ad þeir skylldu sækia Drottninguna Vasthi og leida hana jnn fyrer Kongin med sine Koniiglegre Koronu/ so hann liete Folked og Hofdingiana sia hennar Dægelegleika/ þui hun var Dægeleg. Enn Vasthi villde ecke koma/ epter Ordum Kongsins/ fyrer Kongsins Herbergia sueina/ Þar fyrer vard hañ miøg reidur/ so hans grimd brann j hønum/ Og hañ rak Drottninguna Vasthi j burt fra sier/ Enn took aptur þa ꝧromu Esther sier fyrer Drottning. J þessa Dags Evangelio/ faaū vier j sama maata heyrt talad vm eitt miøg ypparleg Giestabod/ huort ed sa eilijfe Kongur allra Konga og DROTTINN allra DROttna

kna hefur tilreidt/ ecke fᴂrreinũ helldur ollu Folke/ Og þetta er þ Gieſtabodeð af Feite/ Merg z Dreggiarlauſu Wijne um hũt Eſa. tal'' j 25. Til þeſſa Bord halldſins edr Gieſtabodſins baud hñ j ſy rſtu einungis Gydingum/ ſem j þa Daga voru hans Eigendomur. Eñ ſok um þeſſ ad þeir forſmadu þetta Gieſtabod/ og hielldu ſig ſialfa eilijfs Lijfs o maklega/ Act. 13. Þa hefur hañ þar epter wtſent ſijna Þienara a Þiodbrauter og Twngarda/ og latid bioda eſſ Heidingium til ſiñar Kuelldmaltijdar. ſo vier erum nu ecke leingur Gieſter og framande/ Helldur Borgarar og Heimameñ med ollum heilogum/ þui hañ er vor Fridur/ ſem giort hefur eitt af badum/ og af hefur brotid þañ Vegg ſem þar var j mille/ Eph. 2. Ja/ h'er er huorke Gydingur nie Grijkur/ Ecke Þræll nie Frelſinge/ eige Kall nie Kuiña/ Helldur erum vier nu aller eitt j Chriſto Jeſu/ Gala. 3. Og vilium vier nu vijkia til Gudſpiallſiñs/ og taka

oſſ

off þar wt af þriaar Smaagreiner ad ſko da og yþervega.
Hin þyrſta ſkal vera vm þa myklu Naad og Giaffſurÿke þeſſa Hwsþodur ſins/ ſem bÿdur til þeſſarar ſtooru Ku olldmaaltÿdar.
Oñur vm Opackꝛæte þeirra ſem bod uer voru.
Þridia vm þad hrædelega Straff ſem þeir feingu ꝑ þeſſa ſÿna Ohlydne/ z forocktun/ ad þeir vill du ecke koma.
Sa Himneſke Fadereñ/ ſem daglega Dags ſedur oſſ og nærer/ og giefur oſs allt þad ſem oſſ er naudſynlegt til Sal ar og Lÿfs/ Hañ virdeſt ad ſenda oſſ ſi na Naad/ ſo vier mættum hier wt af nockud gott læra og ne- ma/ A M E N.
VIlie nockur vita Ordſok og Efne þar til/ Huar fyrer ad vor ſæte End urlauſnare framſette þeſſa Epterlÿk ing/ Vm þa myklu Kuollmaaltÿdina þa var hun þeſſe/ Ad Herrañ Chriſtur var bodeſt til Bords aþ einum Yferhe ra

ra Phariseaña/ og sem hañ sa/ huørn
eñ hiner adrer Giestabods Meñerner
kieptust epter hinum effstu Sætum/ þa
sañ hañ blessader þar ad/ Avijtade og
eirneñ þañ sem hønum hafde jñboded/
fyrer þad/ ad hañ bide til Giesta þeim
rijku og megtugu sijnum lijkum/ aminña
nde hañ/ ad hañ skyllde ecke bioda slijk
um Giestum sem kyñe ad jña hønum
aptur hans Giestabods veiting med ød
ru jafngoodu Giestabode/ Helldur þa
skyllde hañ veita þaatækum/ Blindum
Hølltum og krumum sem hønum kyn
ne slijkt ecke aptur ad jña/ so ad hønum
mætte verda þad aptur golldid j Upp
risu Riettlætra. Eñ sem þetta heyrde
eirn flervitur og uppblæseñ Pharisca
re sem þar var/ þa tekur hañ so til Or
da og seiger/ Sæll er sa sem etur Bra
ud j Himnarijke/ Viliande þar med set
ja Herran Christum nidur ad hañ ætte
ecke j Næveru so Hálærdra z heilag
ra Maña ad tala vm so lijtels verda
Hlute/ Hitt være langtum nytsamleg-
ra

ra/ad tala vm og miñast a huad sáler
þeir mætte seigiast sem neyttu Brauds
j Himnarijke/ Helldur eñ vm þad huor
neñ Bordsidum skyllde vared vera z
Sextum skipta j Jardneskum Giestabo
dum/ Þessum Hræsnara suarar Christ
nu med þessare Epterlijkingu seigiande/
Madur nockur var sa sem gi
ørde mykla Kuølldmaltijd/
og kallade marga til sijn/ Og
sende wt siñ Þion vm Kuølld
mals tijman/ad hañ segde þe
im sem bodner voru/ komed/
þui nu eru aller Hluter til re
ddu.

Fernt er þad fierdeilis/ sem vier hof
um ad athuga j þessum Ordum. Og
er þad fyrsta vm Giestabods Herrann
Huor og huilijkur hñ sie/ Gudspialla
madurinñ Lucas kallar hañ hier MAñ
Enn

Ein ecke a þetta so ad skiliast/ ad þ sie
nockr syndugr i audlegr Madur eins e
vær/ Helldr er þ sialfr eilijfr Almattug
ur Gud/ Nu þo so sie ad Gud merge j on
guã mata ept' sine eiginleare Veru kall
ast madr so s̃ þar stendr j Num. B. 23.
Gud er ecke Madr ad hñ liuge. Og hia
Spamañenum Hoseam j 11 Cap. seig
er hañ sialfur so/ Jeg er Gud enn ecke
Madur/ Samt kallast hñ hier þo eirn
Madur/ Fyrst vegna þeirrar myklu og
stooru Elsku sem hañ hefur til Mañ
kynsins/ Þui hans List er hia. Mañã
sa Bornum/ Ordskuida B. 8. Þar
næst nefnest hñ Madur/ vegna Skop
unarverksins/ ad hañ hefur skapad oss
Meñena/ og lated siñ Eingietin Son
sem er su aññur Guddomsins Persona/
taka vppa sig Mañdomlega Natturu
e vda vorn Broder Hebr. 2. So siañ vier
nu hier af Guds himneska Faburs vom
kiærlega elsku/ Godgirnd e Myskun/ s̃
hañ hefur til vor Mañañã/ Huar fyr
er vær meigum syngia og seigia med hi
B nuum

num heilaga David/ af Psal. 8. Huad er Madurinn þess ad þu skuler minnast hans/ z Mannsins barn þ þu vitier þess.

Þar næst seiger Gudspiallamadurinn ad þsse Madr edur Husherra hafe giort MYkla K Vollldmaltijd/ þ Kuoldmaltijd þssa eiga ecke ad skiliast Mannlegt edr Almenneleg Kiett/ Helldr skal Herran Christi hier vm eina Himneska og andlega Kuolldmaltijd/ þ tilreidd sie þ Predikunar Embætte Evangelij/ j huorre Herran Christur þad blessada Lambid Guds/ er sialfur Fædan og er þar nælægur/ med allre sinne Nad Forþienustu og Verskulldan/ Og verdur oss hier kient og fyrer sioener sett huad listeleger gagnleger og Naudsynleger Hluter ad sieu Predikun Guds Orda og þau heilogu Sacramenta/ Jæ þau þiggdu og þreittu Hiortunn kunna best ad þiggia og smakka huad listug og Heilnæm þesse Kuolldmaltijd sie þuiad so sem þad/ ad eirn Hungradur/ Lwein og þreittur Verkamadur gyrnest ad sett ia

ta sig nidur vm sijder/ z næra sig af Fæ
duñe epter strangt Erfide/ So er ei
eitt christnum Mañe/ eckert æskelegra
me Hugsuolunar samara/ eñ ad smacka
þa Himnesku Kuølldmaaltijdina/ sm oss
ødur framboden j Guds Orde og þeim
Heilogu Sacramentis/ Eñ huar fyrer
(kañ einhuør ad seigia) kallast þsse Ku
ølldmaaltijd mykel? Þar til suara eg/
ad þar eru bæde vissar og viktugar Ord
saker til. Hin fyrsta er/ ad veitareñ eda
sa s Kuøl.dmaaltijdena giører/ er ecke
eirn sliettur Herra/ helldur eilijfur Al
maattugur Gud. Þar næst kallast hun
mykel/ vegna þess mykla Kostnadar/ sm
sa Himneske Fadereñ hefur fyrer þess
are Kuølldmaaltijd/ j huørre hañ gief
ur til andlegr" Fædu siñ allra elskulega
sta Son/ huør ed j Ordinu z Sacrame
ntunu verdur fyrer oss a Bordboriñ. J
þridia lage maa þetta heita ein stoor
Kuølldmaaltijd vegna þeirra jpparlegu
og mykelshaattar Sendeboda/ sem Gud
hefur fra Verrolldareñar Vpphafe

 hafi

hapt til þess ad bioda j þessa Veitsluna so sem ad eru þeir heilogu Patriarchar Spaamen̄ og Kongar. J fiorda lage heiter þetta med riettu su stoora Kuolld mααltijd/ vegna þess mykla Man̄fiolda sem til hen̄ar verdur boden/ þui hier til verda bodner aller Men̄ j Heimenum J fimta maata ma þad vel heita stoor Kuoll: mααltijd/ vegna þess stoora Gagns og Nytsemdar/ sem Trwudum þar af stendur/ þuiad huer hn̄ etur mitt Hold og dreckur mitt Blod/ seiger Herran̄ Christur hia Johan̄em j 6 Cap. Sa hefur eilijft Lijf/ og eg mun vppvekia han̄ a efsta Deige. J siotta og sijdasta maata er hun og ma heita stoor Kuolldmααltijd/ þess vegna/ ad hun varer ecke ad eins vm litla stund/ helldur allt til Heimsins Enda. O huilijkt Giestabod/ O huilijkt dyrdleg Kuolldmααltijd er þetta? Huør skyllde ecke feigen̄ & giarnan vilia koma til þessa mykla Giestabodsins/ og þad mykels virda/ seigiande med hinum heilaga David af Psalm

almenum 31/ Huorsu mykel er þijn god girne DROTTIñ/ huoria þu hefur geymt þeim sem þig ottast et cæt. Þeg Mephiboseth heyrde ad hañ ætte ad sit ia vid Kongsins Bord alla sijna Lijfsdaga/ þa audmykte hañ sig storlega fyrer Kongenum og sagde/ Huor er jeg þinn Þræll/ ad þu snijr þier til eins dauds Hunds sem eg er/ 2 Sam B. 9 Cap.

Huad myklu framar ættum vier med Hiartans Audmykt og Lijtelæte ad falla flater fram fyrer hañ ædsta Kongiñ allra Konga/ og þacka hønum þar fyrer/ ad hañ ecke ad eins bijdur oss einu sinne a Aare huoriu/ helldr a huiñ z einñ Deige til þeirrar myklu Kuølldmaaltijdar og Lambsins Brwdkaups.

Huorier eru þa þeir sem sa Nimneske Hwsherrañ wtsender / til ad bioda til þeirrar myklu Kuølldmaaltijdar?

Hier vm hlioodar so Textenn. OG Hañ VTsende SJna ÞJenara Vm KV olldmaals Tijmañ Ad ÞEir SEgde ÞEim Sem Bodner Voru/ KOmed

B iij Þui

Þuiad nu eru aller Hluter til reidu-
Fyrer þessa Þienara merkiast og skili
ast þeir heilugu Spaamenn/ Postular z
aller trulunder Ordsins Þienarar/ Nu
oria Gud hefur ætijd j fra Vpphafe we
sent til ad bioda til þessarar Kuolldma
ltijdar. Til hennar baud sialfur Gud
Forfødurnum Noa/ z Noe sijdan ollu
Heimenum/ Gen. 6. Epter Flooded
voru bodner til þessarar Kuolldmaltijd
ar/ Abraham/ Isaac og Iacob. Sijd
an þar epter liet Gud Spaamenena bio
da sijnu eigen Folke til þessarar Kuolld
maaltijdar/ allt til þess hann sende sinn Ei
ngieten Son Jesum Christum hingad
j þennan Heim/ huorn hann kallar sinn
Þion hia Spaamannenum Esaiam 53.
Cap. Epter Christi Himnafør liet hn
Postulana bioda ollu Folke/ epter þui
sem liost er af Bifalningu sialfs Herr
ans Christi hia Mattheum 16. Cap.
Enn huørnenn vel flester hafe teked þes
su tilbode Lifanda Guds til þeirrar
myklu Kuolldmaaltijdar/ þad sæum vi
er

er ad heyra j þui ødru Greinarkorn
enu/ huør nu epterfylger mz einu Orde.
Og þeir tooku til aller j senn
ad afsaka sig/ seiger Gudspiallaman
durin. Hier setur nu Herran Christur
oss þ̄ siooner/ þa hrædelegu Blindne og
Opacklæte/ sem Manneskian a ad sier/
ad hun þecker ecke sinn Vitiunar tijma/
Luc. 19. Huad þo ecke synist sannast a þui
auma Gydinga Folke/ Huoriu Gud
DROTTINN liet ecke einusinne/ helldur
optlega bioda til þeirrar stooru Kuølld
maltijdar/ bæde fyrer Predikun Johann
is Skijrara/ Postulanna og sialfs Herr
ans Christi/ Enn þeir villdu þo samt ec
ke koma/ berande fyrer sig einar og ad
rar feanistar/ Ja einskis verdar afsaka
ner/ so sem vier sioum þessu næst ad hey
ra. Einn ber þad fyrer sig/ ad hann
hafe keypt ByGard/ OG Vørde
hann þui endelega ad fara wt Og Sko
da hann/ etc. Huørs lijkar og Japn
ingiar ad eru aller þr s leggia sig epter
B iiij meir

meir eñ Nodge giegner/ ad koma vnder sig Fasteign sijns Naunga/og vilia sijt ed eda eckert fyrergiefa/ Jaa erú aldrei til prids þyrke eñ þeir geta eignad eður hefdad med eitthuort slag Land og Aka vndan aðara Maña Jordum/ Yfer þess um hroopar Ande Guds Vei hia Spaamañenum Esaiam j 5 Cap. sier stande/ Vei þeim sem samañ draga eitt Hws til añars/og leggia eirn Akur til añars/þangad til ad þar er ecke meira rwm til/et et/ Item stendr so j Deuteronomij B. 27. Cap Ad Bølvadur skule vera sa sem samañ fœrer Landamerke sijns Naunga. Añar sa sem bod eñ var til þeirrar myklu Kuølldmaltijd var/afsakar sig þar med ad hañ hafe keypt FJm AKNeite/ Og Ætle Nu Ad Fara wt og reina þau/ Vid huorn ad lijkliast aller Agiarner Kaupmeñ og Kramarar/sem alldrei laata sier nœgiast huorsu myked sem þeir komast yfer af Aud og Peningum/ og suijkia sijn Naunga j Kaupum og Sølum/ enn þeir

þeir verde ecke Rijkare og Rijkare. Nu þridie ver sig med þui/ ad hũ hafe FESTEIer KOnu/ og Meige þess vegna ecke Koma/ Þad er/ hañ meige ecke viñ a þad þyrer neitn Hlut ad yþer sleka Bwsysslan syna/ z þad Gagn sm̃ hañ meige þar aþ hafa.

Þetta er nu þad med ødru þleira/ sm̃ Moñum giorer skada/ og þa dregur fra Rædar Kuolldmaaltijdeñe DRO TTins/ Ecke þess vegna ad þesser ꝺ urnepnder Hluter sieu j sialfum sier for dæmanleger Hluter edur skadleger/ ed ur Hindre vorn Christendom edr Sælu hialp/ Þuiad Rijkedæme z Tijmanleg Auglegd er Guds Blessan/ Lijka hafa þeir heilogu Forfedur/ Abraham Isaac og Jocob ꝺtt Akra og Fie/ sud sem heilog Ritning vottar/ Þar haþa og so ecke ad eins gooder og Gudhrædꝺ er Kongar og Spæmeñ/ helldur og eit neñ nockrer af Postulunum verid Eig engipter og giordu eckert rangt þar vti. Nier aþ er þad gott ad skilia/ ad

 ꝺng

ongvañeigeñ er þad oleifelegt/ þott Madur eige Akra og Kuꝛkꝑie/ eda ſie eigen giptur/ Eñ þad ad ſiſta ſo Nat ta ſitt vid þſſa ſtundlega Nlute/ad Madur yꝑergieꝑe þar ꝑyrer þad andlega z eilijfa/ þad er þad ſem Nerrañ Chriſt ur hier ſtraffar og adꝑiñur.

NV er ad miñaſt a þad pridia/ſem er Nuors Straffs þeir hafa ſier ad va nfa ſem forſmaa þetta Nerrans Chriſti Gieſtabod/ Og ſkulum vier vita ad þad er ſierdeilis ferfallt Straff ſem yfer þm hanger. Fyrſt er þad ad Pienarar liꝑanda Guds klaga þa/ og ſeigia ſijn um Nerra pra þeirra Ogudlegleika og Ohlijdne/ ſo ſem ad giørde Pienare þeſſa Nwsherrans/ huor ad kuñgiørde aptur ſijnum Nwsbonda/ ad þeir ſem bodn' voru hefdu ecke viliad koma/ Fyr er þeſſare Ohlydne tekur Ande Guds einum og ſierhuorium ſterkan vara i Piſtlenum til Nebreos 13 Cap. ſeigian de/ Nlijded ydrum Kieñeꝑedrum og ꝑylg ed þeim/ þuiad þeir vaka yfer ydrum ſalū

sælū/ so ad þr giøre þ mz glede en̄ ecke mz Andvarpan/ þi þ er ydur ecke gott.

Annad Strapp sem koma mun yfer alla Guds Orda z Sacramentan̄a Forracktara/ er su hrædlega og Ognarlega Guds Reide sem bren̄ur allt nidur til Helvijtis/ Þui j Textanum stendur/ ad Hwsbonden̄ hafe orded REidur. Morgum þiker pad myked/ þa han̄ verdur fyrer Reide og Ogunst sijns Herra/ suo sem ad skiede Drottninguna Vasthi z Haman/ Esth. B. 1 og 7. Cap. En̄ huad er Man̄an̄a Reide ad lijkia vid Guds Reide? Þad feingu þeir Chore Dathan og Abiram ad vita fordum/ sem fucku lifande nidur til Helvijtis þ pad/ þr møgludu a mote Guds Man̄e Moyfi/ Nū. 16. Item Þeir j Sodoma z Gomorra/ Gen. 19. Og adrer fleire.

Þridia Straff þeirra Ogudlegu/ sē̄ ecke vilia hlijda Herrans Þienurum z koma til þeirrar Andlegu Kuølldmaal tijdaren̄ar/ þa er þad/ ad þeir verda wt tekner/ En̄ adrer jnnteknir j þeirra stad

so sem skied og frāmkomed er allareidu vid þa aumu Gydinga/ j huorra stad ad Gud hefur kallad aptur Heidingia/ epter þui sem Herrañ Christur hapte þm mædr hotad y ia Matt. j 21. Ad Gu ds rijke skylldi fra þm takast z Heidnīg iū giefed vda/ þr ž þar af Avoxt færa.

Fiorda og sijdasta Hefndarstrapþ/ sem Gud hootar ollum Ogudlegū/ sm laata sier meira vmhugad vera vm þet ta stundlega og forgengelega/ helldur eñ vm sijna Saalar Velferd og kad Himneska Giestabodet/ þa er þet ta sem hier stendur sijdast j Epterlijk ingunne/ þar Herrañ seiger/ Enn eg seige ydur ad eingeñ þeirra Maña sem kallader voru m u nu smacka mijna Kuølldmal tijd. Og kiemur þad hier fram sem Ande DROTTins talar fyrer Mun Spaamañsins Hos. j 4 Cap. seiand de. Af þui þier hafed kastad j burt fra

fra ydur Guds Orde/ þa vil eg aptur
i ſtaden̄ kaſta ydur j burt fra mier/ þad
er ad ſkilia/ Ad ſa Himneſke Hwſherr
an̄ vill lata ſlijka Foracktara ſijns dyr
mæta Gieſtabods koma j Andlegt Hun
gur og Þornun þeſſ Signada Himna
brauds/ og fara Toomhenta og Snau
da fra ſijnum Himneſku Giædū z Aud
æfum/ og rata j kroptugan Villudom
Huar fra Gud vardveite oſſ alla j Je
ſu Nafne. Oz þeim hinum ſama ei
lijfum Almættugum Gude Fødur/ Sy
ne og H. Anda/ ſeigium vier lof z Þa
cker/ ꝧ alla ſijna Nadar Velgiør
ninga/ nu z ad eilijfu/ Am̄.

Þridia Suñudag epter Trini tatis/ Evangel. Luc. 15.

NN aller Tollheimtumen̄
og Berſyndugar nalægdu ſig
til hans/ ſo ad þeir heyrdu
honum/ Og hiner Skriptlæ
rdu og Phariſei mogludu
um þad/ og ſøgdu/ Þeſſe medtekur Berſyn
duga

unga meñ og etur med þeim. Eñ hñ sagde til þeirra þessa Epterlijking so seigiande Huør sa Madur af ydur/ sem hañ heþur hundrad Sauda/ og eþ hañ glatar einum aþ þeim/ yþergieþur hañ ecke þa niju og nijutijer a Eydemørku/ og þer epter þeim sem ad glatadest/ þangad til hañ þiñur hañ? Og þa hañ heþur þunded hann/ leggur hañ hañ sama (med Fagnade) sier a Herdar/ kiemur heim og kallar saman Vine og Naabwa/ og seiger til þeirra. Samglediest med mier/ þuiad eg heþe miñ Saud aptur þunded/ hañ sem glatadur var. Eg seige ydur/ ad lijka so mun Fognud ur vera a Himnum yþer einum Syndugum/ sem Jdran giører/ meir eñ yþer þeim niju og nijutijer Riettlætum sem eige þurþa Yþerbootar vid. Eda huør er su Kona sem heþur tiju Peninga/ eþ hun tijner einum/ er eige so/ ad hun kueiker Lioos/ E soopar Hwsed/ og leitar vandlega/ þangad til ad hun þinnur hañ/ Og þa er hun hefur hañ þunded/ saman kallar hun Vinkonur sijnar og Grañkonur/ seigiande. Samgledieft med mier/ þuiad eg heþe miñ

min̄ Pening apftur ƒunded/ huorium eg tijnda. Lijka so og seige eg ydur/þad Fognudur mun vera þ̄ Einglum Guds yƒer einum syndugū/þeim ed Yƒerbot giorer.

I Numeri Bookar 12. Cap. Lesum vier/ Ad þegar Moyses hafde sier til Eckta teked þa Morlendsku Kuinnu/ Þa hafe hans Broodur Aaron ⁊ hn̄s Systur Maria mis̄þocknast þad so miog/ og þaug avijttudu han̄ þar fyrer hardlega/ þui þaug meintu ad bæde sier og sin̄e Ætt munde verda Ovirding þar ad/ Ad þuilijkur Madur sem Moyses var skyllde gipta sig og ad sier taka eina Morinnu/ og hafa Vmgeingne vid hana þar hun var Heidin̄. Þetta kan̄ vel heim ad færast til þessa Dags Gudspialls Þui þa Pharisei og Skriptlærder sau og formerktu/ ad Herran̄ Christur (hu orn Gud hafde heited ad senda sijnu Folke i Moysis stad) hafde Vmgeingne og Samtal vid Tollheimtumen̄ og

Ber

Bersynduga/ þa kuñu þeir þad j ong
vañ mæta ad lijda/ Nelldur mogludu
þar yþer og sogdu/ Þesse medtekur Ber
synduga Meñ og etur med þeim/ Mein
ande ad slíkt være osæmelegt z olijcade
og tooku sier þar fyrer hier wt af Ord
sok/ ad minka hans Persónu/ so sem hñ
være onguu betre eñ þesser/ sem hann
vmgieck/ z so med/ Eñ þeir goodu meñ
skilldu ecke riettelega Vnderstødu þessa
Efnes. Þui þess vegna var Nerrañ
Christur komiñ hingad j þeñañ Neim
ad hañ kallade þa Syndugu til Jdran
ar/ Og leitade epter þui sem tapad var
Matth. 18. So sem hañ þeim þ eñ El
ærlegar audsyner/ med þessum tueimur
Epterlijkingum/ sem hañ setur fram j
þessu Heilaga Evangelio/ Huort viet
viljum med þæstu Ordum einfalldlega
yfervega j þetta siñ/ og oss wt af þui þr
iar Smæagreiner þ Nendur taka.

Og skal hin fyrsta vera vm þessa
Tollheimtu meñ og Bersyndnga sem
nalægdu sig Nerranum Christo.

Þñ

Önnur vm Murr og Mogl Phariſea
ſa og þeirra Skriptlærdu.
Og hin þridia vm Forſuar Chriſti
ſem hañ framſetur aptur þeim j moͤte.
Gud hialpe oſſ med ſiñe Nꝍd/ ſuo vier
mættū hier wt af nockud gott læra z
oſſ j Nyt færa/ Amen.

Fyrra Suñudag heyrdum vier talad
vm þa myklu Kuelldmaltijd z Gud
DROTTiñ hefur tilreidt og bwed oll
um Moñum fyrer Predikun Heilags
Evangelij j Chriſtilegre Kyrkiu. Eñ
j Dag verdur oſſ kient huorneñ vær ku
num til heñar ad komaſt/ ſem er/ fyrer
ſaña Jdran/ þa vier med þeſſum Toll
heimturum z Berſyndugum nꝍlꝍgiū
oſſ Herranum Chriſto/ þui ſo ſtendur j
Vpphafe Gudſpiallſins / **Ad aller
Tollheimtumeñ og Berſynd
uger haþe nꝍlægt ſig til hans
ſo ad þeir heyrdu hoͤnum.**
Þrent er oſſ hier athugande/ Fyrſt hu-

ad þyrer Folk ad vered hafe þesser Toll
heimtumeñ og Bersynduger/ Þar næst
Huad þeir hafe giørt edur adhafst/ og
j þridia lage/ huørt Erende þeir hafe
haft til Christum. Huada Folk ad
Tollheimtumeñerner hafe vered/ þad
wtvÿsar Heiløg Ritning allvÿda/ sem
er/ Ad þeir voru þeir mestu Stoorsynd
arar/ sem vegna siñar jllrar Breitne/
voru hatader af øllum/ Huørs vegna
sialfur Herrañ Christur samlÿker þe
im vid Gudlausar Mañeskiur sem
ecke ackta fyrer nockra Amiñing/ so seg
iande hia Mattheum j 18. + Ef þin
B: ooder brÿtur vid þig/ og skepter huø
rke vm Heimuglega nie openberlega A
miñing/ þa halltu hañ sem añañ Heid
ingia og Tollheimtumañ. J þessara
Selskap voru og so adrer/ huørier hier
nefnast Bersynduger/ Þeir voru z ecke
helldur betre eñ hiner/ Eñ allt vm þ
þesser koma þo samt til Christum/ med
kiena sÿnar Synder og bidia hañ vm
Naad/ huøria þeir eirneñ þa.

Þat

Þar fyrer minn Brooder og Syster/ Sierdu eirn Tollheimtu madur/ Siertu eirn Storsyndare/ Ja hinn meste a med al allra aſiara Syndara/ ſo ſem Paall Poſtule jatar vm ſig/ 1 Tim. 1. Þa vrvæntu þier ſamt ecke Guds Nadar/ eins og Cain/ Gen. 4. Nelldur Huggadu þig og hughreiſtu vid Dæme Davids/ Manaſſis Kongs/ Mariu Magdalenu/ Zachei/ Poſtulans Paals/ S. Peturs/ og aſiara fleire Storsyndara/ Nu, orter aller þeingu Naad fyrer lifandæ Gude og bidtu aþ Hiarta med hinum heilaga David aþ Pſalm. 51. Myſkunna þu mier Gud epter þinne Myſkunſeme/ og aþmaa minnar Synder epter þinne ſtooru Myſkunſeme/ So muntu viſſelega faa þ ſama Andſuar z Aflauſn/ ſ David þieck/ ad Gud hafe burttekid þina Synd/ 2 Sam. 12.

Þar næſt er þad næſta Huggunar ſomlegt þyrer oſſ Syndarana/ Ad Jeſus vor vill ecke reka oſſ þra ſier/ nær z helldt vier komum med ſanre og alvarleg

 leg

legre Idran fram fyrer hañ/ so sem hñ
rak ecke þessa Tollheimtumeñ i burtu
þuiad þo mørg og stoor sie Mañleg sy
nd myklu stærre er Nᴁdeñ/ Endalaus
er Guds Nialpar hønd/ huørsu stoor s
er skadeñ. et ct.

J añan mᴁta vilium vier skoda og
yþervega/ Nuad þesser Tollheimtumeñ
og Syndarar hafe giort og ad hafst/
sem er/ ad þeir KOMV og giørdu sier
Reisu til Jesum. Og eru eingeñ olijk
inde/ ad þeir muñe hafa vered vnder
Predikun Johañis Skijrara ᴁdur/ þa
hañ so kiende og sagde/ Vxiñ er sett
til Rcota Triesins/ og huørt þad Trie
sem ecke ber goodan Avøxt/ skal vpp
hogguast og i Elld kastast/ þeir hafa
og heyrt sagt þra þui allra Nuggunar
samlegasta Jesu Christi Tilbode/ þar
hañ seiger. Komed til mijn aller/ þier
sem Erviðið og Þunga erud hladner/
Jeg vil endurnᴁra ydur/ Matth. 11.
Og þar fyrer sijnest þeim þad rᴁdleg
ast/ ad rijsa vpp aþ sijnum Synda
suefþ

2

Suefne og koma til Jesu/og jata hø num Synder sijnar.

O Gud gikpe ad vær og eirneñ epter fylgdum þeirra Dæme ꝛ þessu/ þui hu ad marger Tollheimtarar og Bersynd uger piiaſt nu a þessum Døgum/ Eñ kæſter þo af þeim vilia nalægia ſig Herranum Christo/med ſañre z alvar legre Jdran ſiña Synda/ helldur geing ur þad mykln helldur ſo til/ ſem Spa maduriñ Jeremias ſeiger ꝛ 8. C. Nu ur er ſa nockur ſem villt þer/ad hañ vil le ecke giarnañ komaſt a þañ rietta Be igeñ aptur/ Samt vill þo þetta Folk giſid og alla tijma villt þara/ þar er ein geñ ſem lætur ſier miſlijka ſijna Jllſku/ og ſeige/ Nuad er þad eg giøre? Nelld ur hlaupa þeir aller ſitt Nlaup/ſo ſem grimur Vijgheſtur ꝛ Bardaga. Þar kyrer ſie huør og eirn þar vm amintur ꝛ Nafne DROTTins/ ad hñ drage ecke vndan ad ſnwa ſier til Guds/ z ſki ſta þui ecke fra einum Deige til añars helldur betra ſig a medan Nadar tijm

eñ er/Huiad pad kañ fyrer Kuølldtijm
añ ødruvijse ad verda/ eñ pad var vm
Mo gunin/ og slijkt allt skiedur snarle
ga fyrer Gude/ seiger Syrach. j 5. og
18. Cap.

Huørneñ (kañ einhuør ad seigia) ed
ur med huøriñ hætte a jeg ad nalægia
mig Herranum Christo/ og koma til
Hûs? Fyrst attu miñ Brooder z Sy
ster/ ad giøra pad med einnre heitre og
alvarlegre Bæn og Jatningu pinna
Synda/ seigiande med peim portapada
Synenum/ Fader Jeg hefe syndgad j
Himeneñ og fyrer pier/ og er pui ei
verdugr ad kallast piñ Sonur/ Luc. 15.
Huiad huør hañ neytar sijnum Misgi
ørdum/ peim mun pad ecke vel vegna/
Eñ sa sem pær medkieñer/ og fyrerlæt
ur pær/ mun Myskun ødlast/ seiger Sa
lomon j Ordskuidabookareñar 28. C.

Par næst eigum vier ad koma fram
fyrer Gud med fullu Trwnadartrausti
pad er/ ad vær efustum ecke/ edur ørvæ
ntum oss Guds Nadar/ vegna vorra
syn

Synda/ Helldur seigium med Postulan um Paale/ Christur hefur mig elskad/ og wtgiefed sialfann sig fyrer mig/ Gal. 2.

J pridia lage/ Ef vier vilium riettele ga framkoma fyrer Gud/ þa siaum til/ ad þad meige skie med christeleg um og Gude velþocknanlegum Verkū þui Christur er sa allra heilagaste/ þar fyrer huør til hans vill koma/ sa hlyti ad afleggia all rā Ohreinleik og Jllsku eñ epterfylgia Helgunińe/ an huorrar þad eingeñ kañ DROTTIñ ad sia/ seiger Postuliñ til Heb. 12. Þegar vi er þetta giørum/ og so fram komum fy rer lifanda Gud/ sem er/ med heitre og alvarlegre Bæn/ med sañre og stødug re Trw/ og med goodum og Gude þæ gelegum Verkum/ so vill hañ aptur a moot nalægia sig til vor/ Jaa hañ vill nalægia sig oss so sem eirn Fader sijnu Barne/ edur so sem eirn Brwdgume siñe elskulegre Brwdur/ og Kyssa oss hier j Nadarrijkenu/ med einum Nadarkosse

X iiij Eñ

Eñ þar siðar meir j Rijke Dyrdareñ
är med Koße eilijfrär Glede og Vnad
seniðar.

Þad þridia sem oss er athugäde j þess
su fyrsta Greinar kornenu/ er/ huort
Erende ad þesser Tollheimtumeñ og
Bersyndug hafe häft til Herrans Ch
ristü/ Hier vm talar so Guðspiallama
durin/ seigiande/ Ad Þeir hafe NAL
gt sig hönum/til ad heyra hans Kieñ
ing og Predikun. Oskande være ad vær
breittum epter þeim j þessu/ og lietum
önguan Hlut hindra oss fra þui ad ko
ma þangad sem optast/ sem Guds ord
er kient og vm Hönd haft/ Eñ huorn
eñ þad til gange fyrer allmorgum/ þad
er Gude liosast.

NV vilium vier koma til þess siðara
Greinarkornsins/ og framveigis yf
ervega Murr og Mogl þeirra Phari
seara og Skriptlærðra/ Huar vm Guð
spialls Texteñ so talar/ Og hin
er Skriptlærdu og Phariseí
mog

møgludu vm þad og ſøgdu/ þe ſſe medtekur Berſynduga Menn/ og etur med þeim.

Hier lata þeſſer Illrukullu og Ofund ſiuku Meñ/ eñ nu einuſiñe ſem optar/ j liooſe þel ſitt og Hiartalag/ ſem þeir hafa til Herrans Chriſtum j þui/ ad þeir miſuña honum þeſſ/ þott neckrer ſæiner hiellde ſig til hans/ og hlÿdde hans Kieñingu. Mun þetta ecke og ſo eñ nu j Dag vera miøg almeñelegt/ ad Vnderſaatarner møgla j mote ſÿnum Yferbodurum/ þeir Rÿku j moote þeim Fatæku/ z Tilheyrendurn' j mote ſÿnū Kieñefedrum/ z miſuña ſo huør ødrum ſiñar Luckü og Velferdar/ Hier pyrer ſeiger Salomon ſo j ſiñe Predikunar Book 4 Cap. Eg ſa vppa Erfide og Aſtundan j øllum Efnum/ og þa hañ ade ſa eine þañ añañ. Hier fyrer ſkylde huør og eirn þar med amintur vera ad laata ſig ecke fundeñ verda j Selſkap

og tolu þuilijkra mogłunarſamra og Ꝺorrunarſamra Stergiꝛdinga ſem all drei gieta til Frids verid.

Ja/ þeſſer Phariſearar mogla ecke ad eins og murra j giegn Herranum Christo/ helldur og eirneñ þa foracktia þeir hañ þar ad auke/ j þui ad þeir vit da hañ ecke þeſſ/ ad kalla hañ ſijnu rie ttu Nafne/ helldur komaſt ſo ad Orde og ſeigia/ ÞESſe MEDtekur BErſy nduga ⁊c. Slijker og þuilijker piltaſt eñ nu a þeſſum Dogum mijmarger/ ſem hallda wt af ſialfum ſier/ eñ foracht ta og forſmaa adra. Quad opt meiga gooder og Trwlynder Guds Ords Þie narar heyra/ ad vm þa verdur ſagt/ ſem þar ſtendur j 4 Pſalme Davids/ Huørneñ ſkal þeſſe ſyna oſſ þad gott er? Eins geingur þad og ſo til j þeirre Veralldlegu Stiettẽne/ Ad þeir ſẽ þar iñe þiena hafa eirneñ þa ſẽ þa foracktia og lijtels virda/ ſo ſem ad giort var Sa ul/ David ⁊ ødrum fleirum/ Eñ þeſſer ætte ad hafa j miñe þad gamla Ord

tæked

tæked. Noſce te ipſum/þad er/ad læra ad þeckia ſialfa ſig/ædur eñ þeir koſtu du Steine a adra.

EPterfylger med fæſtum Ordum þad þridia Gremarkorned/ hliodande vm þær tuær merkelegu Epterliijkingar/ ſem Herrañ Chriſtur framſetur ſier til Forſuars/ ſ er vm þañ Villuræfande Saudeñ/ og tijnda Peningeñ/ Hier vm hliodar ſuo Textēn / Huør ſa Madur aff ydur/ ſem heffur hundrad Saude/og eff hañ glatar einum aff þeim/yffergeffur hñ ecke þa niju og nijutiju a Eyde Mørku/og fer epter þeim ſem ad glatadeſt/þangad til hann finñur hñ/et ct. J huorre Epterliijkingu vor allra ſætaſte Endurlauſnare lijker oſſ vid eiñ tijndañ Saud. Sieaum til/Fyrer Fall vorra fyrſtu Forelldra vorum vier aſamt med þeim heilogu

Eing

Einglum/ huor med ødrum Guds elst uleger Sauder/ Psalm. 100. Eñ veg na Suikradis Diøpulsius erum vier al ler Villuræfande ordner/ Þar þyrer/ þar Herrañ Christur talar hier vm þñ tijnda Saudeñ/ þa vill hañ oss anmint hafa/ þyrst vm Eymd vora og Veik-leika/ þui so sem þad ad þar þinst valla þad Dijr/ sem so margvijsłegum kuillū sie vnderokad sem Saudureñ/ So erum vi° z so aller fyrer þa andlegu Spilling Syndareñar/ ymsum Siukdomum hla dner/ so þad ma sañast a oss sem Esai as seiger j 1 Cap. Ad Hofuded sie Siukt og Hiartad veykt/ j fra Quirple til Ilia sie eckert heilbrygt a oss.

Þar næst lijker hañ oss vid eirn Saud vegna vorrar Fauisku/ Þui lijka sem þ ad Saudurīñ/ þa hañ hefur eitt sinn villst þra Hiordiñe/ þa kañ hañ ecke af sialfum sier til ad rata heim aptur/ He lldur þess leingur sem hañ er j Villuñe þess villtare verdur hañ. Eins geing ur þad til þyrer oss/ ad þegar vær hoþ um

um eitt siñ fared villt aþ Veige Riett læteſins/ þa kuñum vier ecke af vorum eigeñ Kroptum ad komaſt a rietta Leid aptur/ Þar þyrer ſeiger David og vier med hønum/ j Pſalmenum 119. Eg em ſo ſem villtur og fortapadur Saudur/ Leita þu DROTTiñ ad þijnum Þion. Þui eg þorgleime ecke þijnum Bodordum.

J þridia lage verdur oſſ hier lijkt vid Saudena/ Vegna þeirrar ſtooru Nætu og Næſkaſemda/ ſem vier erum j ſtadder. Þad ſkiedur opt ad Saudurrñ kiemſt j ymeſlega Nættu eþ Hirdereñ leitar ecke ad hønum/ Þui bæde kañ hann ad verda ſundur rifeñ af Vlfum og ødrum Varga Dijrum. Eins geingur z ſo Dioſulliñ ſa Nelvijſke Vlfur vm kring og leitar ad þeim ſem hann kunne vpp ad ſuelgia/ So ſiauum til/ Ad vier gaungum forſiællega/ eige ſo ſem Fauvijſer/ helldur ſo ſem vijſer/ og ſkickum oſſ j Tijdeñe/ þui þad er vond Tijd ſeiger Poſtuliñ Eph. 5.

J añ

J añañ maata wtmaalar Herrañ Christur oss Symd vora og Hormung/ sm vier erum j fallner/ vegna Falls vorra fyrstu Forelldra/ med þssare añare Eptterlijkingu/ sem hañ tekur hier af þeim glatada Peninge. Vær vorum j fyrstuein H. Gullmint lifanda Guds/ stimplad' z mindad' ept' hñs eigē Mynd z Bijlæte/ Eñ vegna þess dockua Rids Syndareñar/ sem a oss er falled/ erum vier r so groomtekner ordner/ ad vier hepum olldungis mist þa Fegurdar prýde Gudlegrar Myndar/ og þ forskulldad ad vier hier epter skylldum verda eirn tijndur og tapadur Peningur/ Eñ hier þuert a moote vilium vier athuga z sko da Nad og Giæskurijke vors liupa Endurlausnara Jesu Christi vid oss. Þui so sem þad/ ad Hirdereñ sem hapde hun drad Saude villde ecke missa eirn þar af og ei helldur Konañ eirn af sijnum tiju Peningum/ Eins lijka er sa Himneske Fadereñ siñadur vid oss/ ad þo hañ hafe otal piølda heilagra Engla z Hep

ud

udeingla ſ hn̄ þiona/ ꝛ hn̄ daglega pꝛ
ýſa/ Daniel 7. Op. B. 7. Þa hefur hn̄
þo ſamt þuilijka Hiartans epterlangan
epter vorre Velferd og Sæluhialp/ ad
honum er þad ſtæſta angur eꝼ ein aꝼ
hans Saudakindum ſkyllde ꝼortapaſt/
Ezech. 18. Þui hañ er eirn Nꝍdugur
Gud og myſkunar ſig yfer øll ſijn Verk
Pſalm. 145.
Þar næſt ſiaum vier Elſku og Hiar
talag Herrans Chriſti vid oſſ/ aꝼ þeim
Textans Ordum ſem hier ſtanda/ ſem
er ad HIrdereñ Skilur Epter Þa niju
Og Nijutiju Saudena a Eideimørku/
og Fer ad Leita Epter þeim Sem glat
adeſt/ Item/ Ad Konan kueiker
Lioos / ſoopar Hwſed og leit
ar vandlega / Þangad til
hun ꝼinnur ſiñ Pening.
Þetta hefur nu ſijna Andlega Þijding
Fyrer Hirdereñ ſkilſt Chriſtur/ Joh. 10
Og ſem vm hañ heꝼur verid ſpꝍd/ Ad
hañ

han vilie vppleita þad glatada/ og lei da aptur þad sem villtest/ og græda þad hid lemstrada/ Ezech 34. So hefur han þad og so vel og trwlega giørt og ønguum glatad af þeim s hans Fader hafdi hønum giefed/ Joh. 17. Fyrer Konuna a ad skiliast Christeleg Kyrk ia/ Hun kueiker eitt Lioos/ huørt ad er Guds Ord/ tekur Vønd Logmalsins z soopar Hwsed/ þad er/ hun lætur predi ka skarpa Logmalsins Predikun/ z læt ur þar ecke af/ allt til þess ad marg er þeir verda fundner/ sem anars hefde mætt eilijflega fortapader liggia j Hel vijte. Huad skyllde nu sa Himneske Hi rderen og Vijngards herran meir gio ra vid sin Vijngard/ sem han hefur ec ke giort/ Esa. 5. Nu so sem þad/ ad al ler gledia sig med Hirdernum/ þa han hefur sin Saud aptur funded/ og med Kuinnune/ þa hun hefur funded Penin gen/ bæde Nabwarner/ Granakonurn ar/ og adrer fleire/ So seiger og so He rran Christur j Nidurlæge þessa hei laga

laga Evägelij/ Ad Føgnudur mu
ne verda þyrer Einglū Guds
yþer einum Syndugum sem
Yþerboot giører/ meir eñ yþer
niju og nijutiju Riettlatum/
sem ecke þurþa Yferbotar vid
Pad er/ þeir sem riettlæta sialfa sig/ z
þikiast huørke þurfa Yferbootar nie
Jesu Forþienustu vid eins z Phariset.
Eñ huar af kiemz þa (kañ einhuor ad
spyria) þesse Glede Heilagra Englaz
Hun kiemur þar af/ ad þeir eru þio
nustusamer Andar wtsender til Þionu
stu vegna þeirra sem erfa skulu Salu
hialpena/ Heb. 1. Jsa/ Yþer Saluhia
lp vorre munu ecke Einglarner alleina
sta gledia sig/ helldur og eirneñ Eing
ell þess mykla Rads vor DROTT
iñ Jesus Christus/ af þui hañ sier ad
þar eru marger/ sem hafa haft Not
af sine Forþienustu/ Pijnu og Dauda

Þar gledia sig og so Jesu Christi Þien
arar/ sem eru aller Trwer Prestar og
Kieñeþedur/ Nuører ad kallast Eing
lar Fridarens Esa. 33. Og þacka Gu
de þar þyrer af Hiarta/ Ad þeir hafa
gietad leidt nockrar Saler til Himna
rijkis z þeirra Erþide hefur ecke verid
þorgiefens j Christo, Nu þeirre hei
løgu Guddomsins Þreñingu/ seigium
vier eilijft Lof/ Vegsemd og Æru/ nu
hiedan j þra og ad eilijfu/ A
nem/ AMEN.

Fiorda Suñudag epter Trini tatis/ Evangel. Luc. 6.

OG JEsus sagde til siña Læ
resueina. Vered Myskunsa
mer/ lijka sem ydar Fader er
Myskunsamur. Aunguann
skulud þier dæma/ so ad þier
dæmest eige/ þordæmed ecke/ so ad þier þor
dæmest eige. Fyrergiefed/ og þa mun
ydur þyrergiefed verda. Giefed og þa skal
ydur

ydur giefast. Eina fulla samþryckta vel
skieckna og yperfliotanlega Mæling mu
nu þeir giefa j ydart Skaut. Þuiad mz
þeirre sömu Mælingu huorre er þier
mæled wt/ mū ydr jñ aptur mællt verda.
Og hañ sagde þeim eina Epterlijking.
Huort kañ nockur Blindur blindan ad le
ida? Eda er ecke so/ad þeir falla bæder
j Grofena? Læresueirneñ er eige yfer Me
ystaranum. Eñ nær Læresueirniñ er sem
hans Meystare/ þa er hañ Algior
dur.

Huad sier þu Vaglenn j þijn
ns Broodurs Auga/ eñ ad þeim Bi
alkanum sem j þijnu Auga er/giæter þu
eige? Eda huorneñ mattu seigia Brood-
ur þijnum/Brooder/leyf þu ad eg burt dr
age Vagleñ wr þijnu Auga/ þar ed þu
sier ecke sialfur Bialkan j þijnu Auga?
Þu Hræsnare Drag fyrst wt Bialkann
wr þijnu Auga/og sia þu þa suo til/ ad
þu fáer wtdreiged Vagleñ wr þijns Br
oodurs Auga.

VÆR lesum j Doomarabookarenar 21 Cap. Ad a þeim tijma/ þa eingeñ Kongur var j Jsrael/ Hafe huør og eirn giørt og lifad epter þui sem hønum þotte riett vera. Eñ j Christelegre Kyrkiu edur Søfnude Guds Barna geingur þad ecke so til/ Þui þat høfum vier eirn Kong sem giefur oss og fyrerskrifar allra Handa good Løg og heilnæmar Lijfs Reglur/ seigiande med liosum og vtþryckelegum Ordum hia Spamanenum Ezechiel 20 Cap. Jeg er DROTTEñ ydar Gud/ epter mijnum Bodordum skulu þier lifa/ og þier skulud hallda mijn Riettende og giøra þar epter. Og j Levitici Bookar 19. C. Befalar hañ/ Ad huør og eirn skule elska siñ Náunga sem sialfañ sig. Eñ med þui ad Kiærleike til Náungans tekur ad kolna hia allmørgum/ sem Christur hefur fyrer spád/ ad skie munde fyrer þañ sijdasta Dag/ sem lesa má hia Matth. 24. Cap. Þa hefur sa Himn efte

efke Lijffins Furste z Kongur allra Ko
nga vor DROTTTiñ Jesus Christus
sett synum Postulum sem og ollum od
rum wti þra/nockrar fierdeilis Lijþsreg
lur þyrer/ huorneñ þeir skule haga sier
vid sinn samchristiñ Naunga/ sem
er fyrst/ Ad vær skulum vera My
skunsamer vid hañ. Þar næst/ Ad vær
skulum onguañ dæma ne fyrerdæma.
J þridia lage/ Ad vær skulum fyrergie
þa. Og j þiorda z sijdasta máta giefa.
Vm þetta allt viliũ vier fa ad heyra
nockud þleira talad/næst Hialp DRO
TTins/med þui odru sem hier ad hn
ïgur og Gudspialls Textañ wtvijsar.
Sa Myskunsame Gud/ hialpe oss
med siñe Nad/so vier hier wt af mættũ
nockud gott læra/ og oss til Nytsem
dar fæ̈ra/ Amen.

J Vpphafe Gudspiallsins stendr so/
Vered Myskũsamer/lijka sem
ydar Fader er Myskunsamur.
Med þui ad Myskunsemeñ kallast aþ
D iij Lære

Lærefødurnũ Augustino Corona omni um virtutum/ Pad er/ Korona allra añ ara Dygda/ huad hun og eirniñ j Sañ leika maa riettelega kallast/ þui hun et su Gullega Kediañ sem Nimeñ og Jø rd til samans bindur og samteinger/ pa ber oss þessa edla Dygdena ad stunda/ af fremsta megne og Matte. Nuar til oss skal knyja.

Fyrst alvarleg Bifalning Guds So nar/ huor ed so talar og seiger/ Vér ed Mÿskunsamer. Og med þui ad þetta er ecke skipan eins syndugs Ma ns/ helldur sialfs Endurlausnarans vo rs/ huor ad er Kongur yfer øllum Kon gum/ þa er Skylda vor/ ad vier henne hlydum/ þui vier erum ecke vorer eigeñ Herrar/ helldur Jesu Christi Þienarar med dyru Verde keypter/ 1 Cor. 6. Hundrads Høfdingeñ til Capernaum atte so hlÿdna Þienara/ ad nær hñ sa gde einum far/ þa fóor hañ/ og ødrum kom/ þa kom hañ/ og Þræle sÿnum gi ør þetta/ þa giørde hañ þad/ Matt. 8.

Nu

Nu erum vier Guds Þegnar og Þienarar/ skapader j Jesu Christo til good ra Verka/ Eph. 2. Er þad þa ecke skyllda vor ad hlýda hans Befalningu einkanlega þar vier siaum ad þær skynlausu Skiepnurnar hlýda hans Ord um/ so sem Heiløg Ritning allvijda vot tar og oplangt er vpp ad telia. Huad attum vær þa ad giora/ sem kallader erum epter hans eigenn Nafne/ og med hans Bloode erum Endurleyster?

Þar næst skal oss koma til þess ad vera Mijskunsømū/ Loflegt Epterdæme sialfs lifanda Guds/ þui so seiger Herrañ Hier/ VERid MYskunsamer EJka Sem ydar FAder Er Myskunsam ur. Nu er Guds Myskunseme Omæ lanleg/ þui hun er ny og fersk a huoriū Morgne og varer an Aflaats og alla Tijma/ Luc. 1. Huorneñ er þad þa mø gulegt/ ad vær kuñum eins og hañ myskunsamer ad vera? Vær skulum vita ad Herrañ Christur meinar ecke hier med ad vær skulum vera Gude jafner/

Y iiij hell

dur ad eins breita epter hm̄/ so myked s̄
oss er mogulegt/ j þui ad audsijna vorū
samchristnum Naunga Myskunseme.
Eñ sierdeilis og einkum vill Endurlau
snareñ vor Herrañ Jesus Christus oss
kient z vndervijsad haṗa med þessu Or
da tiltæke/ huorneñ vared og hattad
skule vera vorre Myskunseme/ sem er/
ad þad a ad vera ein HJARTgrooeñ
Myskunseme/ suo sem sa gamle Zach
arias ad Orde kiemst j sijnum Lofsau
ng. Sikum til huorneñ Myskunseme
Guds til vor Mañaña er hattad / sem
er/ Ad þo so sie/ vær med vorum Synd
um hoṗum þad ṗorþient/ ad vær skyll
dum eydelagder verda eins og Adama z
Zeboim/ þa er samt hans Myskunse
me so breñheit/ ad hañ vill ecke giora
epter si̅ne Grimdar Reide vid oss/ Hos.
11. So a z ecke helldr vor Myskunseme
einungis ad ṗram̄ koma aṗ vorum Mu
ñe og Tungu/ helldur og eirneñ af hre
inu og einfolldu Hiarta.
Þar næst a þad ad vera ein SANN
arleg

arleg Myskunseme/ sem auglysast a vo
Verkunum/ þui þad er ecke noog ad vi
er sieum sæt mælter vid vorn Nææunga
og latum ecke neitt gott ap oss leida/
helldur eigum vier ad hialpa honum ep
ver megne j hans Naudsyn/ Epter þui
sem þar stendur j Jacobs Pistle 2 Cap
Enn ep nockur Brooder eda Syster eru
Naken/ z hapa þorp Daglegrar Næ
ringar/ z einhu yd^r seiger til Þra farid j
Fride/ Enn giepid þm eckert huad þeir
ra Lijkamans Naudþurft er Huad hia
lpar þad?

J þridia lage a þad ad vera ein AL-
MEnneleg Myskunseme/ þui so sem þ
ad j hia Gude er eckert Manngreinar a
lit/ Act. 10, So a og so vor Myskunse
me ad standa open fyrer huorium Ma
nne/ þad er/ Vær eigum ad vera Reidu
buner til ad þiena/ þocknast og hialpa
huorium sem einum fyrer vtann allt
Manngreinar alit.

J fiorda mata a þesse vor Myskun
seme ad skie og framkoma AF LJVF

um og Lostugum Vilia/ Enn ecke af nockurs konar ærugirugheitum eins og giordu Pharisei fordum/ Edur fyrer þa Skulld ad vier Metum oss til Abata edur Betalings þar fyrer/ Helldur a þ allt ad skie af einfolldu Hiarta/ enn ecke af Naudung edur Ovilia/ þuiad hyrann Giafara elskar Gud/ seiger Postulinn 1. Cor. 9.

Ad sijdustu a vor Myskunseme ad vera VARanleg/ Þui vor goode Gud þreytest ecke ad audsyna oss sijna Myskunseme/ jafnvel þo vier opt og tijdum leggium honum ecke annad j Pock enn opacklæte. Nu seiger hann sialfur þo so hia Jeremiam j 15. Jeg er þreittur Myskunsamur ad vera/ Enn þad a alleinasta heima hia þeim sem alldrei vilia kast ast vid hans Velgiorninga og eru þreitter ad snua sier til DROTTins/ yfer huoriu hann klagar hia Spamanenum Hose. 11. Cap. Lætum oss þar fyrer eptersylgia Aminningu Postulans til Galatas. 6. þar hann seiger/ Lætum oss giøra

giøra gott og ecke þreitast/ þuiad a sijn um tijma munum vier eirneñ uppskera.

Eñ jafnframt þessu skulum vær vita ad ecke eiga Meñ j þañ mata Mijskun semena ad fremia/ ad vær sienum j gegnum Fingur vid vonda Boþva z Skalka/ Helldur a huør og eirn ad taka vara a siñe Stiett/ Kalle og Embætte/. Til Dæmis ad taka/ Prestarner meiga ecke Mijskuna sig yfer Falskieñendur/ Hoorur/ Hoordoms meñ/ Þioþa og adra þess hattar Glæpameñ og Storsyndara edur hlidra hia þeim/ so þeir stra ffe ecke þuilijka Leste og Hneyxlaner/. Þui so seiger Gud hia Spamañenum Ezechiel j 3 Cap. Þu Mañsins Son Eg hefe sett þig til eins Vardhallds mans yfer Israels Hws/ þu skallt heyra Orded af mijnum Muñe og vara þa vid miña vegna. Nær eg seige til hins Ogudlega/ þu skallt Dauda deyia/ og þu varar hañ ei vid og seiger honum þ ecke/ so ad sa hiñ Ogudlege kuñe

ad

ad vakta sig/fyrer sijnu Ogudlegu Atħæfe/suo hañ meige Lijfe hallda/ þa mun hiñ Ogudlege deyia fyrer siña Synda saker/ eñ hans Bloods vil eg kreſ ia af þiñe Hende/ Eñ varer þu hiñ Ogudlega vid/og hañ snijr sier ecke j burt fra sijnu Ogudlegu Atħæfe/ þa mun hañ deyia fyrer siña Synda saker/ Eñ þijna Sæl hefur þu frelsad.

Ein Yfervallds Persona mæ ei hell dur myſkuna ſig ſo yfer þeim ſem jlla hafa lifad/ad hañ giefe þa lauſa/ſuo ſem hefde þa eckert vondslegt hendt/ þui ſo ſeiger DROTTiñ j Deut. 13. Þitt Auga ſkal ecke vægia hon- um og þu ſkallt ecke ſkyla hønum/ Sæl fyrer Sæl/ Auga fyrer Auga Toñ fy rer Toñ/ et c. Sama er ad tala vm Forelldrana/ þeir meiga ecke lata ofmyked epter ſijnum Børnum/og lijda þm huorn Oſcoma/ Þui Salomon ſe iger j Ordskuida Bookareñar 23. Lat ecke af ad hirta Vngmeñid/þui ef þu ſlær þad med Vendenum/ þa þarf þad

eck e

ecke drepid ad verda/ et ef. Vt af pess um fyrstu Textans Ordum hofum vi er og eirnen oss pad til Huggunar ad taka/ ad Herrann Christur vottar ad Gud sie FADER/ og pad meira er/ ad han sie vor Fader/ sem hafe eitt Fodurlegt Hiarta til vor/ Ja ad hn sie ecke ad eins vor Fader/ helldur vor MYskunsamur Fader/ Huar fyrer huor og eirn Christen Madur maa okuijden til hans flyia j huorskyns vidliggian de Naudsyn/ med Sonarlegu Trauste so sem eitt Barn til sijns Hiartans Fodurs / z vænta sier og vona hia honum allrar Nadar og Myskunar.

Hier næst bijdur og bijfalar Herran Christur oss j pessa Dags Evangelio Ad vær skulum ouguan dæma edur fordæma/ Ecke meinar Herran hier med Riettferduga Doomia/ sem Yfervalld ed upp seiger yfer peim sem Brotleger verda og sier jlla og Ogudlega haga i eirn eda annan maata/ Helldr talar hn hier um dærlega Dagdoma/ pa eirn talar

far allskonar Rand og Spott vm sinn Naunga/ leggur Ord hans og Giørd er wt j hina vestu Meining/ huad nu a þessum Døgum er miøg almeñelegt/ Eñ þesser sem so giøra synoga ecke all lijtid j moote Gude/ þui so stendur þar Skrifad j Pistlenum til Romanos 14. Cap. Huør ertu sem añars Þion dæm er/ hañ stendur eda fellur sijnum Herra Og j fyrra Pistle til Cor. 4. Seiger Postuliñ/ Dæmed ecke fyrer Tijmann þangad til ad DROTTIñ kiemur/ sa ed auglysa mũ þ j Myrkrunũ er hu led/ og Openber giøra Raad Hiart anna.

Þad þridia sem Herrañ Christur wt heimter af oss hier/ er jñbyrdis sattsam leg fyrlijkun a þui sem oss verdur a mo te broted/ Þui suo seiger hañ. FYR ergiefed/ og þa mun ydur fyr ergiefed verda. Þar eru marger sem lætast fyrergiefa sijnum Broodur og Samchristnum Naunga hũs Mis giør

giorder z sættast vid hañ/ eñ er þo ecke
utan eintoomis Hræsne og yferdrepskap
ur/ Þui þeirra Hiarta er fullt af Hat
re/ Langrækne z Hefndargyrnd/ seigia
a añare stunduñe alldrei skule Fyrergi
efa a medañ þeir lifa/ eñ a añare ad þe
ir vilie vel forlaata/ Eñ samt mune þe
ir þo muna þad sem sier hafe mootgio
rt verid/ og alldrei skule sa Madur dirfi
ast þadan j fra ad koma fyrer sijn Augu
Eñ þuilijka Hræsnisfulla Sættargio
rd og Fyrergiefning vill Gud ecke ha
fa/ Helldur hitt/ ad huør og eirn fyrer
giefe wt af Hiarta sijnum Brooder ha
ns Misgiørder/ so framt sem hañ vill
ad Gud fyrer giefe sier/ so sem þar stend
ur hia Mattheum/ j 18. Cap. Item
seiger Syrach so j 28 Cap. Huør hañ
hefner sijn a þeim vill DROTTiñ hefn
na og ecke fyrergiefa hønum hans Sy
nder/ Fyrergief þijnum Naunga þad
sem hañ hefur misgiort vid þig/ z bid
sijdan/ so munu þier og eirneñ þijnar
Synder fyrergiefnar verda.

Eiñ

Eñ vppa þad/ ad vær verdum fúsare og viliugre til þess/ ad fyrergiefa vorum Jafnchristnum/ þad sem hañ brytur oss a moote/ þa skal oss þar til huetia. Fyrst Befalning og skipan sialfs Lifanda Guds/ Þui þegar Postulinn Pietur spurde Jesum ad/ huad opt hñ sky llde fyrergiefa þeim sem vid sig bryte/ Huort þad være ecke noog ad hañ giörde þad siösinnum/ þa suarade Herrann. Jeg seige þier/ ecke siösinnum/ helldur siötijusinnum siösinnum/ þad er fiögurhundrud og nijutijusinnum/ edur so opt sem hañ brijtur oss a moote.

Þar næst skal oss koma til þess ad fyrergiefa vorum Naunga dæme lifanda Guds/ Huor ed giarnañ medtekur alla sem til hans koma/ og leita Fridar og Sættar hia honum/ þui so seiger Endurlausnareñ vor sialfur/ Læred af mier/ þui eg er Hoogvær og af Hiarta Litteláatur/ Og eñ aptur seiger hañ/ Ad sæler sieu Fridsamer/ þui þeir skule Guds Born kallast.

Þad

Þad þridia ꝫ oſſ ſkal æpþÿſa til Frid
ar og Fyrergiefningar/ eru þau myklu
Laun ſem Gud heiter ollum þeim ſem
Frid og Samþyckie elſka/ þui ſo ſtend
ur þar eñ aptur hia Mattheum 5. Ad
ſæler ſieu Nogværer/ þui þeir ſkule Ja
rdrijked erfa.

J fiorda og ſijdaſta mæta eigum vær
ad læta oſſ þar til koma þad hrædele
ga Strapp/ ſem yfer þeim hanger/
ſem ecke vilia forlijkaſt og fyrergiefa
þa nockur þeim j moote brijtur/ Og er
þad fyrſt/ Ad þeim verdur ſialfum ecke
fyrergiefed/ Þar næſt verda þeir ecke
verduger halldner/ ad þeir ſkule vera
Bordgieſter Herrans Chriſti/ og med
taka hans Heilagaſta Lijkama z Blo
od j Sacramentenu Alltareſins/ epter
þui ſem klærlega ſkrifad ſtendur hia
Matth. 5. Nær þu offrar þijna Gæ
fu a Alltared/ og þier kiemur þar til
hugar ad þiñ Brooder hafe nockud æ
moote þier/ Þa lættu þar þijna Gæfu
fyrer Alltarenu/ og far fyrſt ad ſætta

 þig

þig vid þinn Brodur / et cet.

Ad sijdustu befalar Herran Christur oss i þessa Dags Evangelio edur Gudspialle / Ad vær skulum vera Orlater / og giefa giarnsamlega og ødrum til gooda giøra / af þui sem Gud hefur oss lanad. Huørium a eg þa (kan einhuør ad seigia) ad giefa? Vær eigum ad giefa j fyrstu øllum þeim sem oss bidia / En einkanlega og sierdeilis Guds Fatækum og Voludum Þurfamønnum huørt helldur þeir hafa þad af oss forskulldad eda ei / epter þui sem Christur seiger hia Mattheum j 5 Cap. Gief þeim sem þig bidur / og vert ecke afundin vid þann sem af þier vill Lan taka.

Þar næst eigum vær ad giefa og til gooda ad giøra þeim sem oss kienna og Vnderuijsa Guds Ord / so sem ad eru Prestar og Guds Ords Þienarar / suo sem giørdu þeir j Galatia fordum / Huørium Postulinn Pall hroosar og seiger / ef møgulegt hefde vered / þa mundu þeir hafa wtslited sijn Augu og giefid sier

fter/Gal. 4. J pridia lage eigum vier adgiefa til Kyrkna z Skoola/ so s ad gl orde Hundradshøfdingiñ til Capernaũ huar fyrer hønum verdur og eirneñ hz vosad hia Lucam j 7 Cap. Nier kañ einhuør aptur ad spyria og seigia/ Nu orneñ a eg þa ad giefa? Andsuar/ Si ertu Rijkur og audugur/ þa attu og so rijkuglega eñ eckc sparlega ad giefa/ Eñ sertu Fatækur/ þa attu þo saint þad ad giøra epter Megne/ Epter þui sem Tobias sagde til sijns Sonar/ j Bokiæ Bookar 4 Cap. Hafer þu my ked/ so veittu rijkuglega/ Eñ hafer þu lijted/ so veittu af þui litla mz truu Hia tta/ þuiad þu munt þa safna þier god te Ambun j Neyd/ Þui Gud vill eins þiggia þad litla sem þad mykla/ Ept er þui sem liost er af Dæme Herrans Christi sialfs/ huorium ad þocknadest betur þad litla sem fu þatæka Eckia lagde j Olmusukistuna eñ hitt allt sem þeir rijku þar jnlogdu/ Luc. 21 Og þet ta eigum vær ad giøra/ Fyrst vegna þss

ad þad er skylldugt og tilheyrelegt/ þui ad allt huad vier høfum þad høfum vier af Gude þeiged/ til þess/ ad vær skulum brwka þad og Nandtiera Gude til Dyrdar/ Naunganum til gagns/ enn oss sialfum til goods. Þar næst er þad og so Christelegt ad vær giefum/ þuiad ef nockur hefur Audæfe þessarar Verralldar/ og sier sin Broder Neyd lijda/ z apturbyrger sitt Hiarta fyrer honum/ Huørnen blijfur Guds Kiærleike hia honum/ 1 Joh. 3. J þridia lage er þ z so Naudsynlegt/ ad vier giefum z ødrum til goda giøfum/ Þuiad huor Fatækum Myskunar (seiger Salomon) sa lænar DROTTne/ Han mun honum þad goodu endurgialllda/ og þad sama fyrst hier j þessu Lijfe/ þuiad þeir voludu munu bidia gott fyrer þeim sim þeim til gooda giøra/ Þar næst j þui tilkomanda Lijfenu/ þuiad sa sem Guds takagiarn er/ mun sofna sier Fiesiood a Himnum/ Matt. 6. Og þetta eru nu þær fiorar Høfud Dygder og Mann

kostier

kostter/sem Gud vill ad eirn og sierhuor
Riettchristen Madur audsijne z j tie lat
te vid sin Naunga/ Huad ef vær giorū
Þa mun oss aptur med eirnre
fullre samþryckttre velskieknre
og yþerfliotanlegre Mælingu
Endurgollded verda/ so sem Herr
an Christur hier seiger j Gudspiallenu
Pad er/ Gud mun oss aptur j stadeñ rij
kuglega blessa þessa Heims og aß ars.
Eñ med þui ad vor Syndumspillta
Nattura/ sem og eirneñ vort eiged Hol
ld og Blood er næsta miøg tregt og O
leidekamt til goodra Verka/ þa mæler
pad hier a moote og seiger. Huad stod
ar mig þad/ þo ad eg sie Myskunsamur
eda Medaumkunarsamur vid min Na
unga? Eg heþe þar lijted Gagn af.
Þar til suarar Herrañ Christur suo/
Ad med þeim sama Mæler
sem vær mælum ødrum wt/

 mun

mun oſs ſñ aptur mælt verda
Aptur ßram̄kiemur. vor gamle Adam̄
og ſeiger/ Fyrſt adrar Þiooder ala Nat
ur/ Oſrid og Oſampycke ſijn á millum
Þui ſkal mier þa ecke ſlijkt hid ſama let
faſt? Eda þar adrer ſem þullrijker eru
tyma af øngum ad ſia/ edur neitt ad gie
ßa af ſijnum Eigum/ Skyllde eg ein
ſamall gießa? Hier til ſuarar Herrann
Chriſtur ſo/ Kan̄ nockud Blind
ur Blindan̄ ad leida/ er ecke
ſo/ ad þeir ßalla bader j Grø
fena. Skal eg (ſeiger vor gamle
madur) allt jafnt fyrergiefa/ huørſu opt
ſē mier er a moote broted? Eg veit ecke
vtan eg mune verda ad Spotte z Adhl
atre vm ſijder þar fyrer? En̄ Chriſtur
ſuar: hier ſo til/ Ad Lærereſueirnin̄
ſie eige yßer Meiſtaranum.
Þad er ſem hn̄ villde ſo ſagt hafa/ Jeg
eyn dar Meyſtare og ßyrergießs giarn
an̄

ann þa eg er þar vm bedenn/ þui skylldu
þier þa ecke slijkt hid sama giøra? Ec
ke lætur Holld vort og Blood sier enn hi
er med nægia/ helldur seiger so/ Med
þui ad minn Naunga vantar margt til
ad skicka sier so og hegda/ sem hõnum
ber z vel somer/ þui maa eg þa ecke finna
ad þui/ Lasta hann og lijta/ og jafnvel
Dæma hann z fordæma þar fyrer ad hann
Giører so og so? Þar til suarar Christ
ur og seiger. Huad sier þu Vagl
enn j þijns Brooдurs Auga?
Enn ad þeim Bialkanum sem
j þijnu Auga er gaaer þu ecke
Þu Hræsnare/ Drag fyrst Bi
alkann wr þijnu Auga/ og sia
þu þa so til/ ad þu faaer wt-
dreiged Vaglenn wr þijns
Brooдurs Auga. Og skal þet
ta so stuttlega sagt vera wt af þessu
Z iiij Nei

Neilaga Evangelio. Þeim eina z þre
ña Almættuga Gude/ sie Lof og Dyrd
nu hiedan i fra og ad Eilij
þu/ A M E N.

Fimta Suñudag epter Tri nitatis/ Evange. Luc. 5.

OG þad skiede/ þa et Folkid þlyckteft ad þonum/ til ad hr þyra Guds Ord/ og hañ sialþ ur stood vid Siooen̄ Genezareth/ og hañ leit tuo Skip standa vid Siooeñ/ Eñ Fiskararner voru stigner aþ Skipunum/ og þuodu Netenn Nañ stie þa uppa añad Skiped/ þad sem var Simonar/ og bad hañ ad draga nock ud þra Lande. Og hañ sat og kiende Folkenu aþ Skipenu. Og sem hañ gaþ upp ad kieña/ sagde hañ til Simonar. Drag þu wt a Diwped/ og lepsed upp ydar Net til Fiskedrættar. Simon suarade og sagde til hans. Meystare/ i alla Noott hoþum vier Erwidad/ og þeingum ekert/ Eñ j þijnu Orde mun eg Netenu wt kasta

ta. Og þa þeir hoþdu þetta giort/ jñeslu ctu þeir mykla Mergd Fiska/so ad þeir ta Net Riþnudu. Og þeir bentu sijnum Fielogum sem voru a hinu ødru Skipe nu/ad þeir kiæme þar/ og hialpudu þm Og þr komu z hlodu bæde Skipeñ þull so ad þau suckt ad mestu. Þa ed Simon Pet tus sa þetta/þiell hñ til Kniaña Jesu/z sagde. Gack þra mier Lavardur/Þuiad eg em Madur Syndugur/aþ þui ad Fel mtur var yþer hañ komeñ og alla þa sm med honum voru/aþ þeim Fiskedrætte er þeir þeingu til samans/sijka og eirniñ yþ er Jacobum og Johañem sonu Zebedei/ sem ad voru Lagsmeñ Simonar/Og Je sus sagde til Simonar/Ottast þu eige/ Þuiad hiedan i þra skalltu Meñ veida. Og þeir droou sijn Skip ad Lande/ yþ ergæþu allt samañ og þylgdu hm epter.

VÆR lesum j Exodi Bookar 16 Cap. þar vm/ Ad þegar Gud DROTTIN þædde og þorsorgade sitt Folk a Himna braudenu j þeirre Arabisku Eydemor

Nu/Þa hafe hañ giefed þui eina vissa Reglu epter ad ganga/ Huorneñ pad skyllde Himnamiølenu safna/ sem er/ Ad Huor skyllde taka so myked ad Mo ene sem hønum nægde til þess sama Da gs ad bædast a/ eñ huorke meira nie mi ña/ Eñ a þeim siøtta Deige/ sem var næstur fyrer Sabbathsdageñ/ Bifalade Gud Israels Folke ad safna tuø føll du/ so pad hefde noog fyrer sig ad legg ia bæde þañ Dag og a epterkomande Sabbaths deige/ Eñ huor sem hier a mote giørde og took meira af þui Himnamiøle eñ DROTTEiñ hafde befal ad/ þa vard þeim pad ad øngum Notum/ helldur Madkade pad og fordiarfadest. Huar med oss verdur kient/ huorneñ pad vier eigum ad leita vorrar Næringar og Atviñu riettelega/ sem er/ j soñum Guds Otta/ og epter hans Bode og Bifalningu/ so framt sem vær vilium hafa oss ad vænta nockurs Gagns af voru Erfide/ epter þui sem Christur seiger hia Matth. j 6 Cap. Leited

sed fyrst Guds Rijkis og hans Riettla
tis/ og mun ydur allt añad tilleggiast.
Dæme hier vppa hofum vier a Postul
anum Petre/ huør ed alla Nottena ha
ꝼde erꝼidad og eckert feinged/ Eñ þa
hañ hafde heyrt Herrans Christi Pre
dikun/ og epter hans Bijfalningu wt
kastad sijnu Nete/ sie/ þa verdur hañ
strax var vid so rijkuglega Guds Blessi
an/ ad hñ jñeliknr so mykla Mergd Fis
ka/ ad Skiped sæck ad mestu. Hier
vm vilium vier nockud pleira fa ad hey
ra talad næst Guds Hialp. Og eru
þad fierdeilis tuær Smaagreiner/ sem
vier viliu oss fyrer Hendur taka ad þessu
siñe wt af þessu Heilaga Gudspialle.
Og er hin fyrsta vm Predikun Herr
ans Christi/ er hañ giørde a Skipenu.
Oñur vm þañ yppernatturlega Fiske
dratt sem Postulanum Petre tilfiell/
þegar hañ epter Herrans Orde z tilsø
gn wtkastade sijnu Nete.
Nu vppa þitt Ord Herra Jesu vil
eg og eirneñ wtkasta mijnu Nete/ gief
mier

mier þÿna Naad og Blessan/ so ad mitt Erviide verde ecke forniefens j DRO TTine/ og þad sama ÿrer þÿns blessada Nafns saker/ Am̃.

FYrst er oss hier athugande/ huør sa sie sem pramsetur þessa Skips Predikun/ Ecke var þ sa Riettlætesins Predikare Noe/ Ecke Johañes Skijrare/ ecke Postulin̄ Paall/ sem var Doctor og Lærefader Heidenña þioda. Helldr Jesus Christr Son lifanda Guds/ hu er komen̄ er j þeñañ Heim til þess ad openbera oss Mo̅nunum Vilia sijns Himneska Fodurs Joh. 1. Huør ed kallast Doctor med þa lærdu Tunguna/ Esa. 50. Af þessum Læremeistaranum ha þa aller Ordsins Þienarar Prestar og Kieñemeñ þetta ad læra/ Fyrst alvarlega Jdne og Astundan j sijnu Kalle og Embætte/ þui so sem þad/ Herrañ Christur var kostgiæfeñ til ad kieña z predika Ord DROTTins j ollum stodum bæde a Sioo og Lande/ j Giestabodum

um / Eydemorkum/ A fiollum vppe z
i Musterenu/ Ja/ j huorium þeim stad
sem hañ hafde nockra Tilheyrendur.
Eins eiga og so Kieñemeñerner ecke
ad forsooma sig/ helldur ad framkuæ
ma sitt Verk verduglega/ so vijdt mœgu
legt er/ 2 Tim. 4. Þui bølvadur er sa
sem giører Verk DRottins Suiksam
lega/ Jerem. 48. Cap.

Þar næst eiga Kieñemeñerner ad læ
ra þad af Herranum Christo/ ad predi
ka hreinañ Lærdom/ þui Textēn vottar
AD HAñ HAfe PREdikad GU
ds Ord/ Þar fyrer seiger Ande Guds
so fyrer Muñ Spamañsins Esa. 8.
Ad ef Prestarner seigia ecke epter Løg
malenu og Vitnisburdunum/ þa skule
þeir ecke fa ad sia Lios Morgunroda
ns/ þ er Lios Heilags Evangelij Sañ
leika.

J añañ maata er oss athugande huo
rier ad vered hafe Tilheyrendur Chris
ti/ þa hañ giørde þessa sijna Ekipepre
dikun/ Hier vm hliodar suo Textenn.

Og

Og þad skiede þa Folked þli ckteſt ad hønum et.ct. Hier heyr um vier huad fyrer Tilheyrendur ad Christur hafe haft/ sem er/ Ecke Hof udpreſtana edur Villdungana Gydſins/ ecke Phariſeana og ecke Skriptlærdal þui þeir forſmadu Guds Rad j mote ſialfum ſier/ Luc. 7. Hellldur var þad ſlieit og einfalllt Folk/ ſem komed var wr øllum ættum til ad heyra hñs Pre dikun/ Eñ huad mykla Alvøru z Ep terlangan þad hafe haft til þeſſ ad hl ſtda Guds Orde/ þad maa rada þar af ad þetta Folk þreingde ſier ſo ad hen um/ ad hañ hafde ecke Rwm ad ſtanda j Fioruñe/ Soddañ Guds Orda Epter langan finſt nu ecke hia mørgum a þe ſſum Døgum. Christur predikar ad ſo ſtu eñ nu j Dag fyrer Muñ ſiña Piena ra/ þui ſo ſeiger hañ ſialfur hia Luc am 10. Huør ydur heyrer/ hañ heyr er mig/ Huør ydur forſmaer/ hañ for ſmaer mig/ og huør mig forſmaer/ hñ for

forsmaer þañ sem mig sende. Eñ þ
geingur so til ad vorer Tilheyrendur
koma añad huort sialldan eda alldrei til
Kyrkiuñar ad heyra Guds Ord/ eda
þo þeir kome/ þa vilia þeir þo ecke bet
ta sig/ helldur ana þram̃ j sijnum Syn
dum eins og adur.

Þegar eirn eda añar hefur ecke Lyst
til Matarens/ þa er þad vÿst Teikn
þar til ad hañ añad huort er orden̄ eda
ætlar ad verda slukur. Eins er þui va
red vm Guds Ord/ huort ad er su riettꝛ
Sælar fædañ/ Joh. 6. Ad þegar meñ
tekur vid þui ad velgia (eins z Jsraels
Folk velgde vid Himnabraudenu) þa
eru þeir aller andlega a Sæluñe sluker
ordner/ þui Madurin̄ lifer ecke a einu
saman Braude/ helldur af sierhuoriu
Orde sem framgeingur af Guds Mu
ñe. Þar fyrer miñ Brooder og Syst
er/ Vilier þu Sælu þiñe vel/ þa forsm
adu ecke Sofnuden̄/ Helldur heyrdu
giarnsamlega Guds Ord/ og seigdu m̃
Spamañenum David af Psalmenum

26

26. DROTTinn Eg elska stadinn þ[ij]ns Hwss/ og þann stad þar ed þijn Dyrd byr.

I þridia lage er oss athugande/ huør vered hafe Predikunarstoll Herrans Christi/ Hier vm hliodar so Texten.

Og hann leit tuø Skip standa vid Siooenn/ Og stie vppa ann ad þeirra/ sem var Simonar Petri/ og kiende Fólkenu af Skipenu. Hier heyrum vier ad Herrann Christur hefur brwkad z feked sier fyrer Predikunarstool/ þad audvirdelega Skipkorn Petri/ huad furdanlegt maa þikia/ þui huad er þetta litla Petrs Skip ad reikna edur samlijkia vid Jerusalems Mustere? So sium vier hier/ ad þar vardar ecke vm/ huørt Guds Ord og su heilaga Þionustugiørd er framflutt j storum Mwrudum og prijdelega Bygdum Kyrkium/ edur j smærre Hwsum/ Þuiad sann er Tilbidiendur

ur meiga ækalla Fødurin j Anda ja
sʃnvel j ollum stødum/ Joh. 4. Nerr
an Christur giefur oss og eirnen hier
eitt merkelegt Epterdæme/ þar han bi
dur Petrum vm Skip sitt/ og ad draga
nockud fra Lande. Huar af vier eig
um aller þad ad læra/ Ad taka ecke med
Vallde fram̄ fyrer Hendur vors Naun
ga hans Eign til nockrar Bruukunar
edur medferdar/ so sem giort hafa og
en nu giora (kan̄ ske) marger hardwd
uger og Illgiarner Yferbodarar sijnum
Vndersatum/ ad þeir taka fra þeim ann
allrar Þackar Akur og Eing/ Hws ꝛ
Nijbyle so sem vier høfum augliost Dæ
me vppa/ a Kong Achab ꝛ Jessabel/ hu
er ed toku med Vallde og Orietke fra
þeim froma Naboth hans Vijngard/
Huers vegna þau mattu deyia aptur j
staden einum forsmanarlegum Dauda
so sem þar vm ma lesa j fyrre og an̄are
Kongana Book.

Þar næst lærum vier hier af Dæme
Pieturs/ ad vier eigum ad lia Herran

Þ um

um Christo Skip vors Hiarta/ad han
þui stiorne og styre/ Huad ad skiedur þa
vier epter Dæme þssa Folks/ sitium vid
Fætur Christi/ hlydum hns Ordum ꝛ
Amiñingum/ so mun han aptur a moot
til vor koma og Vistarveru hia oss gio
ra/ Joh. 14.

EPterfylger nu þ añad Greinarkorn
ed med fæstu Ordum/ Hliodande vm
þan Yfernæatturlega Fiskedrætt Þet
urs Postula/ Hier vm hliod" so Textiñ

Og sem hñ gaþ vpp ad kieña
sagde hañ til Simonar/ drag
þu wt a Diwped/ og leysed vpp
ydar Net til Fiskedrættar.

Nid sama verdur einum og sierhuor
ium eñ nu j Dag befalad aþ Herrañ
Christo/ ad hañ skule draga wt a Diw
ped/ Þad er/ so þramt sem vier vilium
ad Guds Blessan fylge voru Erþide/
þa skuñ til ad vier wtkostū Nete vors
Embættis vel og trwlega/ og giorum
þad

þad eina goodviliuglega/ sem Gud Al
mattugur hefur oss boded/ huor j sinne
Stiett. Þui þo so sie/ ad þar sieu ma
rghattud Embætte og Stietter til/ su
mar ædre/ sumar lægre/ þa er þeim þo
samt øllum eitthuort Verk ætlad.
Einne Stiettene er þ oppalagt ad Ke
ña/ Annare ad vernda og forsuara
Lønd og Lyde/ Añe þridiu ad næra
sig og adra a Handbiørg siñe/ so aller
hafa noog ad giøra ad taka Vara a sij
nu Erfide. Og so sem þad/ ad Meñ
meiga ecke vera Idiulauser j sñañ Ski
psborda/ Helldur verda sumer ad yta
fra Lande/ Sumer ad styra Skipenu/
sumer ad kasta wt Netenu/ Eins erum
vier aller til Erfvidesins Skapader sus
sem Fuglenñ til flugsins. Þar fyrer vill
Sancte Paall/ ad huør hañ ecke Ervi
dar/ sa skule ecke helldr Matarens ney
ta / 2 Tess. 3. Þui Madurinñ a ad ney
ta sijns Brauds j Sueita siñar Asionu
so sem Herrañ Christur seiger/ Gen. 3.
Nu viliu vier heyra/ huørneñ Post
 uliñ

uliñ Pietur tekur vnder vid Herrañ Chr
ristum og giegner þessare hans Skip
an/ þad vtvijsar so Texteñ / Simon
suarade og sagde til hans/ Me
ystare j alla Noott høfum vi
er Erfidad og feingum eckert
Þetta hid sama meiga marger fromer
Hwsfedur og Hwsmædur eñ nu j Dag
klaga/ Ad þo þeir med Petre Erfide
bæde Dag og Noott/ þa vill þeim
þo lijted afkotnast/ Eñ þar fyrer a
þo eingeñ ad giefa vpp a sier Footiñ
eda falla j Vol og Vijl/ eins og Gud
hefde hañ med sijñe Nad yfergiefed/
Helldur skulum vier þeinkia þar vm
ad rijker og Fatæker verda jafnan til
samans ad vera og Gud hefur þa hu
ortueggiu skapad/ so sem Salomon sei
ger j Ordsk. V. 22.

Stertu nu þar fyrer fatækur/
þa þeinktu med þier/ ad Gud mune vist
sulega hafa sierdeilis Ordsok þar til/
ad

ad lǽta þig ecke rijkan verda/ og lǽt
þar fyrer ecke af þijnū Fromleika/ þui
það litla sem sa Riettlǽte hefur/ er bet
ra eñ mykel Audæfe Oguðhræddra/ se
iger David j Psalm. 37. Þar þinast
og so þeir sem Erfida j Myrkre og a
Næturtijma/ eins og Petur/ Það er/
Ellska Verk Myrkrana/ og vppbyria
ecke Erfide sitt med Bæn og Akallan/
þar fyrer eru þ eingeñ vndur/ þo þeir
fǽe eckert gott j adra Hond/ Helldur
mun það koma yfer þa/ sem Herrañ ho
otar þeim Oguðlegu og athugalausu
hia Spamañenum Haggeum j 1 C.
Ad þo þeir sǽe myklu/ þa skule þeir sa
fa litlu/ þo þeir ete/ þa skule þeir ecke
sadder verda/ þo þeir drecke/ þa skule þe
ir eige druckner verda/ et cet. Þar fyr
er lǽte eirn og sierhuor sier það hier sa
ſt og kient vera/ ad hañ apleggie
Verken Myrkrana/ epter Postulans
Aminningu/ Rom. 13. Eñ giore so sem
Pietur giorde/ ad hañ sie hlijdeñ Herra
ns Orde og Tilsøgn/ og wtkaste sijnu

Nete j hans Nafne/ Þad er/ gange fy
rst til Kyrkiu og heyre Guds Ord/ sijd
añ til sijns Erfidis/ so mun hønum þ
vel luckast/ þuiad Blessan DROTT
ins giører Mañ rijkañ fyrer vtañ Ma
du/ Ordsk. B. 10.

Þegar nu Postuliñ Petur hefur suo
vtkastad sijnu Nete epter Herrans Or
de/ þa giører Endurlausareñ vor Jes
us Christus eitt stoort Dasemdarverk
sem er/ Ad þar þeir vrdu ecke Fiskuarer
vm Noottena fyrer/ þa j fielykia þeir nu
so mykla mergd Fiska/ ad þeirra Net
rifnudu/ og vrdu ad beidast lids af sijn
um Fielogum/ ad þeir kiæme og hialp
udu þeim.

Hier verdur oss nu synd og fyrer Sio
ner sett Magt z Herradæme vors liufa
Lausnara Jesu Christi/ Fyrst j þui/ ad
hañ a einu Augabragde lætur Fiskana
koma til samans j myklum Hoop/ z at
netia sig/ Þar næst ad þo Neteñ rifne/
þa eru þo samt Fiskarner j þeim
faster/ J þridia lage/ ad þo skipuñ lig
ge

ge vid ad ſeckua þa helldur hã bleſſadꝛ
þeim ſo vid/ ad þau komaſt klacklauſt
af. Allt þetta ſetur oſſ fyrer ſiooner
Herrans Chriſti Majeſtat og Dyrdar
vellde/ ſo vier meigum ſaña þad ſatt ad
vera/ ſem David vm hañ talar j Pſal.
8. Ad Gud DROTTiñ hafe hon
um alla hlute vnder Fætur lagt/ Sau
de og Naut allt til ſamans/ þar med ei
nneñ Villudyreñ/ Fuglana vnder Him
nenum/ og Fiſka j Sioonum/ og allt hu
ad j Hafenu geingur. Og þeſſvegna
verdur hañ kalladur j Opinberingar
Book Johañis 19. Cap. Dominus
Dominantium, þad er DROTTiñ all
ra Drottna.

Hier af hoſum vier oſſ þad til Hugg
unar ad taka/ Ad þo ſo ſie/ vær kuñum
ad rata j margvyſſlegar Motlætingar/
þa eigum vier þo ſamt þañ Herra og
Hialparmañ/ ſem er mykell af Rꝏde ꝛ
mꝏttugur af Giorninge/ Skyllde hon
um þa nockud omogulegt vera ad hall
da vid makt ſijñu Trwudu Bornu ꝛ ſti
rkia þau?

P iiij Vær

Vær lærum hier og eirneñ/ af Fielø
gum Sancti Pieturs/ ad hallda Ein
drægne og goodañ Stallbrædraskap
huør vid añañ/ og ad hialpa vorū Næ
unga/ huort þad er helldur j Lijfs fære
edur ødru sem honum kañ a ad liggia
epter þui sem Postuliñ bijdur/ Eph. 4
Hier næst verdur oss fyrer siooner sett
ur Mañlegur Veykleike sem mørgum
til fellu/ r einkanlega og sierdeilis þeg
ar nockud j dælpar/ og Meñ eru j nock
rum voda edur Næska stadder/ þui þa
Simon Petrus sa þetta þa seiger Gud
spiallamadurinñ/ Ad hañ hafe fa
lled til Kniaña Jesu og sagt
Gack fra mier Lavardur þui
eg em Madur syndugur et ce.
Morgum mæ þ: Kia þesse Ord vndarle
ga oppkoma fyrer Postulanum Petre
Ad hañ skule bidia siñ Herra og La
vard fra sier ad ganga/ Eñ ef vier ran
sokum Ordsokena/ huar fyrer hañ þess
oskar

oſkar/ þa finnum vier ad þad hefur ecke
af neirnre Vantrw vered/ ſo ſem þa þe
ir j Gergeſena Lande bædu hañ ad vij
kia wr ſijnum Landamerkium/ Matt.
8. Helldur af audmykt /þui hañ hiellt
ſig ecke verdugañ vegna margfiolda
ſiña Synda/ ad vmgangaſt edur vera j
nælægd hia þuilijkum Herra ſem Ch
riſtur var/ Þar med hefur hañ mætt
oſtaſt ad Guds Reide munde yfer ſig ko
ma/ þar hañ viſſe ſig ſo Synduga Ma
neſkiu/ ſem hañ ſialfur hier vottar.
Huar vppa vier hofum auglioſt Dæ
me/ af Eckiuñe j Sarepta Huør ed ſa
gde til Eliam/ Huad hefe eg med þig
þu Guds Madur? Þu ert komeñ hier
jñ til mijn/ ad miña Miſgiørda verde
miñſt/ og miñ Sonur verde deyddur/
1 Book. Kong. 17.
Eñ heyrum til huørſu vor ſæte End
urlauſnare Herrañ Jeſus Chriſtur/
ſ er Hiartaña og Nyrnaña Ranſakara
og veit huad j Mañenū er/ ſuarar hm̄
aptr/ OTTaſt Þu EKke (ſeiger hñ)

Þui hiedan af skalltu mēn vei
da. Med þessum Ordum OTTast
ÞV ECke/ hefur Herrann Christur
lꜳted hugga sijnar Sorgande og sturl
ande Barnakindur alla Tijma/ Med
þeim huggade Eingellen̄ Jomfrw
Mariu/ þa hn̄ kom til hen̄ar/ og boda
de hen̄e Gietnad Herrans Christi/ Og
Kuin̄urnar sem geingu til Grafaren̄ar
hans/ sem z adra fleire/ Huar med hn̄
audsyner/ ad han̄ vilie en̄ nu j Dag on
guan deyia edur fordiarfast lꜳta j sijn
um Syndum/ þui han̄ er þess vegna hi
ngad j Heimenn komen̄/ ad han̄ vpp
leitade þad sem tapad var/ og giørde al
la Syndara Sꜳluholpna/ 1 Tim. 1
Þar næst seiger Herran Christur til
Peturs/ AD HIer EPter SKVle
Han̄ MEn̄ VEida/ Huar med han̄
kallar han̄ til þess Postullega Embætt
is/ og seiger honum fyrer/ ad han̄ skule
ecke leingur vera soddan Fiskare/ sem hn̄
hingad til vered hefur/ Helldur skule
han̄

ka hi' ept' kasta wt Neteŋ. Evangelij
og j þui veida margar Saaler til eilijfs
Lijfs/ Nuad og so skiede strax a þeirre
fyrstu Nuijtasuñu þess nya Testamente
sins/ þa Petur Predikade/ ad þar sner
ust og vrdu vidauknar nær þriaar Þus
under Saalna/ Act. 2.

Eñ Ordsaker/ huar pyrer Herraň Christur lijker þui heilaga Predikunar Embætte vid Veideskap/ eru þessar,

Fyrst so sem pad/ Ad Fiskararner hli
oota ad hafa mykeđ Erfide ef þeir sku
lu añars hafa nockurn Aviñing. Ei
ns verda þeir sem j Ordenu Erfida/
mykla Mædu og Omak ad wtstanda/
ef þeir vilia riettelega og vel standa j
sijnu Kalle og Embætte.

Þar næst so sem pad/ ad Fiskararner
e. vida opt forgiefens/og faa eckert/ yfer
huoriu Postuliñ Petur klagar hier/
Eins geingur þ z so til þ Prestū z Pre
dikurum/ Ad þeir giefa stundum litlu
edur onguu til Leidar komed hia sijnū
Tilheyrendum/ Þuiad Neimur þesse er
von

vondur/ og vill ſig ecke aß Guds Anda
ſtraffa læta/ Gen. 6.

J þridia lage/ ſo ſem þad/ Ad j Nete nu veidaſt bæde gooder Fiſkar og jller til ſamans/ Enn þa ad Lande er komed/ kaſta Fiſkararner þm vondu j burt fra þm godu. Eins geingur þad til j Kyrkiu ſoßnudenum/ Þar ßinnaſt bæde jller Menn og gooder/ Enn a ſijdaſta Deige mun DROTTinn ad ſkilia ſijna Saude fra Kidunum/ Matt. 25. Þa munu Menn hid fyrſta ſea ad ſier huad ſtoor miſmunur ſie a mille þeirra Riettlætu og þeirra Ogudlegu/ og þeirra ſ Gude haßa þienad/ og ecke þienad/ Mal. 3.

Ad ſijduſtu ſtendur ſo j nidurlæge Textans. Og þeir drou ſijn Skip ad Lande/ yßergæßu allt ſamann og ßylgdu hønum epter.

Lærum oſs ꝛ eirnenn epterßylgia vorum bleſſada Endurlauſnara/ Fyrſt j Lærdomenum/ Ad vier blijfum ſtadfaſter
vid

vid hans Heilaga Ord/ vijkium ecke fra þui/ huørke til hægre nie vinstre ha ndar/ Esa.30. Og þar næst j Lifnaden um/ Ad so sem þad/ ad Christur hefur vndan oss geinged j Elskune/ Hogværd dinne og Þolenmædinne/ og ødrum pleire merkelegum Dygdum/ so skulum vier z so bera oss ad peta j hans Footspoor og læra af hønum þa riettu og sønnu Hoog værd/ Lijtelæte og Þolenmæde/ huad ep vær giørum/ þa munum vier sijdar meir hønum epterfylgia j Dyrdenne/ þui þad er visseleg Sannende/ ad ef vær þolum med hønum/ þa munum vier med høn um rijkia/ Deyum vier med hønum/ þa munum vier med hønum lifa/ 2 Tim. 2. Huad vm sijder ad fa og ødlast/ oss veite Gud Fader/ Sonur og Heila gur Ande/ af sinne Nad/ Huørium eim um og þrennum ad sie Dyrd og Lof/ nu hiedann j fra og ad Eilijf- pu/ AMEN.

Siötta Suñudag epter Trinitatis/ Evangel. Mat. 5.

JEsus sagde til siña Lærisueina/ Eg seige ydur/ Nema suo sie ad ydart Riettlæte yfergnæfe meira eñ þad hiña Skriptlærdu og Phariseis/ þa munud þier eige iñganga i Himnarÿke. Þier hafed heyrt huad sagt er til þeirra gomlu Ecke skalltu Mañ vega. Eñ huor hañ vegur Mañ/ sa verdur Dooms sekur/ Eñ eg seige ydur þad/ huor hañ reidest Broodur sÿnum sa verdur Dooms sekur. Enn huor sem ad seiger til Brooders sÿns/ Racha/ hañ verdur Raads sekur. Eñ huor sem seiger/ þu Afglape/ hañ verdur sekur Helvÿtis Eldos. Þar fyrer nær ed þu offrar þÿna Gafu til Altares/ og þier kie nur þar til hugar/ þ þiñ Brooder hafe nockud a moote þier/ þa lattu þar þiña Gafu fyrer Alltarenu/ og far adur ad sætta þig vid Broodur þiñ/ og kom þa ad offra þÿna Gafu. Vertu snarlega samþyckur þÿnum Mootstodu

manne

mañe a medan þu ert enn a Veige med
Honum/ so ad eige selie þig þiñ Motstødu
madur Domaranum/ og Doomareñ selie
þig Þienaranum/ og verder þu j Dyblyß
su kastadur/ Sañlega sañlega seige eg þier
ad eige muntu þadan wt ƀara/ þangad til
þu hefur borgad hiñ sijdasta Pening.

Vier lesum j Exodi Bookar 34 Cap. Ad þegar Moyses kom aptur ofañ af Fiallenu Sinai med Logmaals Toblu
nar fra DROTTne/ þa hafe Geisl
ar staded af hans Andlite/ so Israels
Born þordu ecke ad koma nærre honū
Huors vegna hañ vard ad lata skylu
fyrer sijna Asionu/ þa hañ skyllde vid
þau tala. Þetta hid sama wtleg
gur Postuliñ Paall vppa andlega vijsu
j 2 Pistle til Cor. 3 Cap. Og vill mer
kiast lata fyrer þa Geysla/ sem af Mo
ysis Andlite stoodu. Fullkomlegt Riett
læte/ og þa jñre Hlijdne sem Moysis
Logmaal wtheimter/ sem er/ Elska til
Guds

Guds af ǫllu Hiarta/allre Saal z ǫll
um Kroptum. Eñ ſu Skyla ſem Mo
yſes heingde fyrer ſitt Andlit edur A
ſionu/ merker þañ ſtoora Blindleika
Gydinga Folks/ huort ad hiellt ad Log
mæled wtheimte ecke wtan alleinaſta
Utvortis Hlijdne/ ſem er/ ad ſlaa ecke j
Hel Hooraſt ecke/ Stela ecke Lingvitne
og añad þeſſu lijkt/ og þa þeir giorde
hier epter/ hielldu þeir ſig Logmæled
vppfyllt og þui Fullnuſtu giort hafa
Eñ þañ Jñra Biartleika edur Full
komlegleika Logmaalſins ahrærande ſa
ña Elſku til lifanda Guds/ kunnu þe
ir ecke/ edur villdu ſlaa. Þeſſa Huldu og
ſkylu tekur nu Herrañ Chriſt j burt fra
Andlite Moyſis j þeſſum vorum vpp
leſnum Texta/ og ſijner oſſ/ huad vier
ſteum Gude fyrſt og fremſt og þar næſt
vorum Næunga ſkyllduger. Og vil
iunn vier þui j Jeſu Nafne taka oſſ fyr
er Hendur einfalldlega ad ſkoda og yfer
vega þetta Heilaga Evangelium j ſu
eimur Smægreinum.

Og

Og skal hin fyrre vera vm Phariseana Riettlæte/og hitt anad betra Riettlætid sem pyrer Gude gillder.

Þar næst vilium vier heyra nockud talad wt aþ þui fimta Bodordenu og huørnen vier eigum þad riettelega ad skilia.

Gud hialpe oss øllum med sine Naad so vær mættum hier wt af nockud gott læra og oss j Nyt færa/ Amen.

Nema so sie ad ydar Riettlæte yþergnæþe meir en þeirra Skriptlærdu og Phariseana/þa munud þier eige jnganga j Himnarijke/ seiger Christur j Vpphafe þessa Gudspialls til sina Læresueina. En huørnen vared og hattad hafe vered Riettlæte þeirra Phariseana og Skriptlærdu/ þad syner oss og þyrer Siooner setur Dæme þess hoþmooduga Phariseara/ sem gieck

vpp til Mustereſins ad bidiaſt pyrer/ z hrooſade ſier aþ ſijnum wtvortis heilag leika og Goodverkum ſeigiande/ Gud Eg þacka þier/ ad eg er ecke ſo ſem ad rer Meñ/ Ræningiar/ Orietteviſ ſer/ Hor doms meñ/ eda ſo ſem þeſſi Tollheimtu madur/ Jeg faſta tuiſvar j Viku z gi ef Tijunder aþ ollu þui eg a/ etc. So heþur þa Phariſeaña meining v:red þeſſe/ Ad þa þeir þionudu ecke aflarleg um Gudum/ eins og Iſraels Folk giør de j Eydemørkuñe þa þad tilbad Gull kalfeñ/ Ex. 32. Edur boluudu ecke eins og ſa ſem laſtade Naþn DROtt ins/ z var þar þyrer j Hel grytttur/ Lev. 24. Edur forocktudu ecke Guds Ord z þau heilogu Sacramenta/ eins og ſa rijke Madur/ ſem ecke villde heyra Mo yſe og Spamønunum Luc. 16. Eda ſettu ſig ecke vpp a moote ſijnum Forell drū/ eins z Abſalon/ 2 Sam. 15. Eda ſlœe ecke ſiñ Broodur j Hel/ eins z Ca in/ Ge. 4. Edr drygdu ecke Hoor/ eins z David/ 2 Sam. 11. Eda ſtælc ecke ei ne

ns og Achan/ Josu. 7. Edur bære
ecke falskan Vitnisburd/ eins og þe
ir tveir Doomarar giørdu j moote Sú
sonu/ Edur stundudu ecke epter Gotze
og Peningum síns Naunga eins z gi
ørde Achab og Jessabel vid Naboth/
1 Kong. 21. Edur gyrntust ecke aňars
Mans Eigen Konu/ eins og Herodes
Marc. 6. Þa hefde þeir vppfyllt og
fullnægiu giørt þm thu Guds Bodordū
jafnvel þo Hiartad være hid jñra fullt
af Reide/ Hatre og allra Handa vondū
Gyrndum og Lystingum. Eñ Herrañ
Christur vill ecke sampyckur verda þes
sare þeirra rangre Meiningu/ Helldur
seiger wtþryckelega/ ad þeir sem þetta
giøra skule ecke komast ad helldr j Him
naríke/ og þad sama vegna þessara ept
fylgiande Ordsaka.

Fyrst ad soddan Riettlæte Pharisea
na var eitt Hræsnisfullt Riettlæte/ þui
þeir giørdu ecke þesse wtvortis Goodve
rk af riettre og sañre Elsku til lifanda
Guds/ edur honum til Æru/ helldur all

 eins

einasta vppa þad/ ad þeirra utvortis
Heilagleike mætte slaast ap Monnum
Matt. 6. Huors vegna ad Herrann
Christur samlijker þeim vid Forfagad
ar Gr... Framlidena Manna/ Huor
sar ad vtan synast Fagrar/ En hid jñ
ra eru þær fullar ap Daudra Manna
Beinum z allskonar Obeckt/ Mat. 23
Þar næst vill Herrañ Christur ecke
samþyckur verda Phariseana Riettlæ
te/ ad þad var ofullkomed/ þuiad þo þe
ir slæe öngua j Hel med Hendeñe/ þa
var þo fra Hiarta samt fullt af Hatre
z Ofund/ huad ad ecke er sÿdur Mañ
dræp fyrer Gude eñ hitt/ Þui so seiger
Postuliñ Johañes/ 1 Pist. 3. Ad huor
hañ hatar siñ Broodur/ sa sie Mañ
dræpare/ Ja þo þeir drygde ecke utvo
rtis Hoor/ þa voru þo samt þeirra Au
gu full ap Hoordome/ 2 Pet. 2. Og þo
þeir giæfe alldrei so myklar Olmusur/
þa var þo þeirra Hiarta giegnumsmo
ged ap Agytne/ og giordu þad meira
af Vana eñ Elsku til sijns Naunga/
Huar

hu' mz þr hafa sig sialfa a sælar dreig
id/ þuiad Logmalid er andlegt/ Rom. 7
Og wtheimter ecke alleinasta wtuortis
Hlyðne allra vorra Lida og Lyma/ hell
dur og jñuortis Hlyðne Hiart...a/ And
ans og Sælareñar.

I aañ maata kieñer Herrañ Christ
ur oss hier/ Huorneñ vared eige ad vera
voru Riettlæte/ sem er/ ad þad a ad ve
ra betra eñ PhariseañaRiettlæte/ Þad
er/ Oss byriar ad hafa soddan eitt Riett
læte/ sem ad er fullkomed/ hreint og O
fleckad æn Syndsamlegra Gyrnda og
Tilhneyginga. Eñ þuilijkt fullkomed
Riettlæte kuñu vier þo ecke ad piña mz
oss/ þui af Syndareñar Eytre erum vi
er so spillter og fordiarfader ordner/ ad
þar er eingeñ sa sem gott giører z ecke
eirn/ sem David seiger j Psalmeñu 14.
Logmaled wtheimter ad suñu aþ oss ei
na heilaga oþleckada Natturu/ eñ vær
erum þar þuert a mote aller Børn Re
idiñar/ Eph. 2. Logmaled wtkrefur
aþ oss heilaga Þanka/ eñ hia oss piñast

 ecke

ecke vlan sauruget Pankar og vondar Nuraner/ Matth. 15. Logmaled vill hafa af oss eitt hreint Niarta/ Eñ hu er er sa sem kañ ad seigia/ mitt Niarta er hreint/ Ordsk. V. 20. Logmaled wt heimter af oss eina stadfasta og varan lega Alydne/ Eñ par puert a mooti pe llur sa hiñ Riettlæte stosiñum a Del ge/ Ja/ par er eingeñ sem kañ ad for merkia huad opt hñ misgiører/ Psa. 19

Nuad eigum vier pa til ræds ad ta ka/ so vær gietum komest yfer og wtveg ad oss petta betra Riettlætid? Vær skul um nalægia oss til Christum/ og huad sem oss brestur/ taka af hans pillingu Næd pyrer Næd/ Joh. 1. Pui huad Logmalenu var omogulegt (med pui pad veikkest fyrer Nollded) pad giørde Gud/ og sende siñ Son j Asiynd Synd ugs Nollds/ og pordæmde Syndena j Nolldenu fyrer Syndena/ so ad Riett læringeñ sem Logmaled heimte vpp pill'est j oss/ Rom. 8.

Nu viliumi vier koma til pess seirna
Grein

Greinarkornsins/ og heyra huorneinn vor blessade Endurlausnare wtleggur þad þimta Bodordid/ Hier vm hliodar so Textenn. Þier hafed heyrt huad sagt er til hinna gomlu/ Ecke skalltu Mann vega/ Enn huør hann vegur Mann/ sa verdur Dooms sekur/ Enn eg seige ydur/ huør hann reidest Brodur sijnum/ sa verdur Doms sekur/ og huør sem ad seiger til Brodurs sijns Racha/ hnn verdur Raads sekur/ Enn huør sem seiger/ þu Afglape/ hann verdur sekur Helvijtis Ellds.

So heyrum vier hier/ ad Manndraaped huørt Gud fyrerbijdur j þui þimta Bodordenu/ skiedur ecke med einu moote/ helldur med þrefolldum Hætte.

Fyrst skiedur pad med Verkenu/ sue sem þa eirn yþerfellur añañ med Vallde z Oþryke/eins z Cain giorde Brodur sijnum Abel/ þa hañ sloo hañ j hel Gen. 4. Edur med Suikum z Vnderferle/ þa eirn lætst vera añars goodur Vin og Brooder/ eñ stundar þo samt j þele nidre epter Æru hans og Velferd eins og Saul giorde vid David/ þa hñ gaþ hønum sijna Doottur Michol/ vp þa þad hañ giæte þyrer komed hønum 1 Sam 18. Sama lesum vær z so/ad Absalon hafe giort sijnũ Brodr Añon 2 Sam. 13. Og marger adrer þleire/ Vm þessa talar David sc j Psalm. 55. og seiger/ Ad þeir Bloodgijrugu z þlaradu mune ei fa sijna Lijfdaga hálfnad.

Þar næst skiedur og so Mañdræped med Muñenum/ þegar eirn añadhuørt reidest Broodur sijnum/ sijner a sier hei þlugt gied vid hañ/ hrækez edur spittar epter hønum/ huad ad merkest þyrer þetta Ordkorned RAKA/ Edur kallar hañ

han Apglapa edur odrum japn skiem melegum Nøpnum.

Hier verdur oss fyrer Siooner sett/ huad andstyggelegur Nlutur Reiden̄ sie þar Herran̄ Christur sialfur jafnar he̅ne saman̄ vid Mord og Man̄drap. Þat þyrer (min̄ Brooder og Syster) sie so þu vilier huorke vera nie heita eirn Mordinge og Man̄dræpare/ þa tak þi er sterkast Vara þar fyrer/ ad ala ecke Heipt nie Natur j þijnu Hiarta vid þin̄ Næunga. Þar næst so ad þu meiger þess helldur fordast þessan̄ vonda Skap lost/ þa skal þier þar til koma Næske sa sem Reiden̄ med sier fører/ sem er/ hu̅ dregur Man̄ vnder Guds Nepndardom og strangan̄ Riettlætis wrskurd/ þui þ skal huor z eirn vita/ ad Reikningskapr mun þar wtheimtast a sijdasta Deige/ so fyrer Heipt og Reide sem fyrer adrar Dauflegar Synder/ þui suo talar He rran̄ Christur hier liosslega/ AD HW or han̄ Reidest Broodur Sijnum/ Sa sie DOoms Sekur/ En̄ huornen̄ vill

 tu

su nu þu veslug Maiestkia standast fyr er þeim Doome? Þar situr ecke þeñan Doomeñ þuilijkur Yfirdomare sem ble ckfur verdur med rangre Afsokun edur diarflegre Neitun/ helldur situr þeñan Doom sialfur Gud Fader/ Sonur z heilagur Ande. Þesser Yfirdomarar hafa so skorp Augu ad þr sia jñ j hiartad og Samviskuna/ Jer. 11. Þui tiaier oss ecki vid þa ad þrata/ þeir sia og siern eñ/ huorneñ huad fyrer sig hefur tilborid/ þui stodar einngeñ Afsokun. Þar fyrer gieter þu ecke med riettu afsakad þijna Reide/ þa vill þar visselega fylgia epter Guds Hefndar straff/ vtan þu giorer adur sterka Jdran.

Pad þridia sem oss skal knya til þess ad fordast Reide z Hatur vid vorn Naunga/ er sa hrædelege Okostur/ sem þessum vonda Skaplesste fylger/ sem er/ ad Reidiñ burttekur og wtrijmer heilagañ Anda Guds wr Hiarta þess Natursama/ so sem merkia ma af Ordum Postulans Pals j Pistlenum til Eph. 4.
Þui

Þui þegar hañ hefur upptaled einar z adrar Synder/ a medal huørra ad Ref diñ er/ fyrer huorium hañ tekur þeim j Ephefo vara/ þa leggur hañ þesse Ord til og seiger/ Og hryggeð ecke hei lagañ Anda/ med huørium þier erud Jñfiglader vppa ydar Endurlausnar Dag.

J fiørda mata skyllde huør og eirn spornast vid Neypt og Reide/ þuiad De ilugiarn Madur og reideñ/ verdur alld tei Vinsæll til Leingdar hia neinum Moñum/ so s̄ Salomon vottar j Ordsk B. 27. Cap. Og þar af kiemur þad ad þu skallt ætijd sia/ ad hyggner Meñ vilia ogiarnan dryffa sig þar vid Stoor sinada Meñ/ heilldur hlidra hia þeim/ ogfordast þa/ so sem Meñ fordast ad vera a Veige fyrer einu Darga Dijre edur grim̄um Nleckia hunde/ þui þesser alldrei ørvænt/ ad Madur meige af þuilijkum Neipfarfullum Siñisvørg um/ añadhuørt smænader verda med Ordum edur Verkum/ ellegar Madur

meige

meige j ostillingu sine pad Slis a peim vina/ sem hann villde ad ecke hefde skied.

J fimta z sijdasta mata skulum vær fordast Natur og Reide vegna þess ad hefie fylger en nu ein sii Odygd/ ad hun giorer Man apstina/ og Odum Monum lijkare/ en peim sem Gud hef ur Vit og Skyn giefed/ Pui eins og pad/ad Reikurin pa han kiemur mykell vpp j Augun/ pa er han par so sterkur og beyskur/ ad Madur kan huorge fra sier ad sia/ helldur en han være blindur So forblindar og so Reiden Mansins Hugskot/ ad han sier ecke huad sier som er edur vid huarn han ꝛc. Par fyrer huor han vill ecke vera og heita ein Narre edur galen Gloopur sa stande a moote Heipt og Reide/ epter Radum pess vijsa Salomons j Predikunar B. 7. Cap. Vertu ecke brædur til Reide Pui j Hiarta pess dærlega plagar Reid in ad hvijlast.

Pridia Mord edur Mandrap / sem skied

kiedur a moote þui þimta Bodordenu kiemur af Hiartanu/ þegar eirn huþar sijnum Naunga jllt/og vill med ong uu moote vid han forlijkast/fyrr en hn heþur gietad hefnt sijn a honum j ein huorn mata/ Huad Herran Christur vill þo j onguan mata lijda/og þessve gna seiger han so j þessum vorum Gud spialls Texta. Nær ad þu oþþrar þijna gaþu til Alltaris/ og þier kiemur þar til hugar þad þin Broder haþe nockud a mo te þier/þa lattu þar þijna ga þu þyrer Alltarenu/og þar þy rst ad sætta þig vid Brodur þin. Item/ Vertu snarlega sam þyckur þijnum Motstodumañe a medan þu ert en a Veige med honu/so ad eige selie þig þin.

þiñ Motstødumadur Doomar
anum og Doomareñ selie þig
Þienaranũ og verder þu j Dy
flyzu kastadur. Sañlega se
ge eg þier/ ad eige mũtu þadã
wt fara/ þangad til þu hefur
borgad hiñ sijdasta Pening.
Hier upptelur nu og framsetur Herrañ
Christur nockrar sierdeilis Ordsaker/
sem oss skulu uppvekia til þess/ ad ala
ecke Heipt og Hatur til leingdar vid vo
rn samchristeñ Naunga/ Da er hin fy
rsta su/ Ad vær erum aller Iñbyrdis hu
ør añars Brooder og af einu Bloode/
Act. 17. Þar f ber oss ad hafa Brood
urlegañ Kiærleika huør til añars. Sy
rach seiger j 13. Ad huørt Dyr elske sin
Lijka/ Huad myklu framar ættum vær
þa Meñerner ad elska vorn Naunga/
þui þad gledur bæde Gud og Meñ þeg
ar Brædurner forlijkast vel/ seiger sa
me

ine Syrach j 25 Cap. Item seiger Dá
vid j Psalm. 133. Sia þu/ huorsu ag
giætt og elskulegt þad er/ ad Brædurn
er bwa huør vid áñañ samþyckelega/
So og hroosar heilug Ritning Forfød
urnum Abraham þar ꝼ/ ad hañ lifde j
Kiærleika og Eingdrægne vid sin Bro
durson Loth/ Gen. 13. Eñ þar þuert a
mooie le um vær j Genesis Bok 21. Ad
Jsmael var wtrekeñ fyrer þad hañ ha
fade Jsaac/ Þar fyrer skulum vier laa
ta þeñañ andlega Broodurskap oppvek
ia oss til Jñbyrdis Kiærleika/ Añars
kuñum vier ecke med goodre Samvisku
ad koma framm fyrer Gud/ og offra
Bæna og Packlætis Offre voru vppa
þad Andlega Allfared/ sem ad er vor
DROTTIN Jesus Christus/ Rom. 3
Eñ Gud næde/ Þar er nu komenn su
Olld/ ad skynlausar Bestiur hafa mei
ra samhellde/ eñ Brædur og Naungar
ꝫ giora Skom til margra huorra sem
alldrei vilia vera til Frids.

Þar næst a oss ad oppvekia til Chrê
stelega

ſtelegs Kiærleika og Eindrægne vid vo
rn ſamchriſten Næunga alvarleg A
miñing og Skipan lifanda Guds/ Nu
ør ed ſeiger/ VErtu Snarlega Sam
þyckur Þijnum MOtſtødumañe/ Þar
fyrer j Dag j Dag ef vier heyrum Gu
ds Rauſt og Befalning/ þa forherdum
ecke vor Hiortu/ ſo ad þær hrædelegu
Bolvaner kome ecke yper oſſ/ ſem Hert
añ hootar þeim ohlijdnu j Deut. Bok
28. Sem er ad þeir ſkule vera bolvader
j Jñgaungu og wtgaungu.ec ec.

J þridia mæta ſkal oſſ aknyia til
Fridar og Forlijkunar vid vorn Brood
ur ꝫ Næunga/ ad vier eigum hier ſtu
tta ſtund til ſamans ad vera/ og Lijfda
gar vorer eru næſta miøg fallvallter/ ſo
alldrei veit nær eñ oſſ mune þa og þa
burtkipt verda/ ſo ſem Dagleg Dæme
audſyna/ ad eirn er heill og hrauſtur j
Dag/ eñ a Morgun ſiukur eda kañſkie
burtdaudur/ þar fyrer ſyngur ſo chriſte
leg Kyrkia ꝫ ſeiger. Eins er mañ Æfe
og Þuerhønd breid/ allſkins hladeñ
med

med Sorgum/ Ljtelo verk er mitt Lijf sins skeid vnderlagt Eymdum morgum fallvallt og miøg þorgengelegt/ sem nijtt og þar med Niegomlegt/ eins sem Draumur og skugge. Og hier fyrer a miñer z eitneñ Herrañ Christur oss/ ad vier skulum snarlega samþycker verda voru Motstødumañe/ A Medañ Vier erum eñ nu a Veige med honum/ Þad er/ a medan vær lifum til samans hier j þessum Eymdardal.

Þad fiorda sem oss skal meyssa til Fridar og Forlijkunar vid vorn iafnchristnañ/ er þad vidbiodlega Straff sem yfer øllum þeim hanger/ sem ecke vilia Sættum taka/ þa þeirra er vel og tilbærelega leitad/ þ er / Ad þeir verda offurselld er DOmaranum og DOmareñ selur þa Þienaranum og verda so j Dyblyssu kastader/ og þ þo alltra þyngst er/ ad þeir eiga ongrar Frijunar edur þrelsis von wt þeirre Myrkua stofu og Fangelse/ þ Angad til þeir hafa Borgad þañ sijdasta Pening. Nu sa eilijfe

 Frid

Fridarhøfdingeñ vor DROTTEiñ Je ſus Chriſtus ſtiorne oſſ og ſtyre med ſy num gooda Anda; ad vær mættum ſo li fa j þeſſum Tarañadal/ ad vier ad en dadre þeſſare vorre Vegferdar Reiſu/ mættum fæ og ødlaſt farſællega Jñga ungu j þañ Nimneſka Fridarſal/ þad heyre Gud þyrer ſaker Naþns ſyns ble ſſada Sonar Jeſu Christi/ huørium med Fødurnum/ z þeim gooda heilaga Anda/ ſie Lof og Dyrd/ þra Ei lyfd til Eilyfdar/ Amen.

Siøunda Suñudag epter Tri nitatis/ Evang. Marc. 8.

J þañ tyma. Þa þar var eñ ma rgt Folk komed ſaman/ z hap de ecke til Matar. Jeſus kal lade ſyna Læreſueina til ſyn/ og ſagde til þeirra. Mig au mkar yþer Folked/ þuiad j þria Daga ha þa þeir hia mier vered / z eckert til Mat ar hapt. Og eþ eg læt þa þaſtande heim til

til sijn fara/ þa vanmegnast þr a Leidenne. Þuiad sumer voru langt ad kom̄ner. Og hans Læresueinar suorudu honum. Huedan fáum vier þau Braud/ hier a Eydemørku so vier fáum þa mettad? Og hann spurde þa ad. Huørsu mørg Braud hafe þier? Þeir sǫgdu honum/ Sio. Og hn̄ skipade Folkenu nidur ad setiast a Jørdena. Og took þau sio Brauden̄/ þackade og braut sundur/ og fieck sijnum Læresueinum/ ad þeir legde þau fram̄. Og þeir lǫgdu þau fram̄ fyrer Folkid. Þeir hǫfdu ⁊ fáeina Fiska/ og þa hina sǫmu Blessade hn̄ og baud fram̄ ad leggia. Enn þeir neittu/ ⁊ vrdu metter. Og þr tooku vpp það yfer var/ sio Karfer med Affgangs Leyfar. Enn þr sem neitt hǫfdu/ voru nær Fiorar Þu sunder/ ⁊ hn̄ liet þa j burt fara.

ÞEgar Israels Folk hafde feinged leida af Himnabraudenu j Eydemørkunne/ og villde fá Kiøt ad eta/ þa mǫglade það j gegn Moyse og sagde. Vier Endurmiñunst nu þeirra Fiska sem vier átum fyrer eckert

j Egyptalande/ En nu eru Ander vo
rar þreitt* / þui vor Augu sia eckert vt
an þetta Man. Þessa Klogun Folk
sins heyrde DROTTIN og sagde til
Moysen seigdu til Folksins/ ad þad sku
le helga sig til morguns/ þt ad Morne
vil eg giefa þui Kiot ad eta/ ecke eirn
Dag/ ecke tuo/ ecke fim̃/ ecke tiju/ ecke
tuttugu Daga/ Helldur eirn Manud/
þangad til þad geingur vt vm þeirra
Naser/ so þad velge vid þui/ þta þotte
Moysi næsta omøgulegt vera/ og sag
de til DROTTins/ þetta Folk er sex
hundrud Þusund Footgaungu lids/ og
þu seiger/ Eg vil giefa ydur Kiot ad
eta eirn Manud/ skal neckud sla nidur
Naut z Saude/ so þeim meige nægiast
Eda skulu aller Fiskar Siafarens sa
pnast hingad/ ad þad kuñe ad nægia
handa þeim/ En DROTTIN andsu
arade honum og sagde/ Er þa Hond
DROTTins stutt ordin? Nu þu ska
lt sia/ huort mitt Ord kañ ad koma
fram vid þig edur eige/ Og þar mægi
eck

eck Vindur ßra DROTTne/ og liet Vaktelur koma aß Sioonum/ og dreiß de þeim yfer Herbudernar/ hier eirnr ar Dagleidar leingd/ og þar eirnrar Dagleidar leingd/ tueggia ælna hætt yfer Jørdūne/ sē lesa mæ j Num. B. 11. Mootlijk Historia og Dæme verd ur oss framsett j þessa Dags Heilaga Evangelio/ þui so sem þad ad DROt tiñ fædde Israels ßolk a Vaktelunum so þad hafde anægianlegt/ Eins fæder Herrañ Christur hier nær ßiorar Þus under Mans/ af siø Braudum og fæi num Fiskū/ so þar voru meire afgangs leifar/ eñ j fyrstu var ßrāmlagt.

Þar næst/ so sem þad Moyse þotte o mögulegt vera/ ad DROTTeñ skyllde kuña ad giefa Israels Folke nægelegt Kiøt ad eta/ þar hañ hafde ædur sled þar vppa/ ad hañ haßde læted Himna miøled rigna/ og leidt Vatned wt aß Hellusteinenum. Eins gætu Læresuein arner ecke helldur trwad/ ad Herrann Christur munde giefa ßædt so margt

Folk j Eydemørkuñe/og þar fyrer selg ia þeir/ Nu Var faaum vier Brauð hier a Eydemørku. et cf. Jaa þeir muna nu ecke neitt til þess/ þa hañ fædde fimm þusunder Maña med fim̄ Biggbrauð um aadur fyrre/ Joh. 6.

J þridia lage/ so s̄ þ Gud fædde Jsraels Børn a Baktelunū j Eydemørkuñe so þad' z eirnin̄ Herrañ Christ: hier j Eydemørkuñe sijn Børn miog dasamlega Audsijnande þ' inz ad hñ sie sañz Guds Sonur/ sem ecke er bundeñ vid nockurn stad/ Tijma edä Medal. Vier vilium aan leingre Jñgangs vijkia til Textans/ z wt ap honum skoda z yfervega þessa þria epterfylgiäde Puncta.

Hiñ fyrste skal vera vm þad milldaog Myskunarfulla Hiarta Endurlausnarans vors Jesu Christi/ Huor ed aumkade sig yfer Folked.

Añar vm Bantrw Postulaña.

Og hiñ þridie vm sialft Dæsemdarverkid/ sem Herrañ hier giører.

Sa Almattuge og eilijfe Gud sem wt

wt litlu kaň ad giøra myked/ Hialpe
oss med siñe Raad/ so vier mættum hier
wt af nockud gott læra og oss til Nyt
semdar pæra/ Amen.

Lijka sem þad/ Ad huør og eirn Ma
dur hefur eirn Lijkama/ og j Lijkaman
um eina lifande Sæl/ so þarf haň og
so vid/ bæde andlegrar og Lijkamlegrar
Næringar z Vpphelldis/ þui Madur
iň lifer ecke a einusaman Braude/ helld
ur af sierhuøriu Orde sem fraṁgeing
ur af Guds Muñe/ so sem sialfur En
durlausnareň vor liosłega vottar hia
Matth. 4. Dæme hier vppa høfū
vier j þessa Dags Gudspialle/ Þui ept
er þad ad Herraň Christur hafde fæ
dt og fooſtrad Sæler þessa Folks (sem
honum epterfylgde) a þui Himneska
Braude sijns blessada og Lijfkroptuga
Ords/ þa fæder haň þad og so Lijkamle
ga/ audsijnande þar med/ ad haň sie sa
hiň same hia huørium vier eigum ad
leita bæde Sælareñar og Lijkamans
Næringar/ Huad hid sama Folk þetta

 heſ

hefur athugad/ og þess vegna epterfylgt Herranum Christo wt j Eydemorkina/ Af huors Dæme vier skulum at huga þetta fernt.
Fyrst so sem þad/ Ad Gudspiallamadurin vottar ad þad hafe ecke vered þær einar Mañeskiur/ sm̃ hier hafe saman komed til ad hlyda a Herrans Christi Predikun/ Helldur MEargt FOlk/ So eigum vier og eirneñ ad hafa eina Nia rtans Gyrnd og Epterlangan til þess ad heyra Guds Ord/ læra þad og iðka og lata oss þad ecke leidast. Eñ sæmum til (good Guds Børn) huad olijker værum sem a þessum Døgum lifum/ þess su gooda Foolke/ þad plicktest hier þusundum saman til Herrans Christum/ til ad hlusta epter hans Kieñingu/ Eñ j vorum Kyrkium/ þegar su Andlega Saalar fædañ/ sem er Ord DROTTins verdur kient og frambored/ þa koma þar valla tiju/ Ja kañskie stundum eirn eda eingeñ.
J añañ mata seiger Gudspiallamadurin

durin̄/ Ad Folk þetta hafe ecke ad eins
vered wr næstu Kringumliggiande Þor
pū / Nelldur hafe SNmt Vered LA
ngt ad komed/ En̄ huornen̄ fer oss?
Vær hofum Kyrkiuna og Guds heila
ga Ord alla leid vpp vnder Gardenum
hia oss/ Ja/ skamt þra vorum Bæum
og Heimele/og nenum þo ecke ad vn̄kia
oss Bæarleidarleingd edur þuerfootar
til þess ad hlijda Orde DROTTins
Vær lesum j heilagre Ritningu vm
Drottninguna aþ Arabia Rijke/ þad
hun hafe giort sier ferd til Salomonis
til ad heyra hans Visdom so langan̄
Veg/ sem tuo hundrud þiorutiju z eina
Mijlu/ skylldum vier þa telia epter oss
ad ferdast eirn lijtin̄ Spol/ til ad heyra
Christum sem langtum vijsare er enn
Salomon. Æ/ huad myken̄ Kyn̄roda
giora Austurvegs Vitringarner oss/
s sockt u til Christū meir en̄ vm halft þi
nta Hundrad Mijlur/ Eirnen̄ Giello
ingurin̄ Drottningarenar Candaces j
Morlande/ sem ferdadest þiegur Hund
 rud

rud og mftatisu Mÿlur. til ad heyra Evangelium/ þar Folk amast nu vid ad ganga yr næsta Hwse til ad heyra Predikun.

J þridia lage verdr þess giefed j Guds spiallenu/ ad Folk þetta hafe vered hia Herranum Christo/ z vnder hans Predikun/ ecke eirn tijma edur halfan ann af/ helldr j heila þRiu DAga/ En vær giefum valla sefed litla stund vnder Guds Orda Heyrn/ og klogum opt ys er laungum Predikunum/ Jæ/ þad fell ur morgum nu þyngra ad hallda þriu Daga heilagt a stæstu Hatijdum ar sins/ en Folke þessu ad vera þriu Daga j Eydemorkuñe hia Christo/ Enn sie sagt ad j þeim edur þeim stad/ eige ad lesa Sogur/ hallda Glede og Vøkunætur/ og þar eige ad fremia allra handa Leika/ Dansa og Vikevaka/ þa er vppe Footur og Fit(sem vier ploguñ ad seigia)þa þikest huor godu bættur z þangad kiemst/ og virda huorke þyrer sier Fiuk nie Frost/ Regn eda Storm/ hell

helldur vna ad sitia þar vid z hlyda þui heilum Noottum og Doguin j giegn.

J fiorda maata/ heþur Folk þetta soddan Hiartans Gyrnd/ Alvoru og Kostgiæþne til þess ad hlyda Jesu bless ada Orde/ Ad huor hleipur og flytier sier sem bwcñ er/ Neinaſt fra synu Hwse/ z hugar huorke vm ad taka med sier Mat ne Dryck/ edur añad sim̃ þad vid þarf/ Eñ hier þuert a mote forsooma marger a þessum Tymum Predikun z Kieñing Guds Orda fyrer einskis verd añ Hiegoma/ Aktande meira þ̃ Svyn syn/ eins og þeir j Gergesena Lande/ Marc.15. Eda fyrer Vxa syna/ eins og þeir ofackllaatu Giester/ sem bodner voru/ Eda fyrer syna stundlega Næring/ so sem giorde sa vnge Madur/ vm huorn skrifad stendur hia Matth.19. Eñ Guds Guddomlega Ord/huort ad er þo hiñ allra dyrmætaste Fiesioodur sem æfenlega varer/ 1 Pet.1, Naþan de Fyrerheit þessa Lyfs og annars/ 1 Tim.4.

þad

Þad añad sem oss er athugande j þessu fyrsta Greinarkornenu/ Er vm þa breñande Elsku/ og Medaumkunarsama Hiarta/ vors liufa Lausnara Jesu Christi/ sem hañ heþur til Folks þessa Hier vm hlioodar so Textenn. Og Jesus kallade sijna Læresueina til sijn/ og sagde til þeirra/ Mig aumkar yþer Foolked. Mattheus Gudspiallamadur sem þessa Historiu hefur skrifad a Hebreskt maal brwkar þar til þetta Ord Chamnon/ Huad ad merker so myked sem goods ad vña edur vel ad vilia einum/ so sem Christur hefde so sagt/ Eg añ Folkenu/ Eg hefe gott Gied og Astseme til Folksins. Og j þeim Griska Textanum stendur eitt eptermiñelegt Ord/ sem merker so myked/ sem þuilijka Godvilld og Medaumkan ad haþa til neckurs/ af huorre ad hræresst og vidkomast oll Mañsins Jñiþle af Medaumkan.

Þar

Þar fyrer er þ miøg Huggunarſamlegt fyrer alla þa ſem epterþylgia Herran um Christo/og heyra hans Ord af Al vøru/ Koſtgiæfne og Aſtundan/ þeim vill haſt vera ſo yfermætanlega goodur Nadugur/Epterlaatur/ Milldur/ Al mattugur og Bleſſunarfullur Gud og DROTTiñ/ſo ſem Gudſpiallameñe mer haſt hier vppmæla/Jaa hañ er ec ke alleinaſta Medaumkunarſamur og goodgiarn vid oſſ helldur fws og reidu bwiñ DROTTiñ til ad hialpa/ þar fyrer ſeiger hañ ſo/ Jeg vil ecke lata þa þaſtande þra mier þa ra/ Hañ ſkortar hier og ecke helldur Efneñ og Matteñ þar til/þui hañ er eirn Almættugur Gud og DROTT iñ/j huørs Vallde ad ſtendur allt/Og ſo ſ Lærefadereñ Taulerus merkelega vm hañ talar/lmngtum liufare til þeſſ ad giefa og giøra oſſ til gooda/ eñ vær erum til þeſſ ad þiggia og vid ad taka/ og þar þyrer ſeiger hiñ heilage David j Pſal

f Psalm. 103. Ad lijka sem þad Fader
eñ er Børnunum Lijknsamur/ eins sie
DROTTIñ Myskunsamur vid þa
sem hañ ottast/ þui hañ er Fader Myf
kunsemeñar og Gud Huggunareñar/ so
sem Postuleñ vottar/ 2 Cor. 1. Þar fyr
er kuñer þu (miñ Brooder z Syster) ad
rata j Volæde og Fatækt eda Orby
rgd/ þa efastu samt ecke/ helldur þeink
tu strax til þß Medaumkunarsama Hi
arta þijns Endurlausnara/ og hugga
du þig þar vid/ ad þad er a moote hans
Natturu ad læta nockurn af þeim sem
a hañ treysta/ Naud lijda/ þui fyrr hli
ota Hrafnarner ad koma og bera þeim
Braud og Fædslu/ so sem þeir giørdu
vid Spamañeñ Eliam/ 1 B. Kong.
17. J añañ mæta lætur Herrañ Ch
ristur j liose Aast sijna og Hiartalag s
hañ hefur til þessa Folks/ sem og allra
vor sem elskum hans Ord/ j þui ad hañ
ecke ad eins hefur Medaumkan med
oß/ helldur z eirneñ huxar oß fyrer Br
aude og þeirre Lijkamlegu Næringuñe
so

so vler skulum ecke fastande fra hönum fara/ eda Vanmegnast a Leidenne. Na be nu vor sæte Endurlausnare giört þetta vbedenn/ huad myklu framar mun hann giora þad nær vier hann þar vm bidium? Nafe hann so kröptugur verid a sine Niðurlægingar tijd/ Quad meine þier/ ad hann mune þa Kröptugur vera þar hann situr nu og er vpphafenn til hægre handar síns Födurs /yfer allann Höfdingskap/ Valldstiett/ Makt z Ne tradom/ og allt huad nefnast maa/ ei einasta j þessare Verolldu/ helldur ja hsvel j okomenne/ Eph. 1. Herrann Christur vill og eirnenn oss med þessum Ord um Amint hafa/ þar hann seiger.

Ante eg þa Fastande fra mi er fara/ þa vanmegnast þeir a Leidenne/ Quad stoor Naudsyn z Þo tf oss sie a þeirre viettu. Sælarfædunne Herranum Christo/ Hans Orde z Sa cramentunum/ so huor hñ a stad ferdast um þessa Veganesteśins/ hans auma

Sæl

Sal hlijtur eilijflega ad vanmegnast eins og Sal þess rijka Mans/ Luc. 16 Þar fyrer skyllde eirn og sierhuør hall da sier til Christum/ ecke ad eins þann fyrsta og añañ Dag/ þad er a Æskuti manum og Fulltijda Alldrenum/ Hello ur og so þañ þridia Dag/ eins z Folk þetta/ þad erallt til vors sijdasta Burt ferdartijma/ þa vier eigum vid ad skil ia og fara heim aptur.

Nu vilium vier vijkia til þess añars Greinarkornsins/ og stuttlega skoda Vantrw þeirra goodu Herrans Chris ti Lærefueina/ þui þa DROTTIñ sei ger þeim sijna Fyrerætlun og huad ho num byr j siñe vid þetta Folk/ sem er ad hañ vilie giefa þui Fædu þar j Eyde mørkuñe/ þa sia þeir strax epter þeim wtvortis Medølum/ og afrada honum ad taka þad j Ord/ ad fæda so margt Folk/ Fyrst vegna Ejnaleysis/ þui þe ir seigiast ecke hafa fyrer Hende vtann ein SJo BRaud/ sem þeir hafe kenpt fyrer sialfa sig sier til Nestis/ og hiell du

du þess vegna þad mesta ordad vera/ ad hañ skyllde bera sig ad skipta so litlu a medal so margra. Eins erum vier og so siñader/ ad vier stæmum alleinasta ept er þui sem vier høfum fyrer þramañ Hendurnar/ Eñ ad Almætte Guds og hans Krapte giætum vier(þui midur) stalldnar/ eins og Riddareñ j Samaria vm huꝛorn lesed verdur j añare Book Kong. 7. Cap.

Þar næst afrœda þeir Herrañ Chr isto/ ad fœda þetta hungrada Folk/ veg na Ohentugleika Platzins er þeir voru j stadder/ sem var Eydemørkiñ/ þar fy rer ansa þeir so til og seigia/ Huadan ꝼmum vier þau Braud hier a Eydemørku so ad vier ꝼm um þa mettad? Þad er sem þeir hefdu sagt. Værum vier j Jerusa lem/ þa være eingeñ Neyd/ Vier skylldum þa ꝼm noog Braud/ og þo añad jafnmargt Folk være/ Eñ hier j

 þessū

þessum stad er eckert añad eñ Trie/ Steinar og Gras/ huad ecke er þienan legt til ad sedia med Hungradañ Ma ga. Eins geingur þad til og so eñ nu j Dag ÿprer mørgum/ ad strax þegar Aaraskipte verda og ecke Fiskast so vel seirna Aared sem þad ÿprra/ eda ef ad Misbrestur verdur a Jardareñar Gro da/ Huad er þa añad eñ Meñ ørvænta sier og bera stoora Vmhÿggiu ÿprer huorneñ þeir kuñe ad hialpast/ seigian de/ HVar Fæum vier BRaud hier a Eydemørku? Eñ hitt er Vrrædeđ bet ra ad flÿia til Herrans Christum/ og bera vpp ÿprer hønum Vanefne sijn/ þui hañ hefur soddan eiña Almættu ga Hønd/ sem ecke er eñ nu stutt ordeñ/ Esa. 50. Huør fædde og forsorgade Jsraels folk j Eydemørkuñe j heil fio rutÿju Aar? Huør drygde þad litla Mi øl og Oleum þeirrar Fatæku Eckiu j Sarepta? Huør Avaxtade þau tuttu gu Byggbraudeñ suo þau vrdu noog til Sadningar handa Hundrad Møñ um

um? 2 Kong. B. 4. Munde ecke allt
þetta giøra su blessada Almattis hon
din DROTTins? Verum þar þyrer
ecke Hugsiuker þyrer voru Lijfe huad vi
er skulum eta edur drecka/ helldur værp
um allre vorre Ahyggiu vppa Gud/og
mun han sialfur oss slea fyrer Braude.
I þridia mata afrꝏda Lærefueinarn
er Christo/ad han skule fꝏda Folk þet
ta/vegna margþiølda/ þar þad VAR
NÆr FIorar þVsunder/ ad auk Ku
ena og Barna. Nu sama setia slee
marger en nu þyrer sine/einkanlega þe
ir sem hafa mørg Børn og Hiw ad
forsorga/meinande ad sijner litler Ad
drætter og Matfaung mune huorge
hrockua þyrer sig og sitt Nijske/ En ve
tum Hughrauster og esustum ecke/ og
vitum þad/ad Gude er ecke vm Megn
ad driúa þad litla/og forsorga þar med
so marga z faa/ Þui huar pless Børn
og Hiw eru samankomen j einu Hwse/
þar eru plest Fader Vor lesen og sung
en/ En huar plest Fader Vor eru aß

Hiarta sungeñ/ þar plagar ad vera hin rijkugleg asta Guds Blessan.

Epterfylger nu med einu Orde þad þridia Greinarkorned/ sem er vm sialft Dasemdarverkid Herrans Christi/ Ni er vm hlioodar so Textenn/ OG HANN þad er DROttinñ vor Jesus Christus

Skipade Folkenu nidur ad set iast a Jordena/og took þaug sio Braudeñ/ þackade og bra ut sundur/og þieck siinu Lære sueinum ad þeir legde þaug þramm/et ct.

Fiora Smæpuncta hofum vier j þe ssum Ordum ad athuga. Fyrst er þad ad Christur tekur Braudeñ j sijnar signudu Hendur og blessar þau/ so þau avaxtast og verda æneganleg til Fæd slu þyrer Folked. Ad sotiu hepde hñ med einu sijnu Orde/ fyrer vtan Braud og Fisk kuñad ad þæda þessar þiorar

Þus

Þusunder Manna/ suo sem hann fædde Moysen a Fiallenu Sinai/ Exo. 34. Enn þetta giorde hann þess vegna/ so hann kiende oss ad forackta ecke þau tilskick udu Medøl/ Enn huør eru þau þa/ kann einhuør ad seigia? Þar til suarast so. Þad fyrsta og hellsta Medal/ þyrer hu ort Gud hefur skickad ad vær skylldum fa vort Daglegt Braud og Lijkamans Upphellde/ þa er Erfidid/ Gen. 3. Þad meigum vier j øngvan mata j or sooma/ þui huør hann ecke Erfidar/ sa skal ecke hellður eta / seiger Postulinn j ødru Sendeb. til Tess. 3.

Þad annad sem oss er hier athugande er þad/ Ad Christur þackar sijnum Hi mneska Fodur/ Huar med vær verdum aminter/ ad vier gleimum ecke Gude lif anda/ þa hann hefur fædt oss z sadt/ þui ad huør ed Þacklætenu offrar/ hann hei drar mig/ og þad er Vegurinn/ Ad eg sijne honum Guds Hialpræde/ seiger Ande DROTTins j Psalm. 50.

J þridia mata stendur hier/ Ad Ch

 rist

ſtur hafe BROI d BRAudeð/ Nu
er með hañ kieñer oſſ/ að vier ſkulum
eirneñ brioſa vort Braud og wtbyta
þui þeim Hungrudu og þurfttugu/ Ep
ter þui ſem Herrañ byſalar hia Eſa.
58. Cap. David ſeiger j Pſalm. 41.
Sæll er ſa ſem añaſt hiñ þurftuga/
DROTTiñ mun frelſa hañ j þeirre
hiñe vondu Tijd. DROTTiñ mun
byvara hañ/og hallda hønum vid Lijf
ed/og Lata hønum vel ganga a Jord
uſſe/ z yfergiefa hñ ei j Vilia ſiña Ovi
na. DROTTiñ mun endurlijfga hñ
a hans Sootſarſæng/ þu hialpar høn
um wt af øllu hans Krankdæme.

J fiorðu Grein ſeiger Gudſpiallama
duriñ/ að Herrañ Chriſtur hafe Feing
ið ſijnum Lærefueinum Braudeñ/ Að
þeir Legde þau-þ-am. Huar með hañ
kieñer oſſ/ Að aller ſijner Lærefueinar/
Það er/ aller trwer og froomer Kieñefe
dur og Predikarar/ ſieu riettter Raads
meñ og wtdeilendur Guds Leyndardoo
ma/ 1 Cor. 4. H-orier ed foſtra ſkulu
og

z fæda Hiordena med hreinū Lærdome
Og verda þar fyrer aller Guds Ords
Þienarar hier aminter/ Ad þeir fare
vel med þau Siø Braudeñ z Fiskana/
sem þeir hafa af Hende DROTTins
medtekeð/ pad er/ Hondle vel og trule
ga med þær siøfolldu Gafur Heilags
Anda/ Sundurskipte vel Guds Orde/
og Bideile þau heilogu Sacramenta/
epter þui sem Herrañ sialþur hefur be
falad.

Ad siøundu stendur j Gudspiallenu/
Ad þeir hafe vpptekeð siø Ka
ryer med Afgangs leifar.
Huar med vier verdum aminter/ ad fa
ra vel med Guds Gafur/ gleyma ecke
sparseme og Hagnade/ eida ecke ollu
a einu Male/ Helldur þeinkia þar til
ad Meñ mune j añad siñ nockurs med
þurfa. Og skal pad so stuttlega og
einfalldlega sagt vera wt af þessu hei
laga Evangelio. Gude eilijfum Fø
dur/ Syne z heilogum Anda/ seigium
Cc iiij vier

vier Packer/ Loß og Dyrd vm Alldir Allda/ og ad eilijfu / Amen/ Amen.

Attunda Sunnudag epter Trinitatis. Evangel. Matth. 7.

JEsus sagde til sijna Lærisueina. Vakted ydur fyrer Fals Spaamonnum/ sem koma til ydar j Saudaklædum/ En hid jnnra eru þeir glepsande Vlfar. Vt af þeirra Auoxtum meige þier kienna þa. Verda nockud Vijnberenn samanlesen af Þyrnunum/ eda Fijkiurnar af Þyslunum? So lijka mun huert gott Trie giora godann Auogst/ enn huert vont Trie vondann Auogst. Gott Trie gietur ecke fært vondann Auogst/ og ei helldur gietur vont Trie fært goodan Auogst. Og huert þad Trie/ sem ecke giorer goodann Auogst skal vpphoggvast/ og j Elld kastast. Þar fyrer meige þier vt af þeirra Auogstum þeckia þa. Þeir munu ei aller sem til mijn seigia/ DROTTinn/ DROTTinn/ jnnganga j Guds Rijke. Helldur þeir sem gio

giøra Vilia mijns Fødurs/ þess a Himnum er. Marger munu til mijn seigia a þeim Deige/Herra Herra/Hefum vier ecke spaad j þijnu Nafne/ hefum vier ecke j þijnu Nafne Diøfla wtreked/og giørdum j þijnu Nafne morg Kraptaverk? Og eg mun þa jaata þeim/ad alldrei þeckta eg ydur/Fared fra mier aller Illgiørda Menn.

Exodi Bookar 7 ≈ 8. Cap. Lesum vier(Elskuleg Guds Børn) Ad þegar Moyses og Aaron kunngiørdu Pharaoni Guds DROTTins ætlt Raad ≈ Vilia/til ad frelsa Israels Folk fra þeim Egyptska Þrældome/þa hafe þeir Egyptsku Toframenn stadeð þeim a mooti/og med sijnum Konstrum giort þau somu Teikn/ sem þeir/ Hvad þeim Egyptsku voogs so miøg j Augum/ ad þeir meintu og hielldu sijna Toframenn ad vera rietta Spaamenn/og þeirra misssijningar sonn Dasemdarverk/þar þær

 voru

votu þo j Raun z Saaleika ecke añad
eñ Diøfulsins Gabb og Vppaþindíng
ar/ Huad og Raun gaþ Vatne/ Þuiad
Aaronis Stafur vppsuelgde alla þeir
ra Stafe/ Og nær þeir gatu ecke kem
ed Lwsum vpp/ eins og Moyses/ þa vr
du þeir ad meðkieña ad það være Guds
Fingur og Guds Dasemdarverk/ sem
þar skiedu/ fyrer Hond Moysis og Aar
ons. Þetta er ein merkeleg Figura z
Fyrermynndan vppa alla Falsspameñ/
sem ad standa a moote Herranum Chr
isto og hans heilaga Orde/ Þeir hafa
ad søñu mykeð Alit hia allmorgum j
Heime þessum/ so ad marger afvega lei
dast/ og falla j Villu og Vantrw af þe
irra volldum/ Eñ vm siider mun þeirra
Fauiska j Lios leidast so þeir munu aþ
sijnum Avoxtum þeckter verda/ ad þe
ir eru ecke þeir riettu Spameñ/ eins og
Toframeñerner j Egyptalande. Vm
þessa Falsspameñ talar nu þrañveig
is Endurlausnarenn vor Jesus Christ
us j þessa Dags Gudspialle/ huort vi
er

er ollum oss til ypperstodunar fyrer Hen dur taka. Og eru þad tuær greiner sier deilis sem vier skulum athuga.

Hin fyrre er vm Vidvorun Herrans Christi/ þar hañ tekur oss vara pyrer Falsspamoñum.

Oñur vm alla Hræsnara z Muñchr istna/ med þeim Lærdomum og Amiñ ingum sem hier af kuña hid stuttlega sta z einfalldlegasta wt ap ad dragast.

Sa mykle Spamadur yper ollum Spamoñum vor DROTTIN Jesus Christus/ hañ leide oss j sijnum Sañlei ka/ so vier mætteñ þetta huortueggia yf ervega hans heilagasta Nafne til Lofs og Dyrdar/ eñ oss til Salargagns og Velferdar/ Amen.

AD þar hafe j pra Vpphape Veral ldareñar/ allt til þessara nælægra tij ma/ vered og fundest adskilianleger Vi lluandar/ Falsspameñ z Rangsinuner Kieñendur j Kristneñe/ þad vottar oss allvijda heilog Ritning/ Þad sijna oss z eiñneñ Lios Dæme forn og ny. Huad

hæska

hæskasamlegur og slægur Villuande var Diøfullin̄/ þa han̄ kom til vorra fyrstu Forelldra Adams og Evu j Paradijs med þalska Kienning og ranga Vtþijding a Guds Orde/ þa han̄ preclade þar wt af Skilnings Trienu goods og jlls/ sem Guds Orda meiningu og Dyrd DROTTins var þuert a moote/ og þellde so og þordiarþade þau bæde Adam og Evu med sin̄i Lygd og Suikum/ Gen. 3. Strax um til þeirrar fyrstu Verralldar fyrer Flooded/ Munde þar ecke og so þin̄ast Falskiennendur? Munde nockud þeir Brædur Abel og Cain hafa haft eirn Lærdom? Nei/ langt þiærre/ huad sia maa þar af Ad Gud virdte meir Abels Oþþur en̄ Cains/ Þad bevijsar og eirnen̄ Postulin̄ Paall j Pistlenum til Heb. 11. Seigiande/ Fyrer Trwna heþur Abel Gude meire Oþþran giørt en̄ Cain. Huad marger Falsspamen̄ þundust j Tijd þeirra heiløgu Guds Man̄a og riettu Spaman̄a adur þordū/ Sette ecke Ze-
dechi

dechias Falsspamadur sig vpp j moote
Michea Guds manne/ j fyrre B. Kong
22. Huad myklar og þungar ærœs
er giordu þeir Baals Prestar/ þeim
DROTTins Manne Elia/ So hañ
vard ad hroopa Elld af Himne til Be
vijsingar ad hañ være sa riette Guds
Spamadur/ Eñ hiner aller Falsspa
meñ? 1 B. Kong. 18.
J Nya Testamentenu hefur eins liȷ̃
ka tilgeinged/ Þar ed j moote Herranū
Christo z hañs Postulum stoodu Pha
riseárar/ Saduceárar og Skriptlærder
so sem lesa ma hia Mattheum j 12 z
26 Cap. Og allvijda añarstadar.
Sijdan Postulaña Daga/ og allt til
þess ad Datum skrifadest epter Christi
Hingadburd/ nær fiogur hundrud Ar/
þa skrifar S. Augustinus ad vpp hafe
komed attatiju og atta Villur. Enn
huad skulum vær þa seigia vm þær sem
sijdañ og allt hingad til hafa vppkom
ed/ hueriar ad eru nær þui otelianleg
ar? Þui þar fiñast/ ecke ad eins eirn/
hellð

helldur marger Antichristar nu a þessū Dögum/ Ja marger Falsspamen̄ og Falskieñendur/ sem fordæmanlegan̄ Villulærdom med sier ȷn̄plytia og færa epter slaþs Christi Spaadome/ so s̄ ad eru Papist" / Endurskijrar" Manichea rar/ Calvinistar/ edur ødru naþne Sac ramentistar/ og marger adrer fleire.
Og med þui ad vor blessade Endurlau snare Jesus sa allt þetta fyrer/ ad suo munde til ganga allt til Veralldareñar Enda/ þa tekur han̄ ecke ad eins Lære sueinunum sijnum/ helldur og eirnenn allum oss/ sterkan og stooran Vara þar fyrer/ ad vier skulum VARA oss/ Fyr er huoriu þa? Fyrer Falsspa monum/ sem til vor koma j Saudaklædum/ En̄ hid jn̄ra eru þeir glepsande Vlþar.
So myked sem ahrærer þetta Ordkorn ed/ SP Ameñ/ þa skulum vier vita/ ad þar fyrer eiga ecke ad skiliast alleinasta þeir

þeir sem pyrer seigia okomna Ñluti/ He
lldur og eirnen̄ aller þeir sem eru riette
lega kallader til þess ad pran̄bera Gu
ds Ord/og ad wtleggia heilaga Ritn
ingu þess gamla og nya Testamenti
sins j Kyrkiu̅ z Skoolu̅ þui þesser heita
all' j sama maata Spamen̄/1 Cor.14.
Huar af vier lærum/ Ad þar eru tueg
gia handaslags Spamen̄ til/ Fyrst rie
tter Spamen̄/vm þa talar so Postulin̄
Pall i fyrra Pistle til Tim. 5. seigian
de/ Olldungana sem vel forstanda hall
de Men̄ tuepalldlegs Heidurs verduga
einkanlega þa sem erfida j Ordenu og
Lærdomenum/ En̄ riettet Spamen̄ ka
llast þeir þess vegna/ ad þeir byggia sin̄
Lærdom vppa San̄leikans Grundvoll
sem er/ vppa Bækur Spamanan̄a og
Postulan̄a/ þar sialfur Christur er Hi
rningarsteirnin̄/Eph. 2. Og bevijsa
sijdan̄ sin̄ Lærdom/ med sønum Avoxt
um og lifande Epterdæmum/ suo sem
Postulin̄ Pall bepalar/ Ad eirn Pre=
dikare skule ecke alleinasta kien̄a riett/
helld

hellður og ſo ſkule vera good Fyrermyn
dan þeirra Trwuðu j Orðenu j Breit
neñe/ j Kiærleikanum j Anðanum j Tr
wũe/ j Hreinlijfþenu/ 1 Tim. 4. Ad
rer kallaſt palſker Spamen̄/ og þad
eru þeir ſem añaðhuort falſkt kieña/
eñ lifa po vel/ eda kieña vel/ eñ lifa jlla
ſo þad ſem þeir vppbyggia med eirnre
Hendeñe/ þad brioſta þeir niður med añ
are. Vm þeſſa talar Spamadurinn
Malachias 2 Cap. ſeigiande/ Þier er
uð geingner af Veigenum/ og hneyxled
marga j Logmalenu/ z þier hafeð j ſu
nðurbroted Levi Sattmala ſeiger DR
DTTiñ Zebaoth/ þar fyrer hefe eg
giort yður að Forackian/ og að ovirdt
ngu fyrer ollu Folke. Og þetta eru nu
þeir Folſku og vonðu Spamen̄erner a
huoria Herrañ Chriſtur miñeſt hier/
og tekur oſſ vara fyrer/ Eñ ſo að vier ky
ñum að þeckia þa þeſſ betur/ þa vpp
malar hañ þa hier med Lit og Einkt
eñe/ og ſeiger að þeir kome j SAVða
KLÆðum/ vnder huorium þeir hylia z
dylia

dylia sijna Falska Kiefingu/ og skijla siñe giepsamre Ulfs Natturu/eins og peirra Skoolameistare Diøfulleñ/ huor sig giører opt z tijdum ad Liosins Engle.

Par næst seiger Nerraſi Christur vm pessa Fals spamen̄/ Ad peir sieu hid jñra GLepsande Vlpar. Eñ huor mun vera Ordsøk til pess ad vor Endrlausnare lijker peim vid puilijkt Darga dijr sem Vlpureñ er?

Par skulum vita/ ad par eru flerdeil is priar Ordsaker til/ Fyrst so sem pad ad par er eitt osleckuanlegt Natur a milli Vlpsins og Saudarens/ huort ed vid hellst og so ad peim doudum/ puiad sieu Streinger giørt af Saudargyrne og Vlfsgyrne/ pa verda peir Streingir alldrei samhlioda j einu Hliodfære. So er z eirneñ osleckuanlegur Owinska pur a millum Falskiefiende og rettra Lærefedra Christneñar/ puiad par ve rdur alldrei pessum Hlutum samen sem od/ Liosenu og Myrkrunum/ Christo

 og

og Belial/ Sanleikanum og Lygenė.
Þar næst so sem þad/ Ulfuren er eitt grimt og grædugt Dyr/ Huor ed allð rei giefur fyrre vpp/ ef hañ kiemst jñ j Hiardar hoopeñ/ eñ hañ hefur dreped huorn einasta Saud/ verde honum ec ke hamlad/ Eins giøra og so Falskiet Kieñendur/ huors vegna þeir verda ka llader Þioofar og Mordingiar / hia Joh. 10
J þridia lage er Ulfsins Art og Na tura/ ad leita sier hellst Bræda og ve ra a gange vm Skamdeigistijmañ/ þe gar Nootteñ er leingst/ og Dagureñ er sem stittstur. Eins fiølga nu z taka sig hellst til samans Falskieñendur og Falsspameñ a moote Heimsins Enda þar þeir vita Tijmeñ stittest/ Þuiad mz þui ad Dioﬂulliñ veit hann a lijtenn Tijma epter/ þa Dolmast hañ þess me ir/ og kappkostar ad giøra Hiørdenne Christi sem mesta Tioon hñ giefur/ so sem Postulinñ Pietur vottar.
Nu kañ einhuør ad seigia/ Bare þe
sier

ſier Falsſpamēn/vm huoria Chriſtur
hier ſo myked talar/ wtvortis Vlþum
lijker eñ jñvortis Saudum// þa være
onguum vorkieñande ad þeckia þa/og
taka ſier Vara pyrer þeim/ Eñ huør
kañ ad ſiaa jñ j añars Hiarta? Hier vp
pa āndſuar" Herrañ Chriſtr ſo z ſeiger/
Aþ þeirra Avøxtum munu
þier þeckia þa/Verda nockud
Vijnberiñ ſamañ leſen aþ Þy
rnunum eda Fykiurnar aþ Þy
ſlunum/ et ct. J þeſſum Ordum
lijker Herrañ Chriſtur eñ nu vppa nytt
Falsſpamoñum vid Þyrner og Þyſtr
Þuiad ſo ſem þad þeir vppſpretta ſialf
kraþa þo eingeñ ſaae til þeirra nie Gro
ðurſetie þa/ So hafa aller Falskieñ
endur giarnañ Lærdom ſiñ aþ ſier ſialf
um vppdicktadā/huørn huørke heiløg
Ritning nie heilager Lærefedur Kyrk
iuñar haþa hia þeim plantad nie nid
 ur

urſæd/eru og huorke kallader af Gu de nie Moñum/ helldur hlaupa ſialf krafa þar til/ ſo ſem Spamadurinn Jer emias ad O. de kiemſt j 23. Cap.

Þar næſt ſo ſem pad Þyrner og Þyſt ar eru fargrer og blomleger aſijndar/ eñ bera þo huorke Vijnber nie Fijkiur Ja onguañ goodañ Avoxt/ helldur ſtij ngu og kraſſa pa ſem ovarlega nærre þeim koma. Eins eru Villumeñ og Kiettarar aſieleger wtvortis/ eñ pad er ecke vtan aſijndeñ toom/ þui par bwa onguer gooder Avexter vnder/og huer hañ vmgeingſt med þeim/ kiemur ſialld añ okuoladur edur okraſſadur fra þeim aptur. J þridia lage ſo ſem þad/ ad Þyrnerner vagſa ecke hæſt vpp fra Jordūñe/ Eins eru og Villumeñerner ſiñader/ ad þeir hallda ſig til þeſſ Jard neſka eñ ecke til þeſſ Himneſka. J fi erda mata/ſuo ſem þad/ Þyrnerner þi ena ecke til añars e ī þeir ſieu vpphøgg ner og j Elld kaſtader/eins munu aller Falſpameñ ad Endalokunum kaſtad

er

er verda j Elld eilijfaň/ þar ed vera mun Oop og Taňagnijſtran/Matth. 25 og 22.

J þridia lage ſamlijker Herraň Ch riſtur pølſkum Spamoñum/ vid onijt z Avagſtarlaus Trie j þeſſum Ordum þar haň ſeiger/Ad huort gott Tr ie mune giøra godaň Avøgſt/ eñ huort vont Trie vondann Avøgſt. Nu ſo ſem þad/ad j einum goodū og liſt legum Alldengarde kuña ad ſtanda til ſamans mørg Trie/ ſamt eru ecke øll eins good og þar ſleg þui ſum kuña ad vera ſkweñ og roteñ/ þar ſum eru ferſk og frioo/ og eiga ecke ſaman vtan Nafned/ad þau heita øll ad eins TRie/ Eins er þui og var ed/ad þar er ſtoor Miſmunur a millum rietttra Spamaña z falſkra/Huar fyr er þeirra Vtſvor og endalykt verdur ei ns og þeirra Verk hafa vered/ og mū ſu Dooms alyektun vm ſijder yfer þa koma/ſem Herran Chriſtur hier alegg

 ur

ur a huøria og eina Avagstarlausa og
jlla Eik/sem er/ **Ad þeir munu**
upphøgguast og j Elld kastast

So sem þad/ad Herrann Christur he
fur hingad til samlijkt Villumañum z
følskum Kieñendum øllum / Fyrst vid
Vlpiñ/ Þar næst vid Þyrna og Þysla
Og j þridia lage vid oñyt og Avagst
arlaus Trie. Eins sálijker hñ nu z so
øllum goodum og trwlyndum Kieñimø
ñum vid Vijnber/ Fijkiur og Avagstar
som Alldenirie/ Þt so sem Vijnberenn
vagsa ecke sialpkrapa so sem Þyrner z
Þyslar/ helldur hliota þau med myklu
Erfide og omake ad komast til sinnar
Tingunar. Eins lijka hlijtur huør z
eirn riettur Lærerneistare ad wtstanda
myked omak og Erfide/ adur eñ hann
verdur duganlegur til sijns Embættis/
z Kallanar.

Þar næst/ lijka sem þad/ ad Fijkiur
nar eru sætar og Smeckgoodar/ eirneñ
heilnæm z Heilsusamlegar/ z þær eru
Læk

Lækning a moote Plaagu z Pestilentiu og giefa þystum og þreittum Ferdamā̄ne siertega Hressing og Svolun a moo te Hita og Lwa/ Eins er og eirneñ hz eirn Lærdomur godra Lærenneistara vel smackande/ Ja/ satur og ægiætur/ og hiñ beste grædeplastur a moote þeim eitrudu Vrbrotum og Meinsemdum/ sem vier hofum peinged aþ Bite þess gamla Hoggorms Dioþulsins.

J þridia lage so sem þad ad eitt gott Trie kallast þess vegna GOtt/ Ad þad er a Rootunum vel grundvallad/ z gro dursett/ hefur gooda Natturu/ Ja fag rar Greiner og Kuiste/ vellucktande La ufblod/og sæta og heilnæma Avøgstu Eins lijka so eru aller riettee og trwly nder Kieñeþedur GOder/ vegna þess þeir eru vel grundvallader/ þar þeir eru bygder vppa Christum/ æn huørs ad eingeñ kañ añañ Grundvøll ad leggia me helldur maa/ 1 Cor. 3. Þeir hafa z eirneñ siñ Grundvoll wt af Guds Or de/ Bookleguum Konstum z Tungumaa

 lij

ſum þaga ſier vel og Rꝏdvandlega j
ſinē Stiett og allre Vmgeingne og fꝏ
ra Avogſt j goodu og Sidſomu Hiarta
Luc 8. Huar ꝥyrer þeir ſkulu z ecke ve
eda Helvijtis Elldsinatur ſo ſem þau
Avagſtarlauſu Trien/ Helldur pliti
aſt hiedan og nidurſetiaſt aptur j þa
Himneſku Paradijs/og þar blomgaſt
vm alla Eilijfd.

Af þeſſum tueimur oliJkum Kieñefed
rum og Lꝏremeyſturum/ſem eru Falſt
er og rietter Spꝏmeñ/Hofum vier oſs
þetta til Vidvorunar ad taka/ſem er/
Ad med þui ad þeir følſku Spꝏmeñern
er eru ſo hrꝏdelega ſkadlegr z Hꝏſkaſā
l gur Hlutur/þa ſkulu aller Chriſtner
Meñ taka ſig vel j vakt z koſta kapps
a ad ſneida ſig ſem meſt hia þeim/ ſuo
ſem Endurlauſnaren vor ſialfur amiñ
er oſſ j þeſſu Gudſpialle/Og trwum ec
ke ſierhuorium Anda/ helldur reinum
þa ꝏdur/huort þeir eru aꝥ Gude eda
ecke/1 Joh. 4. J ſama mꝏta hafa
rietter Kieñemeñ z Lꝏremeiſta ar hier
þad

þad ad fordast/ad lata sig ecke fundna verda a medal þuilykra Falsspámanna eda hafa Stallbrædraskap og samþie lag vid þa/ annars leida þeir yfer sig sialfa snoggua Fordæming/ 2. Pet. 2. DROTTinn mun lata þeirra Nafn skiu vm siider auglioſa verda.

Vær hofum og eirnenn oss þad hier wt af til Huggunar ad taka/ Ad Herr ann Christur er oss so trwfastur z Raun goodur/ ad hann lætur sier af Hiarta ve ra hugad vm vora Sálar velferd/ Ja hann lætz oss z eirnenn vita z vidkannast/ad hann vill ecke ad ein Sal skule glatast/ edur ein Saudarkind skule j burt fra hm villast og kema j Klær og Kuerkar þess Helvijska Vlfsins/ Helldur er hans Vilie ad aller Menn verde Saluholpn er og komest til Sannleiks sins Vidurkie ningar. Og skal þad so sagt vera vm þ fyrra Greinarkorned.

☞ Þeſſ fylger med einu Orde/ þad annad/ sem er/ vm alla Hrasnara z Mu hamedista/ Vm þa talar Herrann Christ

Dd v　　　stur

ſtur hier j Gudſpiallenu ſo og ſeiger/
Þeir mũu ei aller ſem til mijn ſeigia/ Herra/ Herra/ Jnn ganga j Guds Rijke.et ct.
So ſem þad ad vor bleſſade Endurla
uſnare hefur hingad til ſijnt oſſ lios
Audkieñingar merke/ af huorium vier
kuñum ad þeckia falſka Spaameñ fra
Riettũ z ſoñũ Kieñefedrum. So ſyner
hañ oſſ og kieñer hier j þeſſu ſijdara Gr
einarkornenu/ huar af aller Hræſnar
ar z Muñchriſtner meige þeckiaſt/ Og
eru þad ſierdeilis tuo Kieñeteikn/ ſem
hañ ſetur vppa þa. Þad fyrra er ytvo
rtis Heilagleike/ Huorn þeir lata j lio
ſe med Ordunũ/ ſeigiande/ HERRA/
HERRA/ Eñ huxa þo allt añad hid
jñra j Hiartanu. Þeſſe Andſtyggelege
Hræſnis loſtur er (þui midur) miog Al
meñelegur nu a þ: ſſum Dogum/ Þui
huad marger þiñaſt þeir ſem lataſt ve
ra Velchriſtner/ eñ giora þo ecke þar
epter? Helldur hafa þeir ad eins Ytter
lit

ut Gudlegs Athæfis/ eñ þess Krapte
afneyta þeir/ 2 Tim. 3. Þeir koma ad
soñu til þeirrar heilogu Vatsskýrnar
eins og Phariseï giørdu/ Matth. 3.
Ganga til þeirrar Heilogu Kuølldmaal
tijdar eins og Judas/ Matt. 26. Heyr
ra Guds Ord/ eins og Herodes Marc.
6. Eñ eru þo samt Nodrukyn sem ong
ua verduga Jdranar Averte giøra/
Matt. 3.

Þar næst auglysa þeir slÿ wtvortis
Heilagleika þar med/ ad þeir hroosa si
er mykelega af sijnū Verkū seigiande/
Herra/ Hofum vier ecke spaad
j þijnu Nafne/ Hofum vier
ecke j þijnu Nafne Diøfla
Wtreked/ og giørdum j þijnu
Nafne mørg Kraptaverk.
Eñ allt þetta er fañijt Hroosun fylge
þar ecke med Trweñ og Kiærleikurin/
1 Cor. 13. Caiphas spaade ad soñu/ sm̃
lesa maa hia Johañem j 11 Cap. Ju
das

das giørde Krapłaverk eins og hiner
adrer Postulatner/ Matth 10. Enn
huor vill þar af aliekta ad þeir hafe ti
ent sañan Lærdom/ eda vered riettet Li
mer Christelegrar Kyrkiu? O nei/ þad
fylger ecke ept^r/ þui huad ecke skiedr af
Trwñe/ þad er Synd seiger Postulin
til Rom. 14.

Þad añad Kiennteikned/ af huoriu
aller Nræfnarar meiga þeckiast/ er þad

Ad þeir giøra ecke vilia Fød
ursins þess sem a Himnum er

Nu er Guds Himneska Fødurs Vilie
þesse/ ad vier skulum trwa a hans Son
Jesum Christum/ og bevijsa sijdann
vora Trw med Verkunum/ Jac. 2.
Eñ þad giora Nræfnarar ecke/ Helld
ur eru þeir eins og forsmgadar Grafer
daudra Maña/ huoriar vtan sijnast fa
grar/ Eñ jñañ eru þær fullar af Bein
um og Odaun/ Matt. 23. Sicum þar
fyrer so til(god Guds Born)ad vier sie
um ecke roteñ z fwcñ/ helldur Avagst^r
søm

som Trie Riettlætesins/ Plønlud DR
DTTne til Dyrdar/ huad ad skiedur
ef vier jduglega setium oss fyrer Sioner
Guds tiulaga Bodord/og breitum ept
er þeim aß fremsta megne og Mætte/
Og þar sem vær psiñum ad vier hoþum
j eirn edr añari mata af þeim vikid/ ad
vier þa bidium Gud vm Fyrergiefning
þar pyrer/og ad hañ vilie senda oss siñ
heilaga Anda/sem oss leide a sliettañ
og riettañ veg aptur/so vier mættum gi
pra epter hans Vilia; Psalm. 143.

Huort er þa Staffed edur Doomur
iñ sem Herrañ Christur alicktar hier
yfer alla Hræsnara og Muñchristnaƙ
Fyrst er þad/ad þeir fa ecke ad komast
j HJMnarijke/ O Herra Gud hialpe
oss/ þetta er eitt hrædelegt Straff ad
vera so wtelucktur fra Samþielagskap
þeirrar heiløgu Guddomsins þresiing
ar allra Heilagra Engla og wtvald
ra Mañna vm alla eilijfþd.

J Moysis Løgmaale reiknade Gud
Suanṁ edur Alftena j bland þeirra
Fugla

Fugla sem ohreiner voru/ z pyrer baud sijnu Folke ad pad skyllde huørke off ra heñe me eta/ so sem lesa maa Lev. Bok. 11. Hræsnarar eru ecke Suane num edur Alpteñe olijker/ pui so sem þ ad Alfteñ hefur kostulegar huijtar Fi adrer æsijndar wtvortis/ Eñ jñan vn der Fiødrunum suart Kiøt. Eins glan tza og so Hræsnarar og sijnast fagrer z prijdeleger hid jtra/ Enn hid jñra eru þeir Kolsuarter z puller Odygda/ a hu erium Gud hefur Andstygd þui eingiñ Hræsnare kiemur fyrer hañ/ seiger Job j 13 Cap.

Añad Straffed sim koma mun yfer al la Muñchristna og Hræsnis pulla/ þa er þetta/ Ad Herrañ vill ecke kañast vid þa/ þui so seiger hañ j nidurlage þessa heilaga Gudspialls. **Alldrei þeckta eg ydur/ Fared pra mier aller Illgiørdameñ.** Þetta er z so eitt hrædelegt z Ognarlegt Straff ad

ad þeir hafa sier vm alla Eilijfo ongvar Nadar ad vænta hia DRottne.
Þad er skrifad vm þan̄ froma Keysara Theodosium/ ad þa han̄ eitt sin̄ var settur j Ban̄ af Ambrosio Byskupe/ fyrer þad han̄ hafde missted sig/ og læted Tyran̄icera og ræna j nockrum Stad/ Þa hafe han̄ ætt ad bera sig miøg jlla og med grætande Augum klaga og seigia/ Ach huad skal eg til giøra/ NJmeñeñ er Aptur byrgdur Fyrer Mier/ Hafe nu þesse froome Keysare barmad sier so sorgrætelega þar fyrer/ ad Himneñ var vm stundarsaker tillucktur fyrer hønum/ þar han̄ mætte þo hafa goda von/ Ad han̄ fyrer alvarlega Jdran munde sier jñan skams vpplokeñ verda Æ huad myklu sorgrætelegra vein/ Ylfur/ Hrædslu/ Oop og Skialfta mun̄u þa aller Hræsnarar meiga hafa/ þar Christur viijsar þeim fra sier/ og Himeñiñ er þeim so aptur byrgdur/ ad þeir hafa sier ongrar Nadar nie Endurlausnar vm alla Eilijfd ad vænta.

D

O hugsum þar vm good Guds Born
Hugsum þar vm og giætum ad oss j Je
su Nafne og. giørum Jdran og Yfer
boot a medan Nadardyrnar standa op
nar/ þui huør hñ forsoomar a medañ
hañ er hier/ þañ þægelega tijmañ og
Dag Naadprædesins/ hañ mun vißele
ga rata j þad Eilijfa Myrkur sijdar
meir/ Huar fra oss varðveite af sinne
Naad/ Gud Fader/ Sonur og heilagur
Ande/ huorium ad sie Lof og
Dyrd fra Eilijfd til Eilijf
dar/ AMEN.

Nyunda Suñudag epter Trinitatis. Evang. Luc. 16.

JEsus sagde til siña Læresuei
na. Nockur Madur Audug
ur var þar/ sa ed hafde ein
Raadsmañ/ sa same var opt
ægdur vid hañ/ so sem hefde
hañ eidt hans Gotze. Og hñ kallade þañ
sama til sijn/ og sagde til hans. Huad
hefre

heyre eg þetta aþ þier? Gior þu Reikn ingskap aþ þinne Rꜳdsmenſku/Þuiad þu mꜳtt eige leingur Rꜳdsmenſku haþa. Eñ Rꜳdsmadurin̄ ſagde med ſialþum ſier Huad ſkal eg til giora/ min̄ Herra ſuiþt er aþ mier Rꜳdsmenſkuñe: Eg duge ecke til ad graþa/eñ eg ſkam̃aſt myn ad bidia Eg veit huad eg ſkal giera/nær ed eg verd ſettur aþ Rꜳdsmenſkuñe/ſo ad þeir medtake mig j ſyn Hus. Þar fyrer kalladi hañ ſaman Skulldameñ ſyns Herra/ og ſagde til hins fyrſta. Huerſu myked er tu ſkylldugur mynum Herra: Eñ hañ ſagde/Hundrad Tuñur Vidſmiers. Og hañ ſagde þa til hñs/Tak þitt Brieþ og ſett nidur/og ſkriþa ſnarlega þim̃tyger. Epter þad ſagde hañ til hins añars/Eñ huerſu myked ertu ſkylldugur? Sa ſagde/ Hundrad Mælekierolld Hueitis/þa ſagde hañ til hans/Tak þitt Brieþ og ſkriþa ꜳtta tyge. Og Herrañ loþade þañ Rꜳnglꜳta Rꜳdsmañ/ þad hañ haþde giert ſo forſialega/ Þui þeſſa Heims Børn eru kiænare Sonum Lioſſins j þeirra Kyrſlect. Og eg ſeige ydur/Giered ydur Vine aþ

þeim Ranglætis Mammona/so ad nær ydur þrijtur/ad þeir medtake ydur j eylijf ar Tialldbwder.

VJer lesum j Danielis Spaadooms Bookar 4 Capitula/ Ad Nabochodonosor Kongur sa j Draume eitt Trie sem var næsta hætt myked og digurt vm sig þess hæd took allt vpp j Himenenn/ z þande sig wt allt ad Endemørkum Landsins/þess Greiner voru fagrar og bæru myked Avøgst/so þad aller høfdu þar Fædslu wtaf/øll Dijren j Mørkenne fundu Skugga vnder þui/og Fuglarner j Loptenu sætu a þess Kuistum. Enn þetta varade ecke leinge/ Þuiad eirn Heilagur Vardhalldsmadur ffoor ap Himnum ofan/huør ed kallade hærre Røddu og sagde/ Høggvid Tried vm koll z sniided af þui Greinernar z rijsed af þui Laufbløden/ þui soddann er j Raade Vardhalldsmannanna wrskurdad og j Samrædu Heilagra alyktad/so þ hiner lifondu

du kasTest þar vid/ ad hiñ hafdi hafe makt yfer Mañaña Kongarijkium/ og giefe þaug huorium ed hañ vill.

Þeñan Draum wtþyder Daniel vp pa Kongeñ Nabochodonosor sialfã/ hu ors Magt ad var so stoor/ ad hun næde allt vpp j Himeneñ/ Eñ med þui hañ mißbrwkade Walld sitt og Gæpur til hoþmods z ofurdædugheita/ so sem hñ hefde pad allt af sialfum sier/ seigiande pa hañ var j Velmakt siñe/ Þetta er su stoora Babilon/ sem eg hefe vppbyg gia læted til Konglegra Herbergia wt af miñe mykellre Magt/ til Heidurs vid miñ Herradoom. Þa liet Gud afhøgg ua þetta Tried/ so hañ miste sijna Sk ynseme/ og var burtrekeñ fra ødrum Møñum og hlaut ad vera a medal Vi lludijra a Mørkeñe/ liggia vnder Døg gu Himensins og eta Gras eins og Na ut/ þangad til hans Hær vöxt so myk ed sem Arnarþiadrer/ og hans Neglur vrdu sem Fugla Klær.

Motlijka skiede hier og hendte þann

Ranglata Radsman/ hvörs gieted vercur j þessa Dags Gudspialle/ þui þar hans Herra hafde tiltrwad hönū ad Handtiera og vara vel med sitt Goss/ þa foor hañ þar jlla med/og wtsloade þui/þar fyrer kallade hñ hñ fyrer sig og sagde/ Redde Rationem/ Þad er Gior Reikning a þinne Radsmenskuñ med þui hañ gat þad ecke giort/ þa vard Tried afhoggvid/ þad er/ Þesse Ranglate Radsmadur vard af settur og miste sijna Þienustu. Eñ lijka sem þad ad Daniel gaf Kongenum Nabuchodonosor eitt gott og heilnæmt rad wt/ad hañ skyllde giora sig lausañ af sijnum Syndum med Riettvijse/og kuitta sig af sijnum Misverkum medur god giordum vid fatæka. Eins heyrum vier j þessu H. Evangelio/ ad Herrañ Christi Radleggur/ad vier skulum giora oss Vine af þeim Ranglatis Mamon/ vppa þad ad vier verdum a sijdan epter þetta lided Lijf/ jntekner j þar eilijfu Tialldbwdernar.

Og

Og vilium vier nu koma til Textans/ og wt af honum oss fyrer Neudar taka suær Greiner ad yferskoda.

Hin þriþe skal vera vm þeñañ ríka Mañ og hans Rædsmañ.

Aññur vm þramsijne/ Kiænsku og sn arrædi þessa Rædsmans æður enn hañ vard af Rædsmenskuñe settur med þui pleira sem hier ad hnijgur.

Gud Himneskur sende oss ollum sinn Heilaga Anda/ so vær mættum hier wt af nockud gott læra og oss j Nyt færa/ Amen.

So myked sem þui fyrra Greinarkor nenu vidvijkur/ þa stendur so j Textanū

Nockur Madur Audugur var þar/sa ed hafde eirn Rænds mañ/ sa same var oþrægdur vid hañ/so sem hefde hañ eidt hans Gotze/ og hañ kallade þañ sama til sijn og sagde til

hans/Huad heyre eg þetta aꝼ þier? Giør þu Reikningſkap aꝼ þiñe Rꜳdsmenſku/ þuiad þu mꜳtt ecke leingur Rꜳds menſku hafa.

Hier er oſſ nu fyrſt athugande/ huør ad ſie og vered haꝼe þeſſe Auduge Madur vm huørn talad verdur j Vpphafe þeſſa heilaga Gudſpialls. Ecke er pad Salomon/ huørs Jñtekt var Aarlega Sex hundrud ſextijge og ſex Centener Gulls til Viktar/ 1 Book Kong. 10. Ecke Aſſverus ſem rijkte yꝼer Hundrad tuttugu og ſiø Þiodløndū/ Eſth. B. 1. Helldur er pad ſialfur Gud DROTT iñ Allsheriar/ ſa ædſte Konguriñ allra Konga og DROTTiñ allra Drott na/ Huør ed lijker ſier vid eirn Mann/ hia Lucam j 14 og Matth. 20. Cap. Eñ Rijkur eda AVdugur kallaſt hañ þeſſ vegna/ ad hañ er eirn Gud og Arf herra yfer øllum Løndum/ Pſal. 82.

þeſſe

Þesse auduge Madurinn hefur eirn Ra dsmann/ pad er allt Mannkyned/ huørt hann hefur sett yfer allar skapadar Skiepnur/ so þar er eingenn su Mannesskia til i allre Verolldu/ huørsu audvirdeleg og lijtelmotleg sem hun er/ ad Gud hafe ecke trwad til nockurs/ sumum til meira/ sumum til minna.

Hier af høfum vier pad ad læra/ Ad þo so sie/ ad eirn sie ædre Stiettar edur Embættis/ enn hinn annar/ eda hafe rijk uglegre Gafur þeiged/ enn hinn annar/ hann same hroke sier ecke þess vegna vpp yfer hinn annann/ Helldur þui hærre sem hann er/ þui meir lytelæcke hann sig/ og vite pad ad huad hann er/ pad er hann af Guds Naad/ og fyrer vtann þann mis mun sem Gud hefur Mannana a millum giort/ þa er eirn ecke ødrum betre/ suo sem Maximilianus Keysare medkiende seigiande/ Eg er Madur ødrum Mønn um lijkur/ vtann pad/ Gud hefur vnt mier hærre Tignar enn þeim.

Menn skylldu og eirnenn þacka Gude

fyrer þad hañ hefur eirn og sierhuørn ad sijnum Raadsmañe giort/og seigia med Forfødurnum Jacob/ Minne er eg DROTTin øllum þijnum Myst unsemdum/sem þu hefur audsijnt mier Gen, 32. Og med David af 116. Psa. Huad skal eg endurgiallda DROttine fyrer alla hans Velgiørninga sem hn̄ hefur giort mier? Jeg vil medtaka þn̄ Heilsusamlega Kaleik/og predika Na fn DROTTins/ Eg vil giallda DR OTTne mijn Heit fyrer øllu hans Fo lke. Item lofa þu DROTTin̄ Sa la mijn og gleym ecke øllu þui gooda sem hañ hefur giort þier/ Af Psalm en. 103.

Hier kañ einhuør ad spyria/ Huar fyrer kallast þesse Raadsmadur/ vm hu ørn hier verdur talad RANglatur Raadsmadur? Andsuar/ Ecke kallast hañ þad vegna Dygdar siñar/ Helld ur vegna Odygdar/Þui hiñ fyrste Lo stur a þeim Ranglata Raadsma ne var sa/ad hañ var SVikfamur/ þ eir ade

ade ſuikſamlega ſñ Lœnardrottñ j þui
ad hañ gaf ſig wt til ad vera Radsma
dur/ eñ kuñe eptera þui Embætte ong
ua þorſtodu ad veita/ Slijk Suik eru
(þui midur) of audgeingiñ j øllum Stt
ettum. A Døgum Herrans Chriſti
kølludu þeir lærdu ſig Phariſeara og
Saduceara/ Pad er Lœrendur og gior
endur Rietttlæteſins/ Eñ ongua vanta
de meira a Riettan Lœrdom edur Gud
ræklega Vmgeingne eñ þa. Pavinn
kallar ſig Chriſti Vmbodsmañ og St
odlſerþingia Pieturs/ eins og Phariſe
arar og Skriptlærder kølludu ſig Sto
olſerþingia Moyſis þordum/ Eñ hañ
ma þo onguu Napne ſijdur neſnaſt eñ
þui enu ſama. Nu a þeſſum Døgum
neþna marger ſig Paſtores Doctores,
et ct/ Pad er/ Hirdara og Lœremeiſtara
Eñ eru þo opt og tijdum Mallauſer/
Eſa. 56. Jœ/ Huglauſer og Flottaſa
mer Leiguliðar/ Joh. 10. Eins geing
ur pad og ſo til j Veralldlegre Vallð
ſtiornar ſtiett/ ad marger vilia haþa
Œ e v mijkla

mykla og hafa Titla/ Enn bera þo opt og tijdum ecke vtann Nafned toomt fyrer vtan Rentu/ suo sem vier plogum ad seigia.

Annar Lostur þess Ranglaata Radsmans var BEsooan z Brudlan a Gotze hans Herra. O huad mykel Eydsla z Bisooan onytsamleg mun þar enn nu meiga finnast j ollum Stiettum/þar stundum wtarmar Madurinn Kuinnuna stundum Kuinnan Mannenn/ og huort vm sig sijn eigenn Born med Frakt og Prakt/Ohoofseme j Mat og Dryck og odru otuckfuglegu Lijferne.

Hinn þridie Lostur þess Ranglaata Radsmans er AThugaleise z OAD giætne/ þar hann hondlar ecke odruvijsi enn so/ad hann veit ecke þar af huad Skulldunautarner eru sijnum Herra vm skyllduger/og hlijtur þa Reikningskap urinn a ad giorast/ad spyrria þa þar ad hid fyrsta. O huad marger Prestar z Predikarar finnast þar a þessum tijmum sem hafa eins Reikningskap/ athuga stalld

ſiallðañ edur allðrei huad Tilheyrend
ur þeirra adhapaſt/ Ja/ vita ecke par
ap/ huorſu opt edur ſiallðaſt þeir vitia
ſiñar Aplauſnar og heilags Sacrame
ntis. Eins geingur þad z ſo til j þeirre
Veralldlegu Ballðſtietteñe/ Munu
þar ecke marger Doomendur fiñaſt/ ſm̃
lœta ſier lijted vm hugad ꝺa vm einar z
adrar Saker/ ſem þeir eiga j ad dœma/
og þeinkia ecke neitt vm huorneñ Mœ
led kuñe beſt ad trakteraſt fyrr eñ þeir
koma a þijnged. Huors vegna margur
verdur opt og tijdum fyrer Skindedome
z bijdur oſkœtra ap/ þo Mœlefneñ ſieu
ecke ſlœm. Eñ ſlijkt Athugaleyſe og
Hirduleiſe er ecke gott/ þar fyrer verda
og ſo Radsmeñerner opt og tijdum aki
œrder og klagader fyrer ſijnum Herra/
ecke ſijdur eñ þeſſe Ranglœte Rads
madur.

Af huorium hellſt verda þeir þa kla
gader/ kañ einhuor ad ſeigia? Fyrſt œ
klaga þa aller þeir ſem orictt hapa lid
ed af þeirra vollðum/ j huorn hellſt ha
nda

nda maata sem þad vera kann. Prestarn er verda aklagader af sijnum Sooknar Bornum/ þegar þeir hafa verid Forsom unarsamer til ad aminna þaug/ og apt ur hallda fra Syndum sijnum og Glæp um. Valldsmeñerner verda ak:ærder af þeim/ sem þeir hafa ecke giørt Log og Riett epter þui sem þeim hefur borid. Hws fedur og Hws mædur verda klogud og ofrægd fyrer sijnum Herra/ af Þien urunum og Vndergiefnum/ þa þaug hallda ranglega jñe þui sem þau eiga med riettu ad gialda sijnu Þionustufol ke z þ hefr med Sueita sijnu til vñed. Þienararner j sama maata vda af sijnū Hwsbændū z klagad' þa þr eru sinksā er z giora ecke þ sem þeim er befalad/ Huad ecke er sijst almeñelegt nu a þessū Dogum. J einu Orde ad seigia/ þeir sem eru iller Radsmeñ yfer Gotze sijns Herra/ sem hañ hefur þeim tiltrwad/ Þeir hafa sier ecke añars ad vænta eñ þess/ ad þeir munu verda forklagader af ollum Skiepnum/ Ja þeirra eigen Sam

Samvisska mun klaga pa/ heilager Eng
lar akæra pa/ Himen og Jord/ og
jäfnvel sialper Dieplarner munu ofræ
gia pa fyrer lifanda Gude/ epter þui
sem þar stendur j Openberingar B. 12.
C. So ad Gud neydest til ad kalla Ma
nesskiuna vm sýder fyrer sig/ og seigia til
hēnar/ HVad HEyre Eg Þetta Vm
Þig? GJør Þu REikningsskap Af
Þiñe Rädsmenssku/ Þui Þu Mætt
Ecke Leingur Rädsmenssku Hafa.

Hier kan einhuer eñ framar ad spyr
ia/ Huørneñ eda med huorium Hætte
kallar Gud DROTTIñ pa Meñena
til Reikningskapar? Fyrst kallar hañ
pa fyrer skarpa Logmalsins Predikun
Þar fyrer/ so opt sem Guds Ords Þien
are predikar þier eda ødrum wt af Log
malenu/ og strafpar Synder þijnar z
Leste/ þa þeinktu so med þier/ Sañarle
ga er þetta Guds Raust/ sm̄ kallar mig
til Reikningsskapar/ Kome eg ecke strax
Þier bessare hans Kallan/ eda giøre
eg ecke Yferboot/ þa mun Reikningska

puriñ

puriñ ӧda mier noogu þungt sijdᵘ meir.

Þar næst kallar hañ Meñena og a minner þa ad giøra Reikningskap a siñe Rædsmenskn/ so opt sem hañ lætur Landplagur/ Stoorsootter og Siukdo ma/ Strijd og Hernad/ Hungur ₇ Dyr tijd koma yfer Lond og Lyde.

Ad sijdustu kallar Gud oss til Reikn ingskapar/ þegar Daudeñ kiemur oss ad Høndum/ og vort Glas er wti/ seig iande so til vor/ Dispone Domui tuæ/ Þad er/ Giør þu Rædstøfun a þijnu Hwse/ þui þu munt deyia og ecke leing ur lifa/ Esa. 38. Lærum oss þar fyrer j tijma hupa þar vm/ ad vier eigum eitt siñ Reikningskap ad giøra/ og verum miñuger alla tijma þess sem Syrach se iger j 7 Cap. Þeinktu vm þitt hid sijdasta og muntu alldrei jlla giøra.

NB viliñ vier framveigis skoda ₇ ysᵉ vega framsijne/ Kiænsku og Snar ræde þessa Ræuglæta Rædsmansins. Þui strax þegar hañ sier huar hann er komiñ/ sem er/ ad hañ gietur ecke

vel

vel komest pra sijnum Reikningskap/ sie pa tekur Samviska hans til ad vakna/ og peinker med sier/ huad hn skule til bragds og Raads taka/ pui sinn Herra mune visselega setia sig af Raa dsmenskuñe/ pyrer sijna jlla og orelega Hondlan/ JEG(seiger hañ) Duge ecke til ad grapa/eñ eg skam mast mijn ad bidia. Mun ecke pesse ranglaate Raadsmadur eiga mar ga sijna lijka og japningia nu a vorum Dogum? Sañarlega/ Þar fiñast mar ger peir sem ecke duga til ad grafa/ pad er peir sem later eru til ad Erpida/ pui hape nockurn tijma Lete og Omenska fundest j Lande voru/ pa er pad nu ecke sijdst einkanlega hia Viñufolke sem od rum a ad piona/ pui huad er nu tijd ara eñ suik og Pretter. So pad er All meñeleg klogun hia Bandum og Bw endum/ ad peir fae ecke ap sijnu Pionu stupolke neitt ad giora/ vtañ pad sem þ

vil

vill sialft. Jeg vil ecke tala vm þa ƺ fyrer Leteſaker ecke vilia ganga j Viſt og forþiena ſier Føt og Mat ærlega hia proomu og goodu Folke/ þo hund radsinum ſleu þeir noogu hrauſter og Neilſuſterker þar til/ vilia helldur ve ra Nysgangs Nerrar og wiſiuga Al mugan/og ſie þeſſum og þuilykum ecke giegnt og giefed a huorium Bæ ſem þeir vilia/ þa er ſtrax vppe Fwſs og Jllyrde Vmleſtur z Alaſt/ Enn j þeſſu eru þeir olijker þeim rænglæta Rads manne/þui hann ſeigeſt Skammaſt ſijn ad bidia/ Nu þo hann ſkameſt ſijn ad bidia og ꝑara a Nysgang/ þa ſkammaſt hann ſijn þo ecke ad ſtela/ huad þo er myklu verra/ þui ſo ſtendur hier vm hann j Te xtanum/ ad hann hafe ſagt. Jeg ve it huad eg ſkal giøra nær eg verd ſuiptur Rædsmenſkunne ſo þeir medtake mig j ſijn hws Þar fyrer kallade hann ſaman

alla Skulldamenn sijns Herra og sagde til hins fyrsta/ Huørsu myked ertu skylldug ur mijnum Herra? Enn hann sagde/ Hundrad Tunnur Vidsmiørs/og hann sagde þa til hans/tak þitt Brief og skrifa snarlega fimmtijger/ Epter þad sagde hann til hins annars Enn huørsu myked ertu skylldugur? Hann sagde/Hundrad Mælekierølld Hueitis / þa sagde hann/tak þitt Brief og skrifa Attatijge. Hier verdur oss sijnt og fyrer Sioner sett/ huad kiærn og fliotur ad þesse Radsmadur hafe vered j þui ad stela og forfalsa Skullda Registur sijns Herra/ þar hann skipar Skullda

 møn

moñunum/ ad taka sitt Brief eda Hand skript sem þeir hofdu wtgiefed/ og skri fa halfu miña eda Þridiunge miña/ eñ j fyrstu vera atte. Og þad giører hañ j þeirre Meiningu/ ad þegar hañ er af se tt/ þa meige hñ hafa sitt Vpphellde fra þeim. Slijka Hrecke og Hnicke ha sa marger brwkad/ og brwka kañskie eñ nu j Dag.

A Døgum Herrans Christi forfølf udu þeir otrwu Raadsmeñ Pharisei og Skriptlærder Book og Skulldabrief sijns Herra/ Þad er Løgmaaled z Spæ meñena/ Gæfu Skulldunautunum mestañ Part Skulldarefiar vpp/ sem þeir droou med otrygd vndañ Gude/ kie stande so og halldande/ Ad ef Meñ ad eins bitøludu Gude nockud lijtid þar af / z þeir være hønum skylldnger/ so z ad være su ytre Hlijdne/ þa være þeir vm eckert framarmeir skylldnger/ Guds Nædar Evangelio kostudu þr j burtu.

Huad opt verda Skiøl og Skilrijke Brief og Jñsigle fordiørfud af Falsbr

iefa

leſþ agiørendum? Huad opt verda Løg e
Rietiur af Slægvitrum Prætturum
ranglega brwkad? Af Rentumeiſtur
um/ Fiaarhalldsmoñum/ Skrifurum/
veida Regiſtur og Bækur opt og tijdum
ſalſadar/ So ad X verdur ſkrifad fy
rer V/ og V þyrer X / Þad er me
ira þyrer miña/ og miña þyrer meira.
Nia þeim ſem kaupa og ſelia þinſt opt
taung Vigt/ Kuarde og Mæler/ Þeir
ſ nu j ſoddan maata orelega hondla/ Þr
hafa aller ſnert aþ þeim ranglaata Ra
dsmañe/ og eru onguu betre eñ hñ/ Ja
þeir ſem ſo jlla og Oraadvandlega vm
gangaſt med þad Gots/ ſem þeim er til
ſtwad/ eru ſnart ad ſeiga verre og arga
te Þioþar eñ þeir ſem leinelega ſtela
Eign og Gotze añara Maña/ þui þyr
er ſlijkum Þiofum kuña Meñ ad gey
ma og forvara Eign ſijna j læſtum Hw
ſum og Hyrſlum. Eñ hina ſem Dag
lega Dags vmgangaſt med Smiadre
og ſætum Ordum j Hwſe eins Mans/
Eda hans Braud vid hañs Bord/ og

 þig

þiggia hřis Velgiørninga/ eins z þesse Otrwe Radsmadur/ þa kuña Meñ skio ur ad varast.

Framveigis stendur so j Textanum

Og Herrann loþade þañ Ranglata Radsmañ/ þad hañ hafde giørt so forsialega/ þui þessa Heims Børn eru kiænare Sonum Lioßins j þeirra Kynslood. Þetta eigum vier ecke so ad skilia/ so sem þad ad Herrañ Christur hafe lofad þañ rangláta Radsmañ fyrer Otrwleika siñ og Þiofnad sem hañ framde a Goize sijns Herra-Mei/ þar sie fiærre/ ad hañ lofe Suik z Prette/ Stuld og adrar þuilijkar liotar Synder og Leste/ Helldur lofar hann hñ hier/ fyrer forsialegleika s z Framsijne/ settande oss fyrer stooner vnder eins/ huørsu þad ad þessa H Eims Børn eru kiænare Børnum LIossins j þeirra

þeirra Kynslood/ þad er ad skilia/ þau eru Astundunarsamare z Idnare til ad samandraga og safna þessu stundlega Gotze/ Enn Liossins Born eru ad kom ast yfer þad andlega og oforgeingelega Gotzed/ Huad þo ecke ætte ad vera.

Ad sijdustu talar Herrann Christur so hier j Nidurlage Gudspiallsins. OG eg seige ydur/ giøred ydur Vine af þeim Ranglætis Mamona/ so ad nær ydur þrijtur/ ad þeir medtake ydur j eilijfar Tialldbwder. Hier j þessum Ordum befalar Herrann Christur oss og skipar/ ad vier skulum giøra oss Vine/ þad er giøra volud um og Fatækum Þurfamønnum til goda/ Af huoriu þad? Af þeim RANGlætis MAmmona/ þad er/ Af þui Gotze sem Gud hefur oss Lanad/ z vier þurfum ecke sialfer naudsynlega til vors eigenn Lijkamans Vpphelldis/ Enn huar fyrer ad Audur z Rijkedæme kallest hier Rang

lætur Mamon/ þa skulum vier vita/ ad þad skiedur fyrer þañ skulld/ ad Gotz e Peningar verda opt og tijdum med ro ngu samandregner og sankader/ Þess og añars ad þeir verda brwkader til O hoofs og Ofurdrykkiu j Mat og Dryck/ Klædaburde og ødru þuilijku/ sem Gude er styggd ad/ Vær skulum og eirneñ jafnframt þessu vita/ Ad Herr ans Christi Meining er ecke su/ Ad Meñ skule aff rangfeingnu Gotze gi ra fatækum Þurffamøñum og ødrum Voludum til gooda/ Þui Drottiñ hat ar Reiffaraña Breñeoffur/ seiger Spa madurinñ Esaias j 61 Cap. Og huør hañ offrar af rangfeingnu Gotze/ þess Offur er Spott/ Syr. 35. Helldur ski lst hier fyrer þañ Ranglæta Mam mon/ Allt þad sem Gud hefur einum e sierhuørium fyrer riett og leifeleg Med øl giefed og Lanad/ Af þessu eigum vi er ad giøra oss Vine/ a medañ þar er tilme til/ Gal. 6. epter þui sē þar stendr hia Spamañenum Esaiam j 58 C.
Briot

Briot þu Hungrudum sitt Braud/ og sñleid þa sem Volader eru j þitt Hws/ Item seiger Tobias til sijns Sonar/ Tobiæ B. 4 C. Hafer þu myked/ so veittu rijkugleza/ eñ ef þu hefr lijted þa veittu þo af þui litla med trwu Hiarta þui huad hellst Mẽñ giøra Voludum til gooda/ þad læna þeir sialfum Gude og þeim verdur þad so tilreiknad/ sem hefdu þeir giort þad sialfum Gude/ Matt 25. Hier fyrer seiger Herrañ Christur/ Ad ef vier j soddañ mæta giorũ oss þætæka Þurfamenn ad Vinum/ Þa mune þeir aptur a moot MEdtaka oss J Eilijfar TJalldbwder/ Þad er/ Ad þeir mune ecke ad eins bidia gott fyrer oss/ helldur munu þeir og eirneñ bera oss þañ Vitnisburd a sijdasta Deige fyrer Gude og øllum Heiløgum Einglum Ad vier høfum vered Gudstakagiarner. Lætum oss þar fyrer vera fwsa og viliuga til þess ad giora þeim fmtæku gott af oss/ og festum ecke ofmyked Aud og Rijkdom þessa Heims vid Hiarta

 vort

vort/þrelkuſtū ecke helldr gott ad giøra
ſo vier a ſijnum Tijma mættū Dagleat
anlega vpp ſkiera/ Gal. 6. Quar til
oſſ Hialpe Gud af ſiñe Nꝏd/ Huorium
med Syne og heilogum Anda/ ſie Lof
og Dyrd/ nu hiedañ j fra/ og til
Eilijfdar/ AMEN.

Tijunda Suñudag epter Tri nitatis/ Evang. Luc. 19.

Og Sa ed Jeſus kom nær/ ad
hañ ſꝏ Borgena griet hañ yꝥ
er heñe/ og ſagde. Ef ad þu
viſſer huad til þijns Fridar
heyrde/ þa munder þu a þeſſ
um þijnum Tijma þar vaktan a hafa/
eñ nu er þad huled fyrer þijnum Augum
Þuiad þeir Dagar munu koma yfer þig/
þad þijner Ovıner munu byggia eitt Ver
virke j kringum þig/ og þijn Børn med
þier/ og vmkringia þig/ og a alla Vegu
ad þier þreingia og þig nidur ad Jørdu
briota/ og ecke munu þeir j þier lata
Stein

Stein yper Steine vera/aþ þui þu þeck ter ecke þiñ Vitiunar tijma. Og hañ gi eck jñ j Musstered/og took til ad reka vt ƒa sem selldu og keyptu þar jnne/og sag de til þeirra. Skrifad er/ad mitt Hws sie Bæna hws/eñ þier hafed giort þad sem añad Spillvirkia jñe. Og huorn Dag kiende hañ j Musterenu. Eñ Kieñeman na Høfdingiar og Skriptlærder/og Vill darmeñ Lijdsins/leitudu fast epter/ad fyrer koma honum/ og gatu þad ecke funded/ huad þeir skylldu giora honum. Þuiad allt Folked hnie ad honum/og hlyddi ha ns Ordum.

I Añare Sam. B. 15 Cap. Ve rdur lesed vm þañ Konungle ga Spamañ David/ Ad þeg ar hañ flwde fyrer sijnum Sy ne Absalon/ Þa hafe hañ geinged Gr atande vppa Fialled Oliveti. Huad ad var ein merkeleg Figura og Fyrermynd an vppa vorn blessada Endurlausnara Jesum Christum/ þui so sem þad / ad David gieck gratande vppa Fialled

Oliveti/ Ecke einungis þeſſ vegna/ Ad hañ var wtrekeñ aꝼ ſÿnu Kongsrÿke/ helldur vegna Ohlydne ſÿns Sonar Abſalons/ So grætur og eirneñ Herr añ vor Jeſus Chriſtus hier/ þa hañ ki emur ꝼra Fiallenu Oliveti j nꝏnd vid Borgena Jeruſalem/ Ecke ꝼyrer þañ Skulld ad h̄ī naudugur geinge til Pi nu ſiñar og Dauda/ ſem hñ ꜳtte ſkom mu þar epter ad lijda alls Mañkynſins vegna. Helldur griet hñ yfer Jördanar leyſe Gydinga ꝼolks/ ad þad foracktade Guds ꝼraꝼibodna Nꜳd/ Huar yꝼer hñ ſo klagar hia Spꜳmañenum Eſa. j 1 Cap. ſeigiande/ Eg heꝼe Born vpp ꝼoſtrad og vpphafed/ eñ þaug eru fall eñ fra mier. Nu ſo ſem þad ad heilagur Ande virdte Tꜳr Davids ſo mykels/ ad hañ liet þau vppteiknud og ſkriꝼud verda j heilagre Ritningu/ til eirnrar aꝼ enlegrar Eptertwiñingar. Skylldū vær þa ecke myklu framar mykels virda þa ug ſigrudu Tꜳriñ vors DROTtins Jeſu Chriſti/ z miñaſt a þau ſo leinge ſem

ſem vær liþum. Huørs vegna vær vil
ium vijkta til þeſſ Heilaga Gudſpialls/
Og oſſ pyrer Hendur taka/ tuær Smaa
greiner ad ſkoda og yppervega.

Hin fyrre ſkal vera vm Aminning og
Spaadom Herrans Chriſti hlıodande
vppa Eydelegging z Nıdurbrot Borg
areñar Jeruſalem.

Oñur vm þad/ huørneñ hañ wtrak
þa ſem ſelldu og keyptu j Muſterenu.

Gud Himneſkur Fader virdeſt eñ nu
ſem hñ er vanur/ ad vera j Verke med
oſſ/ ſo vier mættum þetta huørtueggia
yþer vega/ hans Heilagaſta Nafne til
Lofs og Dyrdar/ Eñ oſſ til Saalar
gagns j Jeſu Nafne/ Amen.

Og þa Jeſus kem nær/ad
hañ ſa Borgena/griet hañ yþ
er heñe/ et ct. Seiger Gudſpiallamad
uriñ. Hier verdur oſſ nu ſijnt og fyrer
Siooner ſett ſo ſem j einum Speigle/
Elſkugied og Hiartalag Herrans Chr
iſti/ ſ. m hñ hefur til ſiña Brædra Syd

inga

inga lijds/ Fyrst j þui ad hañ nælæger sig til þeirra. Jesus hafde ad sönu opt sinnis ædur fyrre verid j Jerusalē/og ecke ad eins læted sig heyra med sijna Lærda Tungu j Musterenu/þa hañ kieñ de og predikade/Helldur hafde hañ og einneñ giort þar jñe mørg Dæsemdar verk/Bevijsande þar med anægianlega sig ad vera Christum/og þañ Fyrerheitna Messiam/og Heimsins Endurlausnara/so sem hañ seiger sialfur Joh. j 10. Eñ nu kiemur hañ allra sijdast til Jerusalems Borgar/suo sem þad rietta Pæskalamb/til ad læta slatra sier og offra fyrer allar Veralldar eñar Synder/Epter þui sem hañ hafde ædur fyrer sagt seigiande/ Siæ eg kiem j Bookeñe er skrifad af mier/ þiñ Vilia miñ Gud giore eg giarnañ/ Psalm. 40. Siæum til(good Guds Børn)vor blessade Hiartans Endurlausnare Jesus kiemur til vor og so/og nælæger sig oss eñ nu j Dag j þessu Fatæka Lande/Lærande sitt H.Ord biggia rijkugle

uglega a medal vor/ Col. 3. So þad
ma vel seigiast ad Gud hafe giort oss
meira gott a þessum sijdustu Tijmum/
helldur en nockurn Tijma adur fyrre/
Ezec. 36. Med þui þa ad Herran vor
Jesus Christur er oss so nalægur/ j sijt
nu heilaga Orde og Sacramentunũ/
þa kostum kapps þar a/ ad vær nalæg
lum oss honum aptur a mote/ Og þad
sama med sanre og alvarlegre Jdran/
og Yferboot/ Enn forum ecke eins z Gy
dingar sem voru æ þess verre og argare
sem Herran Christur audsijnde þeim
meira gott.

Þar næst seiger Gudspiallamadurinn
Ad Herran Christur hafe Lited sijnũ
blessudu Augum til Borgarennar Jeru
salem. Med tuennu moote plagar Gud
ad lijta til Mannkynsins/ A þeim fyrsta
Heimsins Alldre / fyrer Noaflood leit
hann til þess med bistum og Reiduglegũ
Augum/ þa hann liet Vatesflooded fyr
erfara øllum Mønnum a Jardrijke/ ad
vndanteknum Noa z þeim atta Saal
um

um sem med hønum vörn j Ørkennel Gen. 6. Eins leit hañ og so til þeirra j Sodoma og Gomorra/ Þar hañ seig er/ ad hañ vilie fara ofañ og vita um z sia/ huort allt sie so sem þyrer hañ vœ re komed/ Gen. 18. Og hia Spamann enum Amos j 9. Cap. Seigest Gud vilia vpplipta sijnum Augum/ yfer þa Ogudlegu þeim til Olucku/ eñ ecke til gooda/ Eñ med soddan moote lijtur Herrañ Christur ecke hier til þeirra j Jerusalem/ helldur lijtur hñ til þeirra med Myskunarfullum og medaumkunarsomum Augum/ Quad ad rœda ma þar af/ ad Gudspiallamadurinñ skrifar/ Ad vnder eins og hañ hafe lited Borgina/ þa hafe hañ GRœted yfer henne.

Furdanlegt ma þad þikia/ ad hañ sem kallast vndarlegur/ Rœd/ Kraptur/ Hetia/ Eilijfur Fader/ Fridarhøfdinge hia Esa. 9. Hañ skule hier grœta/ No fdu þo ecke þeir heilogu Spameñ/ Da vid/ Esaias og Zacharias spæd fyrer Herrans Christi Jnkomu og Jñreid j

Borg

Borgena Jerusalem/ mörgum Hund-
tudum Aarum ádur en hun skiede/ ad
hun munde gledeleg og fagnadarsöm
verda/ Enn þo grætur Herrann Jesus
hier/ þar aller adrer hans Fylgiarar
eru glader/og syngia þad Fagnadarsu
lla Hosianna. O huad kiemur til? Nu
er mun vera Ordsök og efne til þessar
ar Hrygdar og Angui seme vors allra
sæasta Endurlausnara? Vær vitum
ad Ypparleger og hugpruder Hreiste
menn/eiga ecke giarnann vanda fyrer ad
græta/ Eda ef þad skiedr/ ad þeir fella
Taar/ þa geingur þeim vnnst eitthuad
nærre Hiarta. Vm Kong Xerxen
lesum vær/ad hann hafe græted/ þa hn sa
yfer þann mykla Fiölda sinna Strijds
manna/sem var ad tölu Tijusinnum Hun
drad Þusund Mans/af þui ad hn þei
nkte med sialfum sier/ad þ være myked
ad vita/ad j finn hundrad ara/þa mun
de huörke Holld nie Horund epter ver
da af öllum þeim mykla og prijdelega
Skara. Þegar Scipio Affricanus
sa

ſa þar vppa/ ad ſa mykle ſtadur Car
thago Borg braň vpp a biortu Baale/
þa er ſkrifad ad haň hafe grꝍted/ af
þui ad haň ſa fyrer/ ad eins munde vm
ſijder ganga til fyrer Fædingar ſtad ſijn
um Rom/ ad haň munde til kalldra Ko
la vppbrendur verda. Quad mun þa
lokſins hafa komed þui bleſſada z ſak
lauſa LambenuGuds/ vorum Herra Je
ſu Chriſto/ til þeſſ ad grꝍta? Saňarle
ga hefur þar mꝍtt vera einhuør ſier
leg Ordſok til/ ſem ꝍn efs hefur vered
þeſſe/ ad haň ſa Illſku og Ogudleglei
ka Gydinga folks ad vera ſo megna og
mykla/ adGud neyddeſt til ad ſtraffa þa
og ſetia ſitt Reideňar Andlit j giegn
þeim/ Quad z ſo ſkiede 40 ꝍrum epter
Herrans Chriſti ſignudu Himnafør/
þa Jeruſalems Borg var ølldungis j
Gruň eydeløgd og vppbrend/ Epter
þui ſem Herrann vor Jeſus ſpꝍer ſtall
ur lioſlega fyrer j þeſſa Dags Gudſp
ialle/ Þar fyrer tekur haň hier ſuo til
Orda z ſeiger/ EF AD ÞV VIſſer
þu

(þu Jerusalem) Huad til þijns Fr idar heyrde / þa munder þu a þessum tijma þar Vacktan a haþa / En nu er þad huled þyr er þijnum Augum.

Hier af mꜳ liosslega heyra og merkia / huad snart Herranum Christo hafe v ared til Gydinga þolks / þui hañ so sem tæpter hier a huoriu Orde sem hañ tal ar / motlijka og þeir sem fyrer oþmyk um Ecka og Hatme gieta ecke komed Ordunum wt / þar hañ seiger / Ef þu Visser / þad er sem hefde hañ viliad so seigia / O Gud giæfe ad þid Jerusal ems Jnbyggendur vissud og skyniudud huad myked gott eg hefe viliad ydur / og huørt Hefndarstraþþ yþer ydur nu hanger vegna ydar Ohlydne. Og ste ar þar epter þylgia þesse Ord / Þ A Munder ÞV A Þessum Tijma. Þey nkia þar Vm HVad Til Þijns FR

Gg idar

Idar Hiörde. Þesse Herrans Christi Ord eru ad nockru leite samhlioda Ordum Davids j Psalm. 81. þar suo stendur/ O ef mitt Folk villde mier hlyda/ Og Jsraël ganga a mijnum Veige/ þa villde eg snarlega nidurkiefia þeirra Ovine/ og snua minne Hende yfer þeirra Motstodumenn. Item j odrum stad hia Spamannenum Esai. j 48 Cap. talar DROTTINN so/ Jeg villde giarnann sia ad þu giætter ad minum Bodordum/ þa munde þinn Fridur vera sem Vatnsstraumur/ z þitt Riettlæte sem Bylgiur Siafarens/ Somu Ordum talar Herrann Christur enn nu j Dag til eins og sierhuors Mans/ sem liggur j sijnum Syndum/ og seiger/ Ef þid vissud huort Hiartalag eg hefe til yckar/ og huorsu mig langar epter ydar Velferd og Sæluhialp/ þa munde þid þar giærne a hafa/ þad er þid mundud þa vakna af yckar Synda suefne/ og giora alvarlega Idran og Yferbot,

ENN Nu Er þad Hulled Fyrer þinu m

num Augum/ seiger Herrann Christus
Hier kann einhuor ad spyrja/ Huorneñ
skylldе pad huled vera fyrer Augum
Gydinga Folks sem til þess Fridar hey
rdeк? Hafde Gud ecke læted þeim pad
ædur nooglega openbera? Sannarlega
þui hann hafde optsinnis læted aminna
þa og vidvara þa hier vm/ fyrer Munn
sinna Þienara Spamannanna/ so sem liós
lega ma sia hia Esa. 29. og Dan. 9
Einnenn hafde Johannes Skijrare j sinne
Jdrunar Predikun/ þeim pad fyrer sa
gt þar hann seiger. Öxenn er alla reidu
sett til Roota Triesins/ et ct. Mat. 3
Jeg vil ecke tala þar vm/ huorsu sialf
ur Herrann Christur/ hafde ecke ad eins
med ymislegum Exterliýkingum/ helld
ur og so med liosum Ordum varad þa
vid og aminnt vm þa hrædelgu Olucku
sem yfer þeim hieck/ so sem lesa ma all
vijda/ einkum hia Matth. j 21. og 23.
Cap. Enn þeir voru þess hardhnackad
re/ stoodu jafnann a mote Heilogum An
da/ Ræku Guds Ord fra sier/ og hiell

dit sig sialfa eilijfs Lijfs omaklega/Sf
ørn. B. 13. Og þess vegna seiger Her
ran Christur hier ad huled hafe verid
fyrer þeirra Augum pad sem heyrde til
þeirra Fridar/þar þeir villdu ønguuni
Aminningum giegna. Gud DROTTINN
hafde og so audsijnt hier ad auk Gydin
ga Folke/marga og stoora Velgiørnin
ga. A medal huørra hiner sierlegustu
voru þesser/1 Fyrst ad hn̄ wtleidde þ af
Egyptalande og j giegnum Hafed rau
da. 2. Hañ gaf þeim sitt Logmal ad
ganga epter/huørt sialfur Gud hafde
ritad med sijnum eigeñ Fingre a tuær
Steintøplur. 3. Hañ gieck fyrer þe
im og vijsade þeim Veg j Eydemørku
ñe j einum Elldstolpa og Skystolpa.
4. Hañ gaf þeim suar z auglyste þeim
siñ Vilia/nidt j millum þeirra tuegg
ia Cerubim sem stoodu yfer Náttmáls
orkeñe. 5. Hañ fædde þa a Himnabr
audenu j Eydemørkuñe j 40 ár/gaf
þeim Vatn af Hellusteinenū/liet huør
ke þeirra Skoo slitna nie Fot þ irnast.
6 Hañ

6. Nañ liet vppreysa hia þeim Sam
kundu Tiallbbwoena. 7. Nañ skipte j
mille þeirra Canaanslande sem plaut
j Molk og Nunange. 8 Nañ gaf þe
im Sigur a Ovinum sijnum/ so sem le
sa mꝏ j Moysis/Josue/og Doomaran
na Bokum. 9. Nañ sende jduglega til
þeirra sijna Spꝏmeñ/ sem þa skyllde
vppfrꝏda j sañre Guds Kyñingu.
10. Nann liet Salomonem Ko
ng vppbyggia þeim þad allra prijde
legasta z kostulegasta Mustere j Jeru
salem/ huors lijke ad alldrei heþur ver
id a Jardrijke/Og þo þad være af Na
bochodonosor Konge/ z þeim Caldaisku
nidurbrotid/ þa liet Gud þad þo samt
aptur vppbygt verda af Sorobabel/
epter þa Babilonisku Nerleidingu/ suo
sem sꝏ mꝏ aþ Nehemiꝏ Book/ Item
af Spꝏdoms Book Nagget og Zacha
riꝏ. Ad sijdustu sende hañ þeim sinn
Eingieteñ Kiarkans Son j Holldenu/
Nuad ed var hiñ allra stꝏrste Velgiorn
ingur/ og liet hañ predika þyrer þeim
G g iij af Guds

af Guds Ryke/ og giora adskilianleg Kraptaverk meir en̄ j þriu ær/ Nuar fyrer han̄ kallast og eirnen̄ Þienare Vmskurnareñar/ þad er þeirra Vmskornu Gydinga/ af Postulanum Pæle j Pistlenum til Rom. 15. Cap.

Þessa z adra þuilyka otelianlega Velgiorninga audsynde Gud synu Folke/ En̄ huoriu borgade þ hm̄ aptur? Ecke ødru en̄ Ohlydne z Opacklæte/ Murre og Møgle/ so sem lioost er af Exo. B. og vydar anar stadar. En̄ huad skulum vær seigia (good Guds Børn) mun ecke sa Giæskuñyke og Nadarfulle Gud hapa audsynt oss/ ecke sydur en̄ Israelsfolke mykla og stoora Velgiørninga j þessu ꝩættæka Lande/ Nefur hn̄ ecke wtleidt oss ap Egyptalands þrældome/ og yfer vm Hafed raudað Þad er leyst oss fra þeim megna Neidendome z Pava villu/ sm̄ hier j Lande grasserade j morg hundrud ær/ En̄ giefed oss apt ur hreint og skiært Evangelij Lioos/ huort ed lyser oss og Sælum vorum jn̄ j þad

þyrer heitna Canaans Land? Hefur hañ ecke styptad hier hia oss sijna Kyrkiu/ sem oss gooda og trwlynda Lærefedur og Yfermeñ/ til ad stiorna Logum z Riette/ Verndad oss fra vorū Ovinum gief:d oss vora Atvinnu og añad sm oss hefur verid naudsynlegt til Lijfs og Lijkamans Vppheldis/ Ja ꝛ einu Orde ad seigia/ hn̄ hefur onguu sijdꝛ blessad oss/ og plantad sier til eins Vijngards j þriooskomu Takmarke eñ Jsraelsfolk fordū/ Eñ vær hofū hm̄ aptur a moot ecke añañ Avoxt fært eñ swr Vijnber Opacklætesins/ Ohlijdneñar/ z allsko nar liotra Synda og Suivirdinga/ sem vær drijgium daglega Dags/ suo Herrañ Christur hefur fulla z alla Ordsok ad grata beyskum Tarum yfer oss/ eins z hañ griet hier yfer Jerusalems Borg ar moñum. Nuonær hafa soddañ O dæde heyrst sem nu vm Galldra z Gis rninga j þessu Lande vm Hoordoma/ Frillulifnad/ Osannþyeke/ Hatur/ Vmsatur Æru og Embættes Naungans/ og
 margt

margt añad þessu lijkt/ med huorium Sporsyndum og Glæpum jller og Ogudleger meñ wtpressa Tartñ af Jesu signudu Augum. Er þetta nockud sa/ Betalingur sem þeir eiga ad leggia þui saklausa Lambenu Guds aptur fyrer siñ blooduga Sueita/ fyrer Pijnu sijna og bitrast Dauda/ sem hañ þeirra vegna polde a Krossenum.

Æ Gud nade/ Gud næde þuilijkt O þacklæte/ Meñ ættu myklu framar ad læta sig af Hiarta angra þad/ ad þe ir med þessum og þuilijkum sijnum Syndum og Yfertrodslum hafa komed sij num Herra og Skapara til þuilijkrar Hrellingar/og giora sem David giør de/ væta siñ Legurwm med søñum og aluarlegum Jdranar tarum/ fyrer sij nar drygdar Synder/ Psalm. 6. Eda so sem Maria og S. Petur giordu/ skrijda til Foota Jesu og Græta beysk lega/ þa munde vissilega hans Fodur lega og Medaumkunarsama Hiarta aptur a moot sundurbrotna til vor og

kieñ

kiesia j brioſt vm oſſ Jerem. 31. Þui ha pe Herrañ Chriſtur ſijnt þuilijka Næd Trygd og Trwþeſke Ovinum ſijnum/ ſem honum voru mootſtædeleger z þuer brotner/ og lifdu j Jdranarleyſe/ Ad hañ ſkylldc græta yþer þeirra Oførum og ſijna þeim Veg og Medal/ ad kom aſt vndañ yþerhangande Olucku/ Nu ad myklu framar mun hañ þa audſijna ſig nædugañ og Myſkunſamañ vid ſij na Vine/ Þad er vid alla Jdrande Sy ndara/ Kalla og Kuiſtur/ ſem til hans ꝼlya/ z ſier hia honum Skiools og Hæ lis leita. O giæþe þad Gud ad þi ſſe Tær og Dropar Chriſti grætande Au gna/ mætte viſna a vor Steinhiortu/ Ecke ſijdur eñ ſiſþellder Dropar mæda og vm ſijder ſundurgrafa og giøra Hol ur j hardar Steinhellur.

Nu viljum vier þara aþrañ leingra og yfervega ſialfañ Spædomiñ Herr ans Chriſti vm Eydelegging og nidur brot Borgareñar Jeruſalem/ Hier vm hliodar ſuo Textenn. ÞVJAD

Gg v peir

þeir Dagar munu koma yfer þig/ ad þijner Ovíner munu byggía Hervirke j kringū þig og þijn Børn med þier/og vm kryngía þig/og a alla vegu ad þier þreyngía/og þig nídur ad Jørdu bríota/og ecke munu þe ir j þier lata Steín yfer St eine vera/af þui þu þeckter ec ke þiñ Vitiunar tijma.

Þetta eru nu lios og skilmerkeleg Ord vid huør ad þr Jerusalems Borgarar hefdu vel mætt vpp vakna/ og snuast til sañrar og alvarlegrar Jdranar. Eñ þeir stooludu ofmyked vppa sijna eigeñ mackt og Styrkleika/ og meintu þad munde Omøgulegt vera/ ad þuílijkur herlegur og rambyggelegur stadur/ sm Jerusalem var/ munde kuña med nock

re

rë Styrdsmakt yperuñeñ ad verda/ þar hñ var med pernum Mwrum sterklega vmgirtur/ þar ad auk hofdu þeir jnn j Stadnum/ suo myked Korn og Nægter af Mat og odru/ sem þeim nægde j tut tugu Aar.

Nier ap sieaum vier ad eingeñ Makt edur styrkleike/ eingeñ Slot edur Festin gar kuña ad standast fyrer Reide Guds þuiad hans Dagur mun ganga yfer al la Naturna/ og yfer alla fasta Mwr vegge/ seiger Spamadureñ Esa. j 2. Cap. Sieetum þar pyrer ad oss j Je su Nafne/ og latum oss Vñte þeirra stolltu og hofmodugu Gydinga ad varn ade verda/ Koñustum vid vorn Vitiun ar tyma/ þo þeir villdu ecke vid hñ kañ ast. Eñ Gud næde huorneñ þad til ge ingur/ vær skynium þad ecke vtan med þui moote/ vier berum samañ Lyferne vort og Framferde vid skick og Natta lag Gydingafolks/ þa hid pyrsta piñ um vier ad þad geingur nu onguu betur til eñ a þeirra Dogum/ Ecke baggade

þad

þad ad Gud liete ecke amiña þa til Yþ
erboofar/ Eñ þad hialpade ecke/ þeir
voru þess athugalausare/ z hardhnaek
adre/ so sem vier høfum adur heyrt.
Eins geingur þ z so til a þessu Døgū
þo þar sieu alldrei so margar Jdrunar
predikaner framsettar fyrer oss/ þa er þ
þess midur fyrer velplestum/ þeir skeyta
þar ecke neitt vm/ lata þad ganga wt
vm añad Eyrad eñ jñ vm añad/ allt þa
ngad til Gud sender vm siider Mordein
gilleñ/ þad er/ lætur koma hrædelegt Ne
fndarstrapp yfer Lønd og Lyde/ æn all
rar Bægtar/ Ein og skiede til Jerusa
lem/ og skal þad so einfalldlega sagt ve
ra vm þad fyrra.

Epterfylger med einu Orde ad miñast
a þad añad Greinarkorned/ sem er
vm Hreinsan Musteresins/ hier vm hli
oodar so Textenn. Og hañ gieck
jñ j Musterid/ og tok til ad re
ka wt þa sem selldu og keyp

tu þar iñe og ſagde til þeirra Skrifad er ad mitt Hws ſie Bæna hws/ eñ þier hafed giørt þad ſem añad Spillvirk ia Bæle.

Þegar Stoorherrar/ Kongar og Furſtar/ reyſa jñ j nockurn j pparlegaſt Stad eda Borg/ þa plaga þr ſtrax ad vijkia fyrſt ad Slotenu edr Hølleñe/ ſ þm er tilreidt og bweñ/ Eñ vor Kongur DROTTiñ Jeſus Chriſtus hefur ød ruvijſe ſkick og Adferd j Jñreid ſiñe til Borgareñar Jeruſalem/ Hñ lætur Herodis Høllu vara/ og hin oñur Preckt ugu Hws/ ſem Kongar og Keyſarar pløgudu j ad Herbergia/ og geingur fyrſt jñ j Muſterid/ audſijnande þar med ad hñ være ſa riette ypparſte Preſtur z Kieñemadur yfer Hwſe DROTTins Huørium Gud Hiñneſkur Fader hefur ſkipad oſſ ad hlijda/ Matth 3.

Lærum oſſ þar ꝧ læra þad hier af Dæ

me

me vors DROTTins Jesu Christi/ ad ganga fyrst a huorium Morne jñ j Gudshwß(ef þ er off nalægt) z giora Bæner vorar/ adur eñ vær tokum oß añad fyrer Hendur ad giora/ so mū Er vide vort vel luckast og farnast.

Frameigis stendur so/ OG HANN Tok Til Ad Reka Vt Þa Sem Sell du Og Keyptu þar jñe/ et cet. Hier lætr Herrañ Christr j lioose Alvoru sijna z Vandlæting j þui/ Ad hañ vill ecke lijd da j sijnu Hwse edur Musterenu skyllde nock: Osæmeleg hondlun frameñ vera þui DROTTiñ hefur ecke stiptad Hws sitt edur Kyrkiuna til þess ad hun skyllde vera hofd fyrer Krambwd edur Kauphws/ helldur ad þar jñe skyllde ki eñast og predikast Guds Ord/ og þaug heilogu Sacramenta Skijrnareñar z Kuolldmaltijdar vors DROTTins Jesu Christi mz allre Æru z Virdingu handteirast/ Og þess vegna nepner hñ hier bad sialþur Bænahws.

Vær skulum z eirneñ jafnframt þeß

su

ſu vilia/ ad huør og eirn rietkchriſtenn Madur a ad vera Muſtere Guds og Heilags Anda Jbwd/ Eñ Gud nade ad Dioꝑulleñ ſa ſm̃ er Mordinge j fra Vpphafe/ heꝑr komed þui til Leidar/ Ad marger hafa ordid ad Mordingia ꝛ Spillvirkia Bæle/ Þad er falled fra ſiſ̃ num Gude og Skapara aptur/og nid urſockt ſier j allskonar Synder og Leſte/ſo þar ꝑinſt j þuilijku Guds Muſte re opt og tijdum allra Handa Dufnakr am edur Varningur/ſo ſem ad eru ſaur uger og Loſtaſamer Þankar og Girnd er/ Þar ꝑinſt og eirneñ jlle Verſlunar gots/Þad er Agirnd/Aſcilne/Okur ꝛ añad þuilijkt. Þetta ætte huør og eirn af Hiarta læta ſig angra og Jdra/. Eñ trwa þar þo jafnframt ad þeſſ vegna er Sonur Guds komeñ/ad hañ nidurbryte Verk Dioſulſins/ eñ vpp bygde aptur og vidhreſte Guds Muſt ere j þier. Þu hlijtur og eirneñ ad liſ̃ da med Þolenmæde þott GVDE iñ ſtraffe þig med Muñe og Hende/ ꝥ er

er þott haſi awiſte þig þyrer Muſi ſiña
Þienara/ og ſeige þier til þiña Synda
z læte þi' vnderviſſa huorneñ þu eiget
riettelega ad fara med Guds Muſtere
þad er med Hiarta þitt og Sæl þiſna/
þui þar liggur oſſ meſt Makteñ a/ ſuo
vier þyrerþorunſt ecke j vorum Syndū
Þa næſt verdur oſſ kient þar Hertañ
Chriſtur kall' Muſtered til Jeruſalem
Sitt Hws/ Huorſu vær eigum ad hall
da Kyrkiuna edur Muſtere DROTT
ins j allre Æru og Virdingu/ og haga
oſſ ſkickanlega þar jñe. Item/ þar haſi
kallar þad BÆnahws/ Amiñer hſi oſſ
ad vær eigum ad frambera þar vorar
audmiukar Bæner fyrer Almættugañ
Gud/ Þui þo ſo ſie/ Ad vær meigum j
øllum ſtødum plyſtia Bæner vorar fr
añ þyrer DRottiñ/ þa eru þo ſamt
Bænernar kroptugaſtar þegar þær eru
giørdar j Soþnudenum edur chriſteleg
re Kyrkiu/ Þui huad hellſt tueir eda þr
ijr ſamantaka a Jørdu/ vm huorn Nl
ut ſem þad er/ ad þeir vilia bidia þa
ſkal

skal þeim þad veitt verda af mijnum Fødur a Himnum seiger Endurlausn aren vor sialfur hia Matth. 18.

Ad sijdustu er oss hier athugande wt af Nidurlage Gudspiallsins/ Huorneñ ad þesse Herrans Christi Bandlating hafe lucktad/ edur huorneñ Gydingar hafe þetta vppteked/ Nær vm aviss ur so Gudspiallamadurin. Eñ Kien nemañahøfdingiar og Skript lærder og Villdarmeñ Lijdsi ns/ leitudu þast epter ad þyrer koma hønum/ og gatu þad ec ke þunded/ huad þeir skylldu giøra hønum

Ecke er þetta nijtt/ þo sa gamle Dre ke og Høggormur ste wte vm þad ad ko ma sijnum Þienurum til þess/ ad ofsæk ia þa sem Guds Ord og Sañleikann kieña og predika/ Þar fyrer seiger Her rañ Christur sialfur so til Gydinga fo

Hh skø

ſks. Ef þier væruð Abrahams Bø
rn/ þa giørðuð þi' Abrahams verk/ eñ
nu leyte þier epter að Lijf laata mig/ þñ
Mañ þo ſem Sañleikañ ſeiger ydur/ ſo
eruð þier af Fodurnum Fianda. Og
epter Gyrndum ydvars Fodurs/ þa vil
ie þier giøra. Hañ var eirn Mordinge
þegar fra Upphafe/ og ecke ſtood hñ
j Sañleikanum/ Joh. 8. Þar næſt ve
rdur oſſ hier ſijnt og fyrer ſioner ſett
huørſu það/ að Gud verndar ſijna Da
ſamlega/ þui j Textanum ſtendur/ að
Þeir Hafe Ecke Gietað Fundeð huað
Þeir Skylldu Giøra Honum/ et ct. Og
kiemur það hier fram ſem chriſteleg Ky
rkia ſyngur j Pſalmenum/ ſeigiande.
Þeir hyggia Ráð ſijn hagleg miøg/
Gud geingur þa a añañ Veg/ eirn mꝺ
þui øllu ráða. Þar fyrer þo Ovinar
vorer ſieu marger/ ſem ſetia ſig vpp a
moote oſſ/ þa laatum oſſ ſamt ecke bloſt
ra/ helldur ſetiū alla vora Von/ Trw
og Trauſt/ vppa DROTTiñ og
mun hañ Dáſamlega frelſa oſſ. Og
þeim

